

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Handwritten: *Handwritten:*

Handwritten: 165

OPERA IOSEPHI VIRI IN- TER IVDAEOS DOCTISSI-

MI AC DISERTISSIMI, QVAE AD
NOSTRAM AETATEM PERVENERVNT,

OMNIA, NIMIRVM:

DE ANTIQVITATIBVS IVDAICIS LIBRI XX. QVIBVS IN FINE

*Loco Appendicis Vita Iosephi per ipsvm
conscripta, est adiecta: De bello Iudaico Libri VII. ex collatione Græco-
rum Codicum accuratè castigati: Contra Apionem Libri II. pro corru-
ptissimis antea, iam ex Græco itidem non solum emendati, sed etiam sup-
pleti, ac integritati pristina restituti: De imperio rationis, siue de Mac-
chabæis Liber vnus, denudò recognitus; Antehac à Græca lingua peritissi-
mo, ac historiarum studiosissimo viro in Latinum sermonem transf-
lata, & ad exemplum Græci Codicis accuratè distincta.*

*Nunc, vero summa cum diligentia Chronolo-
gia ad caput vniuersi cuiusque folij, cum ex veterum tum recentiorum Scriptorum
Commentarijs, cumq; scholijs necessarijs, per doctum quendam virum in
communem Rei literariæ vtilitatem recens concinnata.*

CVM FIGVRIS ET INDICE LOCVPLETISSIMO.

FRANCOFORTI.
CIO. IO. LXXX.

OMNIA QVAM ABSOLVTISSIME HAC EDITIONE EMENDATA, ET A
mendis, quibus scatebant plurimis repurgata.

Handwritten: 11. 2.

Handwritten: 80. 2.

Handwritten: 70

1.11

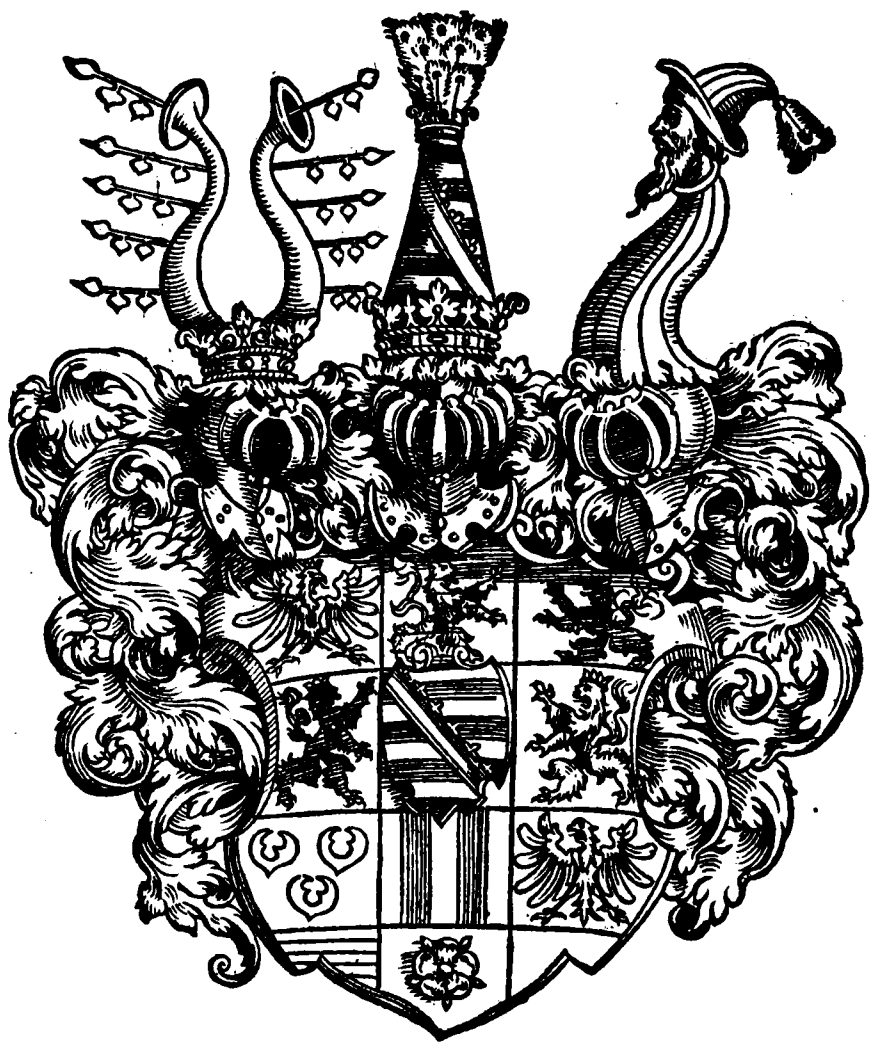
ILLVSTRISSIMIS PRIN- CIPIBVS AC DOMINIS, DOMINO

FRIDERICO VVILHELMO ET IOANNI, FRA-

TRIBVS, DVCEBVS SAXONIE, LANDTGRA-

uijs Thuringia & Marchionibus Misnia, &c.

Dominis suis clementissimis.

REPETENTI mihi varia literarum studia, ad quæ nos statim in ipso adhuc iuventutis flore, vt veræ laudis gloriam assequamur, mittunt parentes: nullum equidem mihi visum est vel iucundius singulis, vel vtilius, ac perinde magis necessarium vniuersis, his præsertim quibus olim Reipublicæ gubernacula reseruantur, Duces Illustissimi, atque est illa multiplex & copiosa gestarum rerum testis Historia. Quia enim nuncia est vetustatis, vt præclare dixit Cicero, fieri non potest, quin ipsa sit ceu quædam honestæ vitæ officina, ex qua in dubijs rebus certa sibi quisque petere consilia, certas sibi & tanquam viuas ad benè viuendum proponere imagines & possit & audeat. Nam reliquæ, quas vocant liberales, artes vniuersæ, quid quæso in Rebus publicis facient, vbi non illis accesserit gestarum rerum cognitio? Atqui historia nō tam exempla, quàm incitamenta etiam quædam habet, quæ vel crudelissimos, & ab omni penitus humanitate alienos, in quandam mansuetioris vitæ cōsuetudinem inuitare, vel rapere potius possint.

EPISTOLA DEDICATORIA.

sint: id quod nec ullæ hominum leges, neque vlla Philosophorum præscri-
 pta præstare queant. Quid enim leges queant aliud, vbi non ex aliqua præ-
 clare rei gestæ cognitione emanarint, præterquàm cogere, terrere, punire?
 Philosophi autem in vmbra & ocio quædam liberè, ad formandos indocti
 vulgi mœurs, in disputationem vocârunt: quæ hoc minus peccâdi licentiam
 arcent, quò minus est videri aliquid, quàm esse, hoc est, quò maior est opi-
 nione veritas. Quando enim non ab honesto iustitiæ ad iniustitiam decli-
 nauit, qui vel rigidarum vim legum, vel superciliosa Philosophorum dun-
 taxat præscripta calluit? Ab iniusticia verò ad immisericordiam nōne faci-
 lis est transitus? Immisericordiam nōne, tanquàm necessariò, sequitur cru-
 delitas? Crudelitatis nōne comes est ferina illa, & quæ omnem prorsus
 agendarum rerum electionem excludit, Immanitas? Dij melius, quàm sic
 vnquam habenas rerum teneant honestatis ignari. Porro quisquis præteri-
 tarum rerum cognitionem tenuerit, facîle ex his, quæ virtutis adminiculo
 facta recensent historiæ, intelliget, quantum ei, qui alijs præest, crudelitatem
 fugere liceat: & hoc agere semper, vt quàm maximè fieri possit, ametur à
 plurimis, timeatur à paucis. Nam si maioribus nostris credimus, ciuitates &
 regna, fide & clementia magis, quàm vi & armis conseruantur. Crudelita-
 tem enim exercere in ciues, vt est pusilli, & omnia timentis animi signū, ita
 Clementia cōciliare sibi nō vnos duntaxat ciues, sed & hostes, excelsi & ma-
 gnanimi spiritus argumentū esse solet. Quocirca nō infrequēter maior est
 virtus seruasse hostē, quàm extinxisse. Seruato enim hoste, sæpius victoriæ
 triūphos ducere, sæpius clementiæ documenta præbere licebit: quorū neu-
 trū assequitur victor, si temerè, & quò sese fortunæ impetus rapuerit, feratur
 in hostem. Etsi enim difficile est temperare cōceptis animo affectibus, tamē
 quisquis famæ studio, & honestæ laudis cura tãgitur, nō magis indulgere si-
 bi quàm imperare etiam gloriosum duxerit. Qui secus est affectus, illum ne
 Thersites ille quidem, omniū qui ad expugnandā Troiā venerunt ignauis-
 simus, in hostes secum ducturus fuerit. Nam ignauos Duces, non rarò mu-
 tationes rerum sequuntur: quæ deinceps cædem, fugam, aliaque hostilia, vt
 scriptum à Sallustio, portendunt. Neque verò dico, velle me quenquam ab
 obeundis publicis patriæ officijs remorari, ob eam tantū causam, quòd
 difficile sit benè imperare alijs. Etsi enim difficile est benè imperare, haud
 ideò tamen publicorum officiorum molem, cuiquam Principi viro, si ea vl-
 trò offeratur, fugere permiserim. Qui alios enim regit & seruat, dum pluri-
 morum curam gerit, dum miserorū necessitates tanquàm in humeros
 suos transfert: Ille demum sibi immortale, & omni quoque ære perennius
 nomen parat. Qui uero nullam earum rerum, quas hic recensemus, habue-
 rint scientiam, illos ego nimirū ad pascendos armentorum greges tantisper
 relegauerim, dum facti prudentiores, intelligant, quàm non sit tutum, illo-
 tis, vt aiunt, pedibus, ad tam augustum seruandæ Reipublicæ munus acce-
 dere. Nam vt alibi scripsit Xenophon, *πάντων τῶν ἄλλων ζῶων ἑπὶ ῥῆον, ἢ ἀνθρώπων ἀρχὴν.*
 Quod tamen paulò post facillimum fore ostendit, si rerum agendarum vsus
 cum prudentia accesserit. Quis enim non paréat illi, qui cum summa rerum
 prudentia, summam quoque fidem, clementiam, constantiam, æquitatem,
 vigilantiam, sedulitatem, labores, sobrietatem, & alias id genus Heroicas
 planè

EPISTOLA DEDICATORIA.

planè virtutes copulauerit? Tantus enim est quisq; in Repub. quantum se virtutibus ostendit. Et quisquis præficitur alijs, tanquam cōmune aliorum ciuium spectaculum constituitur. Quem nemo facile præcipientem audiet, nisi illud, ad quod euectus est fastigium, suis quodammodo virtutibus reddat ornatius. Animi ornamentis opus est, quæ quidem à virtute proficiuntur, vbi magistratus audientes velint habere ciues. Cæterum ne ad formando optimos cuiq; mores recta desint studia, vtq; non tam priuatam quàm publicam patriæ quoq; salutem tueri contendant ciues, ac subinde nouam semper patriæ gloriam comparare studeant, ad ea duntaxat adiiciendus est animus studia, quæ bonorum omnium consensu ad omnem virtutem sunt accommodatissima. Quo in ordine vel primas obtinet Historia, ex qua tanquā ab oraculo ciuilia petenda censemus instituta, cum quod ea sit vna quæ rectè aut secus factorum memoriā habeat, tum quod quenq; officij sui commune faciat magis, quàm vllæ statuæ, magis quàm vllæ Pyramides aut imagines maiorum. Propterea longo rerum vsu veteres olim sapientes cum domi tum foris acquisito, varia ac ferè semper pugnancia vulgi studia cognoscentes, varias vitiorum pœnas, varia vicissim egregiè factorum præmia statuerunt: id quod hodie vna, & prorsus vnica nobis præstare, & tanquam in speculo quodam repræsentare queat historia. Ac ne nimium de laudibus historiæ dixisse videar, quas & multi docti passim scriptis suis celebrauerunt: res ipsa clamat, non esse vllum genus literarum humanæ vitæ utilius ac commodius Ecclesiastica historia, quæ supra alias dignitatis eminentia, quàm ea & mole rerum ac varietate, & illustribus omnis generis virtutum vitiorumq; exemplis locuples sit, consultò dicere prætereo. Quæ tamen duo tanta sunt, vt si rectè gratias habemus illis immortales, qui alios historicos ediderunt, interpretati sunt, emendauerunt, illustrarunt, certè non erat Flauio Iosepho cur eandem operam denegandam quispiam iudicaret. Certatim & superioribus & hoc ipso nostro felicissimo tempore, à multis eruditione industriaq; insignibus viris in Antiquitatis noticia, eruenda, in lucem proferenda explicandaq; laboratum est, non sine honestissimi cuiusque mortalium summo applausu: eorum nullus ferè est qui nō Iosephi huius auxilio se vsūm fuisse fateatur. Sunt enim in hoc autore multa diligentius indicata, explicataq; de legibus & institutis Hebræorum, quæ antiquiores illi scriptores aut silentio, tanquam nota suis hominibus, transmiserunt, aut attigerunt obiter: quæ tamen non intellecta, multum tenebrarum lectori offundant: cognita, mirum in modum expediant. Deinde quod spectat ad historiam ipsam per se quam tractat, manifestum est, eam quæ sparsim, diuersis locis, apud diuersos auctores tradita erat, summa perspicuitate, vtiq; fide ab Iosepho esse compositam & illustratam: vt non modò res gestæ, sed (quod est potissimum, & cognitu præcipuè dignum) earum causæ, progressus, fines, euentusq; ob oculos sint potissimi. Huius historiæ præstantiam animaduertens ego, & à plerisq; omnibus eandem illam historiam commendari, atq; in cœlum vsq; euehi cum audirem, vt cuius historiarum studio, plus quàm antea compertam redderem, typis euulgadam recepi. Opere verò legitime perfectò, & habito prius doctissimorum virorum consilio, cum opus istud iam antea vsui publico expositum: multis nihilomi-

EPISTOLA DEDICATORIA.

nus vel Typagrophorū incuria mendis labefactatum cum reperissem, nullis sumptibus, vigilijs & peritorum hominum laboribus parcendum existi-
maui, quin rem adeo preciosam accuratissimè recognitā, Historiarum stu-
diosis possem exhibere. Sed cum ad finem iam progressus essem, subuereri
coepi, num hoc meum quātumuis ob publicam vtilitatem institutum à ca-
uillatorum & Zoilorum moribus tutum esse posset. Itaq; mecum delibe-
rans, quibus tutelam huius editionis potissimum committerem, nulli visi
sunt magis idonei & maiore in existimatione constituti c.v. quos ego (licet
infimus) inter tot & tantos Principes & Illustres viros ob insignē iustitiam,
pietatem, fidem, & erga omnes clementiam, patronos mihi eligerem, quos
Philosophicum illud pro scopo semper habuisse constat: Imperes vt vene-
ris magis, & ameris, quàm vt metuaris. Deinde mouit me, vel inprimis Illu-
stris. Ducis quondam, Domini c.v. progenitoris memoria: cuius etsi mihi
videndi audiendiq; occasio non contigit: sola tamen publica fama tantum
animi desiderium excitauit, vt satiari illud prius non possit, quàm aliquo of-
ficio saltem erga posteros eius, quoniam erga ipsum non datur, fuerit ope-
rosum. Nam vt alias ipsius virtutes, tūm foris, tūm in patria decantatas, ne-
gligere vellem: cuiusmodi sunt: Fortitudo, tam bellica quàm togata, qua-
rum vtrarumq; prudentia sapienter rexisse: Grauitas, quam mirabiliter hu-
manitate, comitate, vrbantateq; temperasse dicitur: Eloquentia, diligenti
studio, & multarum rerum vsu parita: Liberalitas erga omnes, præsertim er-
ga literarum & bonarum artium studiosos: Constans beneuolentia & non
simulata fidelitas, non modò erga propinquos & domesticos: sed etiam er-
ga subditos suos omnes, pauperes æquè ac diuites: Pietas erga Deum & Ec-
clesiam sincera: & aliæ quamplurimæ, iam olim doctissimorum virorum
monumentis celebratæ virtutes. Hunc ergo tantum honestissimarum vir-
tutum non modò fautorem, sed etiam cultorem, quis amore non comple-
ctatur? quis nomen gentemq; eius honore non prosequatur, qui quidem
earundem virtutum amator, non contemptor & hostis sit? Itaque mihi,
etiamsi nulla alia esset huius nuncupationis causa, hæc certè, memoria, in-
quam, ac desiderium c.v. parentis satis idonea esse posset.

Ad v.c. igitur, Principes Illustrissimi, doctorum omnium Mæcenates,
& quorumlibet, qui aliquo modo de Republica bene mereri cupiunt, fau-
tores summos, supplex accedo: Et c.v. Opus hoc Antiquitatum Iudaicarum
prædicti Flauij Iosephi offero, obnixè petens, vt istud ea qua solet Clemen-
tia excipere dignetur, mihiq; lubeat in posterum sub tanta v. c. autoritate
maiora & grauiora edere. Deum deniq; optimum maximum, vt quàm diu-
tissimè c.v. nobis conseruet incolumes, humili prece oro, eidemq; submissè
me commendo. Francofordiæ ad Mœnum Calend. VII BR. anno Domini
CIC. IC. LXXX.

C. V.

Humillimus Cliens.

Sigismundus Feyerabendt
Bibliopola.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE- ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,
LIBER I.

Opera Sigismundi Gelenij restitutus.

SUFFICIENTER, ut arbitror, & per libros Antiquitatum, optime virorum Epaphrodite, legentibus eos, aperui de nostro genere Iudaorum, quia & vetustissimum est, & primam originem domesticam habuit. Quinq; millium enim annorum numerum historiam continentem, ex nostris sacris libris Græco sermone conscripsi. Quoniā verò multos video, respicientes blasphemiam quorundam insanè prolatam: & ea quæ à me de antiquitate conscripta sunt, non credentes: putantes mendacium nostrum esse genus, eò quod nulla memoria apud Græcorum nobiles historiographos digni sunt habiti nostri maiores: pro omnibus his arbitratus sum oportere me breuiter hac dicta conscribere: & derogantium quidem, vesanum spontaneumq; increpare mendacium, aliorum verò ignorantiam pariter emendare: uniuersosq; de nostra antiquitate, qui scilicet veritatem amplectuntur, edocere. Utar autem in meis dictis testibus eis, qui de omni antiquitate apud Græcos fide digni sunt iudicandi: eos autem qui blasphemè de nobis atq; fallaciter conscripsera aliqua, per semetipsos conuictos indubitanter ostendam. Conabor etiam causas exponere, propter quas non multi in Græcis historijs gentis nostra fecere memoriam: nec non & eos, qui de nobis scribere voluerunt nescientibus aut nescire simulantibus indicabo. Primitus itaq; satis admiror eos, qui existimant oportere de rebus antiquis, græcis tantummodo fidem habere, & ab eis consulendam esse veritatis integritatem: nobis autem & alijs hominibus non esse credendum. Sed ego omnia in his contraria video contigisse. Quapropter decet non varias opiniones inspicere, sed ex ipsis rebus iustitiam ponderare. Omnia siquidem Græcorum noua, & heri (ut ita dicam) nuperq; facta cognoui: hoc est fabricam ciuitatum & adinventiones artium cōscriptionesq; legum: cunctarumq; rerum iunior apud eos est historia diligentia conscribenda. Apud Egyptios autem, atq; Chaldaeos & Phœnicas (desino enim nos illis connumerare) sicut ipsi fatentur, res gesta antiquissimam & permanentem habent memoria traditionem. Nam & locis omnes inhabitant, quæ nequaquā aeris corruptioni subiaceant: & multam providentiam habuere, ut nihil horum quæ apud eos aguntur sine memoria relinqueretur: sed in publicis conscriptionibus semper à viris sapientissimis dicerentur. Græcorum verò regionē innumera corruptiones inuasere, rerum memoriam delentes. Qui aut nouas constituentes cōuersationes, omnium se primos esse credidere, sciant quia etiam sero & vix naturam potuere agnoscere literarum. Nam antiquissimum earum usum habuisse creduntur à Phœnicibus, & à Cadmo se didicisse gloriantur. Sed neq; illo tempore poterit aliquis demonstrare

Antiquitatum historia quinq; millium annorum.

Causæ impulsu cōscribendi hos libros.

Omnia Græcorum noua: apud Egyptios autem & Chaldaeos, & Phœnicas res gestæ antiquissimam habent memoriæ traditionem.

Græcorum regionem innumera corruptiones inuasere.

Phœnices & Cadmus Græcarum literarum inuectores.

Rrrrr 3

seruatam

Apud Græcos nulla
conscriptio, poemate
Homēri vetustior.

seruatam conscriptionem, neq; in templis, neq; in publicis anathematibus: quando etiam de Troianis rebus, ubi tot annis militatum est, postea multa questio atque contentio facta est, utrum literis usi sint: & magis veritas obtinuit, quod usus modernarum literarum illis fuisset incognitus. Constat autem, quod apud Græcos nulla inuenitur conscriptio, poemate Homēri vetustior: & hunc etiam post bella Troiana fuisse manifestum est. Et aiunt neq; hunc literis suum poema reliquisse: sed cantibus memoria reseruatum, postea fuisse compositum, & propterea multam in eo comperiri dissonantiam. Qui autem historias apud eos conscribere tentauere, id est, Cadmus Milesius, & Acusilaus Argiuis, & post hunc quicumq; alij fuisse referuntur, paululum tempus Persarum contra Græcos expeditionem præcessere. Sed & eos qui de cælestibus ac diuinis primitus apud Græcos sunt philosophati, id est, Pherecydem Syrium & Pythagoram, & Thaletem, omnes concorditer consentunt, Egyptiorum & Chaldaorum fuisse discipulos: & breuiter conscripsisse, quæ à Græcis omnium antiquissima iudicantur, ita ut vix ea credant ab illis fuisse conscripta. Quomodo ergo non est irrationabile, ut tali fastu turgeant Græci, tanquam soli sciant vetera, & veritatem eorum exactè tradant: aut quis non ab ipsis conscriptoribus facillimè discat, quod neq; firmiter scientes aliquid conscribere, sed quod unusquisque opinatus est, hoc studuit explanare. Vnde etiam libris se inuicem arguunt, & valde contraria de rebus eisdem non piget eos dicere. Sed ego videbor me potioribus esse superfluis, si explanare voluero, quantis quidem locis Hellanicus ab Acusilao de genealogijs discrepat, & in quantis Hesiodum corrigit Acusilaus, aut quomodo Ephorus quidem Hellanicum in plurimis ostendit esse mendacem, Ephorum vero Timæus, Timæum qui post illum fuisse, Herodotum verò cuncti: sed neq; de Siculis cum Antiocho & Philistō aut Callia Timæus concordare dignatus est: neq; rursus de Atticis hi qui Attidas conscripserunt: aut de Argolicis qui de Argis historiam protulere, alterutros consecuti sunt. Et quid oportet dicere de ciuitatibus breuib; rebus, quando de militia Persica, & his quæ in ea sunt gesta, tantum viri probatissimi discordasse noscuntur? In multis autem etiam Thucydides tanquam fallax accusatur, licet scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit. Causæ diuersitatis apud Iudæos.

am conscripsisse videatur. Causa verò huius dissonantie multa forsitan & alia querere volentibus apparebunt. Ego verò duabus quas dicturus sum, maximam huius vim diuersitatis adscribo. Et quidem primum dico eam quæ mihi propior esse videtur: id est, eo quod ab initio non fuerit studium apud Græcos, publicas de his quæ semper aguntur proferre conscriptiones. Hoc etenim præcipuè & errorem & potestatem mentiendi posteris, vetus aliquid volentibus scriptitare, concessit. Non enim solummodo apud alios Græcos publica conscriptio est neglecta: sed neq; apud ipsos Athenienses, quos terrigenas esse dicunt, disciplinaq; cultores, aliquid huiusmodi reperitur. Sed publicarum literarum antiquissimas esse dicunt leges, quæ à Dracone eis de supplicijs sunt conscriptæ, modicum ante tempus tyrannidis Pisistrati. De Arcadibus autem in antiquitate gloriantibus, quid oportet dici? vix enim isti & postea literis eruditi sunt. Cum ergo conscriptio nulla præponeretur, quæ & discere volentes doceret, & mentientes argueret, multa inter conscriptores discordia nata est: quoniam qui ad scribendum se preparabant, non studium veritatis exhibuerunt, licet hac promissio semper habeatur in promptu: sed verborum magis habere prolationem maximam.

Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit.
Causæ diuersitatis apud Iudæos.

Altera diuersitatis causa apud Græcos historiographos.

mam. Et quemadmodum laudari se in hoc super alios aestimarent, ad hoc potius semetipsos aptabant. Aliqui verò ad fabulas sunt cōuersi: aliqui autem ad gratiam, aut ciuitates laudantes aut Reges: alij semetipsos ad accusandas causas aut conscriptores tradidere: in hoc se fore probabiles aestimantes, & omnino hoc agentes, quod historia nimis aduersum est. Vera siquidem historia indicium est, si de eisdem rebus omnes eadem dicant atq; conscribant. hi verò cum quadam aliter conscriberent quàm alij, tunc se putabant omnium veraciores ostendi. Quapropter causa quidem verborum & calliditatis eorum, cedere nos Gracis oportet: non autem de antiqua historia veritate, & maxime de rebus propria vniuscuiusq; prouincia. Quoniam igitur apud Egyptios & Babylonios, ex longissimis olim temporibus circa conscriptiones diligentia fuit, quando sacerdotibus erat iniunctum, & circa eas ipsi philosophabantur: Chaldei verò apud Babylonios: & quia precipue Gracis immixti, vsi sunt Phœnices literis, circa dispensationes vite, & publicorum operum traditionem, dum consentiant omnes tacendum hoc puto. De nostris verò progenitoribus, qui eandem quam predicti habuerunt in conscriptionibus sollicitudinem (de sino dicere, etiam potiore) Pontificibus & prophetis hoc imperantes: & quia vsq; ad nostra tempora cum multa integritate seruatum est, & si oportet audentius dicere, etiam seruabitur, conabor breuiter edocere. Non enim solummodo ab initio probatissimos viros, & in Dei placatione preparamos, ad hac exercenda constituerunt: sed quatenus etiam genus sacerdotum sine permixtione purumq; consisteret, prouiderunt. Oportet enim eum qui sacerdotium habiturus est, ex eiusdem gentis nasci muliere: & neque ad pecunias, neque ad honores inspicere, & genus per antiquam lineam & multis testibus approbare. Quod scilicet agimus non solum in ipsa Iudea: sed ubicunq; nostri generis constitutio reperitur, etiam ibi integritas ista seruatur circa nuptias sacerdotum: hoc est, in Egypto & Babylonia, & quocunq; terrarum orbe quilibet de sacerdotum genere sunt dispersi. Mittunt enim in Hierosolymam conscribentes à patre nomen nupta, & antiquorum progenitorum, quicunque huius rei testimonia prabuere. Si autem bella proueniant, sicut iam crebro factum est, dum Antiochus Epiphanes ad nostram venisset regionem, & Pompeius Magnus, & Quintilius Varius, & precipue nostris gestat temporibus, tunc hi qui de sacerdotibus supersunt, ex antiquis literis iterum nouas consciunt, & probant mulieres, quæ relinquantur. Non enim ad captiuas accedunt, alienigenarum consortia formidantes. Indicium verò integritatis hoc maximum est: quia Pontifices apud nos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt. His autem qui predicti sunt, si quid prauaricentur, interdicitur ne vel ad altare accedant, vel alia sanctificatione fungantur. Recte siquidem, potius autem necessarie, cum neq; conscribendi potestas omnibus data, neq; vlla sit in descriptione discordia: sed solummodo prophetis antiquissima quidem & veterrima secundum inspirationem factam à Deo cognoscentibus, alia verò suorum temporum sicuti sunt facta palam conscribentibus, infiniti libri non sunt apud nos discordantes & sibimet repugnantes: sed solummodo duo & viginti libri, habentes temporis totius conscriptione: quorum iuste fides admittitur. Horum ergo quinque quidē sunt Moseos, qui natiuitates continent, & humane generationis traditionē habent vsq; ad eius mortē. hoc tempus de tribus millibus annis paululum minus est. A morte verò Moseos vsq; ad Artaxerxem Persarum

Vera historię indicium.

Propositio quā tractandam sumit iosephus.

Ordo Pontificum apud Iudeos quis fuerit.

Pontifices apud Iudeos à duobus millibus annis denominati filij à patre conscripti sunt.

Duo & viginti libri sacri.

Perfarum Regem, qui fuit post Xerxem, propheta suorum temporum res gestas conscripserunt in tredecim libris. Reliqui verò quatuor, hymnos in Deum, et vita humana praecepta noscuntur continere. Ab Artaxerxe verò usque ad nostrum tempus singula quidem conscripta, non tamen priori simili fide sunt habitae, eo quod non fuerit certa successio prophetarum. Palam namque est ipsis operibus quemadmodum nos proprijs literis credimus: tanto namque seculo iam praeterito neque adijcere quicquam aliquis, nec auferre nec transformare praesumpsit. Omnibus enim insertum est mox ex prima generatione Judaeis, hac divina dogmata nominare, et in his utique permanere: et propterea, si oporteat, mori libenter. Jam itaque multi captiuorum frequenter tormentis affecti sunt, et mortes varias in theatris sustinere, ne ullum verbum contra leges admitterent, aut conscriptiones auitas violarent. Quis Graecorum aliquid tale perpeffus est? quando neque fortuitam sustinere lationem volunt: licet omnia apud eos scripta destruantur. Verba enim hac esse putant secundum conscribentium voluntates exposita. Et hoc iuste etiam de antiquis sapiunt, quoniam aliquos nunc quoque vident praesumentes de his rebus conscribere, quibus neque ipsi interfuere, neque credere scientibus acquiescunt. Denique de bello quod apud nos contigit nuper, quidam historias conscribentes ediderunt: cum neque ad ea loca venerint, neque in proximo rerum gestarum fuerint: sed ex auditu quadam pauca componentes, impudenter semetipsos videntur historia nomine iactitare. Ego verò et de omni bello, et quae ibi particulariter gesta sunt, veram descriptionem feci: cum ipse rebus omnibus interfuerim. Dux etenim apud nos Galileorum eram, donec fuit defendendi facultas. Contigit autem ut caperer à Romanis, et habentes me Vespasianus et Titus in custodia, uniuersa semper inspicere faciebant, primo quidem vinctum: postea verò solutus cum Tito ab Alexandria propter obsessionem Hierosolymorum directus sum. Eo tempore nihil est gestum, quod meam potuisset latere notitiam. Nam videns Romanorum exercitum, uniuersa cum diligentia describebam. Et ea quae nunciabantur ab his qui semetipsos tradebant, ego solus integrius intelligens disponebam. Deinde Roma tempus vacationis habens, omni iam negotio preparato usus aliquibus cooperantibus mihi propter eloquentiam Graecam rerum eruditionem exhibui. Tantaque mihi securitas affuit veritatis, ut primos omnium Imperatores belli Vespasianum et Titum testes non expauescerem. Primum namque illis obtuli libros: et post illos multis quidem Romanorum qui bellis interfuere, plurimis verò nostrorum etiam eos venum dedi, qui Graeca eruditione videbantur imbuti, quorum est Julius Archelaus, Herodes honestissimus, et ipse admirabilis Rex Agrippa. Isti siquidem uniuersi testimonium perhibuere, quod veritatem diligenter excolui: non dissimulaturi si quid gestorum per ignorantiam aut per gratiam commutassem, aut pratermissem. Quidam verò prauis homines derogare meae historiae sunt conati, tanquam in scholis adolescentium themata exercentes, et accusationis insperata atque detractionis facientes opus: cum oporteat illud sciri, quod conuenit promittentem alijs rerum veracium traditionem, ipsum prius hac nosse certissime, aut rebus gestis adhaerendo, aut ab scientibus consulendo. Quod ego praecipue circa utrumque me credo fecisse opus. Antiquitatis namque libros (sicut dixi) ex voluminibus sacris interpretatus sum, cum essem genere sacerdos, et participarem illarum sapientiam literarum. Historiam

Graecorum cum Iudaeis comparatio.

De bello Iudaico quidam historias conscripserunt.

Iosephus bello Iudaico semper interfuit.

Iosephus Romae belli Iudaici historiam conscripsit.

Iosephus libros suos plurimis venum dedit.

Iosephi libros quidam blasphemant.

riam verò belli conscripsi, multarum quidem actionum ipse operator, plurimarum verò inspector existens: & omnino eorū quæ dicta vel gesta sunt, nihil ignorans. Quomodo ergo non procaces quilibet existimabit eos, qui aduersum me nituntur de veritate contendere? Qui licet imperatorum commentarios legisse dicuntur, non tamen nostrorum repugnantium rebus interfuere. De his rebus itaque necessariam feci digressionem, significare volens facultatem eorum, qui historiam scribere promittunt. Et sufficienter, sicuti reor, declaravi, quod conscriptio rerum apud Barbaros potius solennior, quàm apud Gracos est. Volo autem paululum prius disputare aduersus eos, qui contendunt, nouellam esse nostram conuersationem, eo quod nihil de nobis, ut aiunt illi, dictum sit à conscriptoribus Gracis: Deinde testimonia antiquitatis ex aliorum literis exhibebo: & eos qui nostrum blasphemant genus, nulla ratione blasphemare monstrabo. Nos igitur neq; regionem maritimam habitamus, neq; mercimonijs gaudemus, neq; per hoc alterutris peregrinationib. fatigamur. Sed nostra ciuitates procul à mari sita sunt: regionemq; uberrimam possidentes, in ea assidue laboramus, precipue circa filiorum nutrimenta studentes, legumq; custodiam: & traditionem pietatis, totius opus vite necessarium iudicamus. Cum accedat igitur his quæ prædicta sunt, etiam viuendi ratio propria, nihil fuit antiquis temporibus quod faceret nobis commercium Gracorum: sicut Aegyptijs mercimonia, quæ ab eis exportantur, & ad eos rursus importantur: itemq; habitatoribus Phœnicia maritima, studentibus circa contractus, atq; negocia amore pecunie requisita. Sed neque circa latrocinia sicut quidam alij vacauere, aut amplius habere concupiscentes patres nostri ad bella conuersi sunt, licet regio nostra multa millia virorum fortium possideret. Phœnices ergo propter negociationem ad Gracorum prouinciam nauigantes, repente sunt agniti, & per illos Aegyptij, & omnes à quibus ad Gracos onera deuehebant, immensa maria proscindentes. Medi verò postea atque Persæ palam in Asia regnauerunt, & vsque ad alteram continentem Persæ militauerunt: Thraces autem propter vicinitatem, & Scythæ ab his qui Pontum nauigant, cogniti sunt: & omnino uniuersi iuxta mare vel orientale vel hesperium habitantes, aliquid conscribere volentibus cogniti facti sunt. Qui verò superius habitabant, & procul à mari, multis sunt temporibus ignorati. Et hoc apparet etiā circa Europam cōtigisse: quando de Romanorum ciuitate tam longo tempore adepta potestate, tantaq; bella conficiente, neq; Herodotus neq; Thucydides, nec ullus qui fuit cum istis, fecit aliquā mentionē: sed serò tandem & vix ad Gracos potuit eorū venire notitia. De Gallis enim & Hispanis sic ignorauere hi, qui putantur diligentissimi conscriptores, quorum est Ephorus, ut unam ciuitatem esse arbitrantur Iberos, qui tantam partem occidentalis terre noscuntur inhabitare. Et mores eorum, qui neque sunt apud eos, neque dicuntur, referunt. Causa verò ignorantia veritatis est, quod procul abessent: ut autem falsa conscriberent, quidd vellent videri aliquid amplius quam alij retulisse. Quomodo ergo mirari decet, si neque nostra gens plurimis erat nota, neque ad scribendum de se aliquam dedit occasionem, & ita dissita procul à mari, & talibus institutis viuens? Pone igitur nos argumento uti velle Gracorum, quod non sit genus eorum antiquum, eo quod nihil in nostris voluminibus de eis sit dictum: nonne omnino deridebunt causas huiusmodi à me prolatas, & testes vicina regionis adducent antiquitatis suæ? Igitur & ego

Duo de quibus agit Iosephus.

Filiorum apud Iudeos educatio.

Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudæis commercium Græcorum.

Romanorum notitia serò ad Gracos peruenit.

Historiographi quidam Hispaniam unā tantummodo esse ciuitatem arbitrati sunt.

Argumenta, Iudeorum genus antiquius Græcorum genere.

hoc conabor efficere. Aegyptijs enim & Phœnicibus præcipuè testibus utar, cum nullus eorum potuerit tanquam falsum accusare testimonium. Et videntur maximè erga nos iniqui in communi quidem omnes Aegyptij, Phœnicum verò Tyrj. De Chaldeis autem nequaquam hoc dicere potero, quoniam & generis nostri Principes constituti sunt, & propter cognationem in conscriptionibus suis meminere Iudæorum. Cum verò fidem de his prabuerō, & blasphemias falsas ostendero, tunc etiam Græcorum conscriptores memorabo, qui Iudæorum fecere mentionem: ut neque huiusmodi occasio relinquatur in Iudæis nobis facienda contentionis. Inchoabo autem primum à literis Aegyptiorum, quas non arbitrantur commendare quæ nostra sunt. Manethon itaque genere vir Aegyptius, Græca disciplina eruditus, sicuti palam est (scripsit enim sermone Græco) paterna religionis historiam ex sacris (sicuti ait ipse) interpretatus libris, frequenter arguit Herodotum in Aegyptiacis ignoratione mentitum. Is Manethon in secundo Aegyptiacorum hac de nobis scripsit. Ponam verò etiam verba eius, tanquam illum ipsum adducens testem. Fuit nobis Rex, Timæus nomine. sub hoc nescio quomodo Deus iratus fuit: & præter spem ex partibus orientalibus homines, genere ignobiles, adepta fiducia in prouincia castrametati sunt. Et facile ac sine bello eam potenterque ceperunt: & principes eius alligantes, de cetero ciuitates crudeliter incendere: & Deorum templa euertere. Erga omnes verò prouinciales inimicissimè se gesserunt, alios quidem perimentes, aliorum verò & filios & coniuges in seruitutem redigentes: nouissimè verò & unum ex se fecere Regem, cui nomen Saltis. Hic in Memphidem veniens, superiore inferioraque prouincia tributaria facta, præsidia relinquens opportunis locis, maximè partes muniuit orientales, prospiciens quod Assyrij aliquanto potentiores, erant desideraturi regnum eius inuadere. Inueniens autem in præfectura Saite ciuitatem opportunissimam, positam ad orientem Bubastis fluminis, quæ appellabatur à quadam antiqua theologia Auaris, hanc fabricatus est, & muris maximis communiuit, collocans ibi multitudinem armatorum, usque ad ducenta quadraginta millia virorum eam custodientium. Hic autem messis tempore veniebat, tam ut frumenta meteret, & mercedes exolueret, quam ut armatos ad terrorem extraneorum diligenter exercitaret. Qui cum regnasset decem nouem annis, vita priuatus est. Post hunc autem regnauit alter quatuor & quadraginta annis, Baon nomine. Post quē alius Apachnas, sex & triginta annis, & mensibus septem. Deinde Apochis, unum & sexaginta & Ianias quinquaginta, & mense uno. Post omnes autem Assis nouem & quadraginta, & mensibus duobus. Et isti quidem sex apud eos fuere primi Reges, debellantes semper, & maximè Aegypti radicem amputare cupientes. Vocabatur autem gens eorum Hycsos, hoc est, Reges pastores. Hyc enim secundum sacram linguam, Regem significat: Sos verò pastorem siue pastores, secundum communem dialectum: & ita compositum inuenitur Hycsos. quidam verò dicunt eos Arabas esse. In alijs autem exemplaribus non Reges significari comperi per appellationem Hyc, sed è diuerso captiuos declarari pastores. Hyc enim Aegyptiaca lingua, & hac, quando denso sono profertur, captiuos aperte significat: & hoc potius verisimile mihi videtur, & historia antiqua cōueniens. Hos ergo quos prædiximus Reges, & eos qui pastores vocabantur, & qui ex eis fuere, obtinuisse Aegyptum ait annis undecim & quingentis. Post hac autem Regum Thebaidis & Aegypti reliqua

Manethō, Aegyptius
historiographus.

Saltis Aegyptios in
suam potestatem re-
degit.

Saite ciuitas ad ori-
entem Bubastis flu-
minis posita.

Reges pastores vo-
cati.

reliqua factam dicit super pastores inuasionem, & bellum maximum & diuturnum eis illatum. Sub Rege verò cui nomen erat Alisfragmuthosis, victos dicit pastores. & aliam quidem uniuersam Ægyptum perdidisse. inclusos autem in locum habentem mensuram iugerum decem millium, cui loco nomen est Auaris. Hunc Manethon dicit omnem maximo muro atq; robustissimo circumdedit pastores, quatenus & omnem possessionem munitam haberent, simul & prædam suam. Filium verò Alisfragmuthoseos Themosis conatum eos vi expugnare, cum quadringentis octoginta millibus armatorum eorum muros obsedisse. Cum verò obsidium desperasset, pacta cum eis fecisse, ut Ægyptum relinquentes, quò vellent innoxij omnes abirent. Illos verò his promissionibus impetratis, cum omni domo & possessionibus non minus ducenta quadraginta millia numero, ex Ægypto per desertum in Syriam iter egisse: & metuentes Assyriorum potentiam (tunc enim illi Asiam obtinebant) in terra qua nunc Iudæa vocitatur, ciuitatem adificasse, qua tot millibus hominum sufficere posset, eamq; Hierosolymam vocitasse. In alio verò quodam libro Ægyptiacorum Manethon hanc ipsam gentem, id est, qui vocitabantur pastores, in sacris suorum libris captiuos ascriptos rectissime dixit. Nam antiquis progenitoribus nostris pascere mos erat: & pascualem habentes vitam, vocabantur ita pastores. Sed & captiui non temerè ab Ægyptijs dicti sunt: quoniam progenitor noster Joseph dixit ad Regem Ægyptiorum, se esse captiuum: & fratres in Ægyptum posterius euocauit, Rege precipiente. Sed de his quidem in alijs examinationem subtilius faciemus. Nunc autem huius antiquitatis producā testes Ægyptios, rursumq; quomodo se habeant verba Manethonis circa ordinem temporum aperte describam: sic enim ait: Postquam egressus est ex Ægypto populus pastorum ad Hierosolymam, expulsor eorum Rex Themosis regnauit post hac annis viginti quinque, & mensibus quatuor, & defunctus est. Assumpsitq; regnum filius Chebron annis tredecim, post quem Amenophis viginti & mensibus septem, huius autem soror Amesses annis viginti uno, & mensibus nouem. Mephres autem duodecim, & mensibus nouem, Mephramuthosis viginti quinque, & mensibus decem. Thmosis autem nouem, & mensibus octo. Amenophis verò triginta, & mensibus decem. Orus verò triginta sex, & mensibus quinque. Huius autem filia Acencheres, duodecim, & mense uno. Rathotis verò frater nouem. Acencheres autem duodecim, mensibus quinque. Acencheres alter duodecim, & mensibus tribus. Armais verò quatuor, & mense uno. Armesis autem uno, & mensibus quatuor. Armesefmiamun verò sexaginta sex, & mensibus duobus. Amenophis nouendecim, & mensibus sex. Sethosis autem equestres & nauales copias habens, fratrem quidem Armain procuratorem Ægypti constituit, & omnem ei aliam regalem contulit potestatem, tantummodo autem diademate uti prohibuit, & ne Reginam matrem liberorum opprimeret imperauit, & ut abstineret etiam ab alijs regalibus concubinis. Ipsi verò ad Cyprum & Phœnicem, & rursus contra Assyrios atq; Medos castrametatus, uniuersos quidem, alios ferro, alios sine bello terrore magna virtutis sibimet subiugauit. his verò felicitatibus eleuatus confidentius incedebat, orientales vrbes ac prouincias subuertendo, multoq; tempore procedente Armais, qui in Ægypto fuerat derelictus, omnia contra quam frater agere monuerat, sine timore faciebat. Nam & Reginam violenter abiecit, & alijs concubinis sine parcitate iugiter misceba-

Regū Ægyptiorum
cum pastoribus pa-
ra.

Aedificatio Hieroso-
lmæ.

Iudæi cur olim pasto-
res & captiui dicti.

Nomina Regum Æ-
gyptiorum, sibi suc-
cedentium.

Sethosis Ægypti
Rex, fratrem Ar-
main Ægypti pro-
curatorem consti-
tuit.

Aegyptus vnde di-
cta.

Iudæorum ad Aegy-
ptum aduentum eo-
rundemq; egressum
ostendit Manethon.

In Hierosolymis edi-
ficatum est templum
à Salomone Rege,
ante annos 143. & mē-
ses 8. quā Tyrj Car-
thaginem condi-
dere.

Tyrjorum Regis &
& Salomonis amici-
titia.

Hirami & Salomonis
problemata.

Menandri Ephesij te-
stimonium.

tur: persuasusq; ab amicis & diademate utebatur, & fratri rebellabat. Js verò qui constitutus erat super sacra Aegyptia, codicillos Sethosi misit, cuncta signifi-
cans, & quia rebellaret ei suus frater Armais. Qui repente ad Pelusium destina-
uit, & propriū tenuit regnū. Prouincia verò vocata est ex eius nomine Aegy-
ptus. Dicit enim quod Sethosis Aegyptus vocabatur, Armais autem frater eius
Danaus. Hæc quidē Manethon. Palā verò est, ex prædictis annis tēpore compu-
tato, quod qui vocabantur pastores, id est, nostri progenitores, ex Aegypto libe-
rati, ante tres & nonaginta atq; trecentos annos hanc prouinciā inhabitauere,
quā Danaus ad Argos accederet: licet hunc antiquissimum Argini esse confi-
dant. Duas igitur res Manethō maximas pro nobis Aegyptijs literis protesta-
tus est: primam quidē, quia aliunde venerunt ad Aegyptū: dein egressum eorum
exinde, ita temporibus antiquissimum, ut penē mille annis bellum præcedat Ili-
cum. Ea verò quæ Manethon non ex Aegyptijs literis, sed (sicut ipse cōfessus est)
ex fabulis quorundā sine nomine, adiecit, postea particulariter redarguā, osten-
dens ea sine verisimilitudine esse mēdacia. Sed volo ab istis rursus migrare ad ea,
quæ apud Phœnicas de nostro genere conscripta sunt, & eorum testimonio decla-
rata. Sunt itaq; apud Tyrjos multorum annorum publica litera, & conscriptio-
nes diligentissimē custoditæ, ex his quæ apud eos facta & inuicē gesta noscuntur,
quæ tamen memoria digna sunt. Inter hæc ergo conscriptum est, quia in Hiero-
solymis adificatum est templum à Salomone Rege, ante annos centū quadragin-
ta tres, & menses octo, quā Tyrj Carthaginem condidere. Descripta verò est
apud illos constructio templi nostri. Hiramus enim Tyrjorum Rex amicus erat
Regis nostri Salomonis, paternis amicitijs ei deuinctus. Js ergo munificentiam
suam exhibens ad claritatem fabricæ, præbuit Salomoni auri qui dem viginti &
centum talenta: incidensq; pulcherrimam syluam in monte, qui Libanus nun-
cupatur, ad cameram destinavit ei. Quem redonavit Salomon & alijs multis
rebus, & terra Galilææ regionis, quæ Zabulon vocatur. Præcipuē autem ei ami-
citiam sapientiæ concupiscentia conciliauit. Problemata enim soluenda alter-
utris dirigebant, & melior in his Salomon erat, & in alijs sapientior apparebat.
Hactenus verò seruantur apud Tyrjos epistola multe, quas illi scripsere ad inui-
cem. Quod autem non fingam de Tyrjorum literis, testem producā Dium qui
in Phœnicum historia integerrimus approbatus est. Is igitur in Phœnicijs histo-
rijs hoc modo scribit. Abibalo moriente, filius eius Hiramus regnavit. Hic par-
tis orientalis ciuitates ampliavit, urbem potiorem fecit: & Olympij Jouis tem-
plum, quod in insula situm erat, iactis aggeribus urbi adiunxit, & aureis ana-
thematis exornauit. Ascendens autem in Libanum, syluas incidit ad templo-
rum adificationem. Regem verò Hierosolymorū Salomonem misisse dicunt ad
Hiramus quadam anigmata, & poposcisse ab eo, adiecto ut qui non posset dis-
cernere, pecuniam soluenti persolueret: confessumque Hiramus, non se pos-
se soluere propositas quæstiones, multis pecunijs mulctatum. Deinde Abde-
monum quendam, virum Tyrjum, propositas soluisse quæstiones: ipsumque
alias proposuisse, quas si non solueret Salomon, multas rursus pecunias Hira-
mo Regi conferret. Dius igitur hoc modo de prædictis testimonium perhibu-
it nobis. Sed post hunc producā Menandrum quoque Ephesium. Js enim
singulorum Regum actus conscripsit apud Græcos & Barbaros, studens ex pro-
uincialibus vniuscuiusq; loci literis, historia veritatem pandere. Scribens enim

de his

de his qui in Tyro regnauere, & deinde veniens ad Hiramū Regem, sic ait: Moriente verò Abibalo, successit in eius regno filius eius Hiramus, qui vixit annis triginta quatuor. Hic aggere coniunxit Eurychorū, aureamq; ibi columnā Jouis in templo reposit: & ad syluam lignorum profectus, abscidit de monte qui Libanus appellatur, ligna cedrina ad tegmina facienda templorum. Demolitusq; antiqua delubra, noua templa adificauit. Herculisq; & Astartes fana dedicauit, Herculis primum exstructo mense Peritio, deinde Astartes: quando castra mouit aduersus Tyrios, minimè tributa reddentes: quos etiam subdens sibi met, denuò remeauit. Sub hoc fuit Abdemonus puer iuuenis, qui semper parabolas soluebat, quas Salomon Hierosolymorum Rex destinabat. Supputatur verò tempus ab hoc Rege usq; ad constructionem Carthaginis, hoc modo: Moriente Hiramus successit in eius regno Beleastartus filius. qui cum vixisset annis quadraginta tribus, septem regnavit annis. Post hunc Abdastartus filius cum vixisset annis viginti, regnavit nouem. Hunc filij nutricis eius quatuor insidijs peremere: quorū senior regnavit annis XII. Post quos Astartus filius Beleastarti regnavit. Qui cum vixisset annis quadraginta quatuor, regnavit annis XII. Post hunc frater eius Astarimus: & hic vixit annis quatuor & quinquaginta, regnavit annis nouem, & peremptus est à fratre Phellete: qui suscipiens regnum, mensibus imperauit octo, cum vixisset annis quinquaginta. Hunc peremit Ithobalus Astarte sacerdos: qui cum vixisset annis sexaginta octo, regnavit annis triginta duobus. Huic successit Badozor filius: qui cum vixisset annis XLV, regnavit sex. Huic successor factus est Mettinus filius: qui cum vixisset triginta duobus, nouem regnavit annis. Huic successor fuit Pygmalion, qui annos egit in sua vita quinquaginta sex, ex quibus XL tenuit principatū. huius regni anno septimo, soror Dido in Africa ciuitatem adificauit Carthaginem. Itaq; colligitur tempus à regno Hiramī usq; ad adificationem Carthaginis, annorū CLV, & mensū VIII. Cum verò duodecimo anno huius regni, in Hierosolymis adificatū sit templum, sit ab adificatione templi usq; ad constructionem Carthaginis tempus annorum CXLIII, mensium VII. Testimonio siquidem Phœnicum quid amplius oportet apponi? Cernitur ipsa veritas fortiter approbata: & multo clarius apparet, quoniam precedit constructionem templi progenitorum nostrorum ad prouinciam hanc aduentus. Cum enim eam uniuersam bello tenuissent, tum demum templum adificare cœpere: & hac apertè ex literis sacris etiam à me in Antiquitate manifestata sunt. Nunc itaq; sunt dicenda ea, quæ apud Chaldeos noscuntur esse conscripta, & de nobis in historia sunt relata. Quæ multam habent concordiam cum nostris voluminibus, etiam de alijs rebus. Testis autem horum est Berofus, vir genere quidem Chaldeus, notus autem eis, qui doctrina eruditioniq; congaudent: quoniā de Astronomia & de Chaldeorum philosophia ipse Græcas conscriptiones edidit. Igitur Berofus antiquissimas secutus historias, de facto diluuiο, & hominum in eo corruptione, sicuti Moyses, ita conscripsit: simul & de arca, in qua generis nostri princeps seruatus est, deuēcta scilicet ea in summitatem montium Armeniorum. Deinde scribens eos qui ex Noe progeniti sunt, & tempus eorum adiiciens, usq; ad Nabulassarum peruenit, Babyloniorum & Chaldeorū Regem. & huius actiones exponens, narrat: quemadmodum misit in Egyptum & ad nostram terram filium suum Nabuchodonosorem cum multa potentia: qui dum rebellantes eos inuenisset, omnes suo subie-

Abdemonus.

Hiramī Regis genealogia.

Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa extructa.

Berofus historiographus, genere Chaldeus.

Nabulassar, Nabuchodonosoris pater, Babyloniorū & Chaldeorum Rex.

Nabuchodonosor
rebellantes imperio
suo subijcit.

Nabuchodonosor
patri in regno suc-
cedit.

Belus primus Rex
Assyriorum.

Nabuchodonosor
regias extruit.

Babylonem à Semi-
ramide non ædifica-
tam.

Babyloniorum Rex
Herculem fortitudi-
ne & rerum gestarū
magnitudine præ-
celsit.

Nabuchodonosoris
successor.

*cit imperio: & templum in Hierosolymis concremauit: cunctumq; generis nostri
populum auferens, migravit in Babylonem. Vnde ciuitatem contigit desolari
annis LXX, usq; ad Cyrum Regem Persarum. Dicit autem quod tenuerit Baby-
lonius Ægyptum, Syriam, Phœniciam, Arabiā, uniuerfos priores Chaldaorum
& Babyloniorum Reges exactionibus suis excellens. Ipsa verò verba, qua Bero-
sus protulit, hoc modo dicta, necessario proferenda sunt. Audito autem pater eius
Nabulassar, quod satrapa constitutus in Ægypto & Syria inferiore &
Phœnicia rebellaret, cum nō valeret iam ipse labores ferre, tribuens filio suo Na-
buchodonosori aetate valenti partem quandam exercitus contra eum misit. Na-
buchodonosor autem cum satrapa desertore congressus, prouinciam qua ab ini-
tio eorum fuerat, ad proprium reuocauit imperium. Eodem verò tempore, con-
tigit patrem eius Nabulassarum, cum egrotasset, in Babylonia ciuitate desungi,
qui regnavit annis XXIX. Nabuchodonosor autem non post multū tempus mor-
tem patris cognoscens, & negocia Ægyptiaca disponens, reliquarumq; prouin-
ciarū, & captiuos Iudeorum & Phœnicum atq; Syrorum, qui in Ægypto fue-
rant, commendans quibusdā amicis, ut cum exercitu & impedimentis perduce-
rentur ad Babyloniā, ipse cum paucis iter aggressus per desertum Babylonem
venit: reperiensq; cūcta à Chaldaeis dispensari, seruatumq; regnū ab optimatibus
eorū, dominus factus totius paterni principatus, captiuis quidem aduenientibus
præcepit habitacula in opportunissimis Babylonia locis adificare. ipse verò ex
manubys templū Beli ac reliqua munificentissimè excoluit: & veteri urbi alterā
extrinsecus adiecit. Et prouiso ne posthac possent hostes fluuium conuvertere & ad
urbem accedere, tres interiori ciuitati per circuitum muros, totidem exteriori,
hos cocto latere, illos addito etiam bitumine, circumdedit: tum sic cōmunita por-
tas quæ vel templum deceant, addidit. ad hoc iuxta paternam regiam, alteram
sumptuosiore multo amplioremq; extruxit: cuius ornatum exponere fortasse
longum esset. illud memoratu dignum, quod hac adeo superba supraq; fidem ma-
gnifica, quindecim dierum spatia perfecta est. In ea lapideas moles excelsas ex-
citauit, aspectum montibus asimiles, omniq; genere arborum consitas. Hortum
quoque pensilem fecit, fama nobilem: eo quod uxor eius montanum prospe-
ctum desideraret, in Medorum regione educata. Hac itaque retulit de præ-
dicto Rege, & multa super hac in libro Chaldaicorum: in quo culpam conscri-
ptores Græcos, quasi uane arbitratos, à Semiramide Assyria Babylonem adifi-
catā, & mira opera ab illa circa eam fuisse constructa, falsè conscripsisse dicens.
Ipsam certè Chaldaorum conscriptionem fide dignam existimandum est, quan-
do cum archiuis Phœnicum concordare videntur, qua ex Beroso conscripta
sunt de Rege Babyloniorum: quoniam & Syriam & uniuersam Phœnicen ille
subuertit. In his sanè cōsonat & Philostratus in historijs, dum Tyria meminit ob-
sidionis: & Megasthenes in quarto Indicorum: ubi declarare contendit, prædi-
ctum Regem Babyloniorum Herculem fortitudine & rerum gestarum magni-
tudine præcessisse. Dicit enim eum & maximam Africa partem, & Hispaniam
subiugasse. Quæ verò de templo Hierosolymorum relata sunt, & concrematum
esse à Babylonijs, & cœptum rursus adificari Cyro tenente Asia principatum, ex
dictis Berosi declaramus. Sic enim in tertio libro dicit. Nabuchodonosor itaque
posteaquam inchoauit prædictum murum, incidens in languorem, de vita mi-
grauit, cū regnasset annis tribus & quadraginta. Huius regni dominus effectus
filius*

filii eius Euclmaradochus, propter iniquitates & libidines passus insidias à marito sororis sue Niriglissoroore peremptus est, cum duobus regnasset annis. Quo defuncto, sumens regnum qui ei fecit insidias Niriglissoroore, annis regnavit quatuor. Huius filius Laborosardocho, principatum quidem tenuit puer existens mensibus novem: insidias verò passus, eo quod nimis appareret malorū esse morum, ab amicis extinctus est. Hoc itaque perempto, convenientes hi qui fecerant insidias, communi suffragio regnum tradidere Nabonido cuidam, qui erat ex Babylone ex eadem gente. Sub hoc muri circa fluvium Babylonia civitatis ex latere cocto & bitumine sunt constructi. Cuius regni anno septimodecimo egressus Cyrus ex Perside cum magno exercitu, universa Asia subacta, impetum fecit in Babyloniā urbem. Sentiens autem Nabonidus invasionem eius & occurrens cum exercitu suo, atque congressus pugna, victus & cum paucis fugatus inclusus est in Borsippensium civitate. Cyrus autem Babyloniā obsidens, & deliberans exteriores muros deponere civitatis, eo quod nimis videretur munita, & esset ad capiendum valde difficilis, reuersus est ad Borsippum, Nabonidum expugnaturus. Nabonido verò oppugnationem nō expectante, sed prius supplicante, usus clementia Cyrus, & dans ei habitaculum in Carmania, expulit eum à Babylone. Nabonidus itaq; reliquum vitæ tempus in illa prouincia conuersatus est. Hac concordant cum nostris. Scriptum namq; in eis est: quod Nabuchodonosor octauodecimo regni sui anno, templum nostrum ad desolationem usque perduxit, & fuit exterminatum annis septem. Secundo verò anno regni Cyri fundamentis depositis, rursus secundo regni Darij anno perfectum est. His prolatis, adiiciam etiam Phœnicum historias: non enim probationum abundantia relinquenda est: est enim dinumeratio in illis annorum: sic enim habent: Sub Rege Ithobalo Nabuchodonosor obsedit Tyrum annis tribus & decem. Post hunc regnavit Baal annis decem. Post hunc iudices constituti sunt, & iudicauere hi. Ecnibalus Baslechi, mensibus duobus: Chelbis Abdei, mensibus decem: Abbarus pontifex mensibus tribus: Myttonus & Geraftus Abdilimi, iudices annis sex: inter quos regnavit Balatorus anno uno: quo moriente, mittentes euocauere Merbalum ex Babylone, & quatuor regnavit annis. Eo quoque moriente, euocauere fratrem eius Fromum, qui regnavit annis viginti. Sub hoc Cyrus Persarum habuit imperium. Quapropter omne tempus est annorum quinquaginta quatuor, & mensium trium. Septimo siquidem anno regni sui Nabuchodonosor cæpit obsidere Tyrum: Quartodecimo autem anno Regis Iromi, Cyrus Persarum tenuit principatum. Consonant igitur quæ de templo scripta sunt à Chaldeis ac Tyrjs, cum literis nostris. Manifestum verò & sine contentione testimonium est, de prædicta generis nostri antiquitate. Et his quidem qui non valde contendūt sufficere iudico quæ præmissa sunt. Oportet autem non credentibus Barbaricis conscriptionibus, sed solis Græcis fidem habendam esse dicentibus, adhuc multos exhibere testes, etiam Græcos, scientes nostrum genus, & opportuno tempore eius habentes mentionem. Pythagoras igitur Samius, cum sit antiquus quidem ætate, sapientia verò & diuina pietate philosophos omnes excellens, non solum quæ nostra sunt agnouisse manifestus est, sed etiam amulatus ea ex multis apparet. Et eius quidem conscriptio nulla reperitur. multi tamen de eo retulere: quorum insignior est Hermippus, vir circa omnem historiam diligentissimus indagator. Refert itaq; in primo de Pythagora libro,

Babyloniæ muri ex latere cocto & bitumine constructi.

Cyrus Nabonidum expellit à Babylone.

Phœnicū de Iudæorum antiquitate testimonium.

Nabuchodonosor Tyrum obsidet.

Chaldæorum ac Tyrriorum scripta cum Iudæis consonant.

Græcorū de Iudæorū antiquitate testimonium.

Hermippi de Pythagora testimonium.

libro, quod Pythagoras uno familiarium suorum defuncto, nomine Calliphonte, genere Crotoniate, illius animam dicebat secum degere die noctuque: et quod preciperet, ut non transiret locum, ubi asinus lapsus esset, et ab aqua feculenta semetipsum abstinere, et ab omni blasphemia recederet. Deinde sequitur. Hec autem agebat atque dicebat, Iudaorum et Thracum opiniones imitatus, ac transferens in semetipsum. Dicitur enim verè, quod ille vir multas Iudaorum leges in suam transtulit philosophiam. Fuit autem etiam per civitates non ignota olim gens nostra: et multi iam mores ad quasdam transierunt, et emulatione digni à nonnullis habebantur. Quod manifestat Theophrastus in his quae scripsit de legibus. Ait enim, quia prohibent Tyrriorum leges et peregrino sacramento iurare. Inter quae sacramenta cum quibusdam alijs etiam iusiurandum, quod Corban appellatur, enumerat: apud nullos autem hoc inuenitur iuramentum, nisi apud Iudeos solos: quod interpretatur ex Hebraica lingua, donum Dei. Verum neque Herodotus Halicarnassensis nostram ignoravit gentem, sed quodammodo eius meminisse cognoscitur. De Colchis enim referens, in secundo libro sic dicit: Soli autem inter omnes Colchi, et Aegyptij, et Aethiopes, verenda ab initio circuncidunt. Phoenices verò, et Syri in Palaestina consentiunt hoc ab Aegyptijs didicisse. Syri autem qui circa Thermodoontem et Parthenium fluvium commorantur, et his vicini Macrones, à Colchis dicuntur nuper didicisse. Hi namque sunt inter homines soli, qui circunciduntur: et isti sicut Aegyptij facere dicuntur. De Aegyptijs autem et Aethiopibus dicere non possum, utri ab alteris didicere. Dixit ergo Syros, qui in Palaestina sunt, circuncidi. Omnium autem qui habitant Palaestina, soli Iudaei circunciduntur. Hoc igitur sciens, de ipsis dixit. Quin et Chærilus, antiquis Poeta, meminit de gente nostra, dicens quod militaverunt nostri maiores cum Xerxe Persarum Rege contra Græcos: et enumerans universas gentes, novissimam nostram posuit, ita dicens:

Huius miranda specie gens castra secuta,
Phœnissam ignoto linguam mittebat ab ore.
Sedes huic Solymi montes, stagnum prope vastum.
Tonsa caput circum, squallenti vertice equini
Exuvias capitis duratas igne gerebat.

Palam ergo est, sicut arbitror, quia nostri meminerit, eo quod et Solymi montes in nostri regione sunt constituti, in quibus habitamus, et stagnum, quod dicitur

Asphaltites. hoc enim inter omnes stagnum in Syria latius atque maius est.

Et Chærilus quidem ita nostri meminit. Quod autem non solum sciebant Iudeos, sed etiam in quotquot inciderent admirabantur, non è vulgo Græci: sed ob

sapientiam celebres, ostendere facile est. Clearchus enim Aristotelis discipulus,

et Peripateticorum nulli secundus, in primo libro de somno, dicit Aristotelem

doctorem suum, de quodam viro Iudeo ita referre: et ipsi Aristoteli eundem

sermonem ascribit, quod ita conscriptum est. Sed alia quidem longum est dice-

re. Quae verò habere potuerant illius admirationem quandam atque philoso-

phiam, ea duco operae pretium referre. Et Hyperochides: vehementer, inquit,

audire desideramus universi. Igitur secundum praecepta, Aristoteles inquit,

Rhetorica, eius genus primo indicabimus, ne reluctemur doctoribus praecepto-

rum. Dic, inquit Hyperochides, ita si placet. tum ille. genere igitur Iudeus

erat, è Cælesyria: qui sunt ex propagine Philosophorum Indorum, vocanturque

(ut

Theophrastus.

Corban, donū Dei.

Herodotus Halicarnassensis de Iudaorum circumcissione.

Chærilus, antiqui Poeta, de Iudaorum gente testimonium.

Asphaltites stagnū.

Clearchi Aristotelis discipuli de Iudeis testimonium.

(ut aiunt) philosophi, apud Iudaeos Calani, apud Syros autem Iudaei nomen accipientes à loco. locus enim ubi habitant, appellatur Iudaea. nomen verò eorum ciuitatis valde difficile est: vocant enim eam nomine Hierusalem. Is igitur homo multos hospitio recipiens, & de superioribus ad maritima descendens, grauissimus erat non solum eloquio, sed etiam animo. Et tunc nobis degentibus apud Asiam, cum diuinus homo venisset ad ea loca, confabulari cepit nobiscum, & cum alijs scholasticis eorum sapientiam tentans, cumque multi eruditorum congregarentur, tradebat potius aliquid eorum quae habebat. Hac ait Aristoteles apud Clearchum, & super hac multa ac mirabilem continentiam Iudaei viri in cibis & castitatem narrat. Licet autem volentibus hac ex ipsius lectione cognoscere. ego enim refugio plus quam decet inferere. Clearchus igitur facta digressionem, cum aliud propositum haberet, nostri generis ita meminit. Hecataeus autem Abderita, vir philosophus simul & circa actiones industrius, cum Alexandro Rege nutritus, & cum Ptolemao Lagi commoratus, non obiter, sed integrum de ipsis Iudaeis conscripsit librum. Ex quo volo breuiter quadam eorum quae ab eo sunt dicta percurrere. Sed primum tempus ostendam. meminit enim praelij, quo circa Gazam Ptolemaeus conflixit cum Demetrio, quod utique contigit undecimo quidem anno post mortem Alexandri, Olympiade verò septima & decima atque centesima, sicuti refert Castor. adiiciens enim hanc Olympiadem, dicit: Sub hac Ptolemaeus Lagi vicit in Gazae praelio Demetrium Antigoni, qui vocabatur Poliorcetes. Alexandrum verò profitentur vniuersi centesima & quartadecima Olympiade fuisse defunctum. Palam ergo est, quia & secundum illud tempus, & sub Alexandro genus florebat nostrum. Dicit igitur Hecataeus, quia post praelium ad Gazam, Ptolemaeus locorum quae sunt circa Syriam dominus est effectus. Et multi hominum cognoscentes mansuetudinem & clementiam Ptolemai, cum eo proficisci ad Aegyptum, & rebus communicare voluere. Quorum unus, inquit, erat Ezechias pontifex Iudaeorum: homo aetate quidem quasi sexaginta & sex annorum, dignitate verò apud contribules maximus, & animo sapientissimus, potentissimus ad dicendum, & circa causas sicut nullus alter expertus. dicit etiam omnes Sacerdotes Iudaeorum qui decimas accipiunt, & vniuersa in communi gubernant, circa mille & quingentos existere. Rursus autem praedicti viri faciens mentionem: hic, inquit, homo hunc honorem gerens, & assuetus esse nobiscum, assumens aliquos suorum, differentiam cunctam exposuit: & habitationem suam & conuersationem, quam scriptam habebat, pariter indicauit. Deinde palam facit Hecataeus, quales circa leges existimus: & quia omnia sustinere, ne transcendamus eas, eligimus: & hoc esse optimum iudicamus. Dicit igitur hac: Et malè sapius à finitimis audientes, & omnes contumelias passi à Persicis Regibus & satrapis, non possunt mente mutari. Sed cum magna exercitatione, de his praecipue omnibus respondere parati sunt. Perhibet autem etiam indicia fortis animi circa leges non parua, dicens, Alexandro quondam in Babylone constituto, & volente Beli templum quod corruerat renouare, cunctisque militibus similiter rudera portare precipiente, solos Iudaeos hoc facere non sustinuisse: sed etiam multas plagas, & detrimenta pertulisse non modica, donec eos ignoscente Rege securitas praberetur. Qui dum ad prouinciā, inquit, propriam reuersi fuissent, templa & altaria fabricata omnia destruxere. Et pro alijs quidem

Hecataeus Abderita
cum Alexandro Rege nutritus.

Mille & quingenti
Sacerdotes Iudaeorum
decimas accipiunt.

Iudaeorum contra
Alexandrum constantia.

T t t t

multam

multam satrapa exolvere, pro alijs verò veniam consecuti sunt. Adijcit autem, quòd merito ob hac mirabiles sint. Et quod gens nostra fuit multorum hominum numero copiosa: sed multa millia nostrorum traducta, in Babylonia Persæ primum collocarunt: nec pauca etiam morte Alexandri in Ægyptum & Phœnicen sunt translata, propter seditionem in Syria factam. Idem vir & magnitudinem provincia quam incolimus, pulcritudinemq; narravit. Pene decies trecenta millia, inquit, iugera terrarum optimarum uberrima provincia possidere noscuntur. Iudæa namque huius est amplitudinis. Et quia etiam civitatem ipsam Hierosolymorum spatiosam & maximam olim inhabitamus, & virorum multitudine copiosam, necnon & templi constructionem, idem ipse sic refert: Sunt autem Judæorum & alia quidem multa munitiones per provinciam, atque vici. Vna verò civitas munitissima, habens præcipuè circuitum quinquaginta stadiorum, in qua commorantur hominum circa centum & quinquaginta millia, nomine Hierosolyma. Est autem in media civitate lapidea quadriporticus, centum per circuitum cubitorum, habens etiam duplices ianuas: in qua ara est quadranguli figuratione composita ex lapidibus non delatis sed collectis, unumquodq; latus viginti cubitorum latitudinem habens, altitudinem verò decem. & circa eam maxima fabrica, ubi altare est constitutum & candelabrum, utraque aurea, duorum talentorum pondus habentia: & inextinguibile lumen noctibus & diebus. Simulacrum verò aut aliquod anathema ibi nequaquam est, nec ulla plantatio, nullus ibi veluti lucus, aut aliquid huiusmodi. Habitant autem in eo & noctibus & diebus sacerdotes, quasdam purificationes agentes, & omnino vinum non bibentes in templo. Insuper autem, quia & cum Alexandri Regis successoribus postea militarunt, testatur hoc modo, dicens ea quæ cognoverit à viro Judæo in expeditione constituto: cuius verba subiiciam. Ait enim: Me siquidem eunte ad mare rubrum, una secutus est quidam cum alijs equestrum Judæorum nos deducentium, nomine Mossollamus, vir animosus, inter omnes sagittarios Græcos & Barbaros præcipuus. Is igitur homo properantibus multis pariter, & quodam vate augurium captante, & petente ut cuncti starent, interrogavit, cur substitissent omnes. Ostendente verò ei vate avem quam intuebatur, atque dicente: quòd si quidem expediret eis, ut manerent omnes, staret avis: si verò surgens antè eum evolare, procederent: si verò post tergum iret, recedere cunctos oporteret: rursus tacens, arcumq; trahens, sagittam emisit: & avem percussam interemit. Indignantibus verò vate & quibusdam alijs, & maledicentibus ei: Quid furitis, inquit, infausiissimam avem sumentes in manus? hac enim suam salutem nesciens, de nostro itinere nobis prosperitatem potuit indicare? Si enim præscire futura valuisset, in hunc locum nequaquam venisset, metuens ne sagitta à Mossollamo Iudæo periret. Sed Hecatai testimonia iam quiescant, facile namque est, volentibus ipsum librum legere, & hac apertius inuenire. Non verò me pigebit Agatharchidem introducere, licet homo minimè malus, ut ei visum est, nobis detraxisse videatur. Is enim narrans de Stratonice, quemadmodum venit in Syriam à Macedonia viro suo Demetrio derelicto: Seleuco autem uxorem eam ducere nolente, quod illa sperabat, exercitu eius in Babylonia posito, circa Antiochiam bella movit. Deinde quomodo reverso Rege Antiochia capta, in Seleuciam illa fugiens, cum posset velocius abnavigare, somnio prohibita ne faceret, capta

Amplitudo Iudææ.

30. stadia ferè sex miliaria Germanica constituant.

Sacerdotes in templo habitant, & vinum bibunt.

Agatharchidis de Indis testimonium.

capta atq; defuncta est. Hæc ergo præfatus Agatharchides, & derogans superstitioni Stratonices, utitur exemplo generis nostri, sic scribens: Qui vocantur Iudei, habitant omnium munitissimam civitatem, quam vocare Hierosolimam provinciales solent. hi vacare consueti sunt septima die, & neq; arma portare in prædictis diebus, neq; terra culturam contingere, neq; alterius cuiuspiam curam habere patiuntur, sed in templis extendentes manus, adorare usq; ad vespæram soliti sunt. Ingrescente vero in civitatem Ptolemæo Lago cum exercitu & multis hominibus, cum custodire debuerint civitatem, eis stultitiam observantibus, provincia quidem dominum suscepit amarissimum: lex vero manifestata est malam habere solennitatem. huiusmodi autem casus, præter illos, alios quoq; docuit universos: ut tunc ad somnia & opiniones quæ tradebantur de lege confugiant, dum circa res necessarias ratio nihil valet humana. Hoc quidem Agatharchidi videtur esse ridiculum: eis autem qui hæc examinant integrius, apparet magnū, & præcipua laude dignissimum: si & salutis & patriæ quidem, custodiam legum pietatemq; diuinam præponere concupiscant. Quod vero non ignorantes quidam conscriptorum gentem nostram, sed propter invidiam quasdam ob similes causas memoriam nostri omiserunt, hoc iudicium me arbitror esse præbiturum. Hieronymus enim qui de successoribus conscripsit historiam, ipso tempore quo Hecataus fuit: & amicus existens Regis Antigoni, Syriæ præsidebat. Verum Hecataus etiam librum conscripsit de nobis. Hieronymus autem nequaquam nostri in historia meminit, licet penè in ipsis locis nutritus esset. In tantum voluntates hominum differebant. alter namque dignos existimavit de quibus diligenter memoria proderet: alterum vero omnino circa veritatem quadam passio cernitur obscurasse. Sufficiunt tamen ad probationem antiquitatis nostræ, Egyptiorum & Chædæorum atque Phœnicum historia, & super illas Græcorum pariter conscriptores. nam præter prædictos, Theophilus etiam, & Theodotus, & Mnaseas, & Ariphanes, & Hermogenes, & Euemerus, & Conon, & Zopyrion, & multi fortasse alij (non enim ego omnibus libris incubui) non obiter nostri fecere mentionem. Plurimi namque prædictorum virorum, veritate quidem antiquarum rerum frustrati sunt, quia lectioni sacre nostrorum non incubuere librorum: communiter tamen de antiquitate testati sunt, pro qua nunc dicere proposui. Phalereus sanè Demetrius, & senior Philon, & Eupolemus, non multum veritate frustrati sunt: quibus dari veniam dignum est. Non enim inerat eis, ut nostras literas possent omni scrupulositate sequi. His ita dictis, unum adhuc mihi capitulum est relictum ex his quæ in principio libri posui, quatenus derogationes & maledicta, quibus utitur quidam contra genus nostrum, falsas ostendam: & conscriptoribus eorum testibus utar, quando conscribentes hæc contra semetipsos locuti sunt talia. Quod vero multis alijs hoc evenit propter quorundam odia, arbitror intelligere eos qui in historijs versari solent. Quidam enim gentium, & gloriosissimarum civitatum scædare nobilitatem, & conversationi detrahere tentauere: Theopompus quidem Atheniensium, Lacedæmoniorum vero Polycrates. Is autem qui Tripoliticum conscripsit (non enim Theopompus hoc fecit, sicuti quidam putant) etiam Thebæorum momordit urbem. Multa vero etiam Timæus in historijs, de prædictis, & de alijs blasphemavit. Et hoc præcipue faciunt, quando gloriosissimos in aliqua parte calumniantur: quidam propter invidiam atque male-

Sabbathum Iudæorum.

Cur quidam historiographi Iudæorum mentionem omiserint.

Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.

Blasphemiæ in-
ter Iudæos & Aegy-
ptios causâ.

Aegyptiorum idolo-
latrîa.

Manethon Aegypti
historiographus.

Manethonis de Aeg-
yptiorum leprosis
fabula.

uolentiam, alij verò propter verbosam nouitatem memoria se dignos iudican-
tes. & apud stultos quidem nequaquam hac spe fraudantur, qui non sanum no-
scuntur habere iudicium: sani verò auditores eorum malignitatem condemna-
bunt. Blasphemiæ igitur in nos sæpe congestarum huiusmodi causa est. Vo-
lentes Aegyptijs gratificari quidam, veritatem corrumpere tentauere. Et neq;
aduentum in Aegyptum nostrorum progenitorũ, sicut contigit, sunt confessi: nec
rursus egressum cum veritate dixere: multasq; causas odij ac inuidia pariter ha-
buere. Principio quidem, quia in eorum regione nostri progenitores potentes ef-
fecti sunt: unde regressi ad propria denuò fuere felices. Deinde sacrorum diuersi-
tas, multas inter eos fecit inimicitias: in tantũ præstantiore nostra pietate quam
solennitates illorum, quantũ Dei natura animalibus irrationalib. sine dubita-
tione præstat. Communis namq; apud illos ritus est, eiusmodi bruta arbitrari
Deos: singillatim autem alij alia colũt, vani ac fatui omnino homines, & ab ini-
tio uti his malis opinionibus consueti: & propterea nequaquam imitari nostrã
honestatem de diuina ratione potuere. Videntesq; multos nostrã zelari conuer-
sationem, inuidiã habuere: & ad tantam fatuitatem ac pusillanimitatem quidã
perducti sunt, ut non pigeret eos etiam contra antiquas suorũ scriptiones aliqua
dicere. Qui cum hoc faciunt, sibi metipsis aduersa conscribere passione cecitatis
ignorauere. In uno tamen & maximo viro verbum meũ comprobabo, quo usus
sum antè paululum nostra antiquitatis teste. Manethon itaq; qui Aegyptiacã
historiam ex literis sacris se interpretaturum pollicitus est, præfatus nostros præ-
genitores cum multis millibus in Aegyptum aduenisse, & illic incolas subiugasse:
deinde ipse confessus est, quia posteriori tempore amittentes eam, prouinciã qua
nunc Iudæa vocatur obtinuissent: & adificantes Hierosolymam, construxissent
templum. Et hæcenus conscriptiones secutus est antiquorum. Deinde usurpans
sibi met licentiam, professusq; se scribere ea quæ in fabulis vulgaribus feruntur,
incredibilia verba de Iudæis inseruit, volens permiscere nobis plebem Aegyptio-
rum leprosum, aliorumq; languentium, quod, sicut ait, abominatione ex Aeg-
ypto fuga dilapsi sunt. Amenophin enim Regem adiecit, quod est falsum no-
men. Et propterea tempus regni eius nequaquam diffinire præsumpsit, cum
aliorum Regum omnes annos perfectè protulerit. Hinc itaq; quasdam annectit
fabulas, penè oblitus, quòd egressum pastorum ad Hierosolyma ante quingentos
decem & octo annos factum esse protulerat. Thémusis enim erat Rex, quando
egressi sunt. Et ab hoc tempore, Regum qui postea fuere, anni sunt trecenti no-
naginta tres, usq; ad fratres nomine Sethonem, & Hermaum: quorum Sethonem
quidem Aegyptum, Hermaum verò Danaum denominatũ dicit: quem expel-
lens, inquit, Sethon, regnauit annis quinquaginta & nouem: & post hunc senior
è filijs Rhampsès annis sexaginta sex. Ante tot igitur annos egressos ex Aeg-
ypto patres nostros confessus, deinde Amenophin adiiciens Regem, hunc ait
& Deorum fuisse contemplatorem, sicut Orum quendam priorum Regum: &
implesse desiderium eius sacerdotem Amenophin natum ex patre Papio: qui
videbatur quasi diuina participare natura, secundũ sapientiam præscientiamq;
futurorum. Et dixisse Regi hunc cognominem, quod posset videre Deos, si pro-
uinciã à leprosis & alijs maculatis hominibus purgare contenderet. In quo la-
tatum Regem, omnes dicit corpore debiles ex Aegypto cõgregasse, & fecisse multi-
tudinem numero octuaginta millia. Eosq; ad sectiones lapidum in partem Nil-
orientalem

orientalem misisse: simul & alios Ægyptios, quibus hoc erat iniunctum. Fuisse autem quosdam inter eos etiam eruditorum sacerdotum lepra perfos ait. Amenophin verò illum sapientem diuinumq; virum refert timuisse & erga semetipsum & erga Regem Deorum indignationem, qui aperte suaserat eis vim fieri: & dixisse, quoniam auxiliarentur quidam maculatis hominibus, & Ægyptum obtinerent tredecim annis. Et hac eum non quidem præsumpsisse Regi dicere, sed de his hominibus conscriptum reliquisse librum, ac sibi mortem consciuisse. & propterea Regem in anxietatem maximam peruenisse. Deinde ad verbum hac refert.

Itaque rogatus Rex, ut ad requiem & tutamen eorum secerneret ciuitatem, desertam urbem, qua fuerat pastorum, nomine Auarim, prauit eis. Est autem hac ciuitas secundum theologiam antiquam, Typhonis. Porro illi in hanc ingressi, & locum hunc ad rebellandum optimum, ducem sibi met quendam Helipolitanorum Pontificum Osarsiphum constituere, & huic se obedire in omnibus iurauerunt. at ille primum quidem eis legem posuit, ut neque Deos adorarent, neque ab animalibus, quæ præcipue sacra apud Ægyptios erant, se penitus abstinerent: nulliq; copularentur nisi cum quibus fœdus habere videbantur. Hac autem sentiens, & alia plura, maxime Ægyptiorum consuetudinibus inimica, præcepit multo opere muros edificari ciuitatis: & ad bella præparari contra Amenophin Regem. Ipse verò assumens secum etiam alios sacerdotes, & maculatorum quosdam, misit legatos ad pastores: qui videbantur à Themuse Rege depulsi ad Hierosolymorum urbem, causas suas & aliorum qui simul fuerant exhonoriati significans, & poscens ut pariter contra Ægyptum castrametarentur. promisitq; eos fore venturos: primum quidem in Auarim progenitorum suorum prouinciam, & necessaria populis abundantius exhibenda: pugnuros autem opportuno tempore, & prouinciam facillime subdituros. Illi verò laticia cumulati, omnes alacriter usque ad ducenta millia virorum pariter sunt egressi: & non post multum ad Auarim usque venere. Amenophis autem Ægyptiorum Rex, dum illorum audisset inuasionem, non mediocriter perculsus est, dum recordaretur quod ei prædixerat Amenophis Papij. Et primum quidem congregans Ægyptiacam plebem, facto consilio cum principibus eorum animalia sacra, & quæ præcipue à sacerdotibus honorabantur, antè præmisit: & sacerdotibus particulariter iussit, ut simulacra eorum caute celarent. Filium verò Sethonem, qui etiam Ramesses à Rampse patris nomine vocabatur, cum quinq; esset annorum, apud suum commendauit amicum. Ipse verò transiens cum alijs Ægyptijs, usque ad trecenta millia virorum, bellatoribus viris occurrens, congressus non est. Putans enim semetipsum contra Deum pugnare, retrorsum reuersus venit ad Memphim: & sumens Apim & alia sacra, mox in Æthiopiã cum uniuersis nauibus & multitudine venit Ægyptiorum. Per gratiam namq; erat ei subiectus Æthiopum Rex: propter quod suscipiens etiam populum uniuersum, prauit alimenta hominibus necessaria, quæ prouincia ministrabat, & ciuitates ac vicos, qui ad fatale illud tredecim annorum exilium sufficerent. Et in Æthiopia quidē hac gesta sunt. Solymita verò descendentes cum viris pollutis Ægyptiorum, sic pessimè hominibus usi sunt, ut eorum victoria esset pessima his, qui tunc eorum impietates inspiciebant. non solum etenim ciuitates & vicos concremauere, sacrilegia facientes, & Deorum idola

Osarsiphus Dux Auarim.

Eiectorum contra Ægyptios bellum.

Ægyptiorum Rex in Æthiopiam fugit, eumq; Æthiopi Rex honorifice suscipit.

Onarsiphus postea
Moses vocatus.

Manethonis figmen-
ti depulsiō.

Verborū Manetho-
nis repetitio.

deuastantes, sed etiam ipsa sacra animalia qua colebantur crudelissimè discer-
pserunt, peremptores & occisores horum sacerdotes atque prophetas esse cogen-
tes, quos etiam expellebant nudos. Dicitur itaque, quod politiam & leges eis
composuit sacerdos quidam, genere Heleopolites, nomine Osarsiphus, vocatus
ex nomine Osireos Heliopolitani Dei: qui dum conuersus fuisset ad hoc genus,
mutauit nomen & vocatus est Moses. Quā igitur Aegyptij de Judais fe-
runt, hac sunt. Sed & multa breuitatis causa prater eo. Dicit autem rursus
Manethon, quia postea Amenophis ex Aethiopia digressus est cum magna
virtute: simul & filius eius Rampses, & ipse habens magnum exercitum. Et con-
gressi contra pastores atque pollutos, vicerunt eos: & multis casis persecuti sunt
eos usque ad Syria fines. Hac equidem & huiusmodi Manethon conscripsit.
Quia verò anilia loquitur deliramenta, atque mentitur, aperta ratione mon-
strabo: illud primò distinguens, quod postea referendum est. Is enim concessit no-
bis, atque professus est, quod ab initio non fuerint Aegyptij genere, sed extrinse-
cus illuc aduenissent, & Aegyptum obtinuissent, & ex ea rursus egressi sint no-
stri progenitores. quod verò nobis postea permixti non sunt Aegyptij corpore de-
bilitati: & quod ex his non fuit Moses, qui populum duxit ex Aegypto, sed an-
te multas generationes extitit, per ea qua ipse dixit, conabor ostendere. Primam
itaque causam posuit figmenti ridiculam. Rex enim, inquit, Amenophis concu-
pit videre Deos. quos putas? siquidem qui apud eos solennes erant, Bouem &
Hircum, & Crocodilos, & Cynocephalos, videbat. cælestes autem quomodo po-
terat? & cur hoc habuit desiderium? quia utique & prior Rex alter hos vide-
rat? Ab illo ergo audiens, quales essent, & quemadmodum eos vidisset, noua ne-
quaquam egebat arte. sed forte sapiens erat ille vates, per quem hac Rex posse
agere confidebat. quod si ita fuisset, quomodo impossibilem concupiscentiam
non praesciuit? non enim euenit quod voluit. Proinde quam rationem habere po-
tuit, ut propter mutilos aut leprosos ei inuisibiles essent? Irascentur enim pro-
pter impietates, non propter corporum vitia. Deinde, tam multa millia lepro-
sorum & male habentium, una penè hora quomodo fuit possibile congregari?
aut quomodo Rex non obediuit vati? Ille namque praecepit debiles Aegyptios
exilio deportari, hic autem eos ad sectiōnes lapidum destinauit, tanquam ope-
rarijs indigens, & non purgare prouinciam volens. Ait autem quod vates se-
metipsum peremit, prauidentem Deorum iram, & qua erant in Aegypto futura,
& conscriptum librum Regi reliquit. Proinde quomodo ab initio vates etiam
suum interitum non praesciuit? quomodo non repente Regi contradixit volen-
ti videre Deos? aut qua ratione timebat, iam non sui temporis calamitates?
aut quid nam grauius imminabat, quod morte praeueniret? Quod verò inter
omnia stultius est, videamus. Audiens enim hac, inquit, & de futuris iam me-
tuens, debiles illos quibus Aegyptum purgare debuerat, neque tunc de prouin-
cia pepulit: sed rogantibus eis, sicut ait, ciuitatem dedit dudum à pastoribus ha-
bitatam: qua vocabatur Auaris. Ad quam congregati, principem inquit, dele-
gere ex sacerdotibus Heliopolitanis: qui eis legem posuit, ut neq; Deos adora-
rent, neque ab Aegyptiaca festiuitatis animalibus abstinerent, sed omnia perime-
rent, atque consumerent, nulliq; penitus miscerentur, nisi cum quibus coniurati
esse videbantur: & iureiurando multitudine obligata, quatenus in eis legibus
perdurarent, Auarim ciuitatem munitam cōtra Regem dicit eos bello sumpsisse.

Adiecit

Adiecit autem, quia misit Hierosolymam rogans illos pro auxilijs exhibendis, & daturum Auarim compromittens, qua foret ex Hierosolymis volentium exire maiorum: & ex qua procedentes omnem Aegyptum obtinerent. Deinde subiungit illos quidem venisse cum ducentis millibus armatorum. Regem verò Amenophin Aegyptiorum, cum nollet repugnare Deo, mox ad Aethiopiam refugisse, & Apim cum alijs sacris animalibus deuexisse. Hierosolymitas verò inuasionem facta, & ciuitates depopulatos, & templa concremasse, & equestres peremisse refert: & nullam iniquitatem aut crudelitatem abstinuisset. Qui verò politiam & leges eis exhibuit, sacerdos, inquit, erat genere Heliopolites, nomine Orsasiphus, vocatus ab appellatione Osireos Heliopolitani Dei: & mutato nomine dictus postea Moses. Tertio decimo verò anno Amenophin, postquam regno pulsus est, ex Aethiopia profecto cum multis millibus dicit: & congressum contra pastores atque pollutos, habita conflictione, vicisse. & multos interficientem, usque ad fines Syria persecutum. In his iterum non intellexit sine verisimilitudine se mentiri. Leprosi namque, & cum eis multitudo collecta debili-um, licet primitus irascerentur Regi, circa se utique talia facienti, secundum pramonitionem vatis, tamen cum a sectione lapidum sunt egressi, & prouinci- am percepere, omnes circa eum mitiores effecti credendi sunt. Porro si adhuc & illum odio habebant, seorsum magis insidiari potuissent, non omnibus bellum inferre, cum scilicet plurimi existentes multorum illic cognationes haberent. Proinde etiam si contra homines pugnare decreuere, non tamen contra Deos impietatem gerere praesumebant: nec contraria suis agere legibus, in quibus edu- cati esse noscuntur. Oportet itaque nos Manethoni gratias agere: quoniam hu- ius iniquitatis principes dicit, non eos qui ex Hierosolyma sunt egressi, sed illos ipsos Aegyptios esse probat, & maxime sacerdotes, atque iurisiurandi vincu- lum illorum multitudine conuenisse. Illud autem quomodo non irrationabile est? Domesticorum quidem & amicorum nemo cum illis rebellauit, nec pericu- lorum belli particeps factus est: sed miserè maculatos ad Hierosolymam, ut ab eis auxilia poscerent. quanam amicitia aut societate intercedente? hostes enim magis erant, & moribus plurimum differebant. At illi confestim, ut ait, vocan- tibus morem gessere, nempe inducti pollicitationibus, quod Aegyptum occupa- turi essent: quasi ipsi non admodum eius regionis gnari essent, ex qua per vim pulsi fuerant. qui si tum miseram aut egenam vitam egissent, meritò fortas- se negotium aggressi essent. Cum autem urbem habitarent fortunatam, & a- grum amplum meliorem Aegypto colerent, quid tandem erat, cur ob veteres hostes, eosque corporibus affectis, quales nemo domesticos ferat, periculum adi- rent: neque enim futuram Regis fugam praesciebant. nam, ut ipse dixit, filius Amenuphis cum trecentis millibus ad Pelusium occurrebat. & hoc quidem omnino sciebant qui proficiscebantur: mutationem verò propositi & fugam un- de coniectare poterant? Deinde occupatis horreis Aegypti, multa mala fecisse ait Hierosolymitanum exercitum: atque hac eis exprobrat: quasi non hostes eos indu- xisset: aut quasi hac sint aliunde accito militi obijcienda, cum eadem ante ad- uentum eorum fecissent, facturosque se iurassent ipsi Aegyptij. Quinetiam ali- quanto post Amenuphis hostes aggressus pralio vicit: fusosque ac fugatos Syriam usque persecutus est. adeò scilicet Aegyptus est omnibus undecumque inuadenti- bus capta facilis: & qui tunc ea iure belli potiebantur, cum scirent Amenuphin

Præcedentium de-
pulsio.

viuere,

Epilogus huius partis Iudzorum genus ex Aegypto non oriundum.

Ad Manethonis de Mose maledictare-sponsio.

Moses leprosus non fuit.

Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus.

In Cheremonem historiographum.

Messenes Amenophis filius.

Manethonis & Cheremonis historiae comparatio.

viuere, neque aditus ab Aethiopia communiuerant, multas ad hoc commoditates habentes, neque alioqui copias contraxerant. Ille vero usque Syriam trucidans eos (ut ait) persecutus est per arenosa & in aquosa loca. Scilicet ea vel quieto exercitu transire expeditum est. Igitur autore Manethone neque ex Aegypto genus nostrum oriundum est, neque illinc aliqui admixti sunt. Leprosorum enim & morbidorum multos in lapidicinis perisse verisimile est, multos in praelijs, plurimos vero postremo & in fuga. Superest ut de Mose illi contradicam. Hunc virum mirandum Aegyptij & diuinum existimant, sed non sine blasphemia incredibili sibi vindicare conantur: dicentes Heliopoliten esse unum sacerdotum, ob lepram cum alijs pulsus. Ostenditur autem in ratione temporum, DXVIII. annis prior fuisse, & patres nostros ex Aegypto in regionem quam nunc tenemus eduxisse. Quod verò eiusmodi calamitatis corpus expers habuit, ipsius dicta indicant. Leprosis enim & oppidis & vicis interdixit, ut seorsim in lacero vestitu agant: & eum qui eos attigisset, aut sub idem tectum successisset, pro impuro habet. Quin etiam si eo morbo liberari, & in pristinum restitui contingat, praescripsit certas purificationes, mundationes, & fontanarum aquarum lauacra, & omnium pilorum abrasiones: multisq; & varijs sacrificijs peractis, tum demum sanctam urbem adeundam. Atqui contra par erat qui talem calamitatem expertus esset providentiam aliquam ac humanitatem exhibere simili infortunio pressis. Non solum autem de leprosis sic leges tulit, sed neminima quidem corporis parte mutilatos ad sacrorum curam admisit. Sed etiam si iam sacerdoti aliquid tale accidisset, honore eum priuauit. Quomodo igitur verisimile est illum has aduersus semetipsum cum opprobrio suo damnoq; tulisse leges? Quin & nomen valde incredibiliter mutauit. Osarsiph enim (inquit) vocabatur. Hoc ad transmutationem nihil quadrat. Verum autem nomen significat ex aqua seruatum Mosē. Nam aquam Aegyptij Moy vocant. Satis igitur declaratum existimo, quod Manethon quatenus veterum scripta sequitur, non multum à veritate aberrat. Vbi verò ad vulgares fabulas se vertit, aut absurde eas confingit, aut in odium gentis loquentibus credit. Post hunc inquirere libet in Charemonem. Hic enim Aegyptiacam se scribere historiam professus, addens idem nomen Regis quod Manethon. Amenophin, & filium eius Rhamessen, ait Jsidem in somnis Amenophi apparuisse, incusantem quod templum suum per bellum dirutum esset. Phritiphautem verò sacrum scribam dixisse, si à pollutis hominibus Aegyptum repurget, liberandum eum à nocturnis terroribus: atque ita delectu vitiosorum morbidorumque habito, CCL. millia è finibus eiecta. Duces verò eorum fuisse scribas Mosē & Iosephum, quem etiam sacrum scribam fuisse: Aegyptia verò eis nomina esse, Mosi Tisithen, Iosepho Petesepi. Hos Pelusium venisse, ibique offendisse CCCLXXX. millia, ab Amenophi relictā, quā is in Aegyptum transferre noluerat: cum is icto foedere contra Aegyptum expeditionem habitam. Amenophin autem non expectato impetu eorum, in Aethiopiam fugisse, relictā uxore gravidā: quam delitescētem in quibusdam speluncis enixam puerum nomine Mes-senen. eum posteaquam ad virilem aetatem peruenisset, expulisse Iudeos in Syriam numero circiter ducenta millia, & patrem Amenophin ex Aethiopia recepiisse. Et hac quidem Charemon. Reor autem ex his ipsis quae dicta sunt amborum vanitatem apparere. Si quid enim veritatis subesset, impossibile erat in tantum

tantum eos discrepare. at qui mendacia componunt, non aliorum scriptis consona scribunt, sed quæ ipsis libet consingunt. Ille igitur regiam cupiditatem videnti Deos, ait initium fuisse pollutos eijciendi. Charemon autem suum de fide somnium finxit. Et ille quidem Amenophin dixit indixisse Regi purgationem: hic verò Phritiphaute iam multitudinis numerus sanè belle congruit, ille octuaginta millia referente, hoc ducenta quinquaginta. Præterea Manethon primum in lapidicinas eiectos pollutos, deinde ad Auarim habitandam traductos, ac reliqua Aegypto bello vexata, tum demum acciuisse dicit à Hierosolymitis auxilia: Charemon, Aegypto decedentes circa Pelusium inuenisse trecenta octuaginta millia hominum ab Amenophi relictæ, ac cum illis rursus Aegyptum inuasisse: Amenophinque in Aethiopiam fugisse. Quod verò egregium est, ne illud quidem quinam Et unde erant tam numerosus exercitus dixit, Aegyptij ne an externi: neque causam indicauit, ob quam eos Rex in Aegyptum inducere noluit: qui de leprosis Et fide somnium consinxit. Mose verò Et Josephum, quasi eodem tempore simul expulsam Charemon adiunxit, Et quidem quatuor etatibus ante Mosē defunctum, quarum sunt anni ferè centum septuaginta. Quin Et Rhamesse Amenophis filius, secundum Manethonem quidem adolescens bellum administrat cum patre, Et cum eodem exulat fuga elapsus in Aethiopiam. Hic autem fingit eum post patris abitum in spelunca quadam natum, Et postea pralio victorem, Et Iudeos in Syriam expellentem numero circiter CC. millia. O facilitatem. neque enim prius quinam erant illa CCCLXXX. millia dixit, neque quomodo CLXXX. millia perierint: in acie ne ceciderint, an ad Rhamessem transfugerint. quod verò maxime mirum est, ne cognoscere quidem ex eo licet, quosnam vocet Iudeos, vel utris eorum det hanc appellationem: illis ne CCL. millibus leproforum, an his CCCLXXX. millibus, quæ circa Pelusium erant. Sed stultum fortasse sit redarguere eos, qui à semetipsis redarguti sunt. ferendum enim erat ut cunque, si ab alijs redarguti fuissent. His addam Lysimachum, idem quidem habentem cum prædictis argumentum mendacij, verum enormitate figmenti illos vincentem. unde apparet eum magno odio consinxisse. Dicit enim, quæ tempestate Bocchoris in Aegypto regnabat, populum Iudeorum, quod essent lepra, scabie, Et alijs quibusdam morbis infecti, ad templa confugisse, ut mendicato alerentur. multis autem hominibus morbo correptis, sterilitatem in Aegypto accidisse. Bocchorim verò Aegyptiorum Regem ad Ammonem, scitatum oracula de sterilitate, misisse. responsum verò à Deo, repurganda esse templa ab hominibus impuris Et impijs, eiectis eis è templis in loca desertæ. Cæterum scabiosos ac leprosos mergendos, tanquam sole horum vitam agre ferente: Et templa expianda: atque ita fore ut terra fructum ferat. Bocchorim autem accepto oraculo, accersitisque sacerdotibus ac sacrificijs iussisse collectis impuratis, hos militibus tradi deportandos in desertum: leprosos verò ac impetiginosos plumbeis laminis inuolutos in pelagus deiijci. quibus submersis, reliquos congregatos Et in loca desertæ expositos esse, ut perirent. eos habito concilio consultasse de seipsis: Et nocte superueniente, accensis ignibus ac lucernis custodias agitasse: sequentiq; nocte ieiunatum, ut numen propitium eos seruaret. Insequenti verò luce à Mose quodam consilium datum, irent conferti una via, usque dum ad loca culta perueniretur. tum præcepisse eum, ne cui in posterum beneuoli essent, utque consilium malum potius quam bonum darent: Deorumque templa Et

Manethonis & Charemonis historiarum discrepantia.

Lysimachus mendacij arguitur.

Scabiosos ac leprosos Iudeos iuxta Lysimachi opinionem in pelagus deiijciendos, aut in loca desertæ exponendos.

Quando Iudæi Iude-
am occuparunt, &
urbem Hierosolyma
edificauerunt.

Opinionis Lyfimachi
depulsio.

Contra mendacium
impudenter exposi-
tum nihil dicendum.

altaria quotquot inuenirent euerterent. quibus comprobatis ac destinatis, mul-
titudinem iter fecisse per desertum, ac post multa incommoda tandem ad loca
cultu peruentum. tum verò & hominibus iniuriose tractatis, & fanis compila-
tis ac incensis, venisse in eam qua nunc Iudæa dicitur: conditaq; ciuitate hic ha-
bitare, urbem verò ^{ἱερουσα} *isēroua*, ex re nominatam. aliquanto autem post iam auctos
viribus mutasse nomen vitandi probri gratia: & urbem Hierosolyma, seipso
Hierosolymos vocasse. Hic non eundem quem illi inuenit Regem, sed recentius
nomen confinxit: & omisso somnio ac propheta Ægyptio ad Ammonem abiit de
impetiginosis & leprosis responsum relaturus. ait enim ad templi collectam mul-
titudinem Iudæorum, incertum leprosis ne nomen imponens, an quod solos Iu-
dæos morbus occuparit. dicit enim populus Iudæorum. Qualis, aduena, an indi-
gena? Cur igitur eos cum sint Ægyptij, Iudæos vocas? Quod si hospites sunt,
cur unde nam sint non dicis? Quomodo autem cum Rex tam multos ex his ma-
ri merisset, reliquos in loca deserta eiecisset, tanta multitudo superfuit? aut quo-
modo pertransierunt desertum, & occupauerunt regionem quam nunc tene-
mus, & condiderunt urbem, & extruxerunt templum apud omnes celebre?
oportebat autem de legislatore non solum nomen dicere, sed & genus, quisnam,
& ex quibus ortus. quamobrem verò tales eis inter eundem aggressus sit ferre
leges, de Dijs, etiam erga homines iniustas. Siue enim Ægyptij erant genere, non
tam facile patrios mores mutare potuissent, siue aliunde erant, omnino aliquas
habebant leges longa consuetudine obseruatas. Si igitur de expulso ribus suis iu-
rassent, nunquam se illis fore beneuolos, rationem non absurdam habuissent.
Quod sibellum internecinum. aduersus uniuersos mortales susceperunt, cum
essent (ut ipse ait) miseri, & omnium opis egeni, maxima stultitia non illorum,
sed hæc fingentis ostenditur. Iste namque etiam nomen impositum ciuitati à
templorum spoliatio, præsumpsit dicere, & hoc postea fuisse mutatum. Mi-
rum ni, quia posteris quidem turpe fuit tale nomen & odiosum: ipsi vero qui
fundauere urbem, ornare semetipsos etiam vocabulo credidere. Hic autem ge-
nerosus vir præ nimia detractationis impotentia non intellexit, Hierosolyma
non idem voce Iudæica quod Græca significare. Quid ergo amplius quilibet di-
ceret contra mendacium tam impudenter expositum? Sed quoniam
congruam iam magnitudinem suscepit hic liber, aliud
faciens principium, cetera presentis ope-
ris explanare tentabo.

FLAVII

FLAVII IOSEPHI DE ANTIQUITATE IUDAE ORVM CONTRA APIONEM

Alexandrinum, ad Epaphroditum,

LIBER II.

PRIOR quidem volumine, charissime mihi Epaphrodite, de antiquitate nostra monstraui, Phœnicum & Chaldaeorum, Aegyptiorumq; literis satisfaciens veritati: multosq; Graecorum conscriptores adducens, & meam è diuerso disputationem aduersus Manethonem, & Charemonem, & alios quosdam exhibui. nunc autem inchoabo reliquos arguere, qui contra nos aliqua conscripsere. Impulsus enim sum contra Apionem respondere grammaticum, si tamen assumi hoc oportet officium.

Horum igitur, quae ab eo conscripta sunt, alia quidem similia sunt dictis aliorum, alia valde frigida. Plurima verò quantum tantummodò detractiōem habentia, & multam (ut ita dixerim) ineruditi probationem, tanquam ab homine composita, & moribus prauo, & totius vitæ suæ temporibus importuno. Quia verò multi hominum propter stultitiam suam his potius sermonibus capiuntur, quàm illis quæ multo studio conscribuntur: & de rogationibus quidem gaudent, preconijis verò mordentur, necessarium duxi ne hunc quidem inscrutatum relinquere, qui nos tanquam in iudicio criminatur. etenim hoc quoq; plerisq; mortalium insitum video, ut gaudeant quoties maledicus quispiam ipse sua mala à laceſſito audit. Et quidem neq; orationem eius legere facile est, neq; apertè cognoscere quid dicere velit: sed velut in multa tumultuatione ac mendaciorum perplexitate nunc similia supra pensitatis de maiorum nostrorum ex Aegypto migratione affert: nunc incolas Alexandria Iudeos calumniatur: insuperq; de sacris templi nostri ceremonijs atque alijs ritibus nostris accusationem admiscet. Patres igitur nostros nec Aegyptios genere fuisse, neq; ob labem corporum aut similem aliam calamitatem inde pulsos, non mediocriter solùm, sed penè ultra modum, superius à me declaratum existimo: ceterum quæ his adiungit Apion, compendio memorabo. Dicit enim in tertio rerum Aegyptiacarum hac: Moses, ut accepi à grandioribus natu Aegyptijs, Heliopolitanus erat, qui patrijs institutus moribus, subdiales preces ad septa qualia ciuitas habebat, reduxit. ad subsolanum autem omnia conuertebat. ita enim Heliopolis sita est. pro obeliscis verò statuit columnas, sub quibus ceu peluis forma exprimebatur: umbra verò in eam incidens, utpote per sudum, eundem semper, cum sole cursum circumuoluebat. Atque huiusmodi est admiranda illa huius grammatici phrasis. Mendacium verò eius non tam nostris verbis euidenter coarguitur, quàm Moscos operibus: neque enim cum primum tabernaculum Deo construeret, aut ipse ullam talem formam ei indidit, aut posteros facere precepit: atque is qui postea templum Hierosolymis construxit Solomon, omni tali curiositate abstinuit, qualem confinxit Apion. Accepisse autem se dicit à maioribus natu Mosē Heliopolitanum: scilicet ipse iunior, sed his fidem habens, qui perperatatem illum familia-

Ab Apione quædam valde frigida conscripta.

Apion de Mosē & gente Iudaico.

Apionis de Mosē & templo Iudaico mendacium coarguitur.

riter nonerant. Et de Homero quidem pœta, quamvis grammaticus, non posset quanā eius sit patria certò affirmare, neq; de Pythagora tantū nō heri nudiusve tertius nato: de Mose verò tam multis annis illos precedente tam facile decernit, credens seniorum relationi: unde manifestè illum mentiri apparet. Quin

Temporum ratio a-
pud historiographos
inæqualis.

et temporum ratio, quibus Mosen ait eduxisse leprosos et cecos et claudos, bellè concinit iuxta grammaticum hunc diligentissimum. Manethon enim regnante Tethmosi Iudeos dicit ex Aegypto discessisse, annis CCCXCIII. antequam Danaus apud Argos exularet. Lysimachus autem tempore Bocchoris Regis, hoc est, ante annos MDCC: Colon verò et alij quidam, ut cuiq; visum est. At verò Apion ceteris fide dignior, exactè illum exitum definiuit VII. Olympiade, et huius anno primo: quo, ut ait, Pœni Carthaginem condiderunt. Carthaginis autem mentionem adiecit, ratus argumentum id veritatis se habiturum euidentiissimum: nec animadvertit à semetipso adductū quo coargueretur. si enim

Hirami & Salomonis
amicitia, de qua su-
pra lib. I. contra Api-
onem in principio.

de hac colonia monumentis Phœnicum credendum est, in illis Hiram Rex traditur antiquior Carthagine condita annis plus quam CL. de quo superius ex Phœnicum commentarijs probavi, quod Solomoni templi Hierosolymitani conditori amicus fuerit, et multa ad templi fabricam cōtulerit. Solomon verò edificauit templum post Iudeorum discessum ex Aegypto annis DCXII. Porro numerum pulforum eundem quem Lysimachus commentus (ait enim C. et X. eorum fuisse millia) miram quādam et credibilem reddit causam, cur sabbatum nominatum sit. Exacto enim (inquit) sex dierum itinere, inguinum ulceribus affecti sunt: et hac de causa septima die quieuerunt: incolumes constituti in regione quam nunc Iudæa vocatur. et appellauerunt eam diem sabbatum, seruata

Inguinis morbum
Aegyptij sabbatolum
vocant.

Aegyptiorum voce. nam inguinis morbum Aegyptij vocant sabbatosim. Annon igitur vel deridenda hac nugacitas, vel contra odio habenda talis in scribendo impudentia? Apparet enim quòd omnes inguinibus laborauerint, hominum millia centum et decem. Atqui si erant cæci et claudi et morbidi, quales fuisse Apion ait, ne unius quidem diei iter progredi potuissent: sin autem poterant per magnam solitudinem proficisci, prater eaq; sibi obsistentes vincere populariter repugnando, nequaquam uniuersi post sextam diem inguinum morbo correpti fuissent. Neque enim naturaliter tale quippiam euenire iter agentibus necesse est, sed plurimorum millium exercitus definita semper itinera peragunt: neq; temere ita accidisse verisimile videtur. est enim omnino absurdum. At verò mirificus hic Apion sex quidem diebus eos peruenisse in Iudæam predixit: rursus autem Mosen conscenso monte, qui Aegyptum inter et Arabiam situs est, nomine Sinaus, quadraginta diebus delituisse dicit, indeq; descendente Iudeis leges dedisse. atqui quomodo possibile est, eosdem et quadraginta dies in deserto ac in aquoso loco manere, et quod in medio spatium est, id totum sex diebus pertransire? Sabbati verò appellationis grammatica ratio, quam adfert, multum impudentiam præ se fert, vel certè magnam imperitiam. Nam hæ voces Sabbo et Sabbatum, inter se maximè differunt. Sabbatum enim secundum Iudeos quies est ab omni opere. Sabbo verò, ut ille affirmat, Aegyptijs inguinum morbum significat. Tales quasdam de Mose et Iudeorum ex Aegypto profetione Aegyptius Apion nouitates finxit, prater aliorum commentus auctoritatem. Et quid mirum si de nostris mentitur patribus? quandoquidem de se ipso contra mentitus est: et natus in Oasi Aegypti, primas iste Aegy-

Depulsio figmenti
Apionis de sex die-
rum itinere.

ptiorum

ptiorum existimatus, veram quidem patriam & genus suum abiurauit: Alexandrinum autem se mentitus, confirmat generis sui prauitatem. Merito igitur quos odit & conuictis insectatur, eos Aegyptios appellat. nisi enim pessimos esse existimaret Aegyptios, semet ex eorum genere haud eximeret: quandoquidem qui se de celebritate patriae iactant, honorificum quidem ducunt ab ea denominari, coarguunt verò eos, qui praeter ius in eandem sese ingerere conantur. Erga nos autem alterutro modo affecti sunt Aegyptij: aut enim ceu gloriabundi cognatos se simulant, aut participes nos infamiae suae cooptant. At praclarus iste Apion videtur contumeliosam nostrum insectationem, quasi mercedem voluisse reddere Alexandrinis, pro data sibi ciuitate: sciensque eorum cum habitatoribus Alexandria Iudaeis similitudinem, proposuit quidem illis conuictum facere, unam tamen comprehendit reliquos quoque, uniuersos, utrobique impudenter mentiens. Videamus igitur, quam sint illa graua & non ferenda, de quibus habitatores Alexandria Iudaeos accusat. Venientes, inquit, e Syria, sedes fixerunt ad importuosum mare, undarum vicini assultibus. Ergo si locus opprobrium habet, non quidem patriae suae, sed tamen quam patriam dicit, Alexandria conuiciatur. Illius enim & maritima ora pars est, ut omnes confirmant ad inhabitandum optima: quam si Iudaei per vim occupauerunt, ita ut ne post quidem eicerentur, fortitudinis eorum argumentum est. Verum Alexander eis locum ad incolendum dedit, & parem cum ipsis à Macedonibus honorem consecuti sunt. Nescio autem quid dicturus fuerit Apion, si circa Necropolim habitassent, ac non circa Regiam sedes posuissent, & hodie quoque eorum tribus appellaretur Macedones. Igitur si legit epistolas Alexandri Regis, Ptolemaei, Lagi ac successorum illius Aegypti Regum, & columnam stantem Alexandria ac iura continentem quae Caesar magnus Iudaeis concessit: hac, inquam, si sciens, contraria scribere ausus est, malus erat: sin autem nihil horum nouit, indoctus. Illud quoque, quod se mirari dicit, quod cum Iudaei essent, Alexandrini vocati sunt, similis inscientiae est. Omnes etenim qui ad coloniam aliquam deuocantur, et si plurimum ab alterutris genere differant, à conditoribus appellationem accipiunt. Et quid opus est de alijs dicere? nostrorum enim ipsorum hi, qui Antiochiam inhabitant, Antiocheni nominantur. Ius enim ciuium eis dedit conditor Seleucus. Similiter & qui in Epheso commorantur, & alia Ionia cum ciuibus exinde natis eandem appellationem habent, hac praebentibus eis regni successoribus. Romanorum verò clementia, cunctis non paruulum donum appellationis suae concessit, non solum viris singulis, sed etiam maximis gentibus in communi. Hispani denique antiqui, & Tyrreni, & Sabini, Romani vocantur. Si verò hunc modum aufert communis ciuitatis Apion, desinat semetipsum Alexandrinum dicere. Natus enim in intima Aegypto, quomodo erit Alexandrinus, iure ciuitatis, sicut ipse in nobis dicit, ablato? cum solis Aegyptijs nunc orbis domini Romani, participari cuiuslibet ciuitatis interdixisse videantur. Hic autem praclarus dignitates quas ipse impetrare prohibetur adipisci non valens, calumniari conatur eos qui hac iustissime perceperunt. Non enim propter inopiam habitatorum ciuitatis quam studiose edificabat Alexander, nostrorum aliquos ibi collegit: sed omnes approbans diligenter ex virtute, ac fide dignos inueniens hoc praconium nostris exhibuit, cum gentem nostram studeret non mediocriter honorare. Ait enim Hecataeus, quia propter mansuetudinem atque fidem, quam ei praeuere Iudaei, Samariam regionem adiecit, ut eam sine tributis haberent.

Apion veram patriam & genus suum abiurauit.

Apion contumeliosam Iudaeorum insectationem, quasi mercedem Alexandrinis reddere voluisse videtur.

Alexandriae pars ora maritima.

Iura & libertates Iudaeorum.

Alexander.

1. Ptolemæus Lagi.

Similiter quoque sensit post Alexandrū etiā Ptolemæus Lagi de Iudæis in Alexandria cōmorantibus. Nam Ægyptiaca eis castra cōmisit, arbitratus fide simul eorum et fortitudine conseruanda: et in Cyrene credens se tutissimè regnaturū, et in alijs Libya ciuitatibus, ad ea loca partem Iudæorū habitādi causa direxit.

2. Ptolemæus Philadelphus.

Post hunc autem Ptolemæus, qui Philadelphus est appellatus, non solum si qui fuere captiui apud eos nostrorum, omnes absoluit, sed et pecunias eis sapius condonauit: et (quod maximum est) desiderauit agnoscere nostras leges, et sacram scripturarum volumina concupiuit: misitque rogans destinari viros qui ei interpretarentur legem: et ut hac apprime conscriberentur, diligentiam hanc commisit non quibuscunque viris, sed Demetrium Phalereum, et Andream, et Aristæum, quorum eruditione sui seculi Demetrius facile princeps erat, alij verò habebant custodiam corporis sibi creditam, huic cura præfecit. Non enim leges, et patrum nostrorum philosophiam discere cōcupisceret, si his utentes despiceret et non potius valde miraretur. Apion autem penè omnes in ordine successores eius Macedonum Reges ignorauit habuisse erga nos præcipuum familiaritatis affectum. Tertius namque Ptolemæus, qui vocatur Euergetes,

3. Ptolemæus Euergetes.

fortiter obtinens Syriam uniuersam, non Dijs Ægyptiacis pro victoria solennitates gratificas immolauit: sed veniens ad Hierosolymam, multas hostias sicut nostri moris est, Deo sacrificauit, dignissimamque dicauit ornamenta victoria. Philometor autem Ptolemæus, et eius uxor Cleopatra, omne regnū commisere Iudæis: et duces totius fuere militia Onias et Dositheus Iudæi: quorum nominibus derogat Apion, cum debuisset opera eorum potius mirari, et gratias agere, quoniam liberauere Alexandriam, cuius ciuis videri vult. Nam dum rebellio surrexisset in Cleopatra regno, et periculum pessima perditionis instaret, istorum labore ciuitas intestinis prælijs est erepta. Sed postea, inquit, Onias ad urbem deduxit exercitum paruum, cum esset illic Thermus præsens Romanorum legatus: quod (ut ita dicam) rectè atque iustè factum est: Ptolemæus enim, qui cognominatus est Physcon, moriente suo patre Ptolemæo Philometore, egressus est de Cyrene, volens Reginam Cleopatram expellere, et filios Regis, ut ipse regnum iniustè sibi met applicaret: propter hac ergo Onias aduersus eum bellum pro Cleopatra suscepit: et fidem quam habuit circa Reges, nequaquam in necessitate deseruit. Testis autem Deus iustitia eius manifestus apparuit. Nam Physcon Ptolemæus cum aduersum exercitum quidem Onia

5. Ptolemæus Physcon in Iudæos grauari defecit.

pugnare præsumeret, omnes verò Iudæos in ciuitate positos cum filijs et uxoribus capiens, nudos atque vinctos elephantis subiecisset, ut ab eis conculcati deficerent, et ad hoc etiam bestias ipsas inebriasset, in contrariumque præparauerat, euenere. Elephantis enim relinquentes sibi appositos Iudæos, impetu facto super amicos eius, multos ex ipsis interemere. Et post hac Ptolemæus quidem aspectum terribilem contemplatus est, prohibentem se ut illis noceret hominibus. Concubina verò sua charissima, quam alij quidem Ithacam, alij verò Hirenen denominant, supplicante ne tantam impietatem perageret, et concessit, et ex his quæ egerat vel acturus erat, pœnitentiam egit. Vnde rectè hanc diem Iudæi Alexandria constituti, eo quod apertè à Deo salutem promerere, celebrare noscuntur. Apion autem omnium calumniator, etiam propter bellum aduersus Physconem gestum, Iudæos accusare præsumpsit, cum eos laudare debuerit. Is autem etiam ultima Cleopatra Regina Alexandrinorum

rum meminit, veluti nobis improprians, quoniam circa nos fuit ingrata: & nō potius illam redarguere studuit, cui nihil omnino iniustitia & malorum operum defuit: vel circa generis necessarios, vel circa maritos suos, qui etiam dilexerint eam, vel in communi contra Romanos omnes, & benefactores suos imperatores: quæ etiam sororem Arsinoen occidit in templo, nihil sibi nocentem. Peremit autem & fratrem insidijs paternosq; Deos, & sepulcra progenitorum depopulata est. Percipiensq; regnum à primo Casare, eius filio & successor, rebellare presumpsit. Antoniumq; corrumpens amatorijs rebus, & patriæ inimicum fecit, & infidelem circa suos amicos instituit, alios quidem genere regali spolians, alios autem demens ad mala gerenda compellens. Sed quid oportet amplius dici, cum illum ipsum in nauali certamine relinquens, id est, maritum & parentem communium filiorum, tradere cum exercitu principatum, & se sequi cōggit? Nouissimè verò Alexandria à Casare capta, ad hoc usq; perducta est, ut saltem hinc sperare se iudicaret, si posset ipsa manu sua Iudeos perimere: eo quod circa omnes crudelis & infidelis extaret. Putasne gloriandum nobis non esse, si quemadmodū dicit Apion, famis tempore Iudeis triticum non est mensa? Sed illa quidem pœnam subiit cōpetentem. Nos autem maximo Casare utimur teste auxiliij, atque fidei quam circa eum contra Ægyptios gessimus: necnon & senatu eiusq; consultis, & epistolis Caesaris Augusti, quibus nostra merita comprobantur. Has literas Apionem oportebat inspicere, & secundum genera examinare testimonia sub Alexandro facta, & omnibus Ptolemais, & quæ à senatu constituta sunt, necnon & maximis Romanis imperatoribus. Si verò Germanicus frumenta cunctis in Alexandria cōmorantibus metiri non potuit, hoc indicium est sterilitatis ac penurie frumentorum, non accusatio Iudeorū. Quid enim sentiant omnes imperatores de Iudeis in Alexandria cōmorantibus, palam est. nam administratio tritici nihilo magis ab eis, quàm ab alijs Alexandrinis translata est. Maximam verò eis fidem olim à Regibus datam conseruauere, id est, fluminis custodiam, totiusq; custodia, nequaquam his rebus indignos esse iudicantes. Sed super hoc: quomodo ergo, inquit, si sunt ciues, eosdem Deos, quos Alexandrini, non colunt? Cui respondeo. Quomodo etiam cum vos sitis Ægyptij, inter alterutros praelio magno & sine fœdere de religione contenditis? aut certè propterea non vos omnes dicimus Ægyptios, & neq; cōmuniter homines, quoniam bestias aduersantes natura colitis, multa diligentia nutriendes? cum genus utiq; nostrorum unum atque idem esse videatur. Si autem in vobis Ægyptijs tanta differentia opinionum sunt, quid miraris super his, qui aliunde in Alexandriam aduenerunt, si legibus à principio constitutis, circa talia permanere? Is autem seditionis causas nobis apponit: qui si cum veritate ob hoc accusat Iudeos in Alexandria constitutos, cur omnes non culpare possit, eo quod noscamur habere concordiam? Porro etiam seditionis autores, quilibet inueniet Apionis similes Alexandrinorum fuisse ciues. Donec enim Graci fuere & Macedones hanc ciuitatem habentes, nullam seditionem aduersus nos gessere, sed antiquis cessere solennitatibus. Cum verò multitudo Ægyptiorum creuisset inter eos, propter confusiones temporum, etiam hoc opus semper est additum. Nostrum verò genus permansit purum. Ipsi igitur molestia huius fuere principium, nequaquam populo Macedonicam habente constantiam, neque prudentiam Gracam: sed cunctis scilicet utentib. malis moribus Ægyptiorum,

De Cleopatra vltima Alexandrinoru Regina, eiusq; sceleribus.

Antonius Cleopatram maritus.

Iudei fidem eis olim à Regibus datam cōseruauere.

Ægyptij bestias naturæ repugnantes colunt.

Discordia Iudeorū & ciuium Alexandrinorum in religione.

Seditionis Alexandriae causa.

Depulsio argumenti Apionis, Iudeos seditionis Alexandriae causam extulisse.

& an-

Et antiquas inimicitias aduersum nos exercentibus. Et diuerso namque factum
 est quod nobis impropere presumunt. nam cum plurimi eorum non opportu-
 ne ius eius ciuitatis obtineant, peregrinos vocant eos qui hoc priuilegium ad o-
 mnes impetrasse noscuntur. Nam Aegyptijs neque Regum quisquam videtur
 ius ciuitatis fuisse largitus: neque nunc quilibet imperatorum. Nos autem Ale-
 xander quidem introduxit, Reges autem auxere, Romani vero semper custodi-
 re dignati sunt. Itaque derogare nobis Apion voluit, quia imperatorum non
 statuamus imagines, tanquam illis hoc ignorantibus, aut defensione Apionis
 indigentibus: cum potius debuerit admirari magnanimitatem modestiamque Ro-
 manorum, quoniam subiectos non cogunt patria iura transcendere: sed suscipiunt
 honores, sicut dare offerentes pium atque legitimum est. Non enim honoribus
 gratiam habent, qui ex necessitate et violentia conferuntur. Graecis itaque et
 alijs quibusdam, bonum esse creditur imagines instituere. Denique et patrum
 et uxorum filiorumque figuras depingentes exultant, quidam vero etiam nihil si-
 bi competentium sumunt imagines. alij vero et seruos diligentes, hoc faciunt.
 Quid ergo mirum est, si etiam principibus ac dominis hunc honorem prae-
 videantur? Porro autem legislator, non quasi prophetans Romanorum poten-
 tiam non honorandam, sed tanquam causam neque Deo neque hominibus uti-
 lem despiciens, et quoniam totius animati, multo magis Dei inanimati, proba-
 tur hoc inferius, interdixit imagines fabricare. alijs autem honoribus post Deum
 colendos non prohibuit viros bonos, quibus nos et imperatores et populum Ro-
 manum dignitatibus ampliamus. Facimus autem pro eis continua sacrificia: et non so-
 lum quotidianis diebus ex impensa communi omnium Iudeorum talia celebra-
 mus: verum cum nullas alias hostias ex communi, neque pro filiis peragamus, so-
 lis imperatoribus hunc honorum praecipuum pariter exhibemus, quem homi-
 num nulli persoluimus. Hac itaque communiter satisfactio posita sit aduersus
 Apionem pro his quae de Alexandria dicta sunt. Admiror autem etiam eos, qui
 ei huiusmodi fomitem praeuere, id est, Posidonium et Apollonium Colonis:
 quoniam accusant quidem nos, quare nos eosdem Deos cum alijs non colimus:
 mentientes autem pariter, et de nostro templo blasphemias componentes incon-
 gruas, non se putant impie agere: cum sit valde turpissimum liberis, qualibet ra-
 tione mentiri, multo magis de templo apud cunctos homines nominato, tanta
 sanctitate pollente. In hoc enim sacrario Apion praesumpsit edicere, asini caput
 collocasse Iudeos, et eum colere, ac dignum facere tanta religione: et hoc affir-
 mat fuisse depalatum, dum Antiochus Epiphanes et exspoliasset templum, et
 illud caput inuenisset ex auro compositum multis pecunijs dignum. Ad hoc igi-
 tur primum quidem respondeo, quoniam Aegyptius vel si aliquid tale apud nos
 fuisset, nequaquam debuerat increpare, cum non sit deterius asinus furonibus
 et hircis et alijs, qui sunt apud eos Dei. Deinde quomodo non intellexit, operi-
 bus increpatus de incredibili suo mendacio. Legibus namque semper utimur. ius-
 dem, in quibus sine fine consistimus. Et cum varij casus nostram ciuitatem, sicut
 etiam aliorum vexauerint, et Theos ac Pompeius Magnus, ac Licinius Cras-
 sus, et ad nouissimum Titus Caesar, bello vincentes obtinuerint templum, nihil
 huiusmodi illic inuenere: sed purissimam pietatem, de qua nihil nobis est apud
 alios effabile. Quia vero Antiochus neque iustam fecit templi depredationem,
 sed egestate pecuniarum ad hoc accessit, cum non esset hostis, et socios insuper nos
 suos

Romanorum erga
Iudeos magnani-
mitas.

Iudei prorsus nullas
imagines ferunt.

Quomodo Impera-
tores & magistratus
colendi.

Mendacij à Posido-
nio & Apollonio in
Iudeos conficti reie-
ctio.

Responsio ad obie-
ctionem de asini ca-
pite.

suos & amicos aggressus est, nec aliquid dignum derisione illic inuenit, multi & digni conscriptores super hoc quoque testantur: Polybius Megalopolitanus, Strabo Cappadox, Nicolaus Damascenus, Timagenes, & Castor chronographus, & Apollodorus: qui omnes dicunt pecunijs indigentem Antiochum transfessum fœdera Iudeorum, & spoliasse templum auro argentoq; plenum. Hac igitur Apion debuit respicere, nisi cor asini ipse potius habuisset, & impudentiam canis, qui ad ipsos assolet coli: neque enim extrinsecus alia ratiocinatione mentitus est. Nos itaque asinis neque honorem neque potestatem aliquam damus, sicut Egyptij crocodilis & aspidibus: quando eos qui ab istis mordentur, & a crocodilis rapiuntur, felices & Deo dignos arbitrantur. Sed sunt apud nos asini, quod apud alios sapientes viros, onera sibi met imposita sustinentes. Et si ad areas accedentes comedant, aut proposita non adimpleant, multas valde plagas accipiunt, quippe operibus & ad agriculturam rebus necessarijs ministrantes. sed aut omnium rudissimus fuit Apion ad componendum verba fallacia, aut certè ex rebus initia sumens, hac implere non valuit, quando nulla potest contra nos blasphemia provenire. Alteram verò fabulam, derogatione nostra plenam, de Gracis apposuit: de quo hoc dicere sat erit, quoniam qui de pietate loqui præsument, oportet eos non ignorare minus esse immundum per templa transire, quàm sacerdotibus scelestia verba consingere. Isti verò magis studere defendere sacrilegum Regem, quàm iusta & veracia de nostris & de templo conscribere. Volentes enim Antiocho gratificari & perfidiam ac sacrilegium eius tegere, quo circa gentem nostram est usus propter egestatem pecuniarum, detrahentes nobis etiam qua in futuris essent, mentiti sunt. Propheta verò aliorum factus est Apion, & dixit Antiochum in templo inuenisse lectum, & hominem in eo iacentem, & appositam ei mensulam maritimis terrenisq; volatilium dapibus plenam, & quod obstupuisset his homo. Illum verò mox adorasse Regis ingressum, tanquam maximam sibi opem præbituri: ac procidentem ad eius genua, extensa dextera poposcisse libertatem: & iubente Rege ut consideret, & diceret quis esset, vel cur ibidem habitaret, vel qua esset causa ciborum eius, tunc hominem cum gemitu & lacrymis lamentabiliter suam narraſſe necessitatem. Ait, inquit, esse se Gracum: & dum peragraret prouinciā parandi victus causa, correptum se subito ab alienigenis hominibus, atq; deductum ad templum, & inclusum illic, & à nullo conspici, sed cuncta dapium apparatione saginari. Et primum quidem hac sibi inopinabilia beneficia visa attulisse letitiam: deinde suspicionem, postea stuporem: postremum consulentem à ministris ad se accedentibus audisse legem ineffabilem Iudeorum, pro qua nutriebatur: & hoc illos facere singulis annis quodam tempore constituto. Et comprehendere quidem Gracum peregrinum, eumq; annuo tempore saginare, & deductum ad quandam syluam, occidere quidem eum hominem, eiusq; corpus sacrificare secundum suas solennitates, & gustare ex eius visceribus, & iusiurandum facere in immolatione Graci, ut inimicitias contra Gracos haberent: & tunc in quandam foueam reliqua hominis pereuntis abijcere. Deinde refert eum dixisse, paucos iam dies debitos sibi met superesse, atque rogasse, ut reueritus Gracorum Deos, & superans in suo sanguine insidias Iudeorum, de malis eum circumstantibus liberaret. Huiusmodi ergo fabula non tantum omni tragœdia plenissima est, sed etiā cru-

Asini apud Iudeos aliosq; sapientes viros qui dicantur

Historiographi quidam perfidiam ac sacrilegium Antiochi tegere conantur.

Iudeos quotannis hominem Gracum immolare debere.

Xxxxx

deli

deli impudentia redundat. Non tamen à sacrilegio priuat Antiochum, sicut arbitrati sunt, qui hac ad illius gratiam cōscripsere. Non enim praesumpsit aliquid tale, ut ad templum accederet: sed sic inuenit nō sperans. Fuit ergo voluntatibus iniquis impius, & nihilominus sine Deo, quicquid iussit mendacii superfluitas, quam ex ipsa re cognoscere valde faciliū est. Non enim circa solos Gracos discordia legū esse dignoscitur, sed maximè aduersus Egyptios & plurimos alios. Cuius enim regionis homines non contigit aliquando apud nos peregrinari? ut aduersus solos Gracos renouata coniuratione per effusionem sanguinis ageremus: vel quomodo possibile est, ut ad has hostias omnes Iudei colligerentur, & tantis millibus ad gustandum viscera illa sufficerent, sicut ait Apion? vel cur inuentum hominem quicumq; fuit (non enim suo nomine conscripsit) aut quomodo eum in suam patriam Rex non cum pompa deduxit? dum posset hoc faciens, ipse quidem putari pius, & Gracorum amator eximius, assumere verò cōtra Iudaorum odium auxilia magna cūctorum. Sed hæc relinquo: insensatos enim, non verbis, sed operibus decet arguere. Sciunt igitur omnes, qui videre constructionem templi nostri, qualis fuerit, & intransgressibilem eius purificationis integritatem. Quatuor enim porticus habuit in circuitu, & harum singula propriam secundum legem habuere custodiam. In exteriorē itaque ingredi licentia fuit omnibus etiam alienigenis: mulieres tantummodo menstruata transire prohibebantur. In secundā verò porticum cūcti Iudei ingrediebantur: eorūq; cōiuges cum essent ab omni pollutione munda. In tertiā, masculi Iudaorū mundi existentes atque purificati. In quartā autem sacerdotes, stolis induti sacerdotalibus. In adytum verò soli principes sacerdotum, propria stola circumamicti. Tanta verò est circa omnia prouidentia pietatis, ut secundum quasdam horas sacerdotes ingredi constitutum sit. Mane etenim aperto templo oportebat facientes traditas hostias introire: & meridie rursus, dum clauderetur templum, deniq; ne vas quidem aliquod portari licet in templum, sed erant in eo solummodo posita, altare, mensa, thuribulum, candelabrum, quæ omnia & in lege conscripta sunt. Etenim nihil amplius neq; mysteriorum aliquorū ineffabilem agitur, neq; intus ulla epulatio administratur. Hæc enim quæ prædicta sunt, habent totius populi testimonium manifestum, rationemq; gestorum. Licet enim sint tribus quatuor sacerdotum, & harū tribuum singula habeant hominū plus quàm quinq; millia, fit tamē obseruatio particulariter per dies certos: & his transactis, alij succedentes ad sacrificia veniunt: & congregati in templum mediante die à precedentib; clauēs tēpli & ad numerū omnia vasa percipiunt, nulla re quæ ad cibum aut potum attineat in templum delata. Talia nanq; etiam ad altaria offerre prohibitū est, præter illa quæ ad sacrificia preparantur. Quid ergo Apionem dicimus, nihil horū examinantem, verba incredula protulisse? Sed turpe est, historia veram notitiam si proferre grammaticus non possit. Et sciens templi nostri pietatem, hanc quidem prætermisit. Hominis autem Graci cōprehensionem finxit, & pabulū ineffabile, & ciborū opulentissimā claritatem: & peruios ingredientiē, ubi nec nobilissimos Iudaorum licet intrare, nisi fuerint sacerdotes. Hæc ergo pessima est impietas, atque mendacium spontaneum, ad eorum seductionem, qui noluerunt discutere veritatem. Per ea siquidem mala ineffabilia, quæ prædicta sunt, nobis detrabere tentauere. Rursumq; tanquam pyssi-

Templi ac porticus
descriptio.

Quæ in templo posita
fuerint.

Sacerdotum tribus
quatuor, quarum singulæ plus quàm quinque
millia hominum
habent.

mus deridet, adiiciens fabula inania facta. Ait enim illum retulisse, dum bellum Iudaei contra Idumaeos haberent longo quodā tempore, ex aliqua ciuitate Idumaeorum qui in ea Apollinem colebat venisse ad Iudaeos, cuius hominis nomen dicitur Zabidus: deinde eis promississe traditurum se eis Apollinem Deum Dorensium: venturumque illum ad nostrum templum, si omnes ascenderent, et adducerent omnem multitudinem Iudaeorum. Zabidum verò fecisse quoddam machinamentum ligneum, et circumposuisse sibi, et in eo tres ordines infixisse lucernarum, et ita ambulasse, ut procul stantibus appareret, quasi stella per terram iter agens. Porro Iudaeos inopinabili visione obstupuisse, et longè constitutos tenuisse silentium. Zabidum verò multa quiete ad templum venisse, et aureum detraxisse asini caput (sic enim urbane conscribit) et rursus Doram velociter aduenisse. Igitur et nos dicere possumus, quia asinum, hoc est semetipsum Apion grauat, et facit stultitia simul et mendacijs oneratum. Loca namque quae non sunt, conscribit: et ciuitates nesciens transfert. Idumaea enim prouincia nostra confinis est, posita iuxta Gazam, et nulla ciuitas huius Dora nuncupatur. In Phoenice verò iuxta montem Carmelum Dora ciuitas appellatur, in nullo concordans Apionis oblocutionibus. Quatuor enim dierum itinere procul est à Iudaea. Cur itaque nos rursus accusat, eo quod non habeamus communes cum alijs Deos, si sic facile credidere patres nostri ad se venturum Apollinem, et cum stellis eum ambulare super terram putauere? Lucernam enim prius nunquam videre scilicet, qui tot et tanta concelebrant candelabra. Sed nec aliquis ei ambulanti per prouinciam ex tantis millibus obuiauit. Desolatos etiam vicos custodibus comperit, et hoc tempore belli. Cetera iam relinquo. Ianua verò templi altitudine quidem erant cubitorum LX, latitudine verò XX, omnes deauratae, et penè auro puro confecta. Has claudebant non minus quam viri ducenti diebus singulis: et relinquere eas apertas, nefandū nimis erat. facile igitur eas lucernifer ille aperuisse creditur, qui solus etiam habuisse asini caput aestimabatur: quapropter dubium est, utrum hoc caput Zabidus denuò reuocauit: an certè sumens Apion, introduxit in templum, ut Antiochus inueniret, ut secundo Apioni aliquā mentiendi daret occasionem. Mentitur autem et de iuramento, quod iuremus per Deū factorem calī et terrae et maris, nulli Iudaeos fautores alienigenae, et maxime Graecis. Oportebat autē mentientem absolutè dicere, nulli fautores alienigenae, et magis Aegyptijs: sic etenim ab initio poterant eius figmenta de iure iurando congruere, si ab Aegyptijs utique patres nostri non propter malignitatē suam, sed propter calamitates expulsi sunt. A Graecis autem plus locis quam studijs sumus abiuncti, ita ut nulla inter nos et illos inimicitia et emulationes esse noscatur. E diuerso namque multos eorum ad nostras leges contigit accessisse, quorum quidam permansere, quidam verò perdurare non ferentes, denuò recessere. Hoc tamen iusiurandū nunquam se quisquā audisse meminit apud nos habitum, sed solus Apion (ut videtur) audiuit. Ipse namque id composuit. Magna ergo admiratione eximia Apionis prudentia, vel ob hoc quod mox dicetur, digna est. Hoc enim esse affirmat indicium, quia neque legibus iustis utamur, nec Deum colamus ut conuenit, quod diuersis gentibus seruiamus, et calamitates quasdam circa ciuitatem sustineamus; cum utique principalis ciuitas Romanorum sit, cuius ciues soli ab initio regnare atque non seruire consueuerunt. Quis etenim ho-

Alia Apionis de Zabido fabula.

Dora Phoeniciae ciuitas, et non Idumaea.

Ianua templi.

Mendacij de iuramento de gallo.

Apion Iudaeis seruitutem exprobat.

Davidis & Solomonis potentia.

Apion seipsum laudat & magnificat.

Cur Iudæi animalia consueta sacrificent, nec carnibus suillis vescantur.

rum magnanimitati valeat obsistere? Nullus etenim aliorum potest dicere sermonem quem Apion locutus est, quando paucis contigit in principatu continuè presidere, & nō rursus alijs facta mutatione servire. Plurima namq; gentes alijs obedire coactæ sunt: soli autem Ægyptij, eo quod refugiant (sicut aiunt) in eorū prouinciam Dij, atq; saluentur migrantes in effigies bestiarum, honorem præcipuum inuenerunt, ut nulli famularentur horum qui Asiam Europamq; tenere: qui scilicet unam diem ex auro totius seculi non habuere libertatem, neq; apud indigenas dominos, neque apud externos. Nam quemadmodum eis vti sint Persæ, non semel solummodo, sed frequenter vastantes urbes, templa euercentes, putatos apud eos interficientes Deos, improperare non studeo. Non enim conuenit stultitiam nos indocti Apionis imitari: qui neque casus Atheniensium, neque Lacedæmoniorum animo suo concepit, quorum hos quidem fortissimos, illos religiosissimos, omnes affirmant. Taceo Reges pietate celebres, inter quos Cræsum, quàm diuersis vita sunt calamitatibus sauciati. Taceo incensam Atheniensium arcem, templum Ephesinum & Delphicum, aliaq; multa: hic nemo calamitatem passis, sed potius inferentibus intulit impropéria. Nouus autem accusator nostrorum Apion inuentus est, malorum suorum apud Ægyptum gestorū prorsus oblitus. Sed Sesostris eum, quem refert fabula Regem fuisse Ægypti, ut creditur, excacauit. Veruntamen possumus & nos dicere nostros Reges Dauid & Solomonem, qui multas subdidere gentes. Sed de his modo supersedendum est: quæ verò cunctis nota sunt, Apion modis omnibus ignorauit: quoniam Persis, & post illos principibus Asia Macedonibus, Ægyptij quidem seruire, nihil differentes à famulis. Nos autem liberi consistentes, etiam ciuitatum in circuitu positarum tenuimus principatum, annis viginti & centum, usque ad Pompeium Magnum. Et dum uniuersi Reges sunt expugnati à Romanis, omnium soli propter fidem suam maiores nostri & socij & amici fuere. Sed viros mirabiles non prabuimus, velut quarundam artium inuentores, & sapientia præcellentes: & inter hos enumerat Socratem, & Zenonem, & Cleanthem, & alios huiusmodi. Deinde quod potius est mirandum, semetipsum his adiecit, & beatificat Alexandriam, quia ciuem talem habere meruit, quod rite facit. Oportebat enim ut ipse sui testis existeret, qui alijs omnibus sic importunus & callidus esse videbatur, & vita verboq; corruptus. Quapropter rectè quilibet Alexandria condolebit, si super isto aliquid magni sapuerit. De viris autem qui fuere apud nos titulo nullo laudis inferiores, sciunt qui voluerint nostra antiquitatis libris incumbere. Reliqua verò quæ in accusatione conscripta sunt, dignum erat fortè sine satisfactione relinquere, ut ipse sui potius & aliorum Ægyptiorum accusator extaret. Queritur enim eo quod animalia cōsuetā sacrificemus, & nō vescamur carnibus suillis: sed & circuncisionē genitaliū vehementer irridet. De nostrorū quidē animalū peremptione, cōmunio nobis est cū alijs hominib. uniuersis. Apion autē sacrificantes nos redarguens, indicat semetipsum genere esse Ægyptium. Non enim Græcus si esset aut Macedo, hoc molestè ferret. Isti enim vouent sacrificare hecatombas suis Dijs, & Sacerdotibus vtuntur ad epulas. Quæ cum ita sint, non propterea contigit mundum animalibus desolari, quod Apion expauit. Qui tamen si solennitates Ægyptiorum sequerentur, mundus desertus quidem esset hominibus

hominibus, ferocissimis autem bestiis impleretur: quas isti iudicantes Deos, diligenter enutriunt, quod si quis eum consuleret, quos putaret omnium Aegyptiorum esse sapientes atque Deicolas, sacerdotes sine dubio fateretur. Hac enim duo dicunt sibimet ab initio à Regibus esse praecepta, ut Deos colant, & sapientiam diligant: quod illi facere praecipue iudicantur: qui tamen & circumciduntur omnes, & à porcinis abstinent carnibus. Sed neque ullus alter Aegyptiorum cum eis Dijs sacrificare dignoscitur. Cacus igitur fuit Apion quando pro Aegyptijs nostras detractiones componens, illos videtur potius accusare: qui non solum utuntur solennitatibus, quas in nobis culpatur iste: sed etiam alios circumcidi docet, sicuti dixit Herodotus. Unde rectè mihi videtur Apion, propter patriæ suæ leges pœnas dedisse blasphemia. Etenim necessario circumciso circa genitalia vulnera ei facta nihil profuerunt, & putrefactis in magnis doloribus expiravit. Oportet enim bene sapientes in legibus proprijs circa pietatem integrè permanere, & aliorum minimè carpere. Iste verò suas quidem leges effugit, de nostris verò mentitus est. Hic itaque terminus vitæ fuit Apionis. Sed & noster hic iam finem liber accipiet. Quoniam verò & Apollonius Colon, & Lysimachus, & alij quidam, tam per ignorantiam quam per insaniam de legislatore nostro Mose, & legibus verba protulere, nec iusta nec vera: dum ille quidem velut Magus atque fallaci derogant, leges autem malitiæ apud nos nulliusque virtutis affirmant esse doctrices, volo breviter & de omni conuersatione nostra, & de particulari (sicuti potero) proferre sermonem. Reor enim fore manifestum, quia & ad pietatem & ad conuictum uniuersalemque humanitatem, insuper ad iustitiam laborumque tolerantiam, & ad contemptum mortis optimas leges positas habeamus. Rogo tamen lecturos, ut non cum inuidia exequantur huius operis lectionem. Non enim proposui laudes conscribere nostrorum: sed aduersus eos, qui nos plurimum & fallaciter accusarunt, satisfactionem hanc puto esse iustissimam. Proinde accusationem Apollonius non continuè, sicut Apion, instituit, sed dispersim. Quippe qui aliquando quidem nos sine Deo & hominibus odiosos appellat, aliquando verò formidinem nobis impropere: & è diuerso, rursus aliquando de audacia gentis nostra queritur. Dicit autem etiam stultiores Barbaris: & propterea nullum inuentum nos solos vitæ utile reperisse. Hac autem omnia manifestè redarguuntur, dum uniuersa, contra quam ab eo sunt dicta monstrantur, & legibus imperata, & à nobis cum omni integritate gesta. Si verò coactus fuero facere mentionem legum contrariarum apud alios constitutarum, in culpa illi sunt, qui nostras solennitates tanquam peiores cum aliorum conferunt. Quibus neutrum puto remanere quod dicant: neque quia non eas habeamus leges, quarum ego capita & summas ad redarguendum positurus sum: neque quia non praecipue in legibus proprijs perduramus. Paulo ergo altius exorsus, volo primò dicere, quod eis qui sine lege & ordine viuunt, hi qui ordinis & communium legum amatores extiterunt, & primi hoc inchoauerunt, rectè mansuetudine atque virtute prestare dicendi sunt. Denique conantur singuli eorum gesta sua ad antiquitatem referre, ut non imitatores aliorum videantur existere, sed ipsi potius alijs legitime viuendi duces fuisse. His igitur hunc in modum se habentibus, virtus legislatoris est meliora considerare: & his qui usuri sunt legibus, quas potuerit,

Aegyptiorum sacerdotes circumciduntur, & à porcinis carnibus abstinent,

Mors Apionis.

Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.

In quibus Apollonius Iudeos accusat.

Ordinis & communium legum amatores mansuetudine atque virtute præstant.

Moses quoslibet legisatores antiquitate præcedit.

Nóus, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Homerum reperitur.

Mosis vita.

Moses ducem atque consultorem Deum habet.

Origo Legum apud Græcos.

satisfacere, quia recta sunt. Populi verò est, ut in omnibus qua constituta sunt, perduret: & neque felicitate procedente, neque calamitatibus aliquid horum immutet. Dico igitur nostrum legislatorem, quoslibet qui memorantur legislatores antiquitate præcedere. Lycurgus enim & Solon, & Zaleucus Locrensis, & omnes qui apud Græcos mirabiles sunt, nouelli atque recentes, quantum ad illum comparati, esse noscuntur: quando nec ipsum nomen legis fuisse olim apud Græcos agnoscitur. Testis Homerus est, qui nusquam in opere suo hoc usus est nomine. Non enim secundum legem, sed indiffinitis sententijs, & Regum præceptionibus, populus regebatur. Unde etiam multo tempore permansere, tantum moribus utentes, & non scripto, & multa horum semper secundum euentum casuum permittentes. Noster verò legislator antiquus existens (hoc etenim undique manifestum est, etiam apud eos clarum, qui semper contra nos loquuntur) & semetipsum præbuit optimum principem populorum consultoremq̃, & instructionem totius legis vitæ constringens, eis suasisit hanc libenter excipere, & firmissimè inclytæ scientia custodire. Primum autem eius magnitudinis opera videamus. Ille namque progenitorum nostrorum relinquentium Aegyptum, & ad terram propriam remeantium, multa millia sumens, ex plurimis & impossibilibus rebus cautissimè liberauit: nam & in aquosam eos & multum arenosam oportebat transire viam, bellaq̃ deuincere: & filios ac uxores, prædamq̃ bello seruare: in quibus dux egregius & consiliarius sapientissimus, & tutor veracissimus fuit vniuersorum. Omnem siquidem multitudinem à semetipso pendere fecit, & cum omnia qua vellet persuadere posset, in nullo horum vindicauit sibi potestatem: sed in quo maximè tempore potestatem sibi arrogauit & tyrannidem præfules rerum, & populum frequenter plurima iniquitate viuere consuefaciunt, in hac ille potentia constitutus, è diuerso magis iudicauit agendum pie, & plurimam exhibere alijs aequitatem, ipse virtutem præcipuam se credens cunctis ostendere, & salutem firmissimam præbere sequacibus bona voluntate. Et maximis actibus in singulis casibus usus est. Quapropter rectè iudicabat, ducem atque consultorem se Deum habere: & primitus sibi satisfaciens, quia secundum illius voluntatem vniuersa gereret atque tractaret, credidit modis omnibus oportere, ut etiam apud plebem hac opinio permaneret. Nam qui Deum respicere suam vitam credunt, delinquere non præsumunt. Huiusmodi quidem noster legislator fuit, non Magus, non fallax, sicut derogatores iniuste pronunciant: sed quales apud Græcos gloriantur fuisse Minoem & post eum legislatores alios. Namq̃, quidam eorum leges positas à Ioue dicebant: alij verò eas in Apollinem & vaticinium Delphicum referebant, siue pro veritate hoc credentes, seu facile persuadendum iudicantes populo. Qui verò præcipuas leges instituerint, vel qui iustissimè de Dei fide cognouerint, licet hoc ex ipsis legibus facta comparatione conspiciere. Jam enim de ipsis tempus est disputandi. Igitur infinita quidem particulatim gentium atque legum apud cunctos homines differentia sunt. Alij siquidem monarchis, alij verò populum potestatem Reipublica commisere. Noster verò legislator nihil horum intendens, veluti si quis hoc dicendo mensuram transcendat verbi, diuinam Rempub. declarauit: Deo principaliter conuersationem nostram atque potestatem excellenter assignans, & satisfaciens cum cunctos inspicere, tanquam causam bonorum omnium vniuersis

uersis hominibus existentem: & quacunq; contingit eos in angustijs supplicasse, illius non latuisse voluntatem, neque quicquam eorum qua gessere, vel si quid aliquis apud semetipsum potuit cogitare. Unum verò eum esse monstrauit, & ingentum, immutabilem per tempus, aeternum, & omni specie mortali pulchritudine differentem, & ipsum nobis notum: qualis autem sit secundum substantiam, prorsus ignotum. Hac itaque de Deo sapuerunt prudentissimi Græcorum: quī quidem quod eruditi sint, illo utique sciendi præbente principia, nunc dicere prætermitto: quod autem hæc optima & congrua Dei natura atque magnificentia sint, valde testantur. Pythagoras enim, & Anaxagoras, & Plato, & post illos philosophi Stoici, & penè cuncti, videntur de diuina sapuisse naturam. Sed hi quidem ad breue philosophantes, populo superstitionum opinionibus iam præoccupato veritatem dogmatis proferre timuere. Noster verò legislator opera præbens consona verbis suis, non solum his qui cum eo erant satisfecit, sed etiam qui ex illis semper erant nascituri, hoc immutabiliter inspirauit, & causam legislationis ad utilitatis modum semper adduxit. Non enim partem virtutis Dei culturam dixit, sed huius partes alias esse perspexit atque constituit: hoc est fortitudinem, iustitiam, & mutuam in omnibus ciuium concordiam. Cuncta namque actiones & studia, vniuersiq; sermones, ad diuinam referuntur per omnia pietatem. Non enim hoc inexamatum aut infinitum ulterius dereliquit. Duo siquidem sunt totius disciplinae & moralis institutionis modi, quorum unus quidem sermone doctus est, alter verò exercitatione morum: quæ cum ita sint, alij quidem legislatores sentiendo sunt discreti, & alterum horum modum sibi placitum assumentes, alterum reliquerunt. Sicuti Lacedæmonij quidem & Cretenses moribus erudiebantur, non verbis: Athenienses verò, & penè omnes alij Græci, quæ quidem oportet agi præcipiebant suis legibus: assuescere verò ad hæc operibus, minime valere. Noster autem legislator hæc ambo multa diligentia coaptauit. Nam nec exercitationes morum omisit non traditas, neque leges sermone reliquit incomptas. Sed mox à primo inchoans cibo, & unicuique diata conueniente, nihil neque minimarum escarum sub potestate voluntatis utentium dereliquit. Sed & de cibis quibus conuenit abstineri, & qui sumendi sunt, vel quæ diata communis esse videatur, necnon & de operibus labore simul & requie, terminum atque regulam posuit legem: quatenus veluti sub patre atque domino viuentes, neque volentes quicquam neque per ignorantiam delinquamus. Non enim ignorantibus pœnam posuit, sed optimam & necessariam correptionem monstrauit legem. Quapropter non semel audire, nec secundo vel sæpius: sed in unaquaque septimana, alia opera relinquentes, ad legis auditionem congregari præcepit vniuersos, eamq; perfectè condiscere, quod scilicet omnes legislatores reliquisse noscuntur. Et in tantum plurimi hominum absunt, ut secundum proprias leges viuant, ut penè eas ignorent. Et cum peccauerint, tunc agnoscunt ab alijs, quam legem probantur esse prauaricati. Sed etiam viri maxima cum gloria & principalia gubernantes, profitentur ignorationem. Doctos namque sibi faciunt assidere ad dispensationem rerum, & peritiam legum habentes. Nostorum vero quemlibet si quis leges interroget, facilius quàm nomen suum recitat. Vniuersas quidem mox à primo sensu, eas discentes, in animo

Quid Græcorum prudentissimi de Deo sapuerunt.

Mosis & aliorum legislatorum comparatio.

Duo totius disciplinae & moralis institutionis modi.

Mosis vniuersos Inducens ad legis auditionem congregari præcipit.

velut

Consonantia Iudæo-
rum in religione &
vita.

velut inscriptas habemus. Et rarius quidem quilibet transgreditur: impossibile autem est supplicium deuitare peccantem. Hoc itaq; primum omnium mirabilem consonantiam nobis instituit. nam unam quidem habere & eandem de Deo sectam, vita verò ac moribus differre nihil ab inuicem, optimam moribus hominum potest celebrare concordiam. Apud nos etenim solos, neque de Deo quilibet sermones audiet alterutris aduersarios, sicut multa similia apud illos fieri comprobantur: cum non solum à vulgaribus quod visum fuerit unicuique profertur, sed etiam apud quosdam philosophorum hoc crebrò presumitur: quando alij quidem totam Dei naturam sermonibus perimere tentauere; alij verò eius prouidentiam ab hominibus abstulere: neque in studijs vitæ differentia ulla conspicitur, sed communia quidem opera omnium apud nos existunt: unus verò de Deo sermo concors est, asserens illum cuncta respicere. Sed etiam de ipsius vitæ studijs, & quoniam oportet omnia alia ad terminum diuinæ pietatis adduci, à mulieribus nostris & à seruis quilibet audient. Pro qua re illatas nobis calumnias à quibusdam, cur nō exhibeamus viros inuentores nouorum operum seu verborum, contigit oriri. Alij siquidem in nulla re paterna perdurare optimum esse putant, & præcipuè transgressoribus sapientia robur assignant. Nos autem è diuerso, unam esse prudentiam atque virtutem existimamus, nihil penitus vel facere vel cogitare contrarium his quæ antiquitus sancitæ nō sciuntur: quod scilicet indicium legis est optimo fœdere constituta. nam ea quæ nunc non habent modum, experimento sæpè corrupta redarguuntur. Apud nos autem, qui credimus ab initio positam legem diuinæ voluntate, nihil aliud pium est, quam hanc sub integritate reseruare. Quis etenim eius quicquam mouere potest, aut quid melius adinuenit? vel quis ab alijs tanquam præcellentius ad statum Reipub. nostræ aliquid transferre potest? aut quæ poterit esse melior atque iustior, quàm ea quæ Deum quidem principem omnium esse confirmat: sacerdotibus autem in communi quidem res præcipuas dispensare permittit: summo verò Pontifici aliorum sacerdotum Principatum competentem iniungit? quos utique non diuinijs, neq; alijs quibusdam spontaneis auiditatibus præcellentes legislator ad culmen huius honoris instituit. Sed quicumque sapientia vel temperantia alijs præstare noscuntur, eis præcipuè culturam diuinæ placationis iniunxit. Apud hos igitur, & legis & aliorum studiorum integra diligentia custoditur. Contemplatores etenim omnium, atque iudices contemptorum, & punitores culpabilium sacerdotum esse decreti sunt. Quis ergo principatus, quod regnum erit hoc sanctius, vel qui honor Deo potius cooptabitur, cum omnis quidem populus sit præparatus ad pietatem, summa verò diligentia sacerdotibus sit indicta, & velut quadam festiuitas gubernetur vniuersa Respub? Cum enim mysteria sua numero paucorum dierum alienigena custodire nequeant, ea videlicet sacrificia nominantes, nos cum multa delectatione, & incommutabili voluntate solennitatis opus per omne seruamus auum. Quæ igitur sunt præcepta vel interdicta simplicia, siue nota dicamus. Primum quidem de Deo est, dicens: Deus habet omnia, perfectus, beatissimus, ipse sibi cunctisq; sufficiens, principium & medium & terminus: inter omnia operibus quidem & muneribus clarus, & omni re manifestior: forma verò & magnitudine nobis inenarrabilis. Omnis nanque materies comparata ad huius imaginem, licet sit preciosa, tamen pro nullo est:

De Deo & Prouidentia diuina.

cunctaq;

cunctaq; ars ad illius imitationis inuentum, extra artem esse cognoscitur: nihil simile neq; videmus neq; possumus suspicari, neq; conijcere. Sanctus est: videmus eius opera, lumen, cœlum, terram, solem, lunam, flumina, mare, animalium na- Opera Dei. tiones, prouentus fructuum: hac Deus fecit, non manibus, neque laboribus, neque quibusdam indiguit sibi cooperantibus: sed ipso vidente bona repente facta sunt. Hunc homines conuenit vniuersos sequi, eumq; placare exercitatione virtutis. Modus enim diuina placationis iste sanctissimus est. Unum templum vnius Dei, commune omnium communis Dei cunctorum. Gratum namque semper est omne quod simile est. Hunc placant quidem sacerdotes semper pracedit verò istos primus secundum genus: qui ante alios sacerdotes sacrificabit Deo. custodiet leges, de dubijs iudicabit, & puniet lege conuictos. Huic quisquis non obedit, supplicio subiacebit, tanquam qui in ipsum Deum impie gesserit. Hostias immolat, non ad crapulam nostram vel ebrietatem attinentes. Hostiar veteris testamenti. hac enim non placent Deo: qua res occasio potius iniuriarum simul & expensarum est. Deus enim temperatos, ordinatosq;, & boni generis diligit: & ut precipue sacrificantes caste viuamus. In sacrificijs autem pro communi salute primum oportet orare, deinde singulos pro semetipsis, quoniam omnes socij sumus. Et qui hoc consortium suae vite praeponit, maxime Deo gratus est. Supplicatio verò sit ad Deum votis ac precibus, non ut bona praestet: hac enim ipse sponte contulit vniuersis, & in medio deposuit: sed ut hac suscipere valeamus, suscipientesq; seruemus. Purificationes quoque in sacrificijs lex decreuit, à cibili, à lecto, à congressu uxorio, & alia multa, qua conscribere longissimum est. Purificationis in sacrificijs. Huiusmodi ergo de Deo, & eius placatione sermo est, ipse autem simul etiam lex est. Quid autem de nuptijs? Solam nouit lex permixtionem naturalem De nuptijs. cum coniuge, si tamen filiorum causa procreandorum agatur. Masculorum verò cum masculis iudicauit inimicas: & tentantes talia morte decreuit dignos. Nubere verò iubet, non respicientes ad dotem, neque violenter arripere, sed neque dolo vel fallacia suadere. Dispensationem verò potius fieri per eum, cuius noscitur esse potestatis, & per cogitationem opportunam. Mulier autem inferior, inquit, est viro per omnia. Obedit igitur non ad iniuriam, sed ut sit sub regimine constituta. Deus enim viro potestatem dedit. Cum hac ergo coire decet maritum solummodo. alterius verò experientiam habere nequissimum. Si quis autem hoc egerit, declinatio nulla mortis: neque si fecerit vim virgini alteri desponsata: neque si suaserit nupta, aut filios nutriti. Pena vim inferentis virgini. qua omnia lex praecepit. vniuersis autem mulieribus interdixit, vel celare quod natum est, vel alia machinatione corrumpere filios. Infanticida enim esset animas demoliens, & genus imminuens. Igitur si quis ad concubitum, corruptionemq; transierit, immundus est. Oportet autem etiam post legalem commixtionem viri, mulieres lauari. Hoc enim partem animae polluere iudicauit: inflata namque corporibus vulneratur. Dumq; hoc fit, aquam propter Purificationis corporum. purificationis causam talibus imperauit. Sed neq; in filiorum natiuitatibus concessit epulationes aggregari, & fieri occasiones ebrietatis: sed temperatum esse repente principium. Iussitq; literis erudiri propter leges, & nosse progenitorum actiones, ut actus imitentur: & cum legibus educati, neque transgrediantur, neque cogitationem ignorationis habere iudicentur. Prospexit autem etiam

Tyyy

funeribus

De funeribus mortuorum.

Honor parentum

Contra furtum & usuras.

Circa hostes quomodo agendum.

Repetitio preceptorum legis.

Premium obedientium legi.

funeribus mortuorum, ut neque sumptuosa ad sepeliendum celebrentur exequia, neque insignium fabrica sepulcrorum. sed necessaria quidem circa elationem funeris imperavit domesticos adimplere: omnibus autem viventibus legitimum esse constituit, ut aliquo moriente & concurrant, & gemitus lamentationis effundant. Purificari autem iubet etiam domesticos funere celebrato: ut longe procul sint, quasi videantur mundi esse. Cum autem aliquis fecerit homicidium vel sponte vel inuitus, ne horum quidem poenam tacuit. Parentum honorem post Deum esse constituit: & qui non repensat eorum gratia, sed in qualibet parte contristat, precepit esse lapidandum. Iubet etiam senioribus honorem iuvenes exhibere, quoniam cunctis senior Deus est. Nihil permittit celandum apud amicos: non enim amicitia sunt apud Deum, cui omnia non creduntur. & licet aliqua inimicitia proveniant, prodi tamen arcana prohibuit. Si quis autem arbiter munus acceperit, morte mulctatur, despiciens quod iustum est, & auxilium reis offerens. Quod quisquam non posuit non auferat, & aliena non tangat. mutuans non accipiat usuras. Hac, & his multa similia, communionem continent nostrorum inter alterutros. Quomodo autem etiam de domestica cura circa alienigenas habenda docuerit legislator, referri dignum est. videbitur enim omnibus optime prospexisse eum, illo ita sentiente, neque propria corrumpamus, neque participari rebus nostris volentibus inuideamus. Quicunque enim volunt sub nostra conuersari lege, accedentes ad eam cum munificentia suscipit, non genere solummodo, sed etiam voluntate vite putans esse consortium. Eos autem qui obiter adueniunt, misceri solennitatibus noluit, alia tamen exhibenda constituit. Idem omnibus præbendum, ignem, aquam, cibum: iter ostendere, non spernere aliquem insepultum. Mitissime etiam circa hostes qua sunt agenda sancivit, ut neque terra eorum exuratur, neque arbores fertiles incidantur. Sed etiam spoliari eos qui in bello cecidere, interdixit: & captiuis prospexit, quatenus eorum amoveatur iniuria, & maxime foeminarum. Sic autem eximie nos mansuetudinem atque clementiam studuit edocere, ut etiam de animalibus irrationalibus non taceret: sed horum tantummodo utilitatem legitimam concedens, ab omni nos alia causa prohibuit. Quaecunque enim veluti domestica oriuntur in adibus, hac interdixit occidi: sed neque parentes denique precipit una cum pullis auferri. Et licet hostilia sint animalia laborum socia, eis tamen parcendum esse sancivit. Sic undique ea quæ ad mansuetudinem pertinent observauit: doctrinalibus quidem, sicuti prædictum est, legibus utens, & alias rursus contra transgressores causa punitio sine excusatione defigeris. Multa namque in plurimis causis transgredientium, mors est. Si adulterium commiserit aliquis, si vim puella fecerit: si masculi turpe tentamentum præsumpserit, aut patiatur sustinere tentatus. Similiter autem est lex inuitabilis & in seruis, sed etiam de mensuris, vel si quis de ponderibus dolum fuerit operatus, & de iniusta venditione: ac fraude si quis vel detraxerit alienam rem, aut quod non posuit abstulerit, cohibendi hi sunt vindicta, non quali apud alios, sed valde maiori. de iniuria verò parentum, vel impietate qua sit in Deum, si vel tentet hoc aliquis, mox peribit. At his qui secundum legem uniuersa faciunt, præmiū tribuitur non aurū, non argentū, neq; corona lapillis distincta: sed unusquisq; testē habens conscientiam suam, valde proficit, legislatore prophetante, & Deo

Et Deo fidem condonante firmissimam his qui servant leges: Et licet pro his mori contingat, concurrunt tamen alacres ad occasum, sperantes fore ut vita melior ex mutatione conferatur. Pigeret itaque nunc hoc me conscribere, nisi opera essent omnibus manifesta: quoniam saepenumero multi nostrorum progenitorum, ne vel sermonem solummodo extra legem proferrent, omnia passi sunt viriliter sustinere. Quin Et si ignota gens nostra omnibus hominibus esset, nec palam esset voluntaria nostra legum observatio, si Gracis aut legisse se in historiis aliquis narraret, aut in orbe incognito reperisse, homines talem tamque honestam de Deo opinionem habentes, atque in talibus legibus multis seculis constanter permanentes, omnes reor demiratos, propter continuas quae apud ipsos sunt mutationes. Denique eos qui conscribere proxime de Repub. Et legibus tentauere, tanquam de incredibilibus compositionibus quidam frequenter accusant, dicentes, quoniam impossibilia sumpserint argumenta. Et alios quidem taceo philosophos, quicumque huiusmodi negotium in suis conscriptionibus habuere. Plato autem mirabilis apud Gracos, tanquam Et honestate vite praecedens, Et virtute sermonum Et persuasione philosophia cunctos excellens, ab his qui sibi videntur praestantes, in rebus civilibus, perpetuo penè illuditur, cauillisque comicis traducitur. cum utique qui illius verba considerauerit, frequenter Et facile reperiat, quae etiam consuetudini plurimorum proxima esse noscuntur. Ipse siquidem Plato confessus est, quia veram de Deo opinionem propter ignorantiam plebis proferre securum non est. Sed Platonis quidem verba vana esse putant, Et multa licentia composita atque conscripta: maxime vero legislationem Lycurgi mirantur, Et Spartam cuncti concelebrant, quoniam in illius legibus plurimo tempore perduravit. Ergo hoc manifestum virtutis indicium est, in legibus permanere. Si verò Lacedaemonios admirantur, illorum tempus conferant, cum amplius duobus millibus annorum nostra Reipub. Et super hac sciant, quoniam Lacedaemonij quidem omni tempore quo habuere libertatem, perfecte visi sunt custodisse leges: cum verò circa eos facta sunt fortuna mutationes, penè cunctarum legum obliti sunt. Nos autem multis casibus euolutis propter Regum Asiae mutationes, neque in nouissima mala venientes à legibus sumus alienati: non vacationis, nec epulationis causa seruantes eas: quando si quis considerare voluerit multo ampliori testimonio maiores excubias Et labores nobis quam Lacedaemonijs videbit impositos. Illi siquidem neque operantes terram, neque circa opificia exercituum habentes, sed ab omni operatione remissiores, pingues, Et corpore pulchri in ciuitate degebant, alijs ministris in omnibus vita necessarijs rebus utentes Et cibum paratum ab illis accipientes, solum opus bonum atque aequum iudicantes, quiduis facere, Et pati quatenus praevalerent aduersus omnes, contra quos bella susciperent: quod autem ne hoc quidem adipisci potuerunt, omitto dicere. Non enim singuli solummodo, sed multi frequenter eorum subito legis praecepta negligentes, semetipsos cum armis hostibus tradidere. Putasne Et apud nos, non dico tanti, sed duo vel tres agniti sunt proditores effecti legum, vel mortem formidantes, non dico illam, facile quae solet praeliantibus euenire: sed eam quae cum multa corporum afflictione, Et multa crudelitate videtur accidere. Quam (ut ego puto) quidam praevalentes nobis non per odium subiectis imposuere, sed admirandum

Duratio legum apud Iudaeos.

Plato mirabilis apud Gracos.

Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.

Iudaeorum & Lacedaemoniorum comparatio.

Leges graues Iudaeorum.

Tyyy

quoddam

quoddam spectaculum videre volentes, si qui sunt homines, qui unum tantummodo credant esse pessimum, si agere quicquam extra leges suas vel sermonem apud eos dicere compellantur. Non tamen mirari decet, si mortem fortissime toleramus pro legibus, & ultra alios uniuersos. Non enim qua leuia videntur nostris studiis alij facile patiuntur, hoc est operationem, cibi, simplicitatem: & ut nihil fortuito, neque quod quisque desiderat vescatur aut bibat, aut ad concubitum quemlibet accedat, aut splendide vestiatur, aut sine nobilitate vacet. Sed illud attendendum est, si gladijs utentes, & hostes ab inuasionem fugantes, precepta legis circa cibos sustinere possunt. Nobis vero gratum est propter hac legibus obedire, & in illis fortitudinis specimen ostendere. Eant nunc Lysimachi & Molones, & quidam huiusmodi alij scriptores, improbi sophista, adolescentum deceptores, & quasi prauissimis nobis derogare contendunt. Ego sane nolim de legibus alienis examinationem facere. Noster enim mos est propria custodire, non aliena potius accusare. Et ut neque ridereneque blasphemare debeamus eos, qui apud alios putantur Di, aperte nobis legislator interdixit propter ipsam appellationem. De accusatoribus autem per obiectiones suas nos increpare volentibus, tacendum non est, cum utique non a nobis nunc sermo compositus eos arguere videatur, sed a multis probabiliter iam pramissus. Quis igitur eorum qui apud Gracos sapientia sunt mirabiles, non redarguit nobilissimos poetas & precipue legislatores quoniam huiusmodi sectas de Deis ab initio populis inseruere, dicentes eos numero quidem quantos ipsi voluere, ex alterutris vero & diuersis natiuitatibus procreatos? Hos autem diuidentes locis & habitaculis tanquam genera animalium, alios quidem sub terra, alios in mari, seniores autem eorum in tartaris vinctos esse dixere: quibus vero attribuere caelum, his sermone quidem patrem, operibus autem tyrannum atque dominum superposuere. Propterea aduersus eum constituere insidias per uxorem, & fratrem, & filiam, quam ex eius capite fingunt generatam, ut alligantes eum appenderent, sicut ipse ille suum dicitur patrem. Hac iuste accusatione digna conqueruntur, qui sapientiae virtute praeclunt. Hi super hac deridentes adiungunt: Si Deorum alios quidem ephobos & adolescentes, alios autem seniores & barbato esse credendum est, alios constitutos super artes, & quendam fabrum, aliam vero textricem, alium vero peregrinantem, & cum hominibus contendentem, alios autem citharizantes aut arcu gaudentes: deinde inter alterutros seditiones effectas, & propter homines contentiones constitutas, ut non solum inter se alij alijs manus immitterent, sed etiam ab hominibus vulnerati lugerent malaque perferrent: & quod super omnia est luxuriosius, si intemperantia permixtionis uterentur: quomodo non erit incongruum amores & concupiscentias ad uniuersos attinere, simul masculos & ad feminas. Deinde fortissimus & primus eorum pater, seductas a semetipso, impregnatasque mulieres, diruptas submersasque spernit: & eos qui ex eo sunt nati neque liberare potest fato constrictus, neque sine lacrymis eorum perferre mortes. Bona sunt hac, & his alia consequentia, id est, adulteria in caelo visa, & sic impudenter a Dijs celebrata, ut iam alij inuidere se profiterentur in tali foeditate vincto. Quid enim alij facturi non essent, dum neque senior atque Rex valuisset impetun-

Moses Iudeis eos qui apud alios putantur Di, propter appellationem ridere ac blasphemare interdixit.

Deorum apud gentes ingens numerus.

Fabula de Ioue & Pallade.

Iuppiter.

impetum suum à mulierum permixtione retinere. Alij verò seruientes hominibus, & nunc quidem adificantes causa mercedis, nunc verò pascentes: alij autem malignorum modo infero carcere colligati. Quem igitur sapientium talia non accendant, ut hæc componentes redarguat, & multam stultitiæ his credentium reprehendat? Alij verò & terrorem quendam vel metum, necnon & rabiem, atque seductionem, omnesque pessimas passiones in Dei natura fingere præsumere. Et horum quidem nobilioribus etiã ciuitates sacrificare suasere. Siquidem in multa necessitate consistunt, ut quosdã Deorum putent bonorum esse largitores, alios autem vocent aduersarios, quãdo eos veluti malignissimos homines muneribus atque donis placare contendunt, magnum quoddam malum se suscepturos ab eis existimantes, nisi mercedem eis studiose prabuerint. Quæ igitur causa est tante huius iniquitatis atque delicti circa Deum? Ego quidem arbitror, eò quod neque veram Dei naturã ab initio eorũ legislatores agnouerint, neque quantũ percipere potuere, perfectã sententiam diffinientes reip. tradidere: sed velut aliud quiddam vilius neglexerunt, dantes potestatem Poëtis, ut quos vellent Deos introducerent hæc omnia patientes: rhetoribus verò ut de repub. scriberent, & de peregrinis Dijs decreta proferrent. Sed etiã pictores & plastæ in hoc apud Græcos multam habuere potestatem, ut unusquisque formam quam vellet secundũ modũ suæ opinionis exponeret, alius quidem ex luto quod vellet fingens alius verò pingens. Opifices itaque, qui maxime putantur esse præcipui, ebur & aurum habent, ad hoc sua semper nouitatis argumentum. Proinde apud eos priores quidem Dijs florentes honoribus, senuerunt: alij verò noui clam introducti, religione potiuntur: & templorũ alia quidem desolata, alia verò nuper secundũ hominum voluntatem adificantur: cum contra oporteat opinionem de Deo, eiusque culturam immobili religione seruare. Apollonius siquidem Colon, unus fuit stultorum atque tumentium. Eos autem qui verè in Græco philosophati sunt, neque prædictorum aliquid latuit, neque frigida allegoria causas ignorauere. quapropter illos quidem iustè spreuere, & circa veram decentemque circa Deum opinionem nobis fuere concordēs. Quod Plato respiciens, neque ullum quempiam Poëtarum dicit in repub. esse suscipiendum: & Homerum honorificè amouet, coronatum & unguento delibutum, ne rectam opinionem de Deo fabulis fortè destrueret. Præcipuè namque Plato nostrũ legistatorem imitatus est, in hoc quoque, quod illud præcipuè suis ciuib. imperauit, ut omnes perfectè ediscerent leges, & ne fortuito aliquid extraneorum ciuib. misceretur, sed esset pura respublica, & in legum custodia perduraret. Horum nihil cogitans Apollonius Colon, nos voluit accusare, quoniam non recipimus eos, qui alijs sunt opinionibus præoccupati: neque communicari patimur eis, qui alia vita consuetudine degunt: cum neque hoc proprium nostrum sit, sed commune cunctorum, non modo Græcorum, sed etiam qui inter Græcos cautissimi fuisse noscuntur. Lacedæmonij namque peregrinos etiam expellebant, & suos ciues peregrinari non sinebant, corruptionem extra leges ex utroque metuentes. Illorum igitur citius seuitiam poterit quilibet arguere, qui nulli neque conuersationis neque cohabitationis suæ participationem exhibebant. Nos autem aliorum quidem res zelare non dignamur: participari verò cupientes quæ sunt nostra libenter suscipimus: quod utique reor indicium magnanimitatis atque clementiæ. Sed desino iam de Lacedæmonijs

Iniquitatis atque delicti
circā Deū causa.

Pictores & plastæ
Deorum multitudinis
auctores.

Plato nullũ Poëtarũ
in Repub. esse suscipiendum
statuit.

Lacedæmonij peregrinos
expellant.

Mos Atheniensium. *nijſ amplius diſputare. Athenienſes verò qui communem eſſe ſuam gloriantur omnibus ciuitatem, quomodo de his rebus habuerint, Apollonius ignorauit. Hi namque vel verbo ſolummodo, prater illorum legem, de Dijs loquentes, ineu-
 biliter punierunt. Cuius enim rei gratia Socrates eſt mortuus? non enim hoſti-
 bus tradidit ciuitatem, neque templa vaſtauit: ſed quia noua iuramenta iura-
 uit, & quoddam demonium ſignificaffe referebat, ſerio ſeu ludens, ſicuti quidam dicunt, propter hoc cicut a poculo morte mulctatus eſt. Inſuper etiam corrumpere iuuenes eum accuſator aiebat, & conuerſationem patria legesq; contemne-
 re. Et Socrates quidem ciuis Athenienſis, huiusmodi tormenta ſuſtinuit. Anaxa-
 goras autem Clazomenius fuit. Et quia, exiſtimantibus Athenienſibus ſolem eſſe Deum, ille eum ſaxum ignitum aſſeruit, paucorum ſententia morte damna-
 tus eſt. Et aduerſus Diagoram Melium talentum decreuerunt, ſi quis occide-
 ret eum, quoniam eorum eorum myſteria deridere ferebatur. Protagoras au-
 tem, niſi citò fugiſſet, comprehenſus occiſus fuiſſet, eò quòd dubiũ de Dijs Athe-
 niensium conſcripiſſe putabatur. Et quid oportet mirari, ſi circa viros fide di-
 gnos talia geſſiſſe noſcantur, qui neque mulieribus pepercere? Etenim Sacerdo-
 tem quandam interfecerunt, quoniam eam quidam accuſauit peregrinos colere Deos. decretum autem aduerſus eos, qui peregrinum introducerent Deum, ſup-
 plicium mortis inferebatur. Igitur qui tali lege utebantur, palàm eſt, eò quod aliorum non crederent eſſe Deos. Non enim ſi credidiſſent, ſeipſi fructu ex plu-
 ribus Dijs priuiſſent. Quin & Scythæ cadibus gaudentes humanis, & paululũ differentes à beſtijs, arbitrantur tamen ſua myſteria eſſe cuſtodienda: & Ana-
 charſim ſapientia mirabilem apud Græcos, aduenientem interemerunt, quoniã videbatur Græcorum Deorum ad eos veniſſe pleniffimus. Multos autem & apud Perſas inuenias pro ea cauſa tormentis affectos. Sed palàm eſt, quoniam Apollonius Perſarum legibus congaudebat, illosq; mirabatur: quippe cum Græci eorum fortitudinem atque concordiam unanimiſſimam, quam habuere de Dijs, mirati ſunt, hanc ſcilicet fortitudinem, quam in templis eorum concre-
 matis habuerunt. Is etiam ſtudiorum omnium imitator extitit Perſicorum, uxoribus alienis contumelias faciens, filiosq; execans. Apud nos autem mors decreta eſt, ſi quis vel irrationabilia animalia hoc modo ledat: & ab his legi-
 bus nos abducere neque timor potuit præpotentium poteſtatum, neque zelus eo-
 rum qui apud alios honorantur. Sed neque fortitudinem ideo exercemus, ut bella auaritiæ cauſa ſuſcipiamus, ſed ut legum iura ſeruemus: & cum alia de-
 trimenta manſuetè ſuſtineamus, ſi qui nos de legibus mouere tentauerint, tunc etiam ultra virtutem rebellare contendimus, & uſque ad calamitates nouiſſi-
 mas perduramus. Cur itaque nos alienas amulemur leges, cum eas neque a le-
 giſlatoribus ſuis ſeruatas eſſe videamus? Vel quomodo Lacedæmonij non ſunt ob inhospitalitatem reprehendendi, & negligentiam nuptiarum? Elienſes verò & Thebani ob coitum impudentem & extra naturam cum masculis, quem opti-
 me atque utiliter facere ſe putabant. Ergo cum hæc ipſi omnino rebus efficerent, etiam ſuis legibus miſcuere: quod tantum aliquando valuit apud Græcos, ut etiam Dijs ſuis maſculorum concubitum applicarent. eadem denique ratione germanarum nuptias retulere, huiusmodi ſatiſfactionem rerum incongruarũ, & extra naturam pro libidine componentes. Deſino nunc de ſupplicijs dicere, & quantas*

quantas ab initio prabuerint plurimi legistatores absolutiones malignis hominibus, in adulterio quidem pecuniarum, in corruptione autem etiam nuptias sancientes. Quantas autem occasiones contineant de abnegatione pietatis, examinare longissimum est. Iam enim apud plurimos olim meditatio facta est transgrediendi leges, quod non agitur apud nos, quando propter eas & diuitijs & ciuitatibus & bonis alijs priuati sumus. Lex autem apud nos seruatur usque ad mortem. Nullus uero Iudeorum, neq; si procul abeat extra prouinciam, Regem quamuis acerbum sic metuit, ut ultra ullum legis uideatur timere preceptum. Igitur si propter uirtutem legum taliter erga eas affecti sumus, concedant quoniam optimas leges habemus. Sin uero circa prauas nos leges iudicant perdurare, quid ipsi iustissime non patiantur, meliores non custodientes opere sanctiones? Quia igitur longinquitas temporis uerissima creditur omnium esse probatio, hanc ego testem faciam uirtutum legislatoris nostri, opinionisq; quam ille de Deo contradidit. nam cum sit infinitum tempus, si quis eum comparet aliorum legislatorum aetatibus, hunc ultra omnes inueniet. A nobis itaq; declarata sunt leges, & cunctis alijs semper hominibus zelum sui potius prabuerunt. Primi quippe Græcorum, in speciem quidem iura patriæ conseruabant: ipsius autem Philosophiæ tractatu illa secuti sunt, de Deo similia sapientes, humilitateq; uitæ communionem inter alterutros edocentes. Quin etiam populi iam olim multum nostram pietatem emulantur: neq; est ciuitas Græcorum ulla usquam aut Barbarorum, nec ulla gens ad quam septimana, in qua uocamus, consuetudo minimè peruenerit, ieiuniaq; & candelabra accensa: atq; etiā ciborum apud nos solennia plurimi apud multos iugiter obseruare conantur: insuper imitari etiam concordiam, quā nos inter omnes obtinemus, & rerum communionem, & industriam in artibus, & perdurationem necessitatū habere pro legibus. Illud enim mirabilis est, quia absque exactore huius obseruationis, ipsa lex per se homines ita ualuit obligare: & quemadmodum Deus in uniuerso mundo consistit, ita lex per cunctos ambulauit. Unusquisq; enim, si suā regionem domumq; conspiciat, his quæ dicuntur à me credere non recusabit. Oportet igitur cunctorum hominum spontaneā malitiam reprehendere. aut enim uolunt nos isti aliena & praua iura, ante propria & meliora zelari: aut certè si hoc nolunt, quiescant nobis per inuidiam accusationes ingerere. non enim alicuius odio defendimus hanc causam, sed nostrum honoramus legislatorem, atq; credimus quæ ab illo prophetata de Deo sunt. Deniq; nisi intelligeremus ipsi uirtutem legum, at certè ob imitantium multitudinem præclare de eis sentire cogeremur. Sed de legibus quidem & de rep. nostra certissimā feci narrationem in his quæ de Antiquitate conscripsi. Nunc aut earū mentionē feci quantum necessarium fuit, neq; aliorum uituperare iura, neq; nostra laudare proponens: sed hoc agens, ut de nobis iniuste cōscribentes, & cōtra ipsam ueritatē impudentissimè cōtendentes, arguerem. Arbitror itaq; per hanc conscriptionem abundanter me, quæ promisi, cōplesse. Ibi enim ostendi, hoc genus hominū contra quā calumniatores affirmāt, esse antiquissimū: & multos ueterum in cōscriptionibus suis memoriam habentium nostri, testes exhibui. Dixere itaq; Ægyptios fuisse progenitores nostros: & ostensum est, quia in Ægyptum uenerint aliunde. Deinde sunt mentiti, quoniam exinde propter cladem corporis sint expulsi: & apparuit quod uolūtate & magnitudine fortitudinis ad propria sint reuersi.

Legislatorum iniustitia.

Legis apud Iudeos exacta obseruatio.

Iudeorum leges antiquissimæ.

Leges gentilium.

Epilogus huius libri.

Causæ, cur Iosephus hos libros contra Apionem scripserit.

Breuis repetitio superiorum dictorum.

Alij

Intentio legum Iu-
daicarum.

Origo legum Iu-
daicarum.

Alij verò tanquam nequissimo viro, legislatori nostro derogare contendunt: cuius virtuti dudum quidem multi post illum, tempus verò longissimum perhibet testimonium. De legibus autem loqui ampliori sermone, non fuit opus. Ipsa namq, per semetipsas apparuerunt, & verissimā habentes intentionem: & non ad hominum odium, sed ad rerum communionem potius inuitantes, iniquitatis inimica, cultricesq, iustitia, & luxum procul abijcentes, frugalitatem verò ac industriam erudientes, bellum causa auaritia nescientes: fortes autem pro se esse populos preparantes, ad supplicia retribuenda semper ineuitabiles, verbis nequaquam circumueniri faciles, preparationes semper operibus exequentes. Hac enim nos semper opera manifestiora literis exhibemus. Quapropter ego confidens dico, quia plurium atque meliorum rerum, nos quam alij praeceptores sumus. Quid enim imprauaricabili impietate melius est? quid iustius, quam legib. obedire? quid utilius, quam inuicem unanimes esse, & neque in calamitatibus ab inuicem recedere, neque tempore felicitatum per iniurias discrepare: sed in bello quidem mortem contemnere, in pace verò artibus aut agricultura vacare: & semper & ubique credere Deum respicere, & solum omnia gubernare? Hac igitur, si quidem apud alios aut scripta sunt primitus, aut seruata, firmiorem debemus nos gratiam illis tanquam eorum facti discipuli. Si verò nequaquam primitus extitere, his praecipue nos utentes cognoscimur, & primam eorum inuentionem nostram fuisse declaramus. Apiones igitur & Molones, & quicunque mendacij derogatione congaudent, conuicti procul faceessant. Tibi autem Epaphrodite, veritatem maximè diligenti, & per te similia nosse de nostro genere cogitantibus, hic libellus conscriptus esse dignoscitur.

FLAVII IOSEPHI CONTRA APIONEM
Libri secundi FINIS.

DES.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX RERVM ET VERBORVM IN HOC FLAVII IOSEPHI OPERE MEMORABILIVM

fidelissimus ac locupletissimus.

A ARON mortuus.	95.	<i>Abiatharus sacerdotali honore priuatur.</i>	220.
<i>Aaronis virga germinat.</i>	94.	<i>Abilamarodachus Iechoniam è vinculis dimittit.</i>	302.
<i>Aaronis filij.</i>	78.	<i>Abimelechus septuaginta nouem fratres interficit.</i>	135.
<i>Aaroni Moſis fratri ſacerdotiũ confertur à Deo.</i>	78.	<i>Abimelechus Thebas capit.</i>	136.
<i>Ab Athenienſibus honor Hyrcano habitus.</i>	409.	<i>Abimelechus in Sicimitas mouet.</i>	136.
<i>Abraham Lothum captum cū Sodomitis reducit.</i>	18.	<i>Abimelech Iſacum inuidia motus expellit.</i>	26.
<i>Abrahamus primus verbi diuini concionator.</i>	16.	<i>Abimelech amicitiam renouat cum Iſaco.</i>	26.
<i>Abrahamus egregius Aſtronomus.</i>	17.	<i>Abimelech amore Sara captus.</i>	20.
<i>Abrahamus AEgyptios religionem docuit & artes.</i>	17.	<i>Abimelechum mulier ferit, & armiger eum occidit.</i>	137.
<i>Abraham moritur atatis anno 175.</i>	25.	<i>Abimelechum Sicimita expellunt.</i>	136.
<i>Abrahami obedientia.</i>	22.	<i>Abiſeus.</i>	212.
<i>Abrahamo Deus progeniem eius malos vicinos in AEgypto habituram prænunciat.</i>	18.	<i>Acerra.</i>	227.
<i>Abaneth.</i>	75.	<i>Achas quintus ex fratribus antequam protrahi iuberetur, in medium prorumpit.</i>	928.
<i>Abel à Cain interfectus.</i>	6.	<i>Achabus & Ioſaphatus in Syros mouent.</i>	255.
<i>Abdagasus Aſineum interficere vult, quod Artabanus permittere recuſat.</i>	541.	<i>Achabus in pralio vulneratus, moritur.</i>	256.
<i>Abdon Iudex.</i>	138.	<i>Achabus ob dimiſſum ab ipſo Adadum taxatur.</i>	253.
<i>Abdemonus.</i>	881.	<i>Achabus in gratiam recepto Adado ſædus cum eo facit.</i>	253.
<i>Ab Apione quadam valde frigida conſcripta.</i>	895.	<i>Achabus Eliam quarit.</i>	248.
<i>Abia ad Hebraos oratio, qua deſertionem & impietatem eis exprobrat.</i>	243.	<i>Achabi ſeptuaginta liberi Samaria trucidati.</i>	268.
<i>Abenerus Neri filius Sauli filium Ieboſthum populi Regem conſtituit.</i>	185.	<i>Achabi pœnitentia.</i>	251.
<i>Abenerus contra Iudæ tribum copias educit, cui Ioab cum vniuerſo Dauidis exercitu occurrit.</i>	ibid.	<i>Achabi cruorem canes iuxta Eliæ prædictionem lambunt.</i>	256.
<i>Abenerus apud ſeniores populi, præfectosq; militia, ut ad Dauidem deſciſcerent, loquitur.</i>	186.	<i>Achabum Eliæ impietatis accuſat.</i>	248.
<i>Abnerus à Dauide comiter exceptus, amicè dimittitur.</i>	187.	<i>Achazes aurum & argentum templi, Damascum Aſſyriorum Regi deſert.</i>	279.
<i>Abenerus ad Dauidem in Hebronem mittit legatos, qui ſuo nomine ſædus cum eo ſerirent.</i>	186.	<i>Achazes Syrorum Deos, templo Hieroſolymorum clauſo colit.</i>	279.
<i>Abenerus in fugam conuerſus, Aſael trucidat.</i>	185.	<i>Achaze impietas.</i>	278.
<i>Abſalomus ſororè Thamar am ſolatur.</i>	200.	<i>Achaze mors.</i>	279.
<i>Abſalomus vindictæ opportunitatem exſpectat. ibi.</i>		<i>Achar quadam ex prædâ contra Dei mandatum abſcondit.</i>	118.
<i>Abſalomus patrem ac fratres ad ſolemne conuiuium inuitat, & Ammonem vino ſepultum trucidari curat.</i>	ibid.	<i>Achor ſorte deprehenditur & punitur.</i>	118.
<i>Abſalomus reductus patris Dauidis conſpectum deuotare iubetur.</i>	201.	<i>Achia propheta Hieroboamum decem tribuum Regem futurum oſtendit.</i>	237.
<i>Abſalomus patris ſui affectat regnum aſlute ſatis & callidè.</i>	201.	<i>Achimelechi proditiõis à Saulo inſimulati apologia.</i>	172.
<i>Abſalomus Rex ab vniuerſis ſalutatur.</i>	202.	<i>Achitophel Abſalomo ut cum paternis pellicibus congrederetur ſuadet.</i>	203.
<i>Abſalomus Iordanem traiecit.</i>	205.	<i>Achitophelis conſilio ſuadentis Dauidem bello proſequendum Chuſim ſe opponit.</i>	203.
<i>Abſalon callidè per mulierem à Ioabo ſubornatam reuocatur Hieroſolyma.</i>	200.	<i>Achitophel, ſuo conſilio exploſo, laqueo ſibi vitam finit.</i>	204.
<i>Abſalomi Hieroſolymis nati liberi.</i>	201.	<i>Achitophel ad Abſalomum deſicit, cuius conſilia ne ſuccedant, Dauid preccatur.</i>	202.
<i>Abſalomi columna marmorea.</i>	206.	<i>Acmeſ litera ad Antipatrum.</i>	500.
<i>Abias contra Ieroboamum exercitum collegit.</i>	243.	<i>Accuſatio & epiſtola falſa Legatorum contra Iosephũ.</i>	602.
<i>Abias victoria potitur.</i>	243.	<i>Adar, Martius.</i>	361.
<i>Abigea Nabali vxor muneribus Dauidè placat.</i>	176.		
<i>Abiathar manus Sauli elapſus, Dauidi patris & ſacerdotum nunciat cadem.</i>	173.		

- Adadus Damasci & Syrorū rex à Davide pralio vincitur.* 193.
- Adamus iram Dei deprecatur.* 5.
- Adami & Eua lapsus.* 5
- Adami pœna.* 6.
- Adami ætas 930. anni* 8
- Adamum Deus alloquitur.* 5.
- Aderus Solomoni infensus.* 236
- Aderus in Aegyptum profugit.* ibid.
- Aderus Pharaonem ut sibi in patriam reuerti permittat, orat.* ibid.
- Aderus in Idumaam reuertitur, inde in Syriam se confert.* ibid.
- Ad mortē nati sumus, eamq. fugere ne fortissimi qui dem possunt.* 868.
- Ad Alexandrum sex millia hominum confluunt.* 391
- Ad Lothum angeli diuertunt.* 19.
- Ad Manethonis de Moyse maledicta responsio.* 892.
- Ad Deum respicientibus eiq. vim fidentibus pietatis fructus integer manet.* 570.
- Ad Anilaum, ingens perditorum hominum multitudo confluit, qui Babylonios inuadunt.* 543.
- Adhortatio ad contemnendam mortem, à tempore & rei statu desumpta.* 867.
- Adhortatio ad considerationem auxilij & beneficij Dei Israelitis exhibiti.* 157.
- Adiabenorū magnates cum Abia Arabum rege cōtra Izatem fœdus faciunt.* 572.
- Adiutores Solomonis in templo exadificando.* 214.
- Adonias cum Abisace coniugium expetit.* 219.
- Adonias interficitur.* 220.
- Adonias ex conuiuio se proripiens ad altaris cornua confugit.* 216.
- Adonias affectat regnum.* 214.
- Adulterij leges & Zelotypia.* 83.
- Adultera accusatio contra Iosephum.* 38.
- Agar Saram contemnit.* 19.
- Agatharchidis de Iudais testimonium.* 886.
- Agrippa ad Flaccum Syria Præsidentem se confert.* 528.
- Agrippa quàm Herodes Iudais magis fauet.* 564.
- Agrippa per Marjiam à Proto pecuniam mutuatur.* 528.
- Agrippa dum Herennius Capito pecuniam ab eo extorquet noctu Alexandriam nauigat.* 528.
- Agrippa cum alijs aliquot ad Claudium mittitur.* 559.
- Agrippa Hierosolymis Hecatonbem immolat.* 463.
- Agrippa ab Agrippina, ut Claudius Iudæorum causas cognoscat, precibus obtinet.* 576
- Agrippa senatus suam sententiam exponit.* 559.
- Agrippa Fortunatum libertum cum muneribus & literis contra Herodem ad Imperatorem mittit.* 537.
- Agrippa à Lesbo digressus.* 466.
- Agrippa ab Antonia Germanici & Claudij matre trecenta millia mutuo petit.* 529.
- Agrippa Iudais adium tributum remittit.* 563.
- Agrippa Agrippa filius.* 566.
- Agrippa Marso Syria Præsidi dum quinque reges ad se venientes discedere iubet, infensus.* 565.
- Agrippa in theatro Deus consalutatur, Bubonem videt, & ut Germanus prädixerat, quinto die moritur.* 567.
- Agrippa quamdiu vixerit & regnauerit.* 566.
- Agrippa domum præaltam exstruit unde cuncta quæ circa templum fierent contemplari poterat: Iudæi altiore parietem excitant qui regis prospectum arceat, & apud Neronem Poppea precibus illum illum impetrant.* 579.
- Agrippa Tiberiade habitat.* 528.
- Agrippa in Italiam Puteolis, inde ad Tiberium Cæsare peruenit.* 529.
- Agrippa ad audiendum Eutychum instat, quo facto propter verba quadam ei vincula sunt iniecta.* 530
- Agrippa Alexandria pecuniam mutuatur.* 528.
- Agrippa Iudæorum immunitatem confirmat.* 468
- Agrippa Berytiam ciuitatem eximys ornamentis honorat.* 565.
- Agrippa terrestri itinere Ephesum peruenit.* 464.
- Agrippa in Asiam missus.* 456.
- Agrippa sex menses in custodia seruatus.* 532.
- Agrippa in suum regnum nauigat.* 534.
- Agrippa Roma degens ob liberalitatem immodicam ad inopiam reductus.* 527.
- Agrippa Hierosolymorum muros permunit.* 564.
- Agrippa ditio ampliatur.* 577.
- Agrippa Herodes Antipatrum Romam ducendū tradit.* 468.
- Agrippa Germanus quidam fortunam florentem & vita terminum prædicit,* 531.
- Agrippa liberi superstites.* 566.
- Agrippam Herodes apud Sinopen Ponticam urbem offendit, & ab eo honorifice excipitur.* 463.
- Agrippam Caius Tetrachia regem constituit* 534.
- Agrippina Messalina & Patina Claudij uxores.* 577.
- Agrippium.* 650.
- Aggeus & Zacharias propheta.* 314.
- Ain expugnata atque combusta.* 119.
- Albinus Iudæa procurator.* 586.
- Alcimus siue Iacimus pontifex.* 359.
- Alcimus pontifex cum perfugis Iudæ apud Demetrium accusat.* 359.
- Alcimus popularem auram sibi concilians, eos qui sunt Iudæ partium occidit.* 360.
- Alcimus Iudam apud Demetrium accusat.* 360.
- Alcimus Pontifex mortuus.* 361
- Alexander in templo Hierosoly: sacrificans, vaticinio de ipso Danielis ostenso maximam Iudæis libertatē concedit.* 330.
- Alexander Aristobuli filius contra Hyrcanum magnam manum congregat.* 626.
- Alexander & Aristobulus crebrè matrem implorat, id quod Herodis animum succendit.* 655.
- Alexander Herodi parenti Eunuchus corrumpit, & quod regni sit futurus successor prædicat.* 656
- Alexander ad DCCC crucibus suffigi & in eorundem conspectu uxores & liberos trucidari iubet.* 392.
- Alexa. Thracida cognomē apud Iudæos inuenit.* 392.
- Alexander in vinculis quatuor libros aduersus inimicos conscribit.* 657.
- Alexander Ptolemao, ut Zoilū tolleret persuadet.* 388.
- Alexander.* 897.
- Alexander quartano febriū recursu fatigatur.* 622.
- Alexander suo & fratris nomine parentis accusationem diluit.* 469.
- Alexand. Hierosolyma obsidere volēs, pontifice obuiū euntem honorifice excipit, ob visionem eodem habitu ante oblatam.* 330.

I N D E X.

- Alexander cum Demetrio armis decernit, cunctosq;
conductis milites amittit.* 391.
- Alexander & Aristobulus omnes lachrimis etiā parē
tem accusatorē ad misericordiam commouēt.* 460.
- Alexander à Iudæis bello petitus, potentissimos eorum
in Bethoma oppugnat.* 392.
- Alexander coniugi quomodo secure regnare possit, ostē
dit.* 394.
- Alexander Aristobuli filius ad defectionē Iudæos ite-
rum reducit.* 628.
- Alexander Polyhistor.* 24.
- Alexander & Aristobulus à Salome ac Pherora ad cō-
uicia illecti, apud Herodem traducuntur.* 466.
- Alexander obiecta crimina non inficiatur, sed per scri-
pturam parenti structas insidias fatetur, quarum
Pheroras, Salome, Ptolemæus, & alij regis fidelissi-
mi participes essent.* 479.
- Alexander per sex annos quinquaginta millia Iudæo-
rum interfecit.* 620.
- Alexander ad Præfectum arcis Alexandrii, ut se re-
ciperet, scribit.* 484.
- Alexander Herodi quod ab Archelaum discedere de-
creuit, fatetur.* 484.
- Alexander victoriam ab Theodoro amittit.* 620.
- Alexander 100000. peditum & 1500. equitum congre-
gat.* 626.
- Alexander Jonathan in suas partes traducere conatur
pontificatum deferendo.* 367.
- Alexander Aristobuli filius principatum inuadit.*
405.
- Alexander Antiochi Epiphanis filius in Syriam ve-
niens, Ptolemaidem occupat.* 366.
- Alexander rex Syria Cleopatram Philometoris filiam
ducit.* 370.
- Alexander & Aristobulus in quib. peccauerint.* 489.
- Alexander ad Ptolemaidem exercitum ducit, eamq;
oppugnat.* 388.
- Alexand. in conflictu cū Antiocho Grypho casus.* 383.
- Alexander alterum fratrum interficit, alterum in ho-
nore habet.* 388.
- Alexander à Gabinio victus.* 405.
- Alexander dona Ionatha mittit.* 371.
- Alexander post obitū Philippi Macedonum rex.* 328.
- Alexander cum hostibus prælio decertat, & sex millia
militum amittit.* 626.
- Alexander ab armis requiescit.* 621.
- Alexander & Aristobulus Sebaſte strangulati in A-
lexandrium sepeliuntur.* 488.
- Alexander cum Obada regi Arabum congressus totū
exercitum amittit.* 620.
- Alexander Arabia & Amathunti castello bellum in-
fert, illudq; captum funditus eruit.* 620.
- Alexander Lyſimachus Alabarcha.* 561.
- Alexandri & Aristobuli impatientia.* 475.
- Alexandri victi in Arabiam fuga, & cades.* 572.
- Alexandri cum Demetrio pugna & victoria.* 368.
- Alexandri copias Arabum Rex in fugam vertit, ma-
ximamq; partem trucidat.* 621.
- Alexandri familia magnum infortunium incurrit.* 396.
- Alexandri morbus.* 393.
- Alexandri mors.* 394.
- Alexandrum quidam quod Romā cōtra parentem ad
amicos literas miserit, accusat.* 478.
- Alexandrum filium Herodes timet.* 656.
- Alexandrum, Aristobuli fratrem Regina Regem con-
stituit, qui è vestigio crudeliter agit.* 620.
- Alexandra Phariseis ultro paret.* 622.
- Alexandra, Alexandri cōiunx pietatis opinione prin-
cipatum obtinet.* 622.
- Alexandra Herodi suspecta obseruatur.* 435.
- Alexandra in Aegyptum aufugere cogitat, insidia ve-
ro Herodi pateſcunt.* 436.
- Alexandra sese excusat & Herodi reconciliatur, dum
Pontificatum filio promittit.* 425.
- Alexandra Iudæis castellorum custodiam credit.* 395.
- Alexandra, Herode absente, urbis arces in suam pote-
statem redigere conatur.* 449.
- Alexandra Hyrcanifilia, uxor Alexandri Aristobuli
Regis filij, Cleopatra ut Pontificatum filio suo petat
ab Antonio scribit.* 434.
- Alexandra Hyrcanum patrem sollicitat, & ut à Mal-
cho tutelam peteret, monet.* 444.
- Alexandra moritur, & Hyrcanum regni successorem
constituit.* 623.
- Alexandra Cleopatra Herodis insidias, & filij misera-
bilem interitum, indicat.* 437.
- Alexandra interfecta.* 450.
- Alexandra Damascus nulla re memorabili gesta,
capit.* 622.
- Alexandra indecore se filia criminis non consciam
vult ostendere.* 449.
- Alexandrium & alia castella diruta.* 404.
- Alexandri mater.* 404.
- Alexandria pars ora maritima.* 897.
- Alani mediam terram pradandi causa peruadūt.* 861.
- Allus Caesaris libertus Agrippa mutuo dat pecuniā.* 529.
- Altare & vasa ad illud pertinentia.* 227.
- Altare arcum.* 228.
- Altitudo, longitudo, & latitudo templi.* 225.
- Amalecita Dauidi Regem Saulum casum nunciat, &
eius cadis argumenta armillas aureas & insigne re-
gium affert.* 184.
- Amalecita mouent in Israelitas.* 66.
- Amalecitarum rex Samuelis iussu interficitur.* 162.
- Amalecitarum gens expugnata & incensa Sicella, pra-
dam abegerunt.* 181.
- Amalecitas internecione delendos prædictio.* 68.
- Amalecitas plectendos.* 112.
- Amalecitas fundunt fugansq; Israelita.* 67.
- Aman ab omnibus, exceptis Iudæis, adoratur.* 321.
- Aman odio & consilijs eius in Iudæos in conuiuiopate-
factis, suspenditur.* 325.
- Amor multitudinis erga Iosephum.* 603.
- Amos rex Iudæ impius.* 287.
- Ammanitarum spolia.* 258.
- Amnon morbum simulans, patrem ut sororem ad se
mittat, petit.* 199.
- Amnon sorori ut sui copiam faceret, suadet.* *ibid.*
- Amnon sororem reluctantem per vim opprimit, mox
exosam & fastiditam extrudit.* *ibid.*
- Amnon Dauidis filius, Thamarā Absolonis sororem
deperiens, in morbum incidit.* 199.
- Amanis facultates Mardocheo dantur.* 326.
- Amonius & Caesar cum Herode in Capitolium ascen-
dunt.* 423.
- Amanis in Mardocheum odium.* 324.
- Ammanita exterorum societate mercede impetrata
in Dauidem copias parant.* 195.

I N D E X.

<i>Ammanita & confederati seipsos inuicem trucidant.</i>	258.	<i>Annius Rufus Iudaea praefes.</i>	520.
<i>Amplitudo Iudaea.</i>	88.b	<i>Annona caritas in Aegypto.</i>	48.
<i>Amplatio regni Israeliticus.</i>	275	<i>Annona caritas principatu Claudij.</i>	88.
<i>Amarinus Rex Israeliticus.</i>	246	<i>Annus iobelus.</i>	84.
<i>Amarames futurus Moſis parens Deum orat pro Hebrais.</i>	50	<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	580.
<i>Amarinus moritur, eiſq; Ahabus filius in regno ſuccedit.</i>	241.	<i>Antigonus auriculas Hyrcani dentibus truncat.</i>	636.
<i>Amoraos Hebraei fundunt fugantq;</i>	96.	<i>Antigonus Ariſtobuli filius ab Herode fugatus.</i>	633.
<i>Amoraorum terra ſitus.</i>	97.	<i>Antigonus Maſſadam obtinet.</i>	638.
<i>Amasias à propheta propter Idolatriam reprehenditur.</i>	274.	<i>Antigonus Parthis, ſi ab Hyrcano in illum regnum transferrent pecuniam pollicitur.</i>	419.
<i>Amasias Rex Hieroſolymitanus.</i>	273.	<i>Antigonus quosdam qui Herodianos frumentatores per inſidias interciperent mittit.</i>	425.
<i>Amasia ab Iſraelitarum Rege captus: Hieroſolyma diruta & templum ſpoliatum.</i>	275.	<i>Antigonus apud Ariſtobulum falſo accusatus.</i>	386.
<i>Amasia Hieroſolymorum Regis in Ioam Iſraelitarum Regem expeditio.</i>	274.	<i>Antigonus à Parthis in Iudaeam reductus Hyrcanone in regnum reſtitueretur, auriculas amputat.</i>	422.
<i>Amasia de Idumais victoria.</i>	274.	<i>Antigonus Romanum exercitum alere recuſat.</i>	426.
<i>Amasia cades.</i>	275.	<i>Antigonus Herodi quod non ex ſtirpe Regia prognatus, ſed ſemi Iudaeus ſit exprobrat.</i>	425.
<i>Amathus diruta.</i>	391	<i>Antigonus Ariſtobuli filius apud Caſarem Hyrcanum & Antipatrum accusat.</i>	409.
<i>Amathenorum Rex Davidis ſocietatem petit.</i>	193.	<i>Antigonus ſecuri obtruncatur.</i>	644.
<i>Ananias Nebedai filius, Camyda pontifici ſuccedit.</i>	574.	<i>Antigonus Ariſtobuli filius ad Caſarem, Pompeij ſtudioſos de morte patris accusaturus, venit.</i>	629.
<i>Ananias Coſtobarus & Saulus ad ſpoliandos infirmiores promptiſſimi.</i>	581.	<i>Antigonus de fratre nihil mali ſuſpicatur.</i>	619.
<i>Ananias unus ex legatis, vir malus & maleſicus.</i>	602.	<i>Antigonus interficitur.</i>	619.
<i>Ananias, Ananus, Cumanus, Celer aliq; nonnulli Romanum miſi.</i>	576.	<i>Antigonus Hyrcanum & Antipatrum falſo accusat.</i>	629.
<i>Ananus apud Albinum accusatus.</i>	580.	<i>Antigonus apud Ariſtobulum falſo accusatur.</i>	619.
<i>Ananus quinque filios ſummi Dei pontificio potitos habet.</i>	580.	<i>Antigoni in Iosephi cadauer immanitas.</i>	641.
<i>Ananus Sethi filius in Ioazar pontificis locum ſubrogatus.</i>	519.	<i>Antigonum Ariſtobuli filium Ptolemaus Menpaeus adoptat.</i>	417.
<i>Ananelo Herodes dat ſummum ſacerdotium.</i>	434.	<i>Antipater precibus Herodem ut pacta cõnubialia mutentur ſceſcit.</i>	491.
<i>Ananelo Herodes pontificatum abrogat.</i>	435.	<i>Antipater Malichi inſtinctu venenum bibit.</i>	632.
<i>Anna Helcana vxor liberos à Deo petit.</i>	145.	<i>Antipater Iudaorum potentiores in Ariſtobulum cõcit.</i>	398.
<i>Anaxagoras.</i>	913.	<i>Antipater pecunia & donis hominum fauorem ſibi conciliare conatur.</i>	662.
<i>Anchus ſecum Davidem contra Hebraeos educit, qui à Paſtinarum Ducibus reprobat.</i>	181.	<i>Antipater Herodem & aulicos calumnijs in fratres inflammat.</i>	654.
<i>Anchus Davidem remittit.</i>	ibid.	<i>Antipater omnium malorum fax.</i>	478.
<i>Anchus Davidem cum ſexcentorum cohorte euocat.</i>	178.	<i>Antipater Caſari ex Syria milites conſcribit.</i>	407.
<i>Ancillas ingenui non ducant.</i>	108.	<i>Antipater Mithridati in capiend. Peluſio operam navat.</i>	407.
<i>Angelus Dei occurrit Agar.</i>	21.	<i>Antipater obiecta crimina diluit.</i>	409.
<i>Angeli Abrahamo filium naſciturum nũciant, & delendos Sodomitas.</i>	19.	<i>Antipater Iudaea procurator declaratus.</i>	409.
<i>Anni ætatis & regiminis, item virtutes & diuitia Davidis.</i>	218.	<i>Antipater contra Malichum colligit exercitum.</i>	632.
<i>Annibas ſupplicio affectus: Amaramus & Elcazarus in exilium miſi.</i>	568.	<i>Antipater praefens calumnijs & abſens per literas Herodis in filios exacerbat.</i>	468.a
<i>Anileus ob vxoris Idololatriam à Iudaeis obiurgatus quendam confodit.</i>	542.	<i>Antipater Pherora mortem vehementer luet.</i>	667.
<i>Anileus in Mithridatis vicos cum exercitu impetum facit, eumq; noctu opprimit, & captum ſecum abducit.</i>	542.	<i>Antipater Caſarea omnibus inuiſus.</i>	ibid.
<i>Anileus Parthorum Ducem trucidat eiſq; uxorem ducit.</i>	541.	<i>Antipater expectatione regni certa nititur.</i>	663.
<i>Anileus à Mithridate fugatus.</i>	543.	<i>Antipater in Iudaea nouarum rerum cupidos cõpeſcit.</i>	410.
<i>Anilaum Babylonij ad ſupplicium depoſcunt, qui oppreſſus interficitur.</i>	543.	<i>Antipater Idumaeus, 398. primum Antipas dictus.</i>	ibid.
<i>Anima mortali corpore vineta.</i>	866.	<i>Antipater Phasaelo Hieroſolymorum, Herodi Galilae regimem committit.</i>	410.
<i>Animus Herodis hypocriticus.</i>	437.	<i>Antipater omnem in Antiphilum culpam conſert.</i>	501.
<i>Annius Minucianus.</i>	547.		

Antipa-

I N D E X.

<i>Antipater Gabinium Ptolemaum in Aegyptum red- centem adiuuat.</i>	405.	<i>Antipater exclusis reliquis fratribus, patris successor declaratur.</i>	653.	<i>Antipater Hyrcani, Nicodemus Aristobuli legati ad Pompeium.</i>	400.	<i>Antipater scriptoribus epistolarum, quas in fratrum perniciem simulat, ingentem pecunia summam e- rogat.</i>	666.	<i>Antipater Hyrcani pecunijs Romanos sibi deuinctos, Iudeos vero inuisos reddit.</i>	411.	<i>Antipater in demerendis paternis amicis nullis sum- ptibus parcat.</i>	490.	<i>Antipater ab Herode accusatus.</i>	497.	<i>Antipater Herodem fratribus magis infensum red- dit.</i>	467.	<i>Antipater subditos suos ut cum Hyrcano sentirent admonet.</i>	630.	<i>Antipater cum copijs Alexandro obuiam procedit.</i>	626.	<i>Antipater Samarita Herodi Antipatrum, filium ve- nenum patri paratum habere exponit.</i>	495.	<i>Antipater patrem vitam finisse ratus cum carceris custode de missione agit, quod dum Herodes audit, sine mora eum occidere, & in Hyrcanio castello co- di iubet.</i>	504.	<i>Antipater nocte cum Hyrcano ex ciuitate profugit, & ad Aretam Arabia regem peruenit.</i>	623.	<i>Antipater innocentiam suam precibus ad Deum te- statam facere conatur.</i>	500.	<i>Antipater multa praeclara facinora committit, & ad subeunda pro Caesare pericula sese offert.</i>	629.	<i>Antipater cum patre res Iudeorum ministrat.</i>	490.	<i>Antipater fratribus sublati populo & militibus in- uisus.</i>	490.	<i>Antipater se reuersis in gratiam gratulari simulat.</i>	470.	<i>Antipater veste proiecta multitudinem vulnorum demonstrat.</i>	629.	<i>Antipater parentis accusationem diluit.</i>	498.	<i>Antipater Salomes filius apud Augustum Caesarem Archelaum accusat.</i>	508.	<i>Antipater parentis ultimum diem optat.</i>	490.	<i>Antipater patria muros reparat.</i>	630.	<i>Antipater a cunctis accusatur.</i>	499.	<i>Antipater amitam fallere non potest.</i>	491.	<i>Antipater in carcerem coniectus.</i>	500.	<i>Antipater domum reuersus a nemine excipitur.</i>	497.	<i>Antipater Roma illustris factus.</i>	468.	<i>Antipas Herodis filius parandi sibi regni spe Romam nauigat.</i>	507.	<i>Antipatri coniunx nobilis ex Arabia femina.</i>	628.	<i>Antipatri in Alexandrum fratrem dolus & insidia.</i>	654.	<i>Antipatri in Archelaum & Philippum fratres insi- dia.</i>	666.	<i>Antipatri uxor & filij.</i>	407.	<i>Antipatri contra fratres artificiosa machinatio.</i>	475.	<i>Antipatrum & Herodem apud Hyrcanum Iudei ac- cusant.</i>	411.	<i>Antipatrum Caesar Romana ciuitate simul & immu- nitate donat.</i>	629.	<i>Antipatrum Herodes ad Caesarem mittit.</i>	494.	<i>Antipatris extructa.</i>	472.	<i>Antipatris.</i>	659.	<i>Antiochus abrogato Dei cultu, summa cum tyranni- de falsum illis obtrudit, arci in hoc praesidio impos- sito.</i>	349.	<i>Antioch. Mag. Rex Asia & Syria Iudeos vexat.</i>	341.	<i>Antiochus prius regno cum coniuge ac liberis egredi, quam cum Romanis pugnare decreuit.</i>	861.	<i>Antiochus in Iudeam irrumpere parat.</i>	352.	<i>Antiochus capitur.</i>	861.	<i>Antiochus cum Caesare reconciliatur.</i>	861.	<i>Antiochus cum Iuda fœdus facit.</i>	358.	<i>Antiochus murum quo templum septum erat, solo a- quat.</i>	359.	<i>Antiochus suis ciuibus perfidus.</i>	852.	<i>Antiochus acceptis ab Hyrcano trecentis talentis ab obsidione discedit.</i>	618.	<i>Antiochus auxiliaturus Samaritis, ab Aristobulo ca- ditur & fugatur.</i>	384.	<i>Antiochus Rex Damascenorum.</i>	393.	<i>Antiochus Seleucum fugat.</i>	391.	<i>Antiochus cum coniuge & filiabus in Ciliciam fugit.</i>	861.	<i>Antiochus Tryphonem eiectum Syria in Dora obsidio ne cingit.</i>	380.	<i>Antiochus regno a fratre exiit.</i>	393.	<i>Antiochus Gryphus occisus.</i>	390.	<i>Antiochi ad Zeuxidem epistola, in qua Iudeorum honorificam mentionem facit.</i>	342.	<i>Antiochus & Ptolemaus amicitiam & fœdus faci- unt.</i>	342.	<i>Antiochus cur templi depraedationem fecerit.</i>	900.	<i>Antiochus Philippum regni gubernatorem constitu- it, eiq. Antiochum filium tradit.</i>	357.	<i>Antiochus urbe Hierosol. occupata templum spoliat.</i>	348.	<i>Antiochus in conflictu cum Parthis interemptus.</i>	382.	<i>Antiochus squalidis faetoribus conflictatus exspi- rat.</i>	934.	<i>Antiochus Lysiae rerum administrationem: prouin- cias & filium committens in Persidem proficisci- tur.</i>	352.	<i>Antiochus contra Iudeos in furorem vertitur.</i>	921.	<i>Antiochus cognito, quod Philippus usurpato sibi re- gno aduentaret e Perside, obsidione soluta illi oc- currit.</i>	358.	<i>Antiochus Scenopogia gratia septem dierum induci- as Iudeis concedit.</i>	382.	<i>Antiochus septem illustres pueros Hebraorum cum matre Antiochiam adduci precipit.</i>	924.	<i>Antiochus peditum sibi legiones ex Hebraorum nu- mero congregat.</i>	933.	<i>Antiochus Iudeus seditiosus magna calamitatis in Antiochia autor.</i>	851.	<i>Antiochus septimi diei feriam Iudeis edicit.</i>	852.	<i>Antiochus Eupator cum copijs in Iudeam proficisci- tur.</i>	357.	<i>Antiochus Epiphanes curis implicitus, morbum con- trahit, & moritur.</i>	356.	<i>Antiochus Aegypto cedere cogitur.</i>	348.	<i>Antiochus Hyrcanum in urbem compellit.</i>	381.	<i>Antiochus Epiphanes Rex Syria.</i>	348.	<i>Antiochus Diana templum spoliare volens, Elymai-</i>	
--	------	--	------	--	------	---	------	---	------	---	------	---------------------------------------	------	---	------	--	------	--	------	---	------	---	------	---	------	---	------	--	------	--	------	--	------	--	------	---	------	--	------	---	------	---	------	--	------	---------------------------------------	------	---	------	---	------	---	------	---	------	---	------	--	------	---	------	--	------	------------------------------------	------	---	------	---	------	--	------	---	------	-----------------------------	------	--------------------	------	--	------	---	------	--	------	---	------	---------------------------	------	---	------	--	------	---	------	---	------	--	------	---	------	------------------------------------	------	----------------------------------	------	--	------	---	------	--	------	-----------------------------------	------	--	------	---	------	---	------	---	------	---	------	--	------	--	------	---	------	---	------	--	------	--	------	--	------	---	------	--	------	---	------	--	------	---	------	--	------	---	------	---------------------------------------	------	---	--

I N D E X.

- clamouet, & turpiter inde se Babylonem recipit. 356.
- Antiochus Seleuci frater Antiochum Cyciceni filium bello aggreditur. 391.
- Antiochus moritur, & principatum Antiocho filio relinquit. 616.
- Antiochus post patris obitum cum numerofo exercitu Iudaorum fines ingreditur. 616.
- Antiochus ad Hierofolymam proficiscitur, praesidiumq; ibi relinquit. 616.
- Antiochus à Thobia filijs motus cum exercitu in Iudaam irrumpit, ac Hierofolyma deuincit. 616.
- Antiochus Epiphanes belli Iudaici fons & autor. 614.
- Antiochus mores Iudaicos abrogat. 615.
- Antiochus rex Comagena. 561.
- Antiochi Magni in honorem templi edificum. 342.
- Antiochi ad Ptolemaum de Iudaorum libertate epistola. 341.
- Antiochi ad Eleazarum exhortatio. 921.
- Antiochi mors & fames exercitui immiffa. 393.
- Antiochi & Iuda pugna. 358.
- Antiochum Cefennius Petus Syria administrator coram Cafare accusat. 860.
- Antiochum Demetrii fratrem Alexander timet. 621.
- Antiochia Mygdonia à Macedonibus condita. 572.
- Antiquitatum Iudaicarum Epilogus. 584.
- Antiquitatum historia quinq; millium annorum. 873.
- Antonius Herodem & Phasaelum tetrarchas declarat. 634.
- Antonius in Tyro commoratur. 634.
- Antonius Antigonom ad Triumphum feruare uolens, propter Iudeos feditiosos securi eum percussit. 433.
- Antonius captiuos trucidat. 634.
- Antonius multis donis ab Herode affectus. 433.
- Antonius Phasaelum & Herodem Tetrarchas constituit. 419.
- Antonius Hyrcano de Caffij & Bruti rebus & morte fcribit. 417.
- Antonius Herodis virtutem miratur. 641.
- Antonius Cleopatra maritus. 899.
- Antonius & Cleopatra extincti. 447.
- Antonius Armenia regno potitur. 448.
- Antonia in magno apud Tiberium honore habita. 530.
- Antonium Herodes muneribus placat, & amicis res suas faluas effe fcribit. 438.
- Antonia turris. 460.
- Antoniam Agryppa, efficeret, ut tandem audiretur Eutychns rogat. 530.
- Anteus. 551.
- Apion contumeliosam Iudaorum in fectationem, qua si mercedem Alexandrinis reddere uoluiffè uideatur. 897.
- Apion ueram patriam & genus suum abinrat. 897.
- Apion de Mofe & gente Iudaica. 895.
- Apion Iudaes feruitutem exprobrat. 903.
- Apion feipfum laudat & magnificat. 904.
- Apionis de Mofe & templo Iudaico mendacium arguitur. 895.
- Apologia Hyrcani apud Regem accusati. 346.
- Apollodorus ex Gaza noctu in Iudaorum castra erumpit. 390.
- Apollonius cum Ionatha praelium committit, & ab eo fugatur. 371.
- Apollonius Syria Dux collecto exercitu Hierofolymam uenit. 920.
- Apostata à Matthia transfigitur. 350.
- Apostata à religione Iudaica. 348.
- Apostasia sacerdotum. 329.
- Apfanes per septennium Iudex. 138.
- Apud Gracos nulla con fcriptio poemate Homeri uetustior. 874.
- Aqua calida apud Callisroe qua in lacum bituminis se racem effluunt. 503.
- Aquarum calidarum fontes. 858.
- Aquarum in Hebraorum exercitu penuria. 260.
- Aquilo auertens flammam in Romanos abigit. fol. 865.
- Aquilo Caio extremum ictu inflixit, Chareas uero facinoris autor dicendum. 551.
- Aquila aurea super maiorem templi portam. fol. 501.
- Aquilam auream detractam inuenes securibus concidunt. 501.
- Ara suffumigatoria. 74.
- Arabs Stauro reconciliatur. 626.
- Arabes ardefcente siti uultu se Iudaes tradunt. fol. 647.
- Arabes ab Herode deuicti. 443.
- Arabes Herodis exercitum in fugam uertunt. fol. 645.
- Arabes Cafare irato Herodi neq; latrones dedere, ne que pecuniam mutuo acceptam perfoluere uolunt, 482.
- Arabes siti compulsi ab Herode pacem petunt. fol. 443.
- Arabes & Trachonitae scientes Herodi Cafarem iratum, illi insultant. 482.
- Arabes in praelium reuerfi, fugientes trucidant, & castra capiunt. 441.
- Arabes in fugam uerfi. 440.
- Arabum circiter septem millia cadunt, priusquam in Herodis clientelam sese dedunt. 443.
- Arabum contra Ioramum expeditio. 266. Mors Iorami. 266.
- Arabici belli causa. 480.
- Arbores frugifera non excindenda. 112.
- Arborum de rege deligendo confilium. 135.
- Arca Noe. 9.
- Arca sacra à Palaestinis in fanum Dei fui Dagonis deferitur. 147.
- Arca in Cariathiarim transfertur. 149.
- Arca Dei in templum transportatur. 228.
- Arca sacra Bethfama peruenit. 149.
- Arca in urbem reducta, in tabernaculum reponitur. 191.
- Arcoyos medicus quosdam dimittit. 554.
- Architecti templi extruendi. 213.
- Archelaus Herodi sese excusat. 485.
- Archelaus fratrum liberos odit. 491.
- Archelaus Herodem generum benigniffime fufcipit. 653.
- Archelaus Herodem uultu pro Alexandro deprecari compellit. 658.
- Archelaus rex Cappadocia in Iudaam ad Alexandrum generum uenit. 657.
- Archelaus

I N D E X.

- Archelaus & Herodes de libris Alexandri delibe-
rant. ibid.
- Archelaus Cappadocum Rex Herodem indignatio-
nem in generum simulant, eamq; ad paternos af-
fectus reducit. 480.
- Archelaus si à Casare in Imperio cōstabilitus esset, cu-
ra sibi fore, ut benevolentia omnium videatur
dignissimus pollicetur. 506.
- Archelaus Alexandri crimina in amicos, præcipue
verò in Pheroram transfert. Pheroras Archelaū
reconciliatorem adit. 480.
- Archelaus Romam proficiscitur, multiq; eidem ob-
nixuri eum comitantur. 507.
- Archelaus Ioazaro Boethi filio Pontificatum abro-
gat, eamq; dignitatem in Eleazarum collocat. fol.
516.
- Archelaus epulum multitudini prabet. 505.
- Archelaus & Iudaorum legati coram Casare compa-
rent. 513.
- Archelaus & Philippus instinctu Antipatri accu-
santur. 496.
- Archelaus condita. 516.
- Archelai visionem Simon vir Essæus interpretatur.
516.
- Archelao regi acclamatum. 505.
- Archelaum accusatum Casar pecunia multat, eumq;
Viennam in exilium mittit. 516.
- Archelaum Casar ethnarcham constituit, regniq; di-
midium in duos Herodis filios Philippum & An-
tipam partitur. 514.
- Archelaum Nicolaus excusat. 508.
- Ardens studium in reparandis manibus. 319.
- Ardentes faces in muram iaculantur. 865.
- Aretas ad Arabum regem legatus. 486.
- Aretas rex Cælesyria. 393.
- Aretas contra Aristobulum expeditionem suscipit,
eumq; Hierosolyma confugere cogit. 397.
- Aretas rex Arabum Gazæ auxilij spem ostendit.
390.
- Areta Hyrcano quinquaginta millia militum tra-
dit. 623.
- Aretas ex augurijs impossibile esse exercitum ad Pe-
tram peruenire colligit. 526.
- Aretas Syllaum, quod Fabatum aliosq; interfecerit
accusat. 494.
- Arietem ad victimam loco Isaci Deus offert Abraha-
mo. 23.
- Aristobulus cum filio Pompeij studiosis peremptus.
628.
- Aristobulus Roma reuersus Alexandrium denuo mu-
nire conatur. 405.
- Aristobulus à Romanis in prælio vincitur. 405.
- Aristobulus captiuus cum Antigono filio Romam re-
mittitur. 405.
- Aristobulus Ituraa habitantes circumcisionem cate-
rosq; Iudaicos ritus admittit. 387.
- Aristobulus Herodis ductu submergitur, & Anane-
lum pontificatus ducit. 436.
- Aristobulus contra Aretam & Hyrcanum proficisci-
tur. 400.
- Aristobulus multa castella occupat. 396.
- Aristobulus Herodis regis Chalcidis filius. 577.
- Aristobulus & Hyrcanus à Iudæis apud Pompeium ac-
cusati. 401.
- Aristobulus eiusq; affecula Pharisaorum tyrannidem
accusant. 394.
- Aristobulus bello congregi cum Pompeio cogitat. 624.
- Aristobulus & Hyrcanus de regno contendunt. 398.
- Aristobulus vinculis solutus veneno tollitur. 407.
- Aristobulus Antigonom in regni societatem ad-
mittit, ceteros in vincula coniecit, & matrem fa-
me necat. 386.
- Aristobulus ad Pompeium descendit. 624.
- Aristobulus Damascum contra Ptolemaum missus.
395.
- Aristobulus Antigonom fratrem interficit. 386.
- Aristobulus Hyrcani filius post captiuitatem Babylo-
nicam diadema sibi primus imponit. 386.
- Aristobulus ex arce ad Pompeium descendit. 401.
- Aristobulus castella à Pompeio tradit. 402.
- Aristobulus cum familia Romam vectus. 626.
- Aristobulus uxori humilitatem generis obijcit. fol.
655.
- Aristobulus matrem ac fratrem vinctos custodia tra-
dit. 618.
- Aristobulus matrem vinctam fame necat. 619.
- Aristobulus fratrem Antigonom plurimum amat.
619.
- Aristobulus seipsum regem declarat. 623.
- Alexandra coniugem Aristobuli cum filijs carceri in-
cludit. 623.
- Aristobulus Flaccum Agrippa fratri insensum red-
dit. 528.
- Aristobulus amitam suam ac socrum monet. 484.
- Aristobulus ab Herode interfectus, supra lib. 15. cap.
3. 583.
- Aristobulus elapsus Roma iterum turbas concitat.
627.
- Aristobulus cum Romanis dimicat. 627.
- Aristobulus Agrippa Regis frater & Elcias Ma-
gnus apud Petronium Iudæorum causam agunt.
537.
- Aristobulus Hyrcani filius natu maior principatum
in regnum transfert. 618.
- Aristobulus in honorem fratris in templum ascendit.
619.
- Aristobulus Pompeio supplex occurrit. 624.
- Aristobulus satellitibus ut Antigonom si eum armis
adiret occiderent, præcipit. 619.
- Aristobulus misere moritur. 620.
- Aristobuli coram Pompeio apologia. 401.
- Aristobuli coniunx versuta, Antigonom dolo truci-
dari curat. 386.
- Aristobuli liberi remissi. 405.
- Aristobuli necem cuncti desent, præcipue verò Ale-
xandra, qua nullum præ se fert suspicionem. fol.
436.
- Aristobuli cum Hyrcano fœdus. 398.
- Aristobuli fratricida pœna. 387.
- Aristobuli apud matrem deprecatio. 622.
- Aristobulo fratricidij penitudine morbus ingraue-
scit. 619.
- Aristobulo Herodes insidiatur. 438.
- Aristobulum in templo Arabs oppugnat. 399.
- Aristobulum Pompeius descendere prouocat. 624.
- Aristobulum captiuum Casar vinculis soluit. fol.
628.
- Aristocratia optimum regimen. 106.

Argu-

I N D E X.

Bagoas,

I N D E X.

Bagoas, Carus & alij ab Herode necati. 493.
Baia sunt therma Campaniae, non procul à Puteolis. 533.
Baleth. 232.
Balthasar siue Naboandel Babylonia rex. 302.
Balthasar manum è pariete prominentem & syllabas quasdam scribentem videt. 302.
Bal Tyrionum Deus. 270.
Balamus obiurgatur ab angelo. 98.
Balamus ad Balacum pervenit. 98.
Balami responsio. 98.
Balami de rebus futuris vaticinium. 99.
Balami aduersus Hebraeos consilium. 99.
Balami asina loquitur. 98.
Balami de Israelitico populo vaticinium. fol. 98.
Balacus iratus reprehendit Balamum. 98.
Balaci Moabitarum regis ad Madianitas legatio. fol. 97.
Balamo angelus resistit. 98.
Banaias. 212.
Banaias Aegyptium hasta ex ipsius manibus extorta confodit. 212.
Banaias leonem exanimat. ibid.
Baracus 40. annis Israelitarum imperium tenuit. 132.
Baracus contra hostes Imperator designatur. fol. 131.
Barasa oppugnata & concremata. 355.
Baruchus è carcere dimissus. 296.
Basanes Ramathonem captam munit. 246.
Basanis impietas. 245.
Basilica. 230.
Batibius. 550.
Bathillus se venenum attulisse facetur. 496.
Belus primus rex Assyriorum. 882.
Beli sacerdotes interfecti. 249.
Belazari calamitas Iudeos ad deditiorem commouet. 859.
Bellum Adadi contra Achabum. 251.
Bellum inter Asaelem & Ieum. 271.
Belli Iudaici Praeside Floro exortit ipsi Iudaei initium & seminarium. 567.
Belli leges. 111.
Beniamin ut reus capitur. 44.
Beniamita in Abneri sententiam concedunt, ipse ad Dauidem proficiscitur, & hac de re certiore facit. 187.
Beniamita quadringentas virgines labiticas ducunt. 129.
Beniamitarum 25000. trucidantur, tantum sexcenti incolumes euadunt. 128.
Beniamitis, ut virgines raptant, conceditur. fol. 129.
Bernice, Agrippa soror, cuius Herodes patruus & maritus Polemoni Cilicia Regi in matrimonium collocatur. 576.
Bernicen Salomes filiam Aristobulo, Glaphyram Archelai Cappadocum regis filiam Alexandro Herodes uxores coniungit. 463.
Berytij ab Agrippa multis donis affecti. 581.
Berosus historiographus genere Chaldaeus. 881.
Berosus de Nabuchodonosoro. 301.
Berosus. 16.

Bersabe iuramenti pater. 21.
Berzelus Hierosolymam, patre eò proficisci nolente, cum Dauide contendit. 208.
Berzellai filios Solomoni Dauid commendat. fol. 218.
Bezeleel & Eliab Architecti tabernaculi. 71.
Berachora. 232.
Betarampha Iulias appellata. 519.
Bethsabe studium Adonia, sic suadente Nathane, Dauidi indicat. 215.
Bethsabe Regi se grauidam esse nunciat. fol. 196.
Bethsura obsessa. 357.
Bethsurita deditiorem facit. 358.
Bethsaida. 519.
Biblia satan abolere conatur. 349.
Bibliotheca Ptolemai Philadelphi. 333.
Bozus Naami & Ruth amicus. 144.
Bozus, Ruth cognatum, eam ut ducat, hortatur. fol. 144.
Bozus ex Ruth Obedem Dauidis auum genuit. fol. 144.
Bones triturantes. 107.
Buccinae duae ex argento factae. 85.
Blasphemiarum inter Iudeos & Aegyptias causa. fol. 888.

C.

Cain regione extorris. 7.
Cain Dei castigatione haud melior redditur. fol. 7.
Cain hypocritarum & sceleratorum parens. fol. 8.
Caduceatores ablegandi. 111.
Caius ad tria millia Iudaorum in seruitium abducit. 628.
C. Norbanus Flaccus pro Iudaeis scribit. 474.
Caius Senatus ac Pisoni urbis Praefecto se in imperium desuncti successisse significat, & ut Agrippam è custodia dimitterent mandat. 534.
Caius Caligula quartus Romanorum Imperator. 533.
Tiberius Tyrannus. 533.
Caius Tiberium fratrem tollit. 533.
Caius, Germanici filius, gratus. 532.
Caius Petronio mandata imperatoria negligente, ut sibi ipsi manus inferat scribit. 539.
Caius Templorum Graecanicorum nullum in spoliatum relinquit. 545.
Caius Iouis fratrem se appellat. 545.
Caius vir maleficus. 556.
Caius orator facundus. 557.
Caius primo egregie Rempublicam administrat, postea diuinos quoque honores usurpare audet. 535.
Caius in Iudeos Tyrannis. 544.
Caius in senatores ac patricios fauit. 544.
Caius licentiam seruis deferendi suos dominos permittit, & Pollux Claudium reum facere audet. 545.
Caius Agrippa commendatus. 529.
Caius multos tributorum ac vectigalium releuationes petentes capite plectit. 546.
Caius Caligula post Tiberij obitum Princeps Romanus. 526.
Caius à Charea trucidatus. 551.

Cccccc

Caine

- Caius receptacula nanibus exstruit.* 557.
Caius se Ioui comparat. 545.
Caium Agrippa Roma honorat, in cuius retributionem aliquid petere Caius iubet, qui nihil aliud, quam ut mandatum Petronio datum renocet, rogat. 538.
Cajstiprum & libidinis licentia. 556.
Caiso passim insidia structa. 545.
Candelabrum aureum. 74.
Chananaorum gentem extirpandam. 112.
Chananaorum Reges movent in Hebraeos. fol. 130.
Chananaorum ingens exercitus. 120.
Chananaorum Reges omnes ad unum trucidati. fol. 121.
Chananaorum regionem totam Iosua deuastat. fol. 121.
Chananaorum decem millia trucidantur, & Adonibezek capitur. 125.
Calamitas Iudaorum Scythopoli. 867.
Calamitates omnium à mundo condito cum Iudaorum collata, superantur. 613.
Callistus, Caj libertus, Claudio à Caiso se ut ipsum veneno tolleret iussu, significat. 548.
Chaldaeorum ac Tyriorum scripta cum Iudaeis consonant. 883.
Chassoma & Bosora. 355.
Cambyxis rescriptum, in quo Iudaeos ab adificando templo deterret. 309.
Campus regius. 18.
Candelabra. 227.
Canthari & Phiala. 227.
Captiuitas Babylonica ab Esaia praedicta. 286.
Captiuitas Babylonica. 395.
Captiuorum, & per tempus obsidionis mortuorum numerus. 847.
Caprofaba Antipatris dicta. 393.
Carimen & gratiarum actio Moysi & Israelitarum pro praesenti liberatione. 62.
Carnibus truentis Hebraei vescuntur. 159.
Carthago à Didone Pygmalionis sorore in Africa exstructa. 881.
Cassius Herodi, si bellum desisset Iudaea, regnum delaturum pollicetur. 632.
Cassius in Syriam venit, & plus quam septingenta argenti talenta à Iudaeis exigit. 415.
Cassius Herodi, ut in Malicho mortem patris vltiscatur, rescribit. 632.
Cassius stipendium ciuitatibus indicit. 631.
Cassius & Marius Herodem Coelestria ducem faciunt. 415.
Cassius Longinus Syria Praeses. 567.
Cassius Charea. 545.
Cassij & Bruti dolo I. Caesar interfectus. 631.
Cassius portus. 524.
Castra hostium à Samaritanis diripiuntur. fol. 364.
Castella muniuntur. 404.
Castoris Iudaei dolus erga Titum. 807.
Catullus tria simul Iudaorum millia trucidat. fol. 872.
Causa diuersitatis apud Iudaeos. 874.
Causa, cur Iosephus hos libros contra Apionem conscripserit. 915.
Causa milites impellentes, ut Claudium in Imperatorem eligerent. 558.
Causa impulsua conscribendi hos libros. 873.
Causa, ob quas Iosephus has historias conscriptas in lucem ediderit. 2.
Causa extructi templi. 228.
Causa belli contra Arabes. 441.
Cisus Sauli pater. 152.
Cithara quis inuentor. 7.
Ciuitatem quis primus instituerit. 7.
Clades Ismaelis à Ioanna accepta. 297.
Clades Alexandri. 389.
Claudius Principatum vltro oblatum deponere recusat. 559.
Claudius in proposito suo ab Agrippa confirmatur. 559.
Claudius Felix Iudaea procurator. 576.
Claudius milites ut in fide moneant sacramento adigit. 559.
Claudius Agrippam in regnum paternum mittere cogitat, quod alij dissuadent, & Cuspium Fadum Iudaea Praesidem & regni totius declarat. 567.
Claudius Agrippa Iudaeam, Samariam, & Lyfania ditionem concedit. 561.
Claudius Principatum vltro oblatum deponere recusat. 559.
Claudius Iudaeis sacra Stola custodiam Agrippa iunioris regatu concedit. 568.
Claudius renuenti obruditur Casarea dignitas. 557.
Claudius Tiberius Nero Romanorum Imperator. 520.
Claudius sublimis in castra perfertur. 558.
Claudius fato functus. 577.
Claudij Caesaris ad Iudaeos epistola. 568.
Claudij pro Alexandrinis Iudaeis edictum. 561.
Claudij pro Iudaeis per Romanum orbem edictum. fol. 562.
Claudij ad legatos responsio. 559.
Claudium Agrippa, ut magno animo in retinendo principatu pergeret, hortatur. 559.
Claudium milites in Principem eligunt. 554.
Crassus in Parthia perit. 407.
Crassus Parthis resistit. ibid.
Crassus Iuramenti dati violator. 406.
Crateres. 227.
Cratera aurea dua. 337.
Cratera argentea. 337.
Cecilius Bassus sex. Caesarem interficit. 415.
Cades assidua Hierosolymis. 634.
Cades latrocinia seditio & fames in Iudaea. fol. 518.
Cades Zacharia regis. 277.
Cades in Hierosolymis. 644.
Cades cognatorum 42. Ochozia. 269.
Cades filij Aristobuli. 407.
Cades, latrocinia, seditio & fames in Iudaea. 517.
Cesar in Syriam venit, apud eum Gadarense Herodem accusant, qui seipsum ingulant. 457.
Cesar Augustus Herodi in Parricidas animaduertere liberam potestatem permittit. 486.
Cesar Herodis ditionem ampliorem reddit. 441.
Cesar Augustus, Herodis studiosus. 433.
Cesar à Syria profisciscitur. 410.
Cesar Aegyptopotitur. 447.
Cesar in hoc iuuenes peccasse pronunciat, quod se à suspicio-

I N D E X.

<i>suspensione immunes non seruauerint, ac parentem ut filijs reconcilietur, hortatur.</i>	470.	<i>Cleopatra ad Antonium peruenit, qui Arabia partem & Hierichuntini agri redditus ei locat.</i>	439.
<i>Cesar ab Herode offensus.</i>	482.	<i>Cleopatra in cognationem suam sanitia.</i>	644.
<i>Cesar Herodi dimidium redditum è Cypris metallis donat.</i>	470.	<i>Cleopatra avaritia.</i>	645.
<i>Cesar Herodis Principatum confirmat.</i>	446.	<i>Cleopatra in Herodem insidia.</i>	ibid.
<i>Cesar Arabum legatos non audit.</i>	482.	<i>Cleopatra Antonius partes de Iudaea & Arabia ablatas largitur.</i>	439.
<i>Cesar Trachonitidis, Batanea, & Auranitidis dittonem Herodi donat.</i>	456.	<i>Cleopatram Herodes occidere conatur, quod eius amici auertunt.</i>	439.
<i>Cesar Archelaum regno dignum pronunciat.</i>	509.	<i>Cleopatram Antonius versus Aegyptum deducit.</i>	440.
<i>Cesar & Agrippa Herodis Magnanimitatem celebrant.</i>	472.	<i>Creatio mundi.</i>	4.
<i>Cesar Augustus fato functus.</i>	520.	<i>Censores.</i>	288.
<i>Casaris ad Herodem responsio.</i>	647.	<i>Centum legati Hierosolyma reuersi.</i>	603.
<i>Casari & Iulia Casaris uxori ab Herode legatum.</i>	505.	<i>Certamen quinquennale.</i>	471.
<i>Casari Herodes quingentos ex suo Satellitio mittit.</i>	454.	<i>Cinnamus Artabano amissum dignitatis fastigium restituit.</i>	571.
<i>Casarem Hyrcanus octingentis talentis donat.</i>	446.	<i>Clitus Tiberiade seditionis autor.</i>	595.
<i>Casares.</i>	232.	<i>Clitus sinistram sibi praeidit.</i>	595.
<i>Casarea, Stratonis turris antea dicta, ab Herode condita.</i>	650.	<i>Circa hostes quomodo agendum.</i>	910.
<i>Casarea Philippi ab Agrippa Neronias appellata.</i>	581.	<i>Circa Massadam unus tantum locus, qui aggerum iactum excipere potest.</i>	864.
<i>Casarea perfecta.</i>	471.	<i>Circenses ludii.</i>	546.
<i>Casarea inter Iudaeos & Syros de pari iure ciuitatis rixa.</i>	578.	<i>Circumcisio instituta.</i>	19.
<i>Casarea portus.</i>	455.	<i>Cyrenaeorum magistratus.</i>	474.
<i>Chareas cum socijs in Germanici ades se recipit.</i>	551.	<i>Ciuilis Germanos ad sobrietatem cogit.</i>	853.
<i>Chareas Iulium Lupum ut Caij uxorem & filiam interficiat mittit.</i>	556.	<i>Ciuilis belli inter Hebraeos initium.</i>	186.
<i>Chareas à consulib. signum petit.</i>	555.	<i>Ciuces in Iabissa, Sauli & filiorum cadauera dempta sepeliunt.</i>	183.
<i>Chareas multis ex causis in Caium incitatus.</i>	546.	<i>Ciuuitatis munitiones ac turrium cautes, quas tyranni per dementiam deseruerant, insuperabiles.</i>	846.
<i>Chareas, Minutianus & Clemens, de Casaris nece colloquuntur.</i>	553.	<i>Ciuum contra Iudaeos ad Titum preces.</i>	854.
<i>Chareas cum alijs quibusdam Caium tollere statuit.</i>	548.	<i>Ciuibus direpta bona restituntur.</i>	605.
<i>Chareas Clementem & Papinium alloquitur.</i>	547.	<i>Cyrus Nabonidum expellit à Babylone.</i>	883.
<i>Chareas occasionem aggrediendi Caium expectat.</i>	548.	<i>Cyrus Iudaeis redditum in patriam urbis ac templi adificationem permittit.</i>	307.
<i>Charemon. historiographus.</i>	892.	<i>Cyri Persarum regis edictum.</i>	307.
<i>Charili antiqui Poeta de Iudaeorum gente testimonium.</i>	884.	<i>Cyri ad Syria Satrapas mandatum.</i>	307.
<i>Caron, amomi feracissima, in qua Noe arca reliquiae seruantur.</i>	569.	<i>Cyri de Iudaeis eorumq. templo decretum.</i>	314.
<i>Chelcias & Ananias Cleopatra copijs duces praepositi.</i>	384.	<i>Cyprus.</i>	650.
<i>Cherubini duo.</i>	225.	<i>Cypros, Agrippa uxor, ad Herodiadem sororem eius scribit, & auxilium petit.</i>	528.
<i>Cherubin.</i>	74.	<i>Cypron conditum.</i>	472.
<i>Chebron & Marissa expugnata.</i>	356.	<i>Criminum à Iusto Iosepho obiectorum depulsio.</i>	605.
<i>Cesennius Antiochum subito inuadit.</i>	861.	<i>Crypta subterranea ab Antonia.</i>	461.
<i>Celle in circuitu templi constructa.</i>	225.	<i>Cochlea.</i>	225.
<i>Chetomene.</i>	75.	<i>Columna dua excitata.</i>	8.
<i>Celenderis in Cilicia.</i>	497.	<i>Columna dua ingentes.</i>	226.
<i>Clearchi Aristotelis discipuli de Iudaeis testimonium.</i>	884.	<i>Colloquium Dei cum Cain.</i>	6.
<i>Cleopatra Regina alieni appetens.</i>	438.	<i>Copia in partes duodecim congesta.</i>	216.
<i>Cleopatra in Ciliciam ad Antonium venit.</i>	419.	<i>Coponius Praefectus Syria.</i>	517.
<i>Cleopatra fratrem & sororem interficit.</i>	439.	<i>Comitas & Benignitas Agrippa erga Philippum.</i>	596.
<i>Cleopatra contra filium exercitum parat.</i>	389.	<i>Comminatio grauis Israelitis à vera pietatis tramite exorbitantibus proposita.</i>	230.
		<i>Concupiscentia sepulchra.</i>	86.
		<i>Conditio obsidionis soluenda à Ioabo proposita.</i>	210.
		<i>Conflatus Aegyptiorum & Mithridatis ad Delta.</i>	408.
		<i>Consonantia Iudaeorum religione & uita.</i>	907.

<i>Conscientia labes.</i>	387.	<i>Daniel cum socijs ad honorem euectus.</i>	300.
<i>Contramendacium impudenter expositum nihil dicendum.</i>	894.	<i>Daniel Regi scripturam interpretatus.</i>	302.
<i>Contrafurtum & usuras.</i>	910.	<i>Daniel in leonum fouiam conijcitur.</i>	304.
<i>Contra illos, qui Moſen & Israelitas propter lepram profugiſſe ex Aegypto contendunt. fol.</i>	83.	<i>Daniel rex dona promiſſa exhibet.</i>	303.
<i>Contra legiſlatores gentium.</i>	914.	<i>Daniel Regis ſomnium & interpretationem exponit.</i>	299.
<i>Contemptus mortis.</i>	502.	<i>Danielis cognati ſtatuum adorare nolentes, in ignem coniecti, diuina prouidentia ſeruantur.</i>	300.
<i>Conuicium Deo faciens.</i>	105.	<i>Danielis uaticinia.</i>	304.
<i>Conuiuium Iudaorum apud Ptolemaum, & eorundē ante cibum preces.</i>	338.	<i>Danielis viſio de ariete & hirco, per quos Medorum & Perſarum Regnum praefiguratum fuit.</i>	305.
<i>Corban, donum Dei.</i>	884.	<i>Danielis inimici à leonibus dilaniati.</i>	304.
<i>Cores populum excitare aduerſus Moſen conatur.</i>	90.	<i>Danielis & ſociorum eius in Chaldaica diſciplina inſtitutio & proſectus.</i>	298.
<i>Coraſſionem ducenſi quinquaginta viri ſequuntur.</i>	90.	<i>Danieli ſomnium cuiusque interpretatione reuelatur.</i>	299.
<i>Corem cum 250. uiris ignis abſumit.</i>	93.	<i>Darius tribus ſatellitibus tres quaſtiones proponit.</i>	309.
<i>Corinthus à Sylla, ut Herodem è medio tolleret, pecunijs corruptus.</i>	494.	<i>Darius ſe ſacra uafa Hieroſolyma remiſſurum uouet.</i>	309.
<i>Corona.</i>	227.	<i>Darius Hyſtaſpis filius rex Perſarum.</i>	309.
<i>Cornelius Sabinus.</i>	547.	<i>Darius admonitus uoti, templi reſtaurationē mandauit.</i>	311.
<i>Chosbi.</i>	100.	<i>Darij regis ſcriptum & mandatum de libertate, poſſeſſionibus, templo & ſacrificijs Iudaorum. fol.</i>	311.
<i>Coſtobarus, Lyſimachus, Antipater & Doſitheus apud Herodem accuſati.</i>	450.	<i>Darij ad Syria praefectos epiſtola.</i>	315.
<i>Coſtobarus, cui Herodes in matrimonium Salomen ſororem dederat, Idumae Principatum inuadit.</i>	450.	<i>Dathan & Abiram contumaces.</i>	92.
<i>Coſtobarus interceſſione ſeruatus.</i>	450.	<i>Dathan & Abiram abſorbet terra.</i>	93.
<i>Cubicula ad voluptatem facta aurea ſuppelleſtili reſerta.</i>	231.	<i>Dauid Cillanos contra Palaſtinorum incurſiones defendit.</i>	173.
<i>Cumanus Praefectus Iudae.</i>	574.	<i>Dauid tribus malis propoſitis peſtem eligit. fol.</i>	212.
<i>Cumanus multos Iudeos perimit, plures uiuos captos abducit.</i>	575.	<i>Dauid Siba Ionatha facultates commendat, eumq; omnes redditus Hieroſolyma referre iubet. fol.</i>	194.
<i>Cum quibus iuſtitia, cum illis etiam Deus eſt. fol.</i>	442.	<i>Dauid in ſiti crebro expetitam aquam bibere reuſat.</i>	212.
<i>Cum capta coniugium.</i>	108.	<i>Dauid uxorem Melcholen ab Abenero poſtulat. fol.</i>	186.
<i>Cur Iudae animalia conſueſta ſacrificent, nec carminibus ſuillis veſcantur.</i>	904.	<i>Dauid Hieroſolyma partem inferiorem occupat. fol.</i>	190.
<i>Cur quidam Hiſtoriographi Iudaorum mentionem omiſerint.</i>	887.	<i>Dauid alſioſus factus Abiſate eum recalefecit. fol.</i>	214.
<i>Cura pro ſacerdotibus.</i>	320.	<i>Dauid cognito Regis aduentu fuga ſibi conſulit. fol.</i>	174.
<i>Cura Dei pro ſuis.</i>	250.	<i>Dauid à propoſito Nabalum euertendi deſiſtit. fol.</i>	177.
<i>Chuiſis victoria nuncijs ad Dauidem miſſus ab Achima anteuerſitur.</i>	206.	<i>Dauid Ioabum cum lectiſſimo milite contra Ammanitas mittit.</i>	195.
<i>Chuiſi conſilium, quod etiam, Achitophelis reiecto, recipitur.</i>	204.	<i>Dauid de Abſalomi conatibus certior factus, cum ſuis Iordanem tranſit.</i>	204.
<i>Chuiſim ſimulatè offert Abſalomo ſtadium ac fidem ſuam.</i>	203.	<i>Dauid contra Nabalum cum 400. armatis proficiſcitur.</i>	176.
<i>Cuſtos carceris amice agit cum Iosepho.</i>	39.	<i>Dauid Syria ſubiugata tributum imponit. fol.</i>	193.
<i>Chutae cultum Dei amplexi, Iudaorum amicos, rebus tantum ſecundis ſe profitentur.</i>	282.	<i>Dauid in uita diſcrimen uocatus ab Abiſao libera- tur.</i>	210.
		<i>Dauid Ammanitarum iniuriam fert indigniſſime, eamq; vindicare cogitat.</i>	195.
		<i>Dauid Abigam Nabali uiduam ducit.</i>	177.
		<i>Dauid Saulo innocentiam ſuam declarat. fol.</i>	178.

D.

D abarittemi Ptolemai uxorem ſpoliant.	592.
Dalale meretrix è Samsone cauſam tanti roboris expiſcari conatur, & ter deluditur. fol.	142.
Damaſceni & Aretas contra Alexandrum.	621.
Damaſceni à Dauide vincuntur.	193.
Dana extructa.	129.
Daniana tribus à Chananais preſſa.	129.
Danita locum inhabitandum quarunt.	129.

Dauid

I N D E X.

David cum sexcentorum manu & duabus uxoribus in Palestinam ad Anchum Gitta Regem se confert. 178.
 David Saritis & Amalecitis incurſionibus infeſtat, de manſijs munera Regi mittit, eiꝰ meridionale Indæorum regionem ſe incurſare perſuadet. 178.
 David cum Goliath congredi cupit. 164.
 David agnum raptum ex ore Leonis recipit, ipſamꝰ ſfram occidit. 165.
 David uſum trucidat. 165.
 David armis quibus ad pugnam à Saulo inſtructus erat, depoſitis, funda armatus in hoſtem properat. 165.
 David hoſtem accedens, contemnitur. 165.
 David, Sauli & Ionatha necem deplorat. 184.
 David Amalecitam Sauli interfectorem affici ſupplio iubet. ibid.
 David ex Dei iuſſu Hebronem commigrans, à Iuda tribu Rex declaratur. 185.
 David Iabſenos quod Saulum cum filijs ſepeliſſent, col laudat. 185.
 David ſe viuente Solomonem filium ſuum regnum auſpicari voluit. 214.
 David Solomonem ut Deum colat, hortatur. ibid.
 David Mahanaim peruenit, ubi cum ſumma reuerentia ab optimatibus excipitur. 204.
 David arcam in ades Obadami Lenita deponit, cuius domus multis felicitatibus cumulatur. 191.
 David Semeim occidi vetat. 203.
 David fama ſua conſulit nemine ſuſpicante ipſius voluntate caſum fuiſſe Abenerum. 188.
 David à Michol irridetur. 192.
 David Deo templum adificare decernit. ibid.
 David Deo pro promiſſa per Nathanem felicitate gratias agit. ibid.
 David in Paſtinos mouet, eiꝰꝰ bonam agrorum partem adimit. ibid.
 David Sophenorum Regem vincit. 193.
 David à rege petit ut agri partem ad incolendum ei cum ſuis attribueret, Rex Secellam ei donat. 178.
 David Ionatha de patris inſidijs cōqueritur, Ionathas autem parentem excuſat. 169.
 David orat Ionathan, ut parentis erga ſe animum expiſcari & ſignificare velit. 169.
 David Nabam ad Achimelechum ſacerdotem peruenit. 171.
 David Goliathi gladio accepto, in Gittam Paſtinarum ad Anchum ſe confert. 171.
 David regem Anchum timens furorem ac rabiem ſimulat. ibid.
 David ad ſpeluncam Adullama peruenit, ubi illius tota cognatio, nec non & alij multi ad eum ſe conferunt. ibid.
 David ad Moabitarum Regem proficiſcens, parentes ei commendat. ibid.
 David ad Sarim oppidum peruenit. 172.
 David Memphiboſto veniam, & dimidia partis bonorum Siba donatorum reſtitutionem promittit. 208.
 David oraculo monitus fugit. 173.
 David in Cœnam cum ſuis ſe confert, quò & Ionathas perueniens, eum conſolatur, & ſœdus cum eo renouat. 174.

David Vriam accerſit, eumꝰ, ut proſectus ad uxoreꝰ, ibi pernoctaret, iubet, quod tamen non facit. 196.
 David Ioabo, ut in Vriam animaduertat, ſcribit. 197.
 David magnam vim ferri, aris & lignorum comporat. 213.
 David Amaſa veniam & vniuerſarum copiarũ Prefecturam concedit. 207.
 David Idumaos, ut viritim tributa perſoluerent, cogit. 194.
 David num quis ex Ionatha genere ſuper eſſet ſcitatur. ibid.
 David ſaſſus peccatum, à D E O veniam conſequitur. 198.
 David per ſeptem dies, infantes ex Bethſabe ſuſcepti, vicem dolenter ferens, ieiunat. 198.
 David puerum extinctum ſentiens, ſurgit, ac lotus cibum capit. 198.
 David cauſam, cur mortuo puero cibum capiat, quorum nihil puero adhuc agrotante fecerat, indicat. 198.
 David laciniam regij pallij præcidit. 174.
 David regi Saulo, quod ſibi inſonti inſidias ſtruat, exprobrat. ibid.
 David cum toto populo Abenerum deſlet ac luget & ſolennibus funeralibus ei parentat. 188.
 David Vria nece audita, irasci deſcinit. 197.
 David Bethſabe coniugem ſibi aſciſcit, ex qua puer ei naſcitur. 198.
 David Principibus tribuum conuocatis Solomonem commendat. 216.
 David Chuſim ut Achitophelis conſilijs ſe opponeret, obnixè precatur. 202.
 David Hieroſolymis excedit. 202.
 David fugiens ſacerdotes in vrbe manere vult, ut per eos, quid in ea agatur, cognoscat. 202.
 David Samueli Regis erga ſeſe animum indicat. folio 169.
 David Solomoni Ioabum puniendum mandat. folio 218.
 David Deum conſulit, num ab Amalecitis uxores ac liberos recipere ſit conceſſurus. 181.
 David Aegypto ſeruo ductore, Amalecitis aſſequitur. ibid.
 David in Amalecitis irruit, magnam eorum ſtragem edit, omnemꝰ prædam recuperat. ibid.
 David cuſtodes impedimētorum, obſtrepentibus pugna ſocijs, in prædæ partem admittit. 182.
 David cum duobus in hoſtium caſtra penetrans, Sauli ſpiculum & lecythum aequalem auferit. 177.
 David Sauli Imperatori Abenero quod regium ſpiculum & aqua lecythum auferri paſſus ſit exprobrat. ibid.
 David Paſtinos magna eorum edita ſtrage vincit. 168.
 David Lenitas numerat, eorumꝰ officia diſtribuit. 216.
 David Ioabum ad peragendum cenſum ire iubet. 212.
 David Iebuſeos ex arce & Hieroſolymis eijcit, & ciuitatem Davidis appellat. 190.
 David Syris occurrens, 47000. cum Sabeco eorum Imperatore cadit. 196.
 David ut plurimum propitium numẽ experitur. 166.

I N D E X.

<i>David cognita filij cade à Chusi, acriter eum deslet.</i>		<i>De Isaco legitimo Abrahami filio.</i>	22.
207.		<i>De Iacobo metu fratris in Mesopotamiam perfugo.</i>	27
<i>David Proceres & praefectos comiter atq; benigne excipit.</i>	189.	<i>De Ismahele Abrahami filio, eiusq; posteris Arabibus.</i>	21.
<i>David Rabatham vi captam militi diripiendam permittit.</i>	199.	<i>Defectus Luna.</i>	502.
<i>David pro innocente orat populo.</i>	213.	<i>Defectionis Germanorum & Gallorum ab Romanis causa.</i>	853.
<i>David Poeta.</i>	211.	<i>Defectionis autores circiter duo millia in cruces acti.</i>	51.
<i>Davidis & Salomonis potentia.</i>	904.	<i>Defilijs Sem, tertij Noeflij, & de progenie ipsorum & Abrahami.</i>	15.
<i>Davidis legatis petentibus aliquid commeatus, dure responderetur à Nabalo.</i>	176.	<i>Defuneribus mortuorum.</i>	909.
<i>Davidis cum Goliatho ante congressum colloquium.</i>	165.	<i>Defuncti fratris uxor ducenda.</i>	108.
<i>Davidis legati ad Ammanitarum Regem ob patris obitum consolandi causa missi, contumeliose tractantur.</i>	194.	<i>Demetrius ab Alexandro victus, trucidatur.</i>	383.
<i>Davidis victoria de Goliatho.</i>	165.	<i>Demetrius se promissis in amicitiam Ionatha insinuat conatur.</i>	367.
<i>Davidis ad Solomonem postremum alloquium.</i>	218.	<i>De morte Caesaris rumor diuersus.</i>	552.
<i>Davidis filij ad patrem, Absalomus verò ad auam confugit.</i>	200.	<i>Demetrius Iudais in auxilium venit.</i>	620.
<i>Davidis liberi Hierosolymis suscepti.</i>	190.	<i>Demetrius Philippum fratrem in Berora oppugnat.</i>	392.
<i>Davidis adulterium.</i>	196.	<i>Demetrius sollicitantibus transfugis Bacchidem cum copijs contra Ionathan mittit.</i>	365.
<i>Davidis concubina à filio stuprata, aliò traducuntur.</i>	209.	<i>Demetrius Demetrii filius ex Creta in Ciliciam traiecit, Syriamq; occupare conatur.</i>	370.
<i>Davidis ob cladem acceptam indignatio.</i>	197.	<i>Demetrius Tripolim aliasq; Syria urbes occupat, & Antiochum & Lysam necat.</i>	359.
<i>Dauidi omnes filios ab Absalomo casus nunciatur.</i>	200.	<i>Demetrius Eucarus contra Alexandrum proficiscitur.</i>	391.
<i>Dauidi, ut praelijs abstineat, suadetur.</i>	211.	<i>Demetrius in Alexandrum mouet.</i>	366.
<i>Dauidem adesse volentem in exercitu amici prohibent.</i>	205.	<i>Demetrius Eucarus à Ptolomao Lathuro Damasce rex constitutus.</i>	391.
<i>Dauidem Ionathas excusans, à parente spiculo peritur.</i>	170.	<i>Demetrius militum odium concitat stipendium pacis tempore minuendo.</i>	373.
<i>Dauidici generis Reges, quot & quandiu regnauerint.</i>	295.	<i>Demetrius in Arsacem Parthorum regem mouet, praeliog; superatus, capitur.</i>	377.
<i>De arca in qua tabulas legis Moses collocauit.</i>	74.	<i>Demetrius Nicanorem contra Iudam mittit.</i>	360.
<i>De arca sacra consultatio.</i>	148.	<i>Demetrii ad Lathenem diploma, in quo Iudais immunitates promittit.</i>	373.
<i>De adulterio & incestu.</i>	84.	<i>Demetrii ad Ptolemaum de bibliotheca adhoratio.</i>	335.
<i>De aduentu Vespasiani in Galilaam & obsidione tota pa vide Iosephum lib. 4. cap. 5. de bello Iudaico.</i>	609.	<i>Demetrii duces iterum in Ionathan mouent: nihil sibi successurum videntes noctu discedunt.</i>	376.
<i>De afflictionibus Hebraeorum in Aegypto per annos 400.</i>	50.	<i>Demetrii & Alexandri pugna, qua Demetrius superat, Iudaei à Demetrio victore deficiunt.</i>	621.
<i>De bello Iudaico quidam historias conscripsere.</i>	876.	<i>Demetrio in Parthia morbo absumpto Philippus totius Syria regno potitur.</i>	392.
<i>De bello Iudiaco.</i>	369.	<i>Demetrio Antiochia adimitur.</i>	374.
<i>Debitus vitae finis Iudeorum.</i>	863.	<i>De mundi creatione, & elementorum dispositione.</i>	4.
<i>Debora & Baracus in hostes mouent.</i>	131.	<i>Deliberationis de Arca sacra conclusio.</i>	148.
<i>Debora Prophetissa.</i>	131.	<i>De leprosis.</i>	83.
<i>De boue corrupta.</i>	110.	<i>De nuptijs.</i>	909.
<i>Decem tribuum ad reliquos Israelitas legatio.</i>	123.	<i>De Nazaraeis.</i>	94.
<i>De Chami filijs ipsorumq; progenie.</i>	14.	<i>De obitu Abrahami.</i>	25.
<i>De Cain & Abel fratribus.</i>	6.	<i>De posteritate Adami, & decem aetatibus vsque ad diluuium.</i>	6.
<i>Decem coniurati necati, delator eorum interfectus frustatim concisus est.</i>	452.	<i>Depulsio argumenti Apionis, Iudaeos seditionis Alexandria causam extitisse.</i>	899.
<i>Decem praecepta, & quomodo diuidenda.</i>	70.	<i>Depulsio figmenti Apionis de sex dierum itinere.</i>	896.
<i>Decem Aegypti plaga.</i>	58.	<i>Descriptio donorum à Ptolomao rege templo Hierosolymitano missorum.</i>	335.
<i>Decem uiri contra Herodem conspirant.</i>	452.	<i>Descriptio speluncae in qua latrones habitabant.</i>	640.
<i>Decem bases arca laborum.</i>	226.	<i>Descriptio rationis & sapientia.</i>	918.
<i>Decem labra rotunda.</i>	ibid.	<i>De Sole, Luna & Stellis Iosephi somnium.</i>	35.
<i>Decima egenorum.</i>	107.	<i>De Regis electione.</i>	106.
<i>De Cleopatra vltima Alexandrinorum Regina, eiusq; sceleribus.</i>	898.	<i>De tabernaculo per Mossem in terra deserta facto, quod simili-</i>	
<i>Dei contemptus in quibus consistat.</i>	161.		
<i>De Deo & prouidentia diuina.</i>	908.		
<i>Deorum apud gentiles ingens numerus.</i>	912.		
<i>De Isaci filijs Esau & Iacobo, & nativitate eorum ac educatione.</i>	25.		

I N D E X.

<i>Similitudinem templi portatilis referebat.</i>	72.
<i>Deus immensus.</i>	228.
<i>Deus non corporis formam, sed animi virtutes spectat</i>	162.
<i>Deus Abrahamo filium pollicetur.</i>	18.
<i>Deus propter inobedientiam Sauli offenditur.</i>	folio 161.
<i>Deus verax in promissis.</i>	328.
<i>De uxoris ducendis.</i>	107.
<i>Dij alieni.</i>	105.
<i>Diluvium.</i>	9.
<i>Dimissio Israelitarum.</i>	274.
<i>Dina Iacobi filia historia.</i>	32.
<i>Diocles.</i>	302.
<i>Diodorus cognomine Tryphon Apamenus à Malcho</i>	
<i>Arabe Antiochum Alexandri filium petit.</i>	373.
<i>Diophantes regis Notarius Alexandri nomine falsas</i>	
<i>litteras conscribit.</i>	659.
<i>Diophantes scriba aliorum characteres imitatur.</i>	484.
<i>Direptio urbis impedita.</i>	431.
<i>Discrimen Moysis & aliorum legislatorum.</i>	3.
<i>Discordia Iudeorum & cinium Alexandrinorum in</i>	
<i>religione.</i>	899.
<i>Dispositio castrorum.</i>	85.
<i>Dissidium inter plebem & senatum.</i>	558.
<i>Dissidium in domo Herodis.</i>	475.
<i>Distinctio gubernationis in populo Israelitico.</i>	156.
<i>Diuersa populi studia.</i>	246.
<i>Diuisio agri Abrahami & Lothi.</i>	17.
<i>Diuisio Sacerdotum in 24. cognationes.</i>	216.
<i>Diuini auxilij promissio.</i>	103.
<i>Dius Iromi meminit.</i>	232.
<i>Dius de Solomone.</i>	ibid.
<i>Doecus Saulo, se Dauidē in Nabo apud Achimelechū</i>	
<i>vidisse significat.</i>	172.
<i>Dolabella Ephesiorum ciuitati scribit.</i>	414.
<i>Dolor & voluptas aut faciunt aut impediunt passionē.</i>	919.
<i>Domicilium Abrahami.</i>	16.
<i>Domitia Domitiani Caesaris uxor.</i>	611.
<i>Domitianus, Titi frater.</i>	853.
<i>Dona interpretibus dimissis data & Eleazaro missa.</i>	340.
<i>Dona Scauro data.</i>	400.
<i>Dora Phoenicia ciuitas & non Idumæa.</i>	903.
<i>Dora & Ioppe non portuosa.</i>	455.
<i>Doris prior Herodis coniunx non ignobilis ex qua An-</i>	
<i>tipatrum filium suscipit.</i>	633.
<i>Doris, Herodis uxor.</i>	417.
<i>Doridem Antipatri matrem Herodes eijcit è regia.</i>	495.
<i>Dorita in Iudeorum synagoga Casari statuam ponit,</i>	
<i>quod Agrippā & Petronium vehementer ad iracū-</i>	
<i>diam commouet.</i>	563.
<i>Dortus cum quatuor socijs supplicio affectus.</i>	folio 576.
<i>Duodecim Ismahelis liberi.</i>	21.
<i>Duo totius disciplina & moralis institutionis modi.</i>	907.
<i>Duo sacrificiorum genera.</i>	80.
<i>Duo de quibus agit Iosephus.</i>	877.
<i>Duo & viginti libri sacri.</i>	875.
<i>Duodecim Iudeorum millia in templo occumbūt.</i>	825.

<i>Duodecima legio Cestio duce Iudais cesserat.</i>	folio 849.
<i>Duodeni milites congregiuntur, qui ad unū se confi-</i>	
<i>ciunt, & Abeneri partes succumbunt.</i>	185.
<i>Dua tabula Moysis.</i>	71.
<i>Dua mulieres sese inimicem de infante permutato accu-</i>	
<i>sant.</i>	221.

E

E <i>dictum quantum Manna quotidie quilibet colli-</i>	
<i>geret.</i>	65.
<i>Edicto plebs coercenda, ne quicquam amplius ad ta-</i>	
<i>bernacali structuram conferant.</i>	72.
<i>Eglon Rex Moabitarum Israelitas subiugat.</i>	130.
<i>Emortua dextra sanitas restituitur.</i>	239.
<i>Enosa urbs prima.</i>	7.
<i>Enochi finis in sacris literis non inuenitur conscri-</i>	
<i>ptus.</i>	10.
<i>Eques Iosepho literas affert.</i>	598.
<i>Equi Aegyptiaci.</i>	235.
<i>Ephraimi tribus monet in Iaphthem.</i>	138.
<i>Eleazarus.</i>	2.
<i>Eleazarus Phariseus Hyrcano matris captiuitatem</i>	
<i>exprobrat.</i>	385.
<i>Eleazarus ad Antiochum adducitur.</i>	520.
<i>Eleazarus iram DEI in populum Iudaicum facitur.</i>	866.
<i>Eleazarus ab Elephanto oppressus moritur.</i>	616.
<i>Eleasar.</i>	211.
<i>Eleazarus moritur.</i>	125.
<i>Eleazarus capitur eumq; Dux nudum extendi & ver-</i>	
<i>beribus cedi precipit.</i>	859.
<i>Eleazarus vitam gloria posthabet.</i>	616.
<i>Eleazarus Iuda frater elephantum occidit.</i>	358.
<i>Eleazarus horribiliter flagellatur.</i>	922.
<i>Eleazarus Dinai filius Romam missus.</i>	577.
<i>Eleazarus Iudæe audacia ferox & manu strenuus.</i>	859.
<i>Eleazari ad socios oratio.</i>	865.
<i>Eleazari ad Antiochi exhortationem responsio.</i>	320.
<i>Eleazari constantia.</i>	922.
<i>Eleazari de immortalitate animæ oratio.</i>	866.
<i>Eleazarus Iudæis Romanorum crudelitatem exponit</i>	
	868.
<i>Elias sicut Enochus ex hominibus exemptus.</i>	259.
<i>Elias pluuiam venturam predicit.</i>	249.
<i>Elias Achabo & Iezabela vindictam diuinam predi-</i>	
<i>cit.</i>	251.
<i>Elias ad Achabum venturam pluuiā ei indicaturus,</i>	
<i>mittitur.</i>	248.
<i>Elias populi superstitionem arguit.</i>	248.
<i>Elia doctrina & officium miraculo confirmatur, vi-</i>	
<i>ctima igni calitus absumpta.</i>	249.
<i>Eliam Deus in deserto alloquitur.</i>	250.
<i>Eliam coruus cibis.</i>	247.
<i>Eli Pontificis filij Ophnes & Phinees nefarij.</i>	145.
<i>Eli sacerdotis tempore annonæ caritas.</i>	143.
<i>Eli in Silo filiorum cades & Arca amissio significatur.</i>	146.
<i>Eli audita arca amissione expirat.</i>	147.
<i>Eli Pontificis Genealogia & progenies.</i>	147.
<i>Elisæus in Dothaim hostibus cingitur.</i>	262.
<i>Elisæus pluuiam venturam & victoriam predicit.</i>	260.

Elisæus

I N D E X.

Filj

I N D E X.

<i>Filioblatio.</i>	278.
<i>Filij Chananai.</i>	14.
<i>Fiducia Adadi in milite.</i>	252.
<i>Filiorum apud Iudeos educatio.</i>	877.
<i>Filiorum Israel numerus.</i>	59.
<i>Finale confederatorum de Caio tollendo decretum.</i>	549.
<i>Florus belli Iudaici causa.</i>	584.
<i>Fons Iordanis.</i>	649.
<i>Forma templi extruendi Solomoni datur.</i>	217.
<i>Forma & habitus Elia propheta.</i>	259.
<i>Fortuna monumentum.</i>	846.
<i>Fuga hostium ob terrorem à DEO immissum. folio</i>	264.
<i>Fuga & strages exercitus Absolomi.</i>	206.
<i>Funus Alexandri.</i>	394.
<i>Fuluia, Saturnini coniunx, Roma quatuor Iudaeis purpuram & aurum, ut in templum Hierosolymitanum deponerent tradit, ipsi vero in proprios usus conuertunt, quod dum Tiberius cognoscit uniuersos Iudeos ex urbe pelli iubet.</i>	523.
<i>Furtum.</i>	110.
<i>Fructus ad centum annos incorrupti.</i>	864.

G.

G <i>Abala.</i>	452.
<i>Gabaonita ministerijs publicis deputati.</i>	120.
<i>Gabaonita legatos mittunt ad Iesum.</i>	119.
<i>Gabaonitarum ad Hebraeos oratio.</i>	119.
<i>Gabareni Ioanni sese addicunt.</i>	592.
<i>Gabinus aliquot urbes dirutas in Iudaea adificari iubet.</i>	404.
<i>Gabinus Nabathaeos pugna superat.</i>	628.
<i>Gabinium mater Alexandri beneficijs lenire studet.</i>	627.
<i>Gabinio bellum Parthis inferre parato Hyrcanus & Antipater suppetias ferunt.</i>	627.
<i>Gabinio pecunia Pompeio ab Aristobulo promissam exacturo porta clauduntur.</i>	402.
<i>Gadara instaurata.</i>	403.
<i>Gadaram Alexander capit.</i>	390.
<i>Gadarense Herodem accusaturos, Agrippa uinctos ad Regem mittit.</i>	456.
<i>Gales ab Abimelecho fugatus, à Sicimitis urbe pellitur.</i>	136.
<i>Galata à Gomar oriundi.</i>	13.
<i>Galadenorum ad Israelitas legatio.</i>	155.
<i>Galilai sese vindicantes Samaritanorum vicis incensae & rapinis vastant.</i>	575.
<i>Galilai ab Herode deficiunt.</i>	428.
<i>Galilai cum Tiberiensibus sedati.</i>	608.
<i>Galilai Tiberiada inuadere postulant.</i>	591.
<i>Galileorum multitudo Iosephum, ne se deserat, petit.</i>	597.
<i>Galileorum erga Iosephum fides ac beneuolentia. folio</i>	590.
<i>Galgai, libertas.</i>	118.
<i>Gamala in Romanorum fide perstant. folio</i>	587. & 488.
<i>Glaphyra Alexandri coniunx, num paratas Herodi insidias ignorasset, interrogatur.</i>	484.
<i>Glaphyra uxor Alexandri suspicionem ante conceptam oratione multum auget.</i>	655.

<i>Glaphyra quondam uxor Alexandri Archelao Capadocum Regi remissa.</i>	491.
<i>Glaphyra somnium.</i>	516.
<i>Gratus cum alijs militib. Claudium latentem protrahit, eumq; vacantem Imperatoris locum occupare iubet.</i>	557.
<i>Grati cum Simone conflictus.</i>	511.
<i>Gratitudo Solomonis erga Iromum pro acceptis beneficijs.</i>	231.
<i>Gratulatio Bethsamitarum super arca sacra. folio</i>	149.
<i>Gaudium beatorum in uita aeterna.</i>	932.
<i>Gracorum de Iudeorum Antiquitate testimonium.</i>	883.
<i>Gracorum cum Iudaeis comparatio.</i>	876.
<i>Gracorum regionem innumera corruptiones inuasere.</i>	873.
<i>Gedeon per 40. annos regnat.</i>	135.
<i>Gedeon duos Duces Zebim & Hezarbunim capit.</i>	135.
<i>Gedeon ad Madianitarum tentoria accedit, & ab illis somnio confirmatur.</i>	143.
<i>Gedeon cum trecentis uiris pugnam adornat. folio</i>	134.
<i>Geon, Nilus.</i>	5.
<i>Gedeoni, ut Israelitas à Madianitis liberet Deus mandat.</i>	133.
<i>Gedeonem exiguas copias DEVS eligere iubet. folio</i>	133.
<i>Gellius Alexandra ut Aristobuli & Mariammæ effigies depictas ad Antonium mitteret, persuadet.</i>	434.
<i>Gemmarum in Pontificali ornatu miraculum. folio</i>	80.
<i>Genealogia Abrahami.</i>	15.
<i>Genealogia Noe.</i>	9.
<i>Germani & Galli sub Herode stipendia fecerunt. folio</i>	305.
<i>Germani Caesaris satellites.</i>	552.
<i>Germanicus Pisonis opera sublati.</i>	521.
<i>Germanorum rabies per Caij cadem excita, sedata.</i>	553.
<i>Gessius Florus Iudaea Procurator.</i>	583.
<i>Gessius Florus peior Albino.</i>	583.
<i>Gessij Flori iniuria.</i>	519.
<i>Gesta inter Vitellium & Artabanum.</i>	524.
<i>Gibea & aliae Beniamitarum urbes incensa. folio</i>	128.
<i>Gaza oppugnata.</i>	390.
<i>Gazara.</i>	232.
<i>Gischala incensa atque diruta.</i>	587.
<i>Godolia transfugarum dux.</i>	296.
<i>Godolia cades, & plebis Masphatensis abductio.</i>	296.
<i>Gotholia omne semen Regum tollit uno solummodo Iaso, Ozochia filio seruato.</i>	270.
<i>Gotholia poena.</i>	279.
<i>Goliath vir prodigiosa statura inter Palaestinos. folio</i>	164.
<i>Goliath singulare, certamen Hebrais denunciat.</i>	164.

H.

<i>HEbraorum origo.</i>	15.
-------------------------	-----

D d d d d

Hebra-

- Hebraeus servus anno septimo manu mittendus.* folio 110.
- Hebraei mulierum cupidine ducti à patrum religione desciscunt.* 100.
- Hebraei in aciem proferunt arcam fœderis.* 146.
- Hebraei iumentis & pecoribus hostium in pradam contra Dei mandatum abactis parcunt.* 161.
- Hebraei vallem ultra Iordanem sitam habitantes, relictis suis oppidis in munitissimas urbes confugiunt.* 183.
- Hebraei terram Amœorum occupant.* 97.
- Hebraei pugnam parant adversus Amœos.* 96.
- Hebræorum contra Moabitas victoria.* 261.
- Hebræorum ob Moſis obitum planctus.* 113.
- Hebræorum ſervitus intolerabilis.* 50.
- Hebræorum libertas, & Chanææorum ſervitus.* folio 233.
- Hebræos Chanææi cadunt.* 89.
- Hecataeus.* 16.
- Hecataeus Abderita cum Alexandro Rege nutritus.* 885.
- Helena Hieroſolymis cibos egenis diſtribuit.* folio 571.
- Helena Adiabenorum Regina Hieroſolyma proficiſcitur.* 570.
- Helon per decennium iudex.* 138.
- Hermippi de Pythagora teſtimonium.* 883.
- Heroes tres per hoſtium caſtra excurrunt in Bethlehẽm: aquam hauriunt, & Dauidi afferunt.* folio 212.
- Heroes Dauidis.* 211.
- Herodes iterum cum Arabibus ad Cana Cæſyriæ pugnat.* 440.
- Herodes in itinere ad Agrippam Chium peruenit, eiꝯ ingentem pecunia vtm ad porticum urbis reparandam, confert.* 463.
- Herodes ex aurea & argentea ſupelleſtile pecuniam conſciens, frumentum pro ea comparat.* 453.
- Herodes prope Panium templum ædificat.* 457.
- Herodes apud Caſarem filios accuſat.*
- Herodes ut alienus videretur Ariſtobuli nece eum honorifice ſepeliri curat.* 436.
- Herodes Reſſa capto & è Maſſada domeſticis receptis, Hieroſolyma petit.* 424.
- Herodes Maſſadam petens, in itinere à Parthis impugnatur.* 421.
- Herodes cum Archelao Antiochiã uſque iter fecit.* fol. 480.
- Herodes cum Galilæis pugnat, eoſque victos in caſtellũ compellit.* 428.
- Herodes in Trachonitarum regione caſtellum condit, eiꝯ Zamarin Iudaum Babylonicum præfecit.* folio 492.
- Herodes ab Hyrcano admonitus fuga ſibi conſulit & in iudicio amplius non comparet.* 412.
- Herodes ex Daphne Antiochia ſuburbio in Galilæam proficiſcitur.* 420.
- Herodes inexpectatam & apertam uxoris auerſationem videns, contriſtatur.* 447.
- Herodes nobiliores Iudaorum poſt obitum ſuum trucidari mandat.* 503.
- Herodes Maſſadam petens in itinere à Parthis impugnatur.* 421.
- Herodes anno primo à nato Chriſto moritur.* 505.
- Herodes Arabas ſibi hoſtes eſſe deprehendit.* folio 637.
- Herodes cum magno vita diſcrimine Romam nauigat.* ibid.
- Herodes Romam proſectus, Antonium conuenit.* folio 673.
- Herodes Antonium & Caſarem ſibi beneuolos inuenit.* ibid.
- Herodes coram ſenatu Romano laudatur.* ibid.
- Herodes circa Hieroſolymorum mania ſe bono publico & ad ſalutem urbis veniſſe, clarigare iubet.* 425.
- Herodes Saturnino & Volumnio permittentibus cum exercitu Arabiam inuadit, & Raptam caſtellũ diruit.* 481.
- Herodes Archelaum & cognatos precioſiſſimis muneribus donat.* 658.
- Herodes Caſſij amicus.* 632.
- Herodes cur in externos liberalis in ſuos ſauus fuerit.* 472.
- Herodes fratrem Iosephum in Idumaam mittit, ipſe copias in Galilæã ducit, urbemque Seppharim capit.* 425.
- Herodes Caſſium & Galilæa pecunia ſibi de vincit.* fol. 415.
- Herodes quadraginta quinque ex Antigonifactione interfecit.* 433.
- Herodes vehiculo, in quo mater erat, euerſo ſibi ipſi uio lentas manus inferre cogitat.* 421.
- Herodes donatiuum militibus diſtribui iubet.* folio 503.
- Herodes ab Hyrcano in Ius vocatus.* 630.
- Herodes Alexandro coniugis ſua ſatri regnum petiturus ipſemet eo potitur.* 423.
- Herodes ante pugnam ſacra D E O celebrat.* folio 646.
- Herodes hoſtes adortus.* ibid.
- Herodes omnem rem geſtam priuſquam Vitellij literæ ſuperuenerent, Caſari aperit.* 535.
- Herodes, Agrippa frater Rex in Chalcide.* folio 561.
- Herodes Artabano Partho fauet.* 535.
- Herodes ad Pheroram agrotantem viſendum venit, eoque mortuo Hieroſolyma ſepelit, & publico lætũ honorat.* 494.
- Herodes Agrippa inopiam exprobrat.* 528.
- Herodes à Syris latrones depellit.* 630.
- Herodes per uniuerſum terrarum orbem clareſcit.* 650.
- Herodes venator ſummus.* 651.
- Herodes præter animi corporisq; virtutem fortuna quoque ſecunda uſus eſt.* ibid.
- Herodes Antipatrum filium expellit ciuitate, ac Hyrcanum auum coniugis interficit.* ibid.
- Herodes Alexandrum & Ariſtobulum filios præfocari, cum Alexandro materno auo ſepeliendos iubet.* 661.
- Herodes in Pheroram fratrem exciſatur.* folio 657.
- Herodes ſuos in fuga conſolatur.* 421.
- Herodes ab Arabibus latrones ſibi dedi poſtulat, & mutuum creditum repetit.* 481.
- Herodes Antipatri & mulierum ſecreta omnia extorquet.* 495.

I N D E X

- Herodes cum hostibus pugnat in suburbio.* 420.
Herodes Romam nauigat & Casarem Aquileiam uſque perſequitur. 468.
Herodes Antigonum ex Iudaea expellit. 417.
Herodes ſactores ſuos promouet, aduerſa uero ſactio- nis homines quotidianis ſupplicijs abſumit. 433.
Herodes conflatam militum multitudinem, ut Hyrcanum regno deponat in Hieroſolymam ducit. 631.
Herodes contra latrones in ſpeluncis degentes militem ducit. 426.
Herodes cum Antigono rem decernere in Samariam proſciſcitur. 427.
Herodes, Iehu à Pontificatu remoto Simonem cuius etiam filiam duxit ſubrogat. 454.
Herodes conuirationem expiſcitur. 452.
Herodes ad Malachum Arabum regem pecuniam accepturus proſciſcitur. 422.
Herodes multis pecunijs Antonium ut Antigoni tolleret, inducit. 432.
Herodes grauem morbum contrahit. 449.
Herodes morbo correptus teſtamentum condit, ac regni ſucceſſione filijs, nepotibus ac amicis relinquit. 501.
Herodes populi partem dimittit cum reliquis Maſſadam peruenit.
Herodes Antipatri matrem in regiam inducit, cum que Caſari commendat. 468.
Herodes malum ſimul & cultellum poſcens ſibi ipſi manus uolentas in ferre cogitat, Achabius nepos uero iſtum praueniſ. 504.
Herodes Soſio, Praefectus ac militibus ne urbem diriperent pecuniam numerat. 431.
Herodes apud Dioſpolim cum Arabibus pugnat eoſque uincit. 440.
Herodes Ieſu Phabetis filio Pontificatum abrogat in cuius locum Simonem Boethi filium ſubrogat, eiusque filiam in uxorem ducit. 454.
Herodes Antipatro Pherora conſuetudinem, & mulieribus conuenticula interdicit. 493.
Herodes, audito quod Hyrcanus recluſo Dauidis ſepulchro tria millia talentorum argenti extuliſſet, idẽ facere conatur. 474.
Herodes quotquot uifum eſt Caſari, uno Archelao excepto, conuocat. 486.
Herodes ad ſeditioſos compeſcendos in arces praſidia collocat. 472.
Herodes Antonio deuictõ ſubtriſtis. 440.
Herodes odio in filium flagrat. 501.
Herodes Dei templum denuõ conſtruere animo concipit. 458.
Herodes Manahemum de imperij diuturnitate rogat & Eſſenos propter eum in pretio habet. 458.
Herodes ducturus Alexandri filiam Samariam proſciſcitur. 430.
Herodes filiorum liberos educat. 491.
Herodes Pappi caput Pherora ſatri mittit. 430.
Herodes Hieroſolyma oppugnat. 430.
Herodes à Caſare & Agrippa in magno honore habitus. 457.
Herodes filiam quam Salomes filio nato è Coſtobaro collocaturus erat, Pherora filio collocat. 477.
Herodes ad Caſarem uenit, eiſque beneficia in Antonium collata predicat ſimilia in eũ collaturus ſi in amicitiam eum reciperet. 445.
Herodes latrocinijs agit & excuſſionibus in Arabiã 441.
Herodes 300. ſalentis Caſarem donat. 470.
Herodes in Italiam nauigat, & liberos ſuos Roma domum reducit. 462.
Herodes Syria & Gracia urbibus ingentem pecunia in adificia contulit.
Herodes dynaſta Chalcidis ius eligendorum ſummorum Pontificum petit. 568.
Herodes multos in itinere adiuuat pecunia, plurimorum eſt apud Agrippam mediator. 464.
Herodes quibuscumque calumnijs fidem adhibens multos iniuſte interficit. 478.
Herodes Caſarem & exercitum honorifice excipit. 446.
Herodes Antoninum adire Macheram accuſaturus cogitat, eidem reconciliatur & Iosephum fratrem attribuit. 428.
Herodes Chalcidis dynaſta & Helcias Silam interficiunt. 566.
Herodes Iudaeorum Primores conuocat, eiſque ſacinus hoc commemorat. 502.
Herodes Hieroſolyma redit multitudinem in concionem aduocat, rationem eiſ ſua peregrinationis exponit, ac quartam tributorum partẽ remittit. 466.
Herodes duos ſatellites in Dauidis monumento amittit. 474.
Herodes ab Antonio & exercitu honorifice exceptus. 428.
Herodes ad Antonium Samofatam oppugnantem pro perat, in itinere multos barbaros trucidat. 428.
Herodes Antipatri blanditijs adductus, ſponſalia reformat. 663.
Herodes Macharuntẽ magno muro ac turribus amplectitur. 858.
Herodes Caſari reconciliatus. 485.
Herodes regno excedere iuſſus, in Aegyptum abiit, de- hinc in mari diu iactatus, tandem Romam peruenit, ubi Antonio qua ipſi contigerat, recenſet. 422.
Herodes duplex periculum ſuſpicans caſtellum ſibi ad refugium parauit. 864.
Herodes Dauidis ſepulchrum ſpoliat. 219.
Herodes Alexand. & Ariſtobuli criminationib. aure prabet. 483.
Herodes à centum Iudais apud Antonium accuſatus. 419.
Herodes cum in difficilibus tum in incundis rebus ſolus Agrippa proximus. 464.
Herodes Hieroſolymis, Phaſaelus uero extra urbem conſtitutus, in capitis diſcrimine verſantur. 635.
Herodes in ius uocatus cum comitatu comperet. 411.
Herodes in compeſcendis alienigenarum auxilijs multum negotij habet. 431.
Herodes in Galilea cum hoſtibus pugnat, eos uincit, ac uniuerſam Galileam in ſuas partes traducit. 426.
Herodes conſolatur & cohortatur milites. 441.
Herodes in ſenio impatiens & amarulentus. 501.
Herodes ex Italia donum reuerſus contra Antigonum copias ducit. 424.
Herodes à Parthis accitus in uenatione occiditur. 520.
Herodes Mariammen Hyrcani ex filia neptem ducit. 417.

- Herodes fratrem in Idunam mittit, ipse copias in Galileam ducit, urbemque Sepphorim capit. 425.
 Herodes cibaria exercitui procurat. 425.
 Herodes populum sacramento obstringit. 458.
 Herodes Aristobulo Ananeli loco Pontificatum conferre cogitat. 435.
 Herodes filios accusat. 487.
 Herodes Pherora uxorem accusat, eumque ut illam ableget iubet. 493.
 Herodes varia fortuna usus. 505.
 Herodes ab Antipatro patre persuasus à bello contra Hyrcanum desistit. 631.
 Herodes Antonio contra Augustum auxilia pollicetur. 440.
 Herodes filiis reconciliatus. 470.
 Herodes à Mariam uxore non blande exceptus. 447.
 Herodes plurima peregrina instituta introducit. 451.
 Herodes novam legem sancit, ut perfores parietum in servitutem extra regni terminos vendere liceat. 462.
 Herodes Hierosolymis duas arces munit. 452.
 Antonia. 432. Samaria. 452. vel Sebaste.
 Herodes Quintilio Varo iudice filium in ius vocat. 497.
 Herodes à defectoribus in Galilea penas exigit. folio 427.
 Herodes in Alexandram ut clam regno suo insidiatam inuehitur. 435.
 Herodes Casarem plurimis muneribus donatum in Aegyptum deducit. 446.
 Herodes tertiam tributorum partem remittit. 457.
 Herodes Antonio rescribit, & causas cur Aristobulum mittere non possit, indicat. 405.
 Herodes foris bona, domi verò aduersa fortuna vititur. 467.
 Herodes Alexandrum & Aristobulum Romam ad Casarem mittit. 456.
 Herodes Antipatro amicas literas, ut eum Roma domum retrahat, scribit. 496.
 Herodes Antipatrum ad minuendam filiorum arrogantiam honoribus euehit. 467.
 Herodes populo se templum extructurum exponit. 459.
 Herodes ab hostibus vulneratur. 429.
 Herodes Rex in Chalcide moritur, ei que in regno Agrippa succedit. 574.
 Herodes Antipatro, ne cum Pherora vel eius coniuge unquam colloqueretur, edicit. 663.
 Herodes militibus de suis facultatibus multum pecunie largitur. 644.
 Herodes à Salome motus utrumque filium vincit, & separatos afferuari precipit. 660.
 Herodes contra Alexandrum & Aristobulum iudicium cogit. ibid.
 Herodes in iudicio filios accusat. ibid.
 Herodes Antipatrum præ reliquis filiis amavit, plurimamque in eum beneficia contulit. 668.
 Herodes Sepphorim ciuitatem capit. 639.
 Herodes aduersus latrones in speluncis degentes animum dirigit. ibid.
 Herodes Hierosolymam cingit obsidione, ac præconis voce cur aduenerit, declarari iubet. 638.
 Herodes splendida oratione ad populum tribus filiis regni honorem attribuit. 653.
 Herodes filiis non regnum, sed regni honorem tradit. ibid.
 Herodes ad filios orationem deflectit. ibid.
 Herodes oratione sua fratrum dissensionem radicitus non sustulit. 654.
 Herodes nepotes despondet. 662.
 Herodes in Antigonum mouet. 638.
 Herodes Pappum Antigoni militum Ducem obtruncat. 643.
 Herodes coram Augusto dissimulatione remota verum ingenue fatetur. 647.
 Herodes propter uxoris necem misere affectus, folio 449.
 Herodes commentus copiam parat. 639.
 Herodes decem cohortibus comitatus, Hierichuntam peruenit. ibid.
 Herodes Andromacho & Gemello amicitiam reuinciat. 478.
 Herodes Pheroram cum uxore eiicit. 664.
 Herodes Piræo maiorem portum fabricat. 649.
 Herodes Iosepho ut uxorem interficiat, clam mandat. 652.
 Herodes Roma in Senatum intromissus. Rex declaratur. 423.
 Herodes Alexandrum in vincula coniicit, & in amicorum eius tormenta pergit. 657.
 Herodes Alexandrum apud Casarem accusat. 653.
 Herodes Antipatri ut reuersionem suam maturaret, scribit. 667.
 Herodes vehiculo in quo mater erat, euerso, sibi ipsius manus violentas inferre cogitat. 421.
 Herodes clam nocte ad Idunam proficiscitur. folio 635.
 Herodes grauioribus in fuga Parthis Iudeos experitur. 636.
 Herodes Doridem Alexandri matrem omnium suarum spoliatarum expellit. 665.
 Herodes ex spectaculis non magnam gratiam reportat. 451.
 Herodes patris necem in Malicho cogitat ulcisci. 632.
 Herodes accuratam diligentiam & sumptus non exiguos in structuras confert. 455.
 Herodis in Augustum Casarem merita. 648.
 Herodis regno Augustus Caesar finium partem addit. 648.
 Herodis de latronibus victoria. 640.
 Herodis ex Mariam liberis suscepti. 651.
 Herodis canaculum dimisso conuiuio confestim concidit. 642.
 Herodis mater ac soror Mariammen calumnijs infestantur. 447.
 Herodis ad milites perterritos oratio. 646.
 Herodis propositum Massada & Ioppe captis, Hierosolymam petere. 638.
 Herodis in iudicio contra Antipatrum accusatio. 668.
 Herodis consiliarij Alexandri institutum ei per nuncios significant. 459.
 Herodis copias hostes à mœnibus arcent. 425.
 Herodis legatos Caesar inspecto negotio dimittit. 482.
 Herodis uxor in patris ades peruenit. 525.
 Herodis dua filia virgines Pheroræ filijs elocata. 514.
 Herodis

I N D E X.

<i>Herodis de Mariammæ ac Iosepho suspicio.</i>	652.	<i>Hyrcanus expiscatus, quid alij sint donaturi, plus reliquis omnibus donat ob quod alio honorifico afficitur munere.</i>	346.
<i>Herodis filij ex septem uxoribus suscepti.</i>	662.	<i>Hyrcanus rursus ab improbis irritatur.</i>	631.
<i>Herodis familia ab Antigono in Masada oppugnata.</i>	424.	<i>Hyrcanus & Pharisei hostes.</i>	385.
<i>Herodis error pudendus & inexcusabilis.</i>	489.	<i>Hyrcanus ingentem pecunia vim ex Davidis monumento profert.</i>	382.
<i>Herodis milites cum Iudæi per quinque menses obfidionem tolerauerant, ciuitatem irrumpunt.</i>	644.	<i>Hyrcanus Pontifex declaratur.</i>	625.
<i>Herodis beneficentia & liberalitas in cunctos.</i>	650.	<i>Hyrcanus munitum castrum adificat.</i>	347.
<i>Herodis nouem uxores.</i>	491.	<i>Hyrcanus Alexandri filius, natu maximus Pontifex declaratur, post ad regiâ dignitatē euahitur.</i>	622.
<i>Herodis coram Augusto Casare oratio.</i>	647.	<i>Hyrcanus à fratribus in itinere circumuētus, strenue se defendit, quosdam etiam è medio tollit.</i>	347.
<i>Herodis ad Casarem properantis mandata.</i>	445.	<i>Hyrcanus moritur.</i>	385.
<i>Herodis tres Eunuchi, Alexandrum innatum cōtra parentem odium alere, fatentur.</i>	477.	<i>Hyrcanus paternum honorem Pontificis assequitur.</i>	617.
<i>Herodis progenies intra 100. annos penitus sublata.</i>	526.	<i>Hyrcanus cognito, quod Herodes regnum affectus sit, ad eum reuertitur.</i>	433.
<i>Herodis testamentum mutatum.</i>	504.	<i>Hyrcanus & Phasaelus à Parthis capti.</i>	421.
<i>Herodis ad milites gratiarum actio & testamentum lectum.</i>	505.	<i>Hyrcanus obsidet Samariam.</i>	384.
<i>Herodis in Euphratis medio conuiuium.</i>	525.	<i>Hyrcanus ingentem pecunia summam ex Davidis sepulchro aufert.</i>	218.
<i>Herodis regnum.</i>	455.	<i>Hyrcanus amicitiam cum Romanis renouat.</i>	383.
<i>Herodis morbus horrendus.</i>	503.	<i>Hyrcanus assiduam cum Arabibus bellum gerit.</i>	347.
<i>Herodis cadaver magna pompa Herodium defertur.</i>	505.	<i>Hyrcanus dum fratres intestinis bellis laborant, In pace uiuit.</i>	384.
<i>Herodis fortitudo.</i>	630.	<i>Hyrcanus Pontifex.</i>	394.
<i>Herodis erga Phasaelum fratrem amor.</i>	636.	<i>Hyrcanus infons perit.</i>	445.
<i>Herodi Augustus Arabiam quoq; uult tradere, quod consilium ipsius litera redditæ mutant.</i>	486.	<i>Hyrcanus Samariam capit.</i>	384.
<i>Herodi mortem fratris somnia manifesta significant.</i>	641.	<i>Hyrcanus & Antipater Pompeij auxilium implorat.</i>	624.
<i>Herodi insidia structa.</i>	635.	<i>Hyrcanus patria amans gratiam ab Herode expectat.</i>	433.
<i>Herodi à Roma litera veniunt, qua Acmen à Casare occisam, & Herodi liberam potestatem Antipatri puniendi relictam esse ostendunt.</i>	504.	<i>Hyrcanus cum Antiocho soluta obsidione fœdus facit.</i>	382.
<i>Herodi Antonius ut Aristobulum ad se mitteret scribit.</i>	434.	<i>Hyrcanus multas Syria urbes capit, & templum in monte Garizin desolatur.</i>	382.
<i>Herodē in aula calumniæ & cadibus referta uita sua tadet.</i>	479.	<i>Hyrcanus sibi ipsi manum infert.</i>	348.
<i>Herodem Antonius in Arabum bellum uertere iubet.</i>	440.	<i>Hyrcanus & seniores Reginam antecueniunt, & Aristobulum accusant.</i>	396.
<i>Herodem Antonius ad se accersit, qui regni curam Iosepho committit, eiq; clam ut Mariammen interficeret, mandat.</i>	437.	<i>Hyrcanus Pontifex, Antipater uero Iudææ procurator declaratur.</i>	630.
<i>Herodem Romani Iudæorum regem creant.</i>	637.	<i>Hyrcani matris magnanimitas & constantia.</i>	617.
<i>Herodem Hyrcanus absoluit.</i>	639.	<i>Hyrcani facelia.</i>	346.
<i>Herodem Antonius amore, Antigonom uero odio prosequitur.</i>	423.	<i>Hyrcani & Iudæorum legatio Antonio coronam auream offerens, ut Iudæos à Cassio captos in libertatem vindicaret, rogat.</i>	417.
<i>Herodias cui Imperator propter Agrippam fratrem pepercerat, Herodē ultro in exilio comitatur.</i>	535.	<i>Hyrcani ad Casarem legati.</i>	412.
<i>Herodion.</i>	636.	<i>Hyrcani & ortus & indoles.</i>	344.
<i>Herodium castellum pro rerum omnium copia ciuitas esse uidebatur.</i>	650.	<i>Hyrcani legatos M. Antonius & P. Dolabella in senatum introducunt.</i>	414.
<i>Herodotus Halicarnassens de Iudæorum circumcissione.</i>	884.	<i>Hyrcani uita.</i>	445.
<i>Herodotus Aegyptiorum Regum nomina non recenset.</i>	232.	<i>Hyrcano Babylone à Iudæis ingēs honor habetur.</i>	433.
<i>Herodotus de Senacheribo.</i>	284.	<i>Hyrcano in templo per uocem filiorum de Antiocho victoria nunciatur.</i>	384.
<i>Hirami & Salomonis amicitia.</i>	896.	<i>Hyrcanum Caesar in pontificatu confirmat, Antipatrum ciuitate Romana donat.</i>	408.
<i>Hirami & Salomonis problemata.</i>	880.	<i>Hyrcanum Hierosolymis Casare permittente, mania restituit.</i>	409.
<i>Hirami regis geneologia.</i>	881.	<i>Hyrcanum Herodes occidi imperat.</i>	444.
<i>Hyrcanus ab inuidis contra Antipatrum eiusq; filios instigatur.</i>	630.	<i>Hyrcanum Antipater ut ad Aretam regem Arabia confugeret, eiusq; auxilio regnum repeteret, hortatur.</i>	623.
<i>Hyrcanus à Phariseis ad Sadduceos deficit.</i>	385.		

I N D E X.

<i>Hyrcanum Herodes in summo honore habet.</i>	434.	<i>Historiographi Graci bellum Iudaicum silentio praetereunt.</i>	613.
<i>Hyrcanum Herodes e medio tollere statuit.</i>	444.	<i>Homicida lex.</i>	110.
<i>Hieremias ciuitatem Babylonicam pradicat.</i>	290.	<i>Homo sui interitus autor, non Deus.</i>	11.
<i>Hieremias à Babylonio duce exemptus, e carcere magni pretij muneribus afficitur.</i>	296.	<i>Homines ambitioni & auaritia dediti, nihil non audent.</i>	187.
<i>Hieremias Hierosolymorum subuersionem pradicat.</i>	290.	<i>Homines quidam nocentissimi necessitate debitorum forum & scripta publica concremant.</i>	852.
<i>Hieremias quando vixerit.</i>	290.	<i>Honos Mardochoa oblatas.</i>	325.
<i>Hieremia liber exustus.</i>	290.	<i>Honor Danielis.</i>	303.
<i>Hieremia accusatio & absolutio.</i>	290.	<i>Honor parentum.</i>	909.
<i>Hieroboamus in Aegyptum profugit, ubi usq; ad Solomonis obitum manet.</i>	237.	<i>Honor magistratus.</i>	105.
<i>Hieroboamus Solomonem infestat.</i>	236.	<i>Horrendus in hostium acie terra motus.</i>	150.
<i>Hierosolyma & templum deperadatur.</i>	241.	<i>Horrenda fulmina in monte Syna.</i>	70.
<i>Hierosolyma quondam Solyma vocata, cuius nominis & Homerus meminit.</i>	190.	<i>Hostia veteris testamenti.</i>	909.
<i>Hierosolyma ab Herode obfessa.</i>	643.	<i>Hostes sepeliendi.</i>	109.
<i>Hierosolyma à Susaco Aegyptiorum Rege spoliata.</i>	193.	<i>Holocausta.</i>	80.
<i>Hierosolyma Titus obsidet.</i>	614.	<i>Humana vita terminus anni. 120.</i>	15.
<i>Hierosolyma ab Herode eo die quo ante 27. annos à Pompeio expugnata.</i>	432.	<i>Hypsicrates.</i>	409.
<i>Hierosolyma quinquies prius capta, tunc iterum vastata est.</i>	847.		
<i>Hierosolyma Romano populo stipendiaria.</i>	403.	I <i>abes in Gileal, qua auxilium contra Beniamitas negauerat, destruitur.</i>	128.
<i>Hierosolyma Iudaea metropolis radicatus fundamentis eruta.</i>	868.	<i>Iabin Rex Chananaeorum Israelitas subingat.</i>	131.
<i>Hierosolymina Pompeio partim tradita partim obfessa.</i>	402.	<i>Iacimus & Philippus Zamaris filij.</i>	492.
<i>Hierosolyma per decem & octo menses obfessa, tandem capiuntur.</i>	293.	<i>Iacob Iosephum tanquam iam extinctum luget.</i>	37.
<i>Hierosolyma obfessa.</i>	241. & 292.	<i>Iacob filios cum muneribus mittit in Aegyptum.</i>	fol. 43.
<i>Hierosolyma expugnata.</i>	431.	<i>Iacobus propter absentem Simeonem & Benjamin ablegandum sollicitus.</i>	43.
<i>Hierosolyma pars capta, eiusq; habitatores interfecti.</i>	125.	<i>Iacob defossus Labani Dys Bethel proficiscitur.</i>	33.
<i>Hierosolymis dolo captis Iudaei in Aegyptum abducuntur.</i>	332.	<i>Iacobus & Simon Iuda Galilai filij, crucis supplicio affecti.</i>	574.
<i>Hierosolymitani legati in Galilaea haud accepti.</i>	599.	<i>Iacobus mercedis loco petit Rachelis coniugium.</i>	29.
<i>Hierosolymorum mania absoluta.</i>	319.	<i>Iacobus se sacrificaturum votum Deo facit, locumq; nominat Bethel, id est, domicilium Dei.</i>	28.
<i>Hierosolymitanum templum lustratum.</i>	354.	<i>Iacobus in Mesopotamiam peruenit Carras ad agnitionem matris.</i>	21.
<i>Hierosolymitana arx munita.</i>	365.	<i>Iacob ad Esau fratrem nuncios mittit.</i>	31.
<i>Hierosolymitanorum legati in Iehu domicilium sese recipiunt.</i>	600.	<i>Iacob fratrem muneribus reconciliat.</i>	31.
<i>Hierosolymitanos fundit fugatq; Iesus.</i>	120.	<i>Iacob luctatur cum spectro, & vocatur Israel.</i>	32.
<i>Hiericho.</i>	97.	<i>Iacob Esau fratrem accedit.</i>	32.
<i>Hiericho capta, homines trucidati, urbs prostrata & incensa.</i>	117.	<i>Iacobus peruenit ad Scenas.</i>	32.
<i>Hierichuntis mœnia sponte sua collapsa.</i>	117.	<i>Iacobus atatis anno 147. moritur.</i>	49.
<i>Hierichuntem ab habitantibus, relictam Romani diripiunt, inq; ea Herodes praesidium reliquit.</i>	425.	<i>Iacobus in Hebrone sepultus.</i>	49.
<i>Hierichuntem speculatores explorant.</i>	115.	<i>Iacobus dum Iosephi statum ex filijs cognoscit, maximo persunditur gaudio.</i>	47.
<i>Historia de uxore Leuita.</i>	126.	<i>Iacobus in Aegyptum filios frumentatum mittit.</i>	42.
<i>Historia Nabuthi ob pradium Achabo denegatum lapidati.</i>	250.	<i>Iacobus cum vxoribus, filijs & gregibus inscio socero proficiscitur.</i>	30.
<i>Historia de Antiocho Epiphane.</i>	348.	<i>Iacobus quin expiraret pra nimia letitia parum abfuit.</i>	48.
<i>Historia libri Exodi.</i>	50.	<i>Iacob septimus frater iunior ceteris ad supplicium ducitur.</i>	929.
<i>Historia Deuteronomij.</i>	102.	<i>Iacobus Domini nostri Iesu Christi frater ad lapidandum traditus.</i>	580.
<i>Historiarum Biblicarum finis.</i>	381.	<i>Iacobus cum Pharaone Rege loquitur, & inhabitandam accipit Heliopolin.</i>	48.
<i>Historiographi quidam perfidia ac sacrilegium Antiochi tegere conantur.</i>	901.	<i>Iacobi ad Labani accusationem responsio.</i>	31.
<i>Historiographi quidam Hispaniam unam tantummodo esse ciuitatem arbitrati sunt.</i>	877.	<i>Iacobi contra Labanum accusatio.</i>	31.
<i>Historia huius conscribenda causa.</i>	614.	<i>Iacobi cum Labano colloquium.</i>	28.
<i>Historiographus qui dicendus.</i>	614.	<i>Iacobi filij, praesertim Iuda ut Benjamin peregrinatio ni committat, urgent.</i>	43.
		<i>Iacobi</i>	

<i>Iacobi filij veniunt in Aegyptum, & Simeon libera-</i>		<i>Ieus in regem ungitur, Deo sic mandante.</i>	267.
<i>tur.</i>	43.	<i>Ieus rex Israelis.</i>	250.
<i>Iacobi cum Rachel colloquium.</i>	28.	<i>Ieu posteris regnum promittitur.</i>	270.
<i>Iacobi progenies.</i>	47.	<i>Iezabela.</i>	247.
<i>Iacobi filij accusantur furti.</i>	44.	<i>Iezabelam Elias fugit.</i>	250.
<i>Iacobo Rachelis loco Lia in thalamum inducitur. fol.</i>		<i>Iezeciel templi vastationem pradicat.</i>	292.
29.		<i>Ioabius Praefectura sua metuens, Abnerum primum</i>	
<i>Iacobo Deus apud iuramenti puteum apparet.</i>	47.	<i>calumnijs, mox insidijs adortum, visa dolose pri-</i>	
<i>Iaddus Pontifex, cuius frater Manasses Sanaballetis</i>		<i>uat.</i>	187.
<i>filiam uxorem ducit.</i>	328.	<i>Ioabius iussu regis Vriam in hostes mittit.</i>	197.
<i>Iadonis prophetiam Ieroboamo Pseudopropheta of-</i>		<i>Ioabius per literas Dauidem ad Rabatha excidium vo-</i>	
<i>fuscat.</i>	239.	<i>cat.</i>	199.
<i>Iael Sifferam ferro clauo interficit.</i>	132.	<i>Ioabius & Abisai vsq. ad solis occasum Abnerum per-</i>	
<i>Iaphres dux Israelitarum creatur.</i>	137.	<i>sequuntur.</i>	186.
<i>Iaphres legatos mittit ad regem Ammanitarum. fol.</i>		<i>Ioabius dato receptui signo suos ephibet.</i>	ibid.
137.		<i>Ioabius contra Sabaum paucis copijs, Amasa in colligē-</i>	
<i>Iaphres votum facit.</i>	137.	<i>do exercitu cunctante, mittitur.</i>	209.
<i>Iaphres Ammanitas fundit fugatq.</i>	137.	<i>Ioabius Amasam iugulat.</i>	ibid.
<i>Iaphres filiam mactat.</i>	138.	<i>Ioabius Sabaum in vrbe Abelmachea circumuallat:</i>	
<i>Iaphres moritur.</i>	138.		210.
<i>Iapheti Noe primogeniti progenies.</i>	13.	<i>Ioabius interficitur, in cuius locum Banaias surroga-</i>	
<i>Iardes sylua ab Romanis cincta.</i>	860.	<i>tur.</i>	220.
<i>Iason & Menelaus seditionem concitant.</i>	348.	<i>Ioabius Absalomum interimit.</i>	206.
<i>Iazethes in proditores animaduertit, Arabes in fu-</i>		<i>Ioabius incendio agri renocatus, reconciliat Absalomū</i>	
<i>gam vertit, Arsamum uicapi, & Abia seipsum</i>		<i>patri.</i>	201.
<i>interficit.</i>	572.	<i>Ioabius cum exercitu lugens urbem ingreditur. fol.</i>	
<i>Iazetes fratres ad Claudium Casarem & Artabanum</i>			207.
<i>mittit.</i>	570.	<i>Ioabi & Abisai acies:</i>	195.
<i>Iazetes & Helena veri Dei cultum ritu Iudaico di-</i>		<i>Ioabi victoria.</i>	196.
<i>scunt.</i>	ibid.	<i>Ioachimussue Iechania rex Iuda.</i>	291.
<i>Iazetem à circumcissione Helena & Ananias dehor-</i>		<i>Ioannes in Gischala.</i>	589.
<i>tantur.</i>	ibid.	<i>Ioannes Hyrcanus optimè rebus per annos triginta</i>	
<i>Ieiunium & supplicationes ad Deum pro salute sui po-</i>		<i>tres administratis moritur.</i>	618.
<i>puli.</i>	323.	<i>Ioannes apud Tiberiadem aquis calidis foueri cupit.</i>	
<i>Ieiunium, preces & supplicatio Israelitarū in Maspha</i>			590.
<i>tim.</i>	150.	<i>Ioannes Iosephi successus animo fert iniquo.</i>	592.
<i>Ieobsthi caput ad Dauidem desertur.</i>	188.	<i>Ioannes Iosepho imperio abrogato Galilae praesse cu-</i>	
<i>Iesus Iordanem traiecit cum copijs.</i>	116.	<i>pis.</i>	596.
<i>Iesus monumentum extruit ad Iordanem.</i>	116.	<i>Ioannes Giscala.</i>	862.
<i>Iesus exploratores mittit in Hierichuntem.</i>	115.	<i>Ioannes & Simon in cloacis uiuenti capiuntur.</i>	847.
<i>Iesus ab Antiocho Epiphane in Pontificem electus.</i>		<i>Ioannes matris amore effeminatus victoriam amis-</i>	
348.		<i>tit.</i>	617.
<i>Iesus sacerdotio priuatur, in cuius locum Onias Me-</i>		<i>Ioannes qui & Hyrcanus Simonis filius.</i>	617.
<i>nelaus dictus, surrogatur.</i>	348.	<i>Ioannes Iuda frater ab Amara filijs interfectus fol.</i>	
<i>Iesus cum copijs urbem circumambulat.</i>	117.		364.
<i>Iesus nemini prater Rachab parcere iubet.</i>	117.	<i>Ioannes Iosephum interficere conatur.</i>	592.
<i>Iesus Pontifex & Zorobabel princeps altare adificant.</i>		<i>Ioannis lucri cupidus.</i>	589.
312.		<i>Ioannis insidia.</i>	590.
<i>Iesus cum Gabaonitis fœdus facit.</i>	120.	<i>Ioas Israelitarum & Samaria rex.</i>	273.
<i>Iesus à Iosepho arte captus.</i>	591.	<i>Ioasus, Ioado Pontifice auxiliante, in regem creatur.</i>	
<i>Iesus Sia filius Pontifex.</i>	516.		270.
<i>Iesus latronum Princeps.</i>	501.	<i>Ioasifublatio.</i>	273.
<i>Iesus Gamalielis Pontifex.</i>	581.	<i>Ioasif, uiuente Ioado, pietas.</i>	271.
<i>Iesus Damnei Anano Pontifici succedit.</i>	580.	<i>Ioasif, Ioado mortuo, impietas, eiusq. per Prophetam</i>	
<i>Iesus Saphia filius Iosepho insidias struit.</i>	593.	<i>taxatio.</i>	272.
<i>Iesus Christus à Pilato crucifixus.</i>	522.	<i>Iodes siue Ehud in Eglonis familiaritatem sese infi-</i>	
<i>Ieremias suadet deditionem.</i>	292.	<i>nuat.</i>	130.
<i>Ierobeam idololatria suasor.</i>	238.	<i>Iodes Palonem trucidat.</i>	131.
<i>Ieroboami impietas.</i>	242.	<i>Ionathas è conuiuioprofugit.</i>	170.
<i>Ieroboami contra Abiam Iuda regem expeditio.</i>	243.	<i>Ionathas & Dauid in agro conueniunt.</i>	170.
<i>Ieroboami mors.</i>	244.	<i>Ionathas.</i>	211.
<i>Ieroboami filio agrotante mater ad Achiam Prophe-</i>		<i>Ionathas prius verberatus uinuis exustus est.</i>	872.
<i>tam mittitur.</i>	242.	<i>Ionathas Iuda fratri communibus Iudeorum suffra-</i>	
<i>Iethra Moysi soceri posteris ager attribuitur.</i>	125.	<i>gijs succedit.</i>	364.
		<i>Ionas</i>	

I N D E X.

<i>Jonas à Ceto deuoratus ac reuomitus, Nininitis praedicat.</i>	276.	<i>Jonatha desiderium omnes Hierosolymis capit.</i>	378.
<i>Jonathas Dauidem consolatur, mortem caterorum negans, de solo Ammone diligentius perquirendum censet.</i>	200.	<i>Iosephus ex Galilea discedere cogitat.</i>	597.
<i>Jonathas apud Machmam degit, patriaq; desertores punit.</i>	366.	<i>Iosephus Ionatha epistolas perlegit.</i>	601.
<i>Jonathas amicitiam cum Davide iureiurando confirmat.</i>	169.	<i>Iosaphatus cultum verum renouat.</i>	257.
<i>Jonathas Dauidi signa Regis animum declarantia constituit.</i>	170.	<i>Iosaphatus magistratus & indices constituit.</i>	257.
<i>Jonathas & Iudas Hierosolyma & arcem rescipiunt.</i>	376.	<i>Iosaphati exercitus.</i>	254.
<i>Jonathas & Simon in Amasai filijs Ioannis fratris mortem ulciscuntur.</i>	365.	<i>Iosaphati cum Achabo in Syros expeditio.</i>	254.
<i>Jonathas legatione cum muneribus missa ad Demetrium, ut praesidia de Iudaea castellis eiceret, rogat.</i>	373.	<i>Iosaphati mors.</i>	261.
<i>Jonas à Deo in Nini regnum proficiscens iussus nauigium conscendit, & in mare praecipitatur.</i>	fol. 275.	<i>Iosaphatum Ieus Propheta, quod Achabo auxilium tulerat, reprehendit.</i>	257.
<i>Jonathas in Arabiam proficiscitur, & Nabataeos vastat.</i>	376.	<i>Iosephus & Azarias à Gorgia victi, ad duo millia militum amittunt.</i>	356.
<i>Jonathas Demetrium muneribus placat.</i>	373.	<i>Iosephus in carcerem fratres includit.</i>	42.
<i>Jonathas Dauidem amat, patris voluntatem ei nunciat, simulq; consulit, ut saluti suae fuga prospiciat.</i>	167.	<i>Iosephus regis facultates recuperat.</i>	589.
<i>Jonathas parenti praeclaras Davidis res gestas commemorat, orans ne tantopere in eiusmodi virum sauiat.</i>	ibid.	<i>Iosephus bello Iudaico semper interfuit.</i>	876.
<i>Jonathas Dauidi molitum patrem indicat.</i>	ibid.	<i>Iosephus Roma belli Iudaici historiam conscripsit.</i>	fol. 876.
<i>Jonathas Pontifex exercitum colligit.</i>	367.	<i>Iosephus collegas Hierosolyma remittit.</i>	589.
<i>Jonathas ob accepta beneficia operam suam Tryphoni contra Demetrium offert & prabet.</i>	374.	<i>Iosephus à Ionatha hortatu Catulli falso accusatur.</i>	872.
<i>Jonathas Sadducaus Hyrcanum contra Phariseos inflammant.</i>	385.	<i>Iosephus cum quinq; fratribus Pharaonem Regem accedit.</i>	48.
<i>Jonathas victos Azotum usq; persequens Dagonis fanum concremat, octo millia hominum in eo exurens.</i>	371.	<i>Iosephus Ptolemao obuiam profectus, honorifice excipitur.</i>	343.
<i>Jonathas à Tryphone interficitur.</i>	379.	<i>Iosephus Iuda consilio Arabibus negotiatoribus venditur.</i>	36.
<i>Jonathas renouat amicitiam cum Romanis & Lacedaemonijs.</i>	375.	<i>Iosephus in Galilea mansurus annuit.</i>	598.
<i>Jonathas armigero clam hostium castra ingreditur.</i>	138.	<i>Iosephus uxore ducit in Aegypto, ex qua genuit Manassem & Ephraim.</i>	41.
<i>Jonathas in Palaestinorum exercitu quosdam trucidat, reliqui se inuicem inuadunt, & dant se in fugam.</i>	159.	<i>Iosephus à fratribus agnoscitur.</i>	46.
<i>Jonathas Ptolemao occurrit, & ab eo honorifice excipitur.</i>	371.	<i>Iosephus quintam fructuum partem regi pendere iubet.</i>	48.
<i>Jonathas Ammoni dat consilium, quomodo optatis potiri valeat.</i>	199.	<i>Iosephus fratres tentat, ut parentis statum & Beniamin expiscari queat.</i>	42.
<i>Jonathas cum fratre in Bethlaga obsessus.</i>	365.	<i>Iosephus hanc historiam non Hebraica, sed peregrina lingua, Graeca nimirum, conscripsit.</i>	2.
<i>Jonathas fugat Demetrii milites.</i>	375.	<i>Iosephus adulterium iterum deuitat.</i>	38.
<i>Jonathas cum suis captus.</i>	604.	<i>Iosephus vestibus mulieri relictis aufugit.</i>	38.
<i>Jonathas à Tryphone per insidias captus interficitur.</i>	617.	<i>Iosephus fratribus incognitus eos salutat & Beniamin.</i>	43.
<i>Jonathas Ioanni ut ad se veniat scribit.</i>	602.	<i>Iosephus fratres num in aduersis Beniamin essent subsidio, tentat.</i>	44.
<i>Jonatha Anani filio Pontificatus restituitur, quem ille recipere recusat, & Matthia fratri deferri rogat.</i>	563.	<i>Iosephus in carcerem conijcitur.</i>	39.
<i>Jonatha & collegarum aduersus Iosephum concilium.</i>	604.	<i>Iosephus libros suos plurimis venum dedit.</i>	876.
<i>Jonatha sociorum pars manibus interit, nonnulli vini capti ad Catulum perducuntur.</i>	871.	<i>Iosephus Hyrcanum filium ad Ptolemaum regem mittit.</i>	345.
		<i>Iosephus fratres Simeone retento dimittit.</i>	43.
		<i>Iosephus & Mariamme apud Herodem accusantur.</i>	438.
		<i>Iosephus liberatur vinculis.</i>	40.
		<i>Iosephus cum Tito Romam proficiscitur, & à Vespasiano honorifice excipitur.</i>	610.
		<i>Iosephus Galilaea Praeses septuaginta viros sibi adiungit.</i>	590.
		<i>Iosephus in discrimen incidit.</i>	601.
		<i>Jonatha ei q; adhaerentium dolus.</i>	601.
		<i>Iosephus Cabi Simonis filij Pontifex.</i>	580.
		<i>Iosephus seditionem absq; sanguine effuso compefcit.</i>	601.
		<i>Iosephus Sepphoritarum ciuitatem seruat.</i>	608.
		<i>Iosephus consensu nauigio Tiberi adpetit.</i>	591.
		<i>Iosephus sacerdotibus captiuis absolutionem impetrat.</i>	586.
		<i>Iosephus secum deliberat.</i>	608.
		<i>Iosephus</i>	

I N D E X.

<i>Iosephus Galilaorum primatibus Ionatha & Tiberiē suum iniurias denarrat.</i>	603.	<i>Iosephi cum Iesu de 20. aureis rixa.</i>	603.
<i>Iosephus Hierosolymitanorum concilij iussu in Gali- laa manet.</i>	489.	<i>Iosephi cum Iesu colloquium.</i>	603.
<i>Iosephus relicto Iusto ad historiam redit.</i>	607.	<i>Iosephi oratio & confessio coram aduersarijs.</i>	593.
<i>Iosephus legatorum fucum intelligit.</i>	602.	<i>Iosephi ad Ionathan responsoriales.</i>	598.
<i>Iosephus Ellemi per unum diem Pontifex.</i>	502.	<i>Iosephi infortunium hostibus animos addit.</i>	609.
<i>Iudas Sariphei & Matthias Margaloti exusti. fol.</i>	502.	<i>Iosephi erga hostes benignitas.</i>	590.
<i>Iosephus propter Tiberienses periculis expositus.</i>	595.	<i>Iosephi erga Iesum benignitas.</i>	593.
<i>Iosephus seditiosos, ut à bello Romanis inferendo de- sistant, dehortatur, unde in odium & suspicionem incidit.</i>	586.	<i>Iosephi religionis cura.</i>	594.
<i>Iosephus in alio periculo versatur.</i>	594.	<i>Iosephi ad Ionathan mandata.</i>	599.
<i>Iosephus legatis iterum scribit.</i>	599.	<i>Iosephi naufragium.</i>	586.
<i>Iosephus mulieribus Herodis mandatum de Mariam me interficienda aperit.</i>	437.	<i>Iosephi somnium mirabile.</i>	597.
<i>Iosephus frumentum in Galilaam transmittit.</i>	592.	<i>Iosephi stratagemata.</i>	594.
<i>Iosephus in Neopolitani.</i>	592.	<i>Iosephi fratres cum à feriis deuoratum patri persua- dent.</i>	37.
<i>Iosephus Tiberienses ex custodia dimittit.</i>	595.	<i>Iosephi fratres in via Aegyptijprehendunt.</i>	44.
<i>Iosephus ex Pontificali Asamoneorum genere.</i>	475.	<i>Iosephi ad lectorem adhortatio.</i>	2.
<i>Iosephus Ptolemao spolia reddere conatur.</i>	593.	<i>Iosephi ad ciues Tiberiensium adhortatio.</i>	590.
<i>Iosephus populum ad misericordiam mouet.</i>	593.	<i>Iosepho parens rem totam significat.</i>	597.
<i>Iosephus tres in crucem suffixos liberat.</i>	610.	<i>Iosepho Iesus bellum infert.</i>	591.
<i>Iosephus regios clam dimittit.</i>	594.	<i>Iosepho Tiberiensis plebs obuiam venit.</i>	590.
<i>Iosephus ipse bello Iudaico interfuit.</i>	613.	<i>Iosepho perpetua Caesarum beneuolentia manet. fol.</i>	610.
<i>Iosephus ex solitudine in urbem redit, & Phariseo- rum placitis sese addicit.</i>	589.	<i>Iosepho Potipharis uxor secundas machinas admo- uer.</i>	37.
<i>Iosephus pene oppressus inopinato periculo euadit. fol.</i>	603.	<i>Ioramus, Iosaphati filius, Rex Hierosolymorum. fol.</i>	261.
<i>Iosephus omnes Iudaorum sectas cognoscit.</i>	585.	<i>Ioramus Elisaeo mortem minatur.</i>	263.
<i>Iosephus annos triginta natus nulli mulieri vim in- fert, & nihil sibi obtrudipatitur.</i>	590.	<i>Ioramus à Moabitarum Rege auxilium petit. fol.</i>	259.
<i>Iosephus Canei in Canthara Pontificis surrogatus lo- cum.</i>	568.	<i>Iorami cades.</i>	267.
<i>Iosephus Tiberiadem capit.</i>	605.	<i>Iorami scelera ab Elia per literas accusantur.</i>	266.
<i>Iosephus defectionis autores iniectis uinculis Iodapa- tam mittit.</i>	ibid.	<i>Iorami impietas.</i>	266.
<i>Iosephus Hebrae & Graeca literatura peritus.</i>	584.	<i>Iorami expeditio in Ramatham.</i>	267.
<i>Iosephus historiam hanc in Hebraica lingua antea co- scripsit.</i>	613.	<i>Ioramum Elisaeus, ut Syrorum insidias caueat, admo- net.</i>	261.
<i>Iosephus centum legatos Hierosolyma mittit.</i>	601.	<i>Ioa Elisaeus à se Syros ter vincendos pradicat.</i>	273.
<i>Iosephus insidias euadit.</i>	594.	<i>Iosias verum Dei cultum restaurat.</i>	287.
<i>Iosephus regios in fugam compellit.</i>	601.	<i>Iosias rex Iudae.</i>	287.
<i>Iosephus Mathia filius natus.</i>	585.	<i>Iophum Herodes interfici, & Alexandrum in carcere conijci iubet.</i>	438.
<i>Iosephus cum copijs contra Gabara proficiscitur.</i>	599.	<i>Ionici Iudaei apud Agrippam de indigenarum iniurijs conqueruntur.</i>	464.
<i>Iosephus in Galilaea vias obseruat.</i>	599.	<i>Iosua in duas partes copias diuidit.</i>	121.
<i>Iosephus inuidorum calumnijs appetitus.</i>	610.	<i>Iosua diuidendam regionem, & duas tribus cum di- midia remittendas hortatur.</i>	121.
<i>Iosephus cognominatus Caiaphas Pontifex.</i>	520.	<i>Iosua ad metiendam & diuidendam terram quosdam mittit.</i>	122.
<i>Iosephus in Aegypto Potiphari venditur.</i>	37.	<i>Iosua Chananaeorum regionem nouem tribubus & di- midia Manassis diuidit.</i>	122.
<i>Iosephus atatis anno 110. moritur.</i>	49.	<i>Iosua unicuique tribui, ut ex sua sorte Chananaeorum reliquias tolleret, praecepit.</i>	122.
<i>Iosephi patientia in uinculis.</i>	39.	<i>Iosua Israelitarum dux designatur.</i>	67.
<i>Iosephi consilio tolerabilior euadit ventura sterili- tas.</i>	41.	<i>Iosua & Caleb populum compefcunt.</i>	87.
<i>Iosephi calliditas.</i>	598.	<i>Iosua moritur.</i>	126.
<i>Iosephi ossa.</i>	59.	<i>Iosua domicilium ad Sicimia.</i>	124.
<i>Iosephi libros quidam blasphemant.</i>	876.	<i>Iosua postrema ad Seniores & Magistratus Hebraeo- rum adhortatio.</i>	125.
<i>Iosephi ossa in Chananaeam translata.</i>	49.	<i>Iosua ad eos, qui ex regione ultra Iordanem sita mili- tabant, oratio.</i>	123.
<i>Iosephi diuitia & liberi.</i>	344.	<i>Iosua ad Deum precatio.</i>	118.
<i>Iosephi somnij interpretatio.</i>	35.	<i>Iosuam Moses sibi successorem designat.</i>	102.
<i>Iosephi fratres cum tollere decernunt.</i>	35.	<i>Iosuam Moses hortatur.</i>	113.
<i>Iosephi fratres peccata in eum commissa deplorant.</i>	42.	<i>Iothan apologo Sicimitis in Geleonem in gratitudinē obijcit.</i>	135.
<i>Iosephi somnium.</i>	34.		

I N D E X.

<i>Iouem Olympium Caius Memmium Regalum Romæ transferre iubet.</i>	545.	<i>Iudæi veriti ne Herodes demolitus vetus adificium nouum absolueret non posset, eis Herodes vetus il- lasum mansurum, donec ad nouum materia com- paretur promittit.</i>	459.
<i>Ioazus rex Iudæ.</i>	290.	<i>Iudæi Ptolemaidem ad Petronium perueniunt, depre- caturi, ne quid contra leges patrias facere cogeren- tur.</i>	586.
<i>Iubal Musica inuentor.</i>	7.	<i>Iudæi dant obsides ob impetratam veniam ad Casa- rem legatos mittere.</i>	568.
<i>Iucundus & Tyrannus se sollicitatos ab Alexandro, ut inter venandum Herodem interficerent, fa- tentur.</i>	483.	<i>Iudæi in seditionibus quasi furiosi.</i>	516.
<i>Iudaicus populus regi ut orientalem instauraret por- ticum suadet.</i>	581.	<i>Iudæi in Neerdam & Nisibim sese recipiunt.</i>	544.
<i>Iudas hostium phalangem trucidat, ipse circumuen- tus vulneratur & interficitur.</i>	362.	<i>Iudæi seruati Ctesiphontem secedunt.</i>	544.
<i>Iudas fœdus facit cum Romanis.</i>	361.	<i>Iudæi necessitate ad bellum coacti.</i>	586.
<i>Iudas oppidum egressus, nocturne in Batchidis castra ir- ruit.</i>	365.	<i>Iudæi Aegyptij in Onia regione ab Antipatro Casari consociati.</i>	408.
<i>Iudas Essæus vates.</i>	387.	<i>Iudæi solennia sacrificia expeditionis tempore pera- gunt.</i>	403.
<i>Iudas Essæus Propheta.</i>	619.	<i>Iudæi Syriorum, Idumæorum & Phœnicum vrbes te- nent.</i>	393.
<i>Iudas Hierosolyma se recipit, eumq; sequitur Antio- chus.</i>	358.	<i>Iudæi Carmelum montem incolentes Antigono sese adiungunt.</i>	419.
<i>Iudas Lysia exercitum vincit.</i>	353.	<i>Iudæi ulciscuntur inimicos suos.</i>	327.
<i>Iudas ingenti pradæ potitur.</i>	353.	<i>Iudæi octauo die circumcisionem celebrant, Arabes post decimum tertium annum.</i>	21.
<i>Iudas Alcimi potentia resistit.</i>	360.	<i>Iudæi in templū & superiorem urbem refugiunt.</i>	431.
<i>Iudas & Saddocus quarta sectæ autores.</i>	518.	<i>Iudæi contra sicariorum temeritatē conueniunt.</i>	870.
<i>Iudas paucis militibus innumerosum exercitum ag- gredi conatur.</i>	362.	<i>Iudæi vniuersis bonis in unum congestis ignem inj- ciunt.</i>	869.
<i>Iudas obseſſis Iudæis in auxilium venit.</i>	355.	<i>Iudæi undiq; collecti ad Godoliam Masphatam veni- unt.</i>	296.
<i>Iudas quartus frater adducitur.</i>	926.	<i>Iudæi fidem eis olim à regibus datam conseruauere.</i>	899.
<i>Iudas assidue cum finitimis gentibus bellum gerit.</i>	354.	<i>Iudæi cur olim pastores & captiui dicti.</i>	879.
<i>Iudas copias inter fratres diuidit.</i>	355.	<i>Iudæi obseſſi intrepide repugnant.</i>	430.
<i>Iudæis victis Simon hostibus in Galilæa captiuos libe- rat.</i>	355.	<i>Iudæi ab Romanis victi.</i>	628.
<i>Iudas Propheta Antigoni necem prædicit.</i>	619.	<i>Iudæi à Babylone Hierosolyma proficiſcuntur.</i>	312.
<i>Iudas cum copijs ad Bethzacharia regi obuiam profi- ciſcitur.</i>	357.	<i>Iudæi à profugis & penuria coacti Macedoniciæ factio- ni sese adiungunt.</i>	364.
<i>Iudas & Ionathas Iudæis in oppidis Galatidicis sup- perias ferunt.</i>	355.	<i>Iudæi prorsus nullas imagines ferunt.</i>	900.
<i>Iudas Maccabæus Apollonium prælio vincit.</i>	352.	<i>Iudæi à regione Galatitica in Iudæam traducti.</i>	356.
<i>Iudas in Modim sepultus.</i>	363.	<i>Iudæi opprimuntur, qua clade Matthias fit cauti- or.</i>	351.
<i>Iudas Maccabæus arcem oppugnat.</i>	357.	<i>Iudæi templa & altaria fabricata destruunt.</i>	885.
<i>Iudas & Matthias cum 40. iuuenibus ad regem per- ducti ouantes sese excusant, eosq; victos rex Hie- richuntem mittit.</i>	502.	<i>Iudæi Herodi propter beneficia fauent.</i>	454.
<i>Iudas Ezecia latronum ductoris filius.</i>	511.	<i>Iudæorum mores & lustrationes.</i>	614.
<i>Iudas Sariphai filius Matthias Margalothi iuuentu- tem, ut opera qua rex præter patriæ consuetudinē fecerat, tollerent, concitat.</i>	501.	<i>Iudæorum legatio Romam.</i>	513.
<i>Iudas Galilæus quarta sectæ auctor.</i>	519.	<i>Iudæorum Reipub. mutatio.</i>	627.
<i>Iudæ ad Iosephum pro Benjamin oratio.</i>	45.	<i>Iudæorum ad Darium legatio.</i>	315.
<i>Iudæ ad milites oratio.</i>	353.	<i>Iudæorum agrum armis Samuel recuperat.</i>	150.
<i>Iudæ tribus ad Iordanem usq; Dauidi occurrit, & pō- te fluminis ripas iungit.</i>	208.	<i>Iudæorum leges antiquissimæ.</i>	914.
<i>Iudæa per septuaginta annos deserta.</i>	298.	<i>Iudæorum cum Romanis conflictus.</i>	859.
<i>Iudæa clades.</i>	283.	<i>Iudæorum rex spoliis nouissima.</i>	857.
<i>Iudæam finitima gētes, sicut & Tryphon innadunt.</i>	378.	<i>Iudæorum contra Alexandrum constantia.</i>	885.
<i>Iudæus Demones eicit.</i>	223.	<i>Iudæorum & Lacedæmoniorum comparatio.</i>	911.
<i>Iudæi inter media tela versantes nihil ceremoniarū intermittunt.</i>	625.	<i>Iudæorum propria cadis amor.</i>	869.
<i>Iudæi in castellum Gamala sese recipiunt, quo & Phi- lippus se confert.</i>	588.	<i>Iudæorum octo millia dum Alexander viuit, in exilio degunt.</i>	392.
<i>Iudæi permulti in lacuarijs pereunt.</i>	510.	<i>Iudæorum à captiuitate Hierosolyma profecturum nū- merus.</i>	308.
<i>Iudæi à Babylonijs afflicti Seleuciam migrant.</i>	543.	<i>Iudæorum 3000. prostrati.</i>	860.
<i>Iudæi seditionis & pugna causam in Samaritanis & Cu- manum referunt.</i>	575.	<i>Iudæorum in lege constantia.</i>	914.
		<i>Iudæorum in pugna constantia.</i>	644.
		<i>Iudæorum in Antiochia multitudo.</i>	851.
		<i>Iudæorum ad Aegyptum aduētum eorundemq; egres- sum ostendit Manethon.</i>	886.
		<i>Iudæo-</i>	

I N D E X.

<i>Iudaorum ab Romanis captorum calamitas.</i>	868.	<i>In Arbela conuentus.</i>	604.
<i>Iudaorum Pascha transitum significat.</i>	59.	<i>Inguinis morbum Aegyptij Sabbatosim vocant. fol.</i>	
<i>Iudaorum ob decretum Regis luctus.</i>	322.	896.	
<i>Iudaorum 1700. ab Romanis perempti.</i>	860.	<i>In spectaculo Casarea Iudai 25000. percunt.</i>	851.
<i>Iudaorum gens multum totius orbis indigenis asse-</i>		<i>Indorum sapientia professores seipos concremât. fol.</i>	
<i>minata.</i>	851.	867.	
<i>Iudaorum origo quasq. regiones errando peragraue-</i>		<i>Ingēti ariete fabricato, Sylua crebro murum pulsari</i>	
<i>runt, in hac historia repetitur.</i>	614.	<i>iubet,</i>	865.
<i>Iudaorum apud Mesopotamiam & Babyloniam gra-</i>		<i>In Hierosolymis adificatum est templū à Salomone re-</i>	
<i>ues motus.</i>	539.	<i>ge ante annos 143. & menses 8. quā Tyrj Car-</i>	
<i>Iudaorum decem millia deditionem faciunt.</i>	512.	<i>thaginem condidere,</i>	880.
<i>Iudais hora sexta nobis est undecima vel duodecima</i>		<i>Integra mortuorum familia, & plena mortuis tecta.</i>	
<i>meridiei.</i>	602.	846.	
<i>Iudaorum cum Romanis acerrimus conflictus circa</i>		<i>Interpretes 70. Alexandriam venientes, hondrificē</i>	
<i>templum.</i>	510.	<i>excipiuntur.</i>	338.
<i>Iudaorum contra Alexandrum in festo die seditio.</i>		<i>Ingenium Samaritarum, ob quod merito Iudais exo-</i>	
620.		<i>si.</i>	349.
<i>Iudaorum in Alexandrum odium & exacerbatio.</i>		<i>Iniquitatis atq. delicti circa Deum causa.</i>	912.
620.		<i>Intentio legum Iudaicarum.</i>	915.
<i>Iudais calamitates ab exteris & incolis illata.</i>	886.	<i>Indignatio Dei in Idololatrias Chutæos.</i>	282.
<i>Iudais à Romanis Asia & Europa Regibus magnus ho-</i>		<i>In castello magno com meatus copia.</i>	864.
<i>nos habitus.</i>	412.	<i>Interius septū, quod Iudais modo ingredi concessum</i>	
<i>Iudais apud Antiochiam altera calamitas accidit.</i>		<i>erat.</i>	461.
852.		<i>Iniusta Achimelechi cum tota familia cades. fol.</i>	
<i>Iudais incommoda inferunt.</i>	357.	172.	
<i>Iudaos quotannis hominem Græcum immolare debe-</i>		<i>Insidia Hyrcano clam structa.</i>	345.
<i>re.</i>	901.	<i>Instauratio templi.</i>	272.
<i>Iudaos propter damnum passum mæstos Herodes con-</i>		<i>In Hebraorum castra coturnices Deus immittit. fol.</i>	
<i>solatur.</i>	441.	64.	
<i>Iudicium contra Antipatrum, cui præsides Varo. fol.</i>		<i>In Alexandrum citrea coniecta.</i>	391.
668.		<i>Ingens Hebraorum strages ob pestem à Deo immis-</i>	
<i>Iulius Caesar.</i>	355.	<i>sam.</i>	213.
<i>Iulius Caesar apud Alexand. in inscriptione columna a-</i>		<i>Inobedientis Propheta pœna & sepultura.</i>	239.
<i>rea, quod Iudai Alexandrina ciuitatis ius habeant</i>		<i>Instrumenta Musica Davidis.</i>	211.
<i>attestatur.</i>	412.	<i>Infirmior turba ciuitate eiecta recipitur.</i>	382.
<i>Iulius Antonius procons.</i>	474.	<i>In iustum Historiographum Iosephum falso insimu-</i>	
<i>Iuppiter.</i>	912.	<i>lantem.</i>	605.
<i>Iura & libertates Iudaorum.</i>	897.	<i>Indulgentia nimia & lenitate mali in proposito con-</i>	
<i>Ius ciuitatis Antiochia Iudais conseruatum.</i>	340.	<i>firmantur.</i>	1614.
<i>Iustitia est Dei potentia.</i>	105.	<i>In quibus victoria consistat.</i>	181.
<i>Iustus belli fax.</i>	587.	<i>Inconstantia amoris in hominibus.</i>	154.
<i>Iustus populum ad defectionem irritat.</i>	587.	<i>Ingens moles ex penuria & caritate proueniens. fol.</i>	
<i>Iustus de bello Iudaico nihil penitus sciuit.</i>	606.	48.	
<i>Iustus Galilæa Prouincia potiri cupit.</i>	608.	<i>Ingens prada de Madianitis parta.</i>	101.
<i>Iustus Vespasiano ac Tito defuncto suam historiam e-</i>		<i>In Agrippam defunctum Casarienses & Sebasteni cō-</i>	
<i>didit.</i>	606.	<i>niscia iactant.</i>	566.
<i>Iustus ob facinora capitis damnatus.</i>	606.	<i>In Aegypto annona caritas.</i>	41.
<i>Iusti, Pisti filij ad multitudinem oratio.</i>	587.	<i>In bellum qui mittendi.</i>	111.
<i>Iustum decapolitanorum primates deferunt.</i>	609.	<i>Incendium templi ac ciuitatis excidium.</i>	614.
<i>Iuuenum miseratio omnium animos concitat.</i>	470.	<i>In Hiericho Balsamum præciosissimum prouenit.</i>	439.
<i>Idololatria à Iosia extirpatio.</i>	288.	<i>Inimicitia Herodis cum liberis ex Mariamme susce-</i>	
<i>Idumai ab Hyrcano subiugati circumcisionem & ri-</i>		<i>ptis.</i>	652.
<i>tus Iudaicos admittunt.</i>	383.	<i>In Pascha festo miles genitalia nudans seditionem</i>	
<i>Idumai.</i>	863.	<i>concitat, in qua viginti millia Iudaorum sunt ex-</i>	
<i>Idumaorum apostasia.</i>	266.	<i>tincti.</i>	574.
<i>Immunitas à tributis Iudais parata.</i>	329.	<i>In singulis festis & sacrificijs quid obseruetur. fol.</i>	
<i>Immunitates Iudais à Seleuco Nicanore Syria Rege</i>		82.	
<i>concessa.</i>	340.	<i>Inuenta bona.</i>	110.
<i>Impietas Achabi.</i>	247.	<i>Inuidia vis & natura.</i>	303.
<i>Impietatis pœna.</i>	278.	<i>In Zoor Lothus enadit.</i>	20.
<i>Impostores & Magi.</i>	578.	<i>Iracundia & crudelitas Alexandri immoderata, qui</i>	
<i>Incredulitatis pœna.</i>	265.	<i>octingentos captiuorum crucifigit.</i>	621.
<i>In Caij interfectores animaduertitur.</i>	560.	<i>Iracundia materna filij succedunt.</i>	652.
<i>In duorum aut trium ore consistit veritas.</i>	600.	<i>Iris signum fœderis inter Deum & Noe.</i>	11.

I N D E X.

<i>Iromus Solomoni ligna promittit, eorumq; vice frumentum petit.</i>	224.	<i>Israelitarum pœnitentia.</i>	149.
<i>Iromi legati ad Solomonem.</i>	224.	<i>Israelitarum Palaſtini 4000. trucidant.</i>	145.
<i>Israelita poſſeſſionibus ſuis eiecti alio, traducuntur.</i>		<i>Israelitis Deus contra Syros victoriam pollicetur.</i>	152.
<i>regno Chuthais dato.</i>	281.	<i>Israelitis Gabaeni fontes non tradunt.</i>	127.
<i>Israelita Obela ſuadente ex tribu Iuda ac Beniamitica captivos domum remittunt.</i>	279.	<i>Israelitas Aegypti perſequuntur.</i>	60.
<i>Israelita ab Ammanitis & Palaſtinis oppreſſi.</i>	fol. 137.	<i>Israeliticum regnum Dauidi iterum offertur.</i>	fol. 207.
<i>Israel Prophetæ populo victoriæ pollicetur.</i>	258.	<i>Israelitici populi ab Aegyptiis concluſi anxietas.</i>	60.
<i>Israelita copiarum partem in infidiis collocant, & ut impares paulatim pedem referunt.</i>	128.	<i>Iſmahel Deus exaudit.</i>	19.
<i>Israelita hoſtes, eorumq; idola tollere iubentur.</i>	fol. 104.	<i>Iſmahalem cum matre Abraham ablegat.</i>	21.
<i>Israelita Paſcha celebrant, terra frugibus fruuntur & deficit Manna.</i>	116.	<i>Iſſamus.</i>	211.
<i>Israelita quomodo in terra Chanaan victuri.</i>	404.	<i>Iſac maſtandus annum agit vigefimum quintum.</i>	22.
<i>Israelita bellum omittunt.</i>	126.	<i>Iſaac riſus.</i>	21.
<i>Israelita à Chufarthe oppreſſi.</i>	130.	<i>Iſaacus peruenit Gerara.</i>	26.
<i>Israelita mittunt ad Gabaenos, qui fontes ad ſupplicium depoſcant.</i>	127.	<i>Iſaac Rebeccam uxorem ducit.</i>	24.
<i>Israelita à Palaſtinis ſuperati.</i>	139.	<i>Iſaac mittit venatum Eſau.</i>	26.
<i>Israelita Samuели filiorum iniquitates commemorat, eumq; ut regem aliquem declararet, obnixè precantur.</i>	151.	<i>Iſaac Abrahamo promiſſus.</i>	19.
<i>Israelita in deſerto aqua penuria laborant.</i>	63.	<i>Iſaaci ad parentem reſponſio.</i>	23.
<i>Israelita petitionis ſuæ repulſam paſſi à Roboamo deficiunt.</i>	238.	<i>Iter per ſaxum coluber dictum.</i>	363.
<i>Israelita ab Ainatis fuſi fugatiq;.</i>	118.	<i>Izates, Monobazo fratri regi ſucceſſione relicta, moritur.</i>	573.
<i>Israelita Chananeos non uno actu denicerunt.</i>	fol. 126.	<i>Izates Deum inuocat, qui Dahas & Sacas in Parthiam regionem mittit, iſſiq; Vologeſius cum exercitu occurrit.</i>	573.
<i>Israelita ad montem Sina perueniunt.</i>	68.	<i>Izates ad Parthos ſcribit, & ut ſuum regem reciperent, ſuadet.</i>	571.
<i>Israelita in deſerto 40. annis erraturi.</i>	87.	<i>Izates Iudæis pecuniam mittit.</i>	571.
<i>Israelita ſexcentos Beniamitas reuocant.</i>	128.	<i>Izates ab Artabano maximis honoribus & donis aſſectus.</i>	572.
<i>Israelita hoſtium copiis terrentur.</i>	158.	<i>Izates ab Abemerigum Spasini regem miſſus eius filiam Samacham ducit.</i>	569.
<i>Israelita incolumes per mare rubrum euadunt, quod Aegyptios inuoluit.</i>	61.	<i>Izates ab Helena matre & magnatibus rex creatur, & Monobazum Rempub. donec frater veniat, adminiſtrare iubetur.</i>	569.
<i>Israelita abſq; Dei mandato & Moſis cum hoſtibus cõgredi cogitant.</i>	89.	<i>Izates Artabanum conſolatur, eiq; auxilium pollicetur.</i>	571.
<i>Israelita in deſerto coturnicum carnes impetrant.</i>	86.	<i>Izata Eleazarus, ut ſe circumcideret, perſuadet.</i>	fol. 570.
<i>Israelita ab Aegyptiorum multitudine ad mare rubrum cinguntur.</i>	60.	E.	
<i>Israelita ex Aegypto diſcedunt.</i>	59.	L <i>aban cum Iacobo ſædus ſancit.</i>	31.
<i>Israelita pradam opimam ab Amalecitis reportant.</i>	68.	<i>Laban Iacobum perſequitur, Deus verò à propoſito eum deterret.</i>	30.
<i>Israelita hoſtes inſequuntur, & reges duos Oribum & Zibum occidunt.</i>	135.	<i>Labani contra Iosephum accuſatio.</i>	30.
<i>Israelita in Elym perueniunt, ubi contra Moſen ob comæatus penuriam murmur exoritur.</i>	63.	<i>Labani contra Iacobum dolus.</i>	30.
<i>Israelita Ionathan irato patri eripiunt.</i>	160.	<i>Labosordochus.</i>	302.
<i>Israelita traiecto fluuiò, altare ſuper ripam Iordanis erigunt.</i>	123.	<i>Lacedamoniorum Regis ad Iudaorum Pontificem epiſtola.</i>	247.
<i>Israelita lati certatim ad ſtructuram tabernaculi cõferunt.</i>	71.	<i>Lances.</i>	227.
<i>Israelita 40. annos Manna ſuſtentati.</i>	65.	<i>Laniena.</i>	578.
<i>Israelita in Raphidim perueniunt, ubi laborant ſiti.</i>	65.	<i>Latrones.</i>	425.
<i>Israelitarum ætatis annorum viginti, & ſupra uſq; ad annum 50. numerus.</i>	78.	<i>Latrones capri & puniti.</i>	481.
<i>Israelitarum in acie viginti duo millia cadunt.</i>	fol. 127.	<i>Latrones plerumq; ex Anania cognatis quempiam intercipiunt, quem non niſi receptis aliquot e ſuis, dimittunt.</i>	581.
<i>Israelitarum iterum decem & octo millia cadunt.</i>	fol. 128.	<i>Laus & nomen Iosaphati apud quoscunq;.</i>	258.
		<i>Laus Eleazari.</i>	922.
		<i>Legatus Regius honorifice exceptus, Iosephi libertati apud ſuos predicat.</i>	341.
		<i>Legati Hyrcani & Ariſtobuli ad Scaurum.</i>	400.
		<i>Legati Syria, templi & urbis munienda cauſam quarentes ad Iudaos miſſi.</i>	314.
		<i>Legati inuiolabiles.</i>	442.
		<i>Legatio</i>	

I N D E X.

<i>Legatio Syri ad Achabum.</i>	251.	<i>Madianitarum filia ad Hebraeorum castra pervenit.</i>	99.
<i>Legati cum militibus ad Iosephum missi.</i>	597.	<i>Madianitarum filia Hebraeos ad Idololatriam perducunt.</i>	100.
<i>Legati Tiberiadem in suam potestatem redigere conantur.</i>	601.	<i>Madianitarum & confederatorum centum viginti millia trucidati.</i>	135.
<i>Legatorum Hierosolymitanorum adversus Iosephum consultatio.</i>	599.	<i>Magnus annus.</i>	11.
<i>Lex septimi cuiusq. anni.</i>	84.	<i>Magna seditiosorum multitudo in cloacis deprehensa.</i>	851.
<i>Legis apud Iudeos exacta observatio.</i>	914.	<i>Magedo.</i>	232.
<i>Legis liber in tabernaculorum festo praelegendus. fol. 105.</i>		<i>Mandatum Davidis de parcendo filio.</i>	205.
<i>Legislatorum iniustitia.</i>	914.	<i>Mandatum Davidis de transportanda arca. folio 191.</i>	
<i>Leges gentium.</i>	914.	<i>Mandatum de arca, ceteraque sacra supellectile in templum reponenda.</i>	214.
<i>Leges graues Iudeorum.</i>	911.	<i>Mandatum regum de statua adoranda.</i>	300.
<i>Leges belli & consuetudines.</i>	85.	<i>Mandatum de dimittendis exteris.</i>	317.
<i>Levi tribus cultui sacrata.</i>	83.	<i>Mandatum de sumptibus ad structuram templi praebendis.</i>	315.
<i>Leuita uxorem in duodecim partes disceptam ad singulas tribus mittit.</i>	127.	<i>Mandatum de altari exstruendo.</i>	213.
<i>Leuitica tribus in partes 24. diuiditur.</i>	216.	<i>Manna quid significet.</i>	65.
<i>Leuitica trib. hominibus Agrippa linea stola usum decernit.</i>	581.	<i>Malichus Antipatro insidiatur, deierat & eidem reconciliatur.</i>	415.
<i>Leprosi Samaritanis hostium castra deserta esse significant.</i>	264.	<i>Malchus beneficiorum Antipatri immemor. folio 632.</i>	
<i>Legis tabula in arca.</i>	74.	<i>Malichus Antipatrum veneno necari procurat.</i>	415.
<i>Lycurgus Lacedaemoniorum legislator.</i>	911.	<i>Malichus, Hyrcano sese adiungit.</i>	632.
<i>Libertas virtute paratur 554. & pretiosa res est. ibid.</i>		<i>Malichum tribuni Herodis interficiunt.</i>	633.
<i>Lia Zelpham adducit Iacobo.</i>	29.	<i>Malle expugnata.</i>	355.
<i>Liberi ob parentum iniquitatem non puniendi. folio 111.</i>		<i>Manna Israelitas Deus cibatur.</i>	65.
<i>Libertate seruata, optima sepultura.</i>	366.	<i>Manacmus Israelis rex.</i>	277.
<i>Libya siue Africa.</i>	14.	<i>Manachases,</i>	75.
<i>Libya denominatur Aphrica.</i>	24.	<i>Manahemus regnum futurum praedicit.</i>	458.
<i>Ligna pretiosa Solomonis allata.</i>	234.	<i>Manasses sacerdotium, ob exteram, si retineat familiam ab eo remouendas, spe maioris boni negligit. 329.</i>	
<i>Linguarum confusio.</i>	12.	<i>Manasses urbem lustrat & templum denuo consecrat.</i>	287.
<i>Linum & lana.</i>	105.	<i>Manasses in Babyloniam captus abductus postquam resipuit, regno restituitur.</i>	287.
<i>Lysanias Barzapharni, ut Antigonum in regnum inducat, Hyrcanumque deponas, persuadet. folio 634.</i>		<i>Manasses voti fit compos.</i>	329.
<i>Lysaniam Cleopatra interficit.</i>	439.	<i>Manasse impietas & crudelitas.</i>	286.
<i>Lysias Antiochi filium Regem constituit, eius Eupatrois cognomen imponit.</i>	357.	<i>Manasse mors.</i>	287.
<i>Lysias iterum in Iudaea mouet, & quinque millia militum amittit.</i>	354.	<i>Manochi angelus iterum apparet.</i>	139.
<i>Lysimachus Apollodotum fratrem occidit & Gazam Alexandro tradit.</i>	390.	<i>Manethon Aegyptius historiographus.</i>	888.
<i>Lysimachus mendacii arguitur.</i>	893.	<i>Manethonis & Charemonis historiae comparatio. 892.</i>	
<i>Lothus cum suis seruatur.</i>	20.	<i>Manethonis figmenti depulsio.</i>	890.
<i>L. Lentulus consul pro Iudeis sententiam dicit.</i>	414.	<i>Manethonis de Aegyptiorum leprosis fabulosa. 888.</i>	
<i>Lucius triginta dies.</i>	109.	<i>Manethonis & Charemonis historia discrepantia. 893.</i>	
<i>M.</i>		<i>Mar amarorem significat.</i>	63.
<i>Machir tertius ex pueris adduci iubetur. folio 925.</i>		<i>Marcus Crassus reliquum templi aurum aufert. fol. 628.</i>	
<i>Mischara iniquitas.</i>	641.	<i>Marcus Crassus in Parthos mouet, pecuniam Hierosolymis ex templo aufert.</i>	406.
<i>Machara multos Iudeos interficit.</i>	427.	<i>M. Antoninus Tyriorum Magistratibus scribit, & ut Hyrcano ac Iudeis regionem, bona, & libertatem ademptam restituerent, iubet. saluis tamen saluandis.</i>	418.
<i>Maccabaum Antiochus atrocius distendi iubet. 925.</i>		<i>Marcus sexti successor in Syria.</i>	415.
<i>Macedonici milites relictis praesidijs Antiochiam sese recipiunt.</i>	366.	<i>Marcus Agrippa.</i>	340.
<i>Madianita Amalecitis socijs Israelitas magno praetio vincunt.</i>	132.	<i>M. Antonius Dux.</i>	627.
<i>Madianita & confederati mutuis vulneribus cadunt.</i>	134.	<i>Marcus Sexti successor.</i>	631.
		<i>Mardocheus insidiatores reges prodit.</i>	321.
		Eeeee 3	<i>Mar-</i>

I N D E X.

<i>Mardocheus patruus Esther Babylone Susa migrat.</i>		<i>Mendacij à Possidonio & Apollonio in Iudeos conficti reiectio.</i>	900.
321.		<i>Mensa aurea ponderis talenti magni.</i>	857.
<i>Mariamme morosa femina.</i>	448.	<i>Mensa aurea.</i>	336.
<i>Mariamme ex odio Herodi; qua Hyrcano auo feceratur, obijcit.</i>	652.	<i>Mensa sacri panis.</i>	227.
<i>Mariamme sese apud Herodem excusat eiꝝ, recõciliatur.</i>	438.	<i>Mensa.</i>	74.
<i>Mariamme ab Herode accusata, omnium suffragiis damnata in carcerem conijcitur.</i>	448.	<i>Mensura.</i>	227.
<i>Mariamme Archelaum dedignata in Demetrii thalamum migrat.</i>	577.	<i>Mensuras & pondera Cain excogitat.</i>	7.
<i>Mariamne soror Moysis defuncta.</i>	95.	<i>Merces.</i>	III.
<i>Mariamme.</i>	576.	<i>Merces meretricis.</i>	105.
<i>Mariammen & Iosephum Herodes interfici iubet.</i>	652.	<i>Meretricis nuptia.</i>	108.
<i>Mare rubrum finditur.</i>	61.	<i>Messenies Amenophis filius.</i>	892.
<i>Maris & decem laborum usus.</i>	226.	<i>Mesopotamita ultro ad Davidem deditiõnem faciunt.</i>	196.
<i>Marsyas Agrippa Tiberij mortem nunciat.</i>	533.	<i>Methir.</i>	75.
<i>Marsus Syria Præfectus.</i>	564.	<i>Michæas verus propheta.</i>	255.
<i>Marthace Archelai mater moritur.</i>	508.	<i>Michol Regis seruus, Davidem agrotare, persuadet.</i>	168.
<i>Marsus Claudio, Agrippa scriberet, ut à munien- da urbe desistat, suadet.</i>	564.	<i>Michol sese quod Davidem eripuerit, excusat. ibid.</i>	
<i>Massada.</i>	636.	<i>Milites sublati signis ad Claudium tendunt.</i>	560.
<i>Massada situs.</i>	863.	<i>Milites unum Imperatorem à senatu creari postulant.</i>	559.
<i>Masnaemphes.</i>	75.	<i>Milites unum Imperatorem à Senatu creari postulant.</i>	55.
<i>Massabazanes.</i>	75.	<i>Mille Iudei Herodem accusaturi Tyrum conueniunt, qui partim trucidantur, partim vulnerantur & fugantur.</i>	419.
<i>Mater septem cruciatus antequam cruciaretur, excepit.</i>	931.	<i>Mille & quingenti sacerdotes Iudeorum decimas accipiunt.</i>	885.
<i>Mater ambustos filios in pœnas ultro concomitatur.</i>	331.	<i>Mira Maccabæi victoria, ut post multos confictus ne unus quidem è Iudeis desideratus est.</i>	356.
<i>Matris hortatu Ioab fratris benedictionem, antenerit.</i>	26.	<i>Mira hostium excacatio, per fluentis umbram facta.</i>	261.
<i>Matris ad septem filios ante supplicium adhortatio.</i>	932.	<i>Miraculo vaticinium confirmatur.</i>	239.
<i>Matthias Theophili filius Pontifex.</i>	581.	<i>Mithridates Antipatrum apud Casarem laudat.</i>	408.
<i>Matthias cum filiis alijsq; nonnullis in desertum se confert.</i>	351.	<i>Mithridates, Orsanes.</i>	405.
<i>Matthias Idolorum cultum extirpat.</i>	351.	<i>Mithridates rex Ponti à pharnace filio occisus. folio</i>	402.
<i>Matthias filios ad pietatem, fortitudinem & concordiam adhortatur.</i>	351.	<i>Mithridates Pelusium proficiscitur, eoque Antipatri opotitur.</i>	629.
<i>Matthia & eius filiorum pietas, & zelus.</i>	350.	<i>Mithridates ab uxore ut Anileum bello impetaret, accensus.</i>	543.
<i>Matthia mors.</i>	352.	<i>Mithridatis de Aegyptijs victoria.</i>	629.
<i>Matthia sacerdotium ademptum, in cuius locum Iozarus surrogatur.</i>	502.	<i>Mithridatem Anileus dimittit.</i>	543.
<i>Matthias Romanis sibi sociatis Antiocho bellum infert.</i>	616.	<i>Moabita ab Israelitis fusi fugatiq;.</i>	131.
<i>Matthiam seditiosi & socios quos Herodes affecerat, supplicio desent: Herodi caros in vindictam ab Archelao deposcunt, & pontifici sacerdotium abrogari postulant.</i>	506.	<i>Moabita & Ammanita Iosaphato bellum inferunt.</i>	258.
<i>Maximum Dei lumen nefaria facta non latent. folio</i>	620.	<i>Moabitarum rex filium proprium sacrificat.</i>	261.
<i>Megasthenes de Nabuchodonosoro.</i>	301.	<i>Moabitarum maxima strages.</i>	193.
<i>Mela Archelai Cappadocum regis filia.</i>	484.	<i>Monobazus Adiabenorum Rex, cognomine Bazeas ex Helena sorore duos filios Monobazum & Izaten suscipit.</i>	569.
<i>Melchisedeck rex iustus.</i>	18.	<i>Monumentum Ionathæ.</i>	379.
<i>Memphis in Aegypto.</i>	408.	<i>Morbus Alexandra & Aristobuli conatus. folio</i>	395.
<i>Memphibostus à calumnijs Siba se purgat.</i>	208.	<i>Morbus Ezecia & vita proroganda, per miraculum confirmatio.</i>	285.
<i>Memphibostus donatus paternis & amicitis bonis mensa Davidis adhibetur.</i>	194.	<i>Mores Persarum.</i>	914.
<i>Menander Historiographus Solomonis & Iromi meminit.</i>	231.	<i>Mori liber, apud Iudeos honor & gloria.</i>	868.
<i>Menander de fame tempore Elia.</i>	247.	<i>Mors quarti fratris.</i>	927.
<i>Menandri Ephesi testimonium.</i>	880.	<i>Mors Isaci, & sepultura in Hebrone.</i>	33.
<i>Mendacij de iuramento depulsio.</i>	903.	<i>Mors Nabuchodonosoris.</i>	301.
		<i>Mors Abia.</i>	244.
		<i>Mors</i>	

I N D E X.

<i>Mors Salomonis.</i>	237.	<i>Moses Israelitis Codicem leges scriptas & instituta continentem tradit.</i>	104.
<i>Mors Davidis & quantum filio ad structuram templi reliquerit.</i>	218.	<i>Moses Hebraeos iureiurando ad legum custodiam astringit.</i>	112.
<i>Mors Ptolemai.</i>	372.	<i>Moses retrò populum ducit in desertum.</i>	89.
<i>Mors Neemia.</i>	320.	<i>Moses Israelitarum idololatriam & voluptatem accusat.</i>	100.
<i>Mors Alexandri.</i>	396.	<i>Moses ab Hebraeis in Aegypto exceptus miracula eis exhibet.</i>	56.
<i>Mors natu maximi fratris.</i>	926.	<i>Moses Aegypti regem ut Israelitas dimittat, hortatur.</i>	56.
<i>Mors Iosue.</i>	289.	<i>Moses à Moy quod Aegyptijs aquam significat, dictus</i>	892.
<i>Mors Basanis, filij item in succedentis cades. folio</i>	246.	<i>Moses vir maxima autoritatis.</i>	87.
<i>Mors Apionis.</i>	905.	<i>Moses populum numerat.</i>	85.
<i>Mors Iosephi.</i>	347.	<i>Mosis contra Apollonium & Lysimachum defensio.</i>	905.
<i>Mors septimi fratris.</i>	930.	<i>Mosis libri sacri in templo reperti.</i>	288.
<i>Mors Alexandri, & bella inter successores orta. fo.</i>	332.	<i>Mosis carmen & benedictio.</i>	112.
<i>Mos in rege laudandus.</i>	224.	<i>Mosis & Hebraeorum contra Aethiopes victoria.</i>	54.
<i>Mos lustrandi populum.</i>	95.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Mos Atheniensium.</i>	913.	<i>Mosis ad Israelitas oratio.</i>	70.
<i>Mos veteribus iurandi.</i>	24.	<i>Mosis virga in Draconem mutata.</i>	55.
<i>Moses 120. atatis anno ablati.</i>	113.	<i>Mosis manus alba.</i>	56.
<i>Moses soceri consilium admittit.</i>	69.	<i>Mosis ad Idumaeos legatio.</i>	95.
<i>Moses consensu Sina monte acceptas à Deo decem preceptorum tabulas ad populum reportat.</i>	69.	<i>Mosis virga deuorat Aegyptiorum virgas.</i>	57.
<i>Moses Deum orat, ut aquam vitiosam potabilem reddat.</i>	63.	<i>Mosis ad Deum precatio.</i>	92.
<i>Moses in Madianitas mouet.</i>	101.	<i>Moses uniuersos Iudaeos ad legis auditionem congregari precipit.</i>	407.
<i>Moses & Aaron Deo supplicant.</i>	87.	<i>Mosis ad Corem seditiosum oratio.</i>	91.
<i>Moses populum ut Deo totum se dedat hortatur. folio</i>	60.	<i>Mosis vita.</i>	916.
<i>Moses natus.</i>	51.	<i>Mosis ad Sehonem Amoraorum regem legatio. folio</i>	95.
<i>Moses in flumen projicitur.</i>	51.	<i>Mosis ad populum Israeliticum ante obitum oratio.</i>	103.
<i>Moses aquam effundit humi, qua vertitur in sanguinem.</i>	56.	<i>Mosis ad Israelitas ut Deo ipsiusq; mandatis sint obediētes adhortatio.</i>	103.
<i>Moses in Aegyptum ad liberandos Israelitas mittitur.</i>	56.	<i>Mosis duo filij Gerso & Eleazarus.</i>	56.
<i>Moses ex Madian in Aegyptum proficiscitur.</i>	56.	<i>Mosi insidiantur Aegyptij.</i>	54.
<i>Moses populum ut animum ad Dei dona ac gratiam vertant hortatur.</i>	64.	<i>Mosi Deus in rubo ardente apparet.</i>	55.
<i>Moses Dei beneficia populo Israelitico exhibita enumerat.</i>	64.	<i>Mosen & Israelitas miraculis Deus cōvincit, ut ipsius promissionibus fidem habeant.</i>	55.
<i>Moses opem Dei implorat.</i>	64.	<i>Mosen lapidibus obruendum clamant.</i>	90.
<i>Moses in Aethiopes mouet.</i>	53.	<i>Mosen Aegyptij exercitus ducem postulant. folio</i>	53.
<i>Moses in tabernaculo Deum consulit.</i>	80.	<i>Mosen Pharaon propellit.</i>	58.
<i>Moses Regem iterum Hebraeos ut dimittat, hortatur.</i>	57.	<i>Mulier intemperans & libidini dedita.</i>	439.
<i>Moses unde nominatus.</i>	52.	<i>Multi Iudaei à Romanis deficiunt.</i>	596.
<i>Moses ab Abrahamo septimus.</i>	52.	<i>Multi Herodis se adiungunt.</i>	424.
<i>Moses Thermuthis Pharaonis filia adoptiuus filius. folio</i>	52.	<i>Munera Solomoni allata, eiusque equitatus. folio</i>	235.
<i>Moses ducem atque consultorem Deum habet.</i>	906.	<i>Mutatio nominum vnde orta.</i>	14.
<i>Moses diuina Prouidentia morti eripitur.</i>	53.	<i>Mares Azotiorum urbem vastant.</i>	148.
<i>Moses ad Madienam urbem profugit.</i>	54.	<i>Murmur populi contra Mosē.</i>	87.
<i>Moses Raguelis sacerdotis filiahus fert opem contra pauperes.</i>	55.	<i>Mutuum dare ad usuram Hebraeorum nemini licet.</i>	109.
<i>Moses populum, ut nihil aliud quam victoriam cogitarent, hortatur.</i>	66.	<i>Mutuum reddendum.</i>	109.
<i>Moses leprosus non fuit.</i>	892.		
<i>Moses Iudaeis eos qui apud alios putantur dij propter appellationē ridere ac blasphemare interdixit.</i>	912.		
<i>Moses quoslibet legislatores antiquitate precedit.</i>	905.		
<i>Moses & aliorum legislatorum comparatio.</i>	907.		
<i>Moses Imperator bonus & vates.</i>	114.		
<i>Moses virga petram ferit, & larga proficit unda.</i>	66.		

N.

Nas Ammanitarum rex Galadenis iniustas conditiones pacis offert. 155.
 Naamis post mariti & filiorum obitum cum Ruth in patriam redit. 143.
 Nabal

I N D E X.

<i>Nabal in tantum se coniicit mærorem, ut toto corpore</i>		<i>Nicanorem & copias Iudas in fugam vertit.</i>	361.
<i>sideratus mortem abiret.</i>	177.	<i>Nicauli Aegypti & Aethiopia Regina ad Salomo-</i>	
<i>Nabalus fatuus.</i>	176.	<i>nem venit.</i>	233.
<i>Nabali gregibus à Davide parcutur.</i>	176.	<i>Niglisar.</i>	302.
<i>Nabathæa regio.</i>	21.	<i>Nihil fuit antiquis temporibus, quod faceret Iudæis</i>	
<i>Nabathæi profligati.</i>	405.	<i>commercium Græcorum.</i>	877.
<i>Nabrodes siue Nemroth.</i>	14.	<i>Nisan vel Xanthicus, nobis est Aprilis.</i>	9
<i>Nabuchodonosorus Babylonia Rex contra Aegyptum.</i>		<i>Noba sacerdotum oppidum, habitatoribus ad unum</i>	
	290.	<i>occisis, incenditur.</i>	172.
<i>Nabulassar Nabuchodonosoris parens, Babyloni-</i>		<i>Noe inebriatur, nudatur, & pro ludibrio habetur, un-</i>	
<i>rum & Chaldaeorum rex.</i>	881.	<i>de derisorem diris deuouet.</i>	14.
<i>Nabuchodonosor patri in regno succedit.</i>	882.	<i>Noe egreditur ex arca, mactatis Deo victimis.</i>	10.
<i>Nabuchodonosoris visionis oblata oblitus, Magos ac</i>		<i>Noe in aliam regionem migrat.</i>	8.
<i>vates accersit, eiq; mortē, ni indicarent, minatur</i>		<i>Noe precatur, ne Deus terram iterum inundaret.</i>	10.
	298.	<i>Noe posteris ut terram colerent Deus mandat.</i>	11.
<i>Nabuchodonosor regias extruit.</i>	882.	<i>Noe atas, 950. anni.</i>	11.
<i>Nabuchodonosorus fœdistragus.</i>	291.	<i>Nomos, Lex, hoc vocabulum nusquam apud Homerū</i>	
<i>Nabuchodonosor Tyrum obsidet.</i>	883.	<i>reperitur.</i>	906.
<i>Nabuchodonosor rebellantes imperio subycit. folio</i>		<i>Nomina regum Aegyptiorum sibi succedentium folio</i>	
	882.		879.
<i>Nabuchodonosoris successor.</i>	882.	<i>Nomina filiorum Iacobi & explicatio.</i>	29.
<i>Nabuchodonosoro Ioacimus tributa persoluit. folio</i>		<i>Nomina regionum & gentium.</i>	13.
	290.	<i>Norbanus.</i>	552.
<i>Nabuchodonosori recepti in urbem sanctia.</i>	291.	<i>Norma magistratus & legislatorum.</i>	3.
<i>Nacebus cum viginti quinque Arabum casus.</i>	481.	<i>Novarum rerum studia Hierosolymis gliscunt. folio</i>	
<i>Nadab & Abiu, Aaronis filij combusti.</i>	79.		586.
<i>Nadab rex Israelis.</i>	244.	<i>Nubes super tabernaculum.</i>	85.
<i>Nathan Dauidem propria sententia damnatum, gra-</i>		<i>Nulla fides, pietasq; ne in scero quidem.</i>	381.
<i>uiter accusat, eiq; pœnas denunciat.</i>	198.	<i>Numerus Iudæorum è Babylone profectorum.</i>	312.
<i>Naula & cinnys.</i>	227.	<i>Numen deserto Saulo ad Dauidem commigrat, qui pro</i>	
<i>Nauigatio & iter Vespasiani.</i>	849.	<i>phetare incipit.</i>	163.
<i>Nearda Nisibis Babylonia vrbes.</i>	539.		
<i>Neemias concessa potestate, populum ad restituenda</i>			
<i>mania & templum hortatur.</i>	318.		
<i>Neglectus cultus diuini omnium malorum causa. folio</i>			
	239.		
<i>Nephanus.</i>	211.		
<i>Nemroth primus Tyrannus turrim Babylonicam ex-</i>			
<i>adificat.</i>	12.		
<i>Nero imperator.</i>	577.		
<i>Nero tyrannus.</i>	577.		
<i>Nebula in templo.</i>	228.		
<i>Nicolaus Herodem & Archelaum excusat.</i>	514.		
<i>Nicolaus Syllaum accusat & Herodem excusat. folio</i>			
	485.		
<i>Nicolaus Historiographus regis Adadi eiusq; cū Da-</i>			
<i>uide belli meminit.</i>	193.		
<i>Nicolaus Damascenus ab Herode ad Casarem dimissus</i>			
	482.		
<i>Nicolaus coram Agrippa pro Iudæis verba facit. folio</i>			
	464.		
<i>Nicolaus Damascenus de arca Noe.</i>	10.		
<i>Nicolaus Damascenus.</i>	382.		
<i>Nicolaus Damascenus accusationem à Rege captam</i>			
<i>persequitur.</i>	498.		
<i>Nicolaus ea tantum attingit qua ad Herodis gloriam</i>			
<i>pertinent, facinora aut alia specie afficta fucat, aut</i>			
<i>quantum potest occultare studet.</i>	475.		
<i>Nicolaum Herodes quid Romæ amici sentirent de eius</i>			
<i>filij interrogat.</i>	487.		
<i>Nicanor populo nisi Iudam sibi traderent, se templum</i>			
<i>euersurum minatur.</i>	360.		
<i>Nicanor hostem dissimulans, dolo Iudam intercipere</i>			
<i>conatur.</i>	360.		
		<i>O Basine Soba.</i>	161.
		<i>Obades rex Arabum.</i>	477.
		<i>Obedas rex Arabum.</i>	391.
		<i>Obedias centum Prophetas absconditos sustinet. fol.</i>	
			248.
		<i>Oboda defuncto Aeneas in Arabum regnum succe-</i>	
		<i>dit.</i>	481.
		<i>Obediam Elias Regi aduentum suum nunciare iubet.</i>	
			248.
		<i>Obedientia erga magistratum.</i>	103.
		<i>Octodecim millia Iudæorum in Syria iugulata 60000.</i>	
		<i>in Aegypto perempta.</i>	867.
		<i>Odiū filij in patrem proditur.</i>	477.
		<i>Officiū Iudicum.</i>	105.
		<i>Officia à Davide distributa.</i>	210.
		<i>Oges Rex cum exercitu trucidatur.</i>	97.
		<i>Ochozias grauiter prolapsus decumbit, oraculum con-</i>	
		<i>sulit, & ab Eliareprehenditur.</i>	259.
		<i>Ochozias Achabifilius rex Israelitarum.</i>	258.
		<i>Ochozias absque liberis decedens, Ioram fratri succe-</i>	
		<i>denti locum facit.</i>	295.
		<i>Ochozia Regis Hierosolymitani mors & sepultura.</i>	
			268.
		<i>Ochozia milites attrahendi causa missi ab igne confu-</i>	
		<i>muntur.</i>	254.
		<i>Octauius Augustus Iulio succedit.</i>	62.
		<i>Olda prophetissa à Iosia consulitur.</i>	158.
		<i>Olimpij Ludi.</i>	472.
		<i>Omnis beneuolentia inque natura calumnijs citat.</i>	
			419.

Omnia Græcorum noua: apud Aegyptios autem atq;
Chaldaos & Phoenicias res gesta antiquissimam ha-
bent memoria traditionem. 875.
Onias Pontifex Aegypti, regem non soluendo tribu-
tum, ad iram commouet. 342.
Onias annuente Ptolemao in Aegypto oppidum &
templum condit. 870.
Onias Apollonij vitam oratione promeruit. folio
929.
Onias non acquiescens petitioni Iudaorum lapidatur.
399.
Onias Pontificis filius in Aegypto templum Hieroso-
lymitano simile extruit. 359.
Onias Pontifex, qui & Menelaus, à rege abducitur.
359.
Onias Iaddi filius Pontifex Hierosolymis. 331.
Onias & post eum Simon filius Pontifex. folio
347.
Onias, Pontificis Onia filius, in Aegypto templum
adificare molitur. 368.
Onias Pontifex ad Ptolemaum effugit. 615.
Onia templum in Aegypto extructum. 871.
Lupus Iudeis templum claudit. 871.
Opinionis Lysimachi depulsio. 894.
Opera Dei. 908.
Ophir & Phinees cum 30000. cadunt, & arca in ho-
stium potestatem deuenit. 146.
Oppida refugij. 102.
Oppida curuum. 235.
Oppugnatio Ierusalem à Dauide suscipitur. folio
189.
Optimates Iudaorum Phasaclum & Herodem accusa-
tum veniunt. 633.
Oraculum à Ioanne petitur quod tamen negligitur.
297.
Oratio serui Abrahami & Rebecca. 25.
Oratio Solomonis qua primum Deo pro acceptis benefi-
cijs gratias agit, & ut in posterum eum conseruet,
precatur. 229.
Oratio Davidis in Ieboschi interfectores acerrima, pœ-
naq; illis irrogata. 189.
Oratio Abrahami ad Isacum ante mactatum. folio
23.
Ordo castrorum cum tabernaculo. 85.
Ordo fabrorum lignariorum in Libano. 224.
Ordo cæmentariorum & aliorum operariorum. folio
224.
Ordinis & communium legum amatores mansuetudi-
ne atque virtute præstant. 905.
Origo legum Iudaicarum. 915.
Origo Legum apud Græcos. 906.
Origo nominis omnium rerum. 5.
Orodes rex Armenia. Antiochus rex Comagena.
521.
Oronna Iebusæus. 213.
Oronna aream Dauidi donat. ibid.
Ornamenta Solomonis regia. 231.
Orphonas Iebusæus cuius Hierosol. amicus Davidis. fol.
190.
Osarsiphus postea Moses vocatus. 890.
Osarsiphus Dux Auaris. 889.
Osea impietas & pœna. 279.
Ossa humana per templum sparsa. 519.

Oza Dei arca manum admonens & vestigio expirat.
191.
Ozias vocationem suam transgressus, punitur lepra,
ob quam vrbe cedere cogitur. 277.
Ozias rex Iuda. 276.
Ozia expeditio & urbis per eundem restauratio. folio
276.
Ozia diuitia & exercitus. 276.

P.

Pacorus equites Antigono in Iudæam mittit. 419
Pacorus Parthorum dux urbem ingressus Phasæ-
lo, ut legatus iret ad Barzapharnem suadet. folio
420.
Pocori dolus & insidia. 635.
Palatium Tiberiade ab Herode extructum. 589.
Palatium Tiberiade incensum. 589.
Palestina à Philistino nominata. 14.
Palestini Sauli filiorumq; corpora crucibus affigunt.
183.
Palestini in Dauidem signa mouentes partim occidu-
tur, partim in fugam vertuntur. 190.
Palestini ingenti exercitu multis consociatis Hebræos
inuascent. 191.
Palestini in Hebræos bellum parant. 178.
Palestini Hebræorum regionem populantur. folio
158.
Palestini terga vertunt. 165.
Palestini in Israelitas signa mouent. 158.
Palestinorum triginta millia caesa. 165.
Palestinorum fuga. 191.
Palestinos Ezecias vincit. 281.
Panis propositionis. 82.
Pamphylum mare quomodo Alexandro cesserit dū
moueret in Persas. 62.
Paradisus. 5.
Pharao Hebræos grauioribus operum difficultatibus
premit. 57.
Pharao Hebræorum masculos necari edicit. 50.
Pharaonis Aegyptiorum regis somnium noctu obla-
tum. 40.
Pharaonis somnium de septem bobus. 40.
Pharaoni prodigia exhibet Moses. 56.
Phaceias. 278.
Pharisæi Regi non iurant, propterea mulctati Pherora
uxor pro eis mulctam persoluit, ob quod beneficium
regem pollicentur. 493.
Pharisæi Alexandra Regina insinuatim paulatim pro-
curatores habentur cunctisq; regijs commodis fru-
untur. 622.
Pharisæi administrationis regia consortes, auidi sunt
sanguinis. 394.
Pharisæi astuti & arrogantes. 493.
Pharisaorum dogma. 518.
Pharisaorum in populo licentia. 392.
Pharisaorum inuidia & accusatione temeraria multi
boni trucidati. 623.
Phraates Parthorum rex, per insidias à Phraatace filio
sublatus. 520.
Phraates interfectus. 520.
Phasaclus benenolentiam Hierosolymis habitantium
erga se auget. 670.
Phasaclum ad saxum caput frangit. 636.
Phasa-

<i>Phasaelus alliso ad saxum capite vitam abruptit. fol.</i>		<i>Petronius ad Caium scribit.</i>	338.
422.		<i>Petronius Iudaeis se Caio scribere velle pollicetur, eosq.</i>	
<i>Phasaelus & Herodes Antipatri filij.</i>	630	<i>ad agriculturam adhortatur.</i>	537
<i>Phasaelus Parthum & ciuitate & hospitio cum quin-</i>		<i>Petronium Caius in Syriam mittit, eiq. ut Iudeos eius</i>	
<i>gentis equitibus recipit.</i>	635.	<i>statuam in templo Dei collocare abnuentes exerci-</i>	
<i>Phasaelus Felicem superat, Hyrcanoq. ingrati probum.</i>		<i>tu inuadat mandat.</i>	536
<i>obijcit</i>	633.	<i>Petronio Iudaei Tiberiadem occurrunt, supplicantes</i>	
<i>Phasaelus turris & oppidum.</i>	412.	<i>ne sacratam urbem vetitis imaginibus pollueret.</i>	536.
<i>Phasaeli turris.</i>	650.	<i>Pheroras Herodi, se Cypron alteram ipsius filiam da-</i>	
<i>Phasaeli ciuitas.</i>	650.	<i>cturum pollicitus, non stat promissus.</i>	476.
<i>Phasaeli Reipub. forma.</i>	410.	<i>Pheroras Herodis filiam sibi in coniugium oblatam pro-</i>	
<i>Phasaelo Antigonus pro remedio venenum mittit.</i>		<i>pter ancillam propriam fastidit.</i>	475.
422.		<i>Pheroras Herodem, dum illum ardentem amare Gla-</i>	
<i>Parthi Hierosolymitanorum bona diripiunt, & Ma-</i>		<i>phyram dicit, vehementer commouet.</i>	476.
<i>risam urbem euertunt.</i>	422.	<i>Pheroras Herodi se causam perturbationum fuisse in-</i>	
<i>Parthi Herodem quoque comprehendere cogitant, ipse</i>		<i>genue fatetur, & fratri Alexandro reconciliatur.</i>	480.
<i>verò re cognita, ipsorum manibus effugit.</i>	421.	<i>Pheroras ac Salome Alexandrum & Aristobulum</i>	
<i>Parthi Antigonum regem constituunt.</i>	636.	<i>apud Herodem accusant.</i>	467.
<i>Parthi Hyrcano & Phasaelo insidias struunt. folio</i>		<i>Pheroras atra veste instructus cum lachrymis ad pedes</i>	
420.		<i>Herodes accedit, ac veniam petit.</i>	657.
<i>Parricidium publica vita ac natura iniuria.</i>	499.	<i>Pheroras, mediante Archelao Herodis iracundiam</i>	
<i>Placidus contra Iosephum.</i>	598.	<i>mitigat.</i>	658.
<i>Plantarum ante quartum annu fructus prohibiti.</i>	106	<i>Pheroras moritur, & Hierosolymis sepelitur.</i>	664.
<i>Pascha decimaquarta Aprilis dies.</i>	82.	<i>Pheroras Solomones hoc esse commetum ait, quae tamē</i>	
<i>Pascha celebratur.</i>	315.	<i>vehementer negat.</i>	472.
<i>Paschatis celebratio.</i>	289.	<i>Pheroras à mulieribus deceptus.</i>	492
<i>Pasio septem filiorum & matris.</i>	918.	<i>Pheroras uxorem dimittere recusat.</i>	493.
<i>Patricida.</i>	285.	<i>Pherora Herodis fratri Caesar tetrarchiam concedit.</i>	
<i>Pauimentum ianua, omniaq. alia templi auro illita.</i>		457.	
226.		<i>Pherora liberti uxorem veneficijs accusant.</i>	495.
<i>Pax nummis redimitur.</i>	277.	<i>Pherora coniunx quid cum veneno sit actum, ingenuē</i>	
<i>Pax tempore Iosaphati.</i>	254.	<i>fatetur.</i>	665
<i>Phenices & Cadmus Graecarum literarū inuentores</i>		<i>Pilatus signa cum Caesaris effigie in urbem infert, quae</i>	
873.		<i>dum populus acriter instat, Caesaream transferi.</i>	
<i>Phenicum de Iudaorum antiquitate testimonium. fo.</i>		521.	
883.		<i>Pilatus apud Vitellium accusatus Romam mittitur.</i>	
<i>Prada populo distributa.</i>	119.	523.	
<i>Precatio Iosaphati in templo Hierosolymitano pro vi-</i>		<i>Pilatus inducturus aquas Hierosolyma seditionē con-</i>	
<i>etoria obtinenda.</i>	258.	<i>citat.</i>	521.
<i>Precatio Esdra pro Leuitis qui duxerant exterar. fol.</i>		<i>Pietas Iothani.</i>	278.
317.		<i>Pietas Iosaphati.</i>	254.
<i>Prada ex bello capta.</i>	193.	<i>Pictores & plasta Deorum multitudinis autores.</i>	913.
<i>Precatio Solomonis ad Deum.</i>	228.	<i>Pignus.</i>	109.
<i>Precibus & sacrificijs Noe Deum propitium reddit.</i>	10	<i>Pij Israelitae redeunt ad Roboamum.</i>	239.
<i>Prada diuisio.</i>	123.	<i>Pincerna somnij explicatio.</i>	39.
<i>Pralium inter Antigoni milites & Iosephum Hero-</i>		<i>Piorum doctorum in hac vita conditio.</i>	253.
<i>dis fratrem.</i>	638.	<i>Pyraus Atheniensis portus.</i>	455
<i>Pralium inter Absalomum & Ioabum.</i>	205.	<i>Pistoris somnium.</i>	39.
<i>Praelectio legis Mosaica.</i>	318.	<i>Pistoris somnij enodatio.</i>	40.
<i>Praefecti & Duces Salomonis.</i>	222.	<i>Pythium templum ad Herode extructum.</i>	472.
<i>Premium piorum doctorum.</i>	254.	<i>Pythionissa Saulum ut mensa apposita vires resouerct,</i>	
<i>Premium obedientium legi.</i>	910.	<i>adigit.</i>	180.
<i>Praesagium de Mose.</i>	50.	<i>Philippus Herodis filius.</i>	513.
<i>Pecunia corruptus Iudex.</i>	417.	<i>Philippus, Iacimi filius.</i>	596.
<i>Pella diruta.</i>	393.	<i>Philippus ab Antiocho supplicio affectus.</i>	359.
<i>Pegmatum fabricatio.</i>	856.	<i>Philippus Herodis frater vir modestus & amator quia</i>	
<i>Pentecoste.</i>	420.	<i>tus moritur.</i>	525.
<i>Per tribus & familias sortitio.</i>	154.	<i>Philippi, Iacimi filij periculum.</i>	587.
<i>Per 40. dies & 40. noctes in monte Sinai Moses mora-</i>		<i>Philippi ditio Syria attributa.</i>	529.
<i>tur.</i>	71.	<i>Philo Iudaorum legatus à Casare repulsus causam Deo</i>	
<i>Pestilentia Hierosolymis grassatur.</i>	449.	<i>committit.</i>	566.
<i>Petra ciuitas Arabia.</i>	636	<i>Philostratus.</i>	302.
<i>Petronius prius de Caij morte literas, quam de neces-</i>			
<i>si ipsi inferenda accipit.</i>	539.		Phineis

I N D E X.

<i>Phineis uxor Ioachaben parit & moritur.</i>	147.	<i>progenies Aaron.</i>	582.
<i>Phinea ad Rubenitas oratio.</i>	124.	<i>Pontificum cum sacerdotibus dissidium.</i>	579.
<i>Phinees Zambriam & Chosbi uno ictu transfigit.</i>	101.	<i>Populus in profuecham conuenit.</i>	602.
<i>Phison, siue Ganges.</i>	5.	<i>Populus Israeliticus Deum de monte Sinai loquentem audit.</i>	70.
<i>Phistion apud Dacos.</i>	519.	<i>Populus à Roboamo onerum mitigationem petit. folio</i>	237.
<i>Primus vini potentiam predicat.</i>	309.	<i>Populus in proposito creandi Regem pertinaciter perscuerat.</i>	152.
<i>Primitia frugum.</i>	82.	<i>Populum Rex dimittit.</i>	230.
<i>Primogenitus ius suum retineat.</i>	108.	<i>Popedius apud Casarem à Timidio delatus.</i>	546.
<i>Principes Israelitarum ingentem vim auri, argenti, aris & gemmarum ad templi structuram conferunt.</i>	217.	<i>Porticus præalta superuallem extructa.</i>	460.
<i>Principum tribuum sacrificia & dona.</i>	80.	<i>Porticus ante templum.</i>	225.
<i>Priscorum Vita quamobrem prorogata, nunc non peræquæ.</i>	11.	<i>Post diuturnam ac continuam siccitatem repente imber decidit.</i>	538.
<i>Polybius Megalopolita de Scopa copiarum Ptolemæo duce.</i>	341.	<i>Postremum capitulum contra quorundam derogationes & maledicta.</i>	887.
<i>Pollio & Sameas Pharisei apud Herodem in præcipuo honore.</i>	433.	<i>Potentia ad salutem data.</i>	46.
<i>Pompeius templum oppugnare parat.</i>	402.	<i>Potipharis uxor de concubitu Iosephum sollicitat. folio</i>	37.
<i>Pompeius Hierosolyma oppugnat.</i>	462.	<i>Proceres Hebræorum Hebronem ad Dauidem conueniunt, eumque Regem declarant.</i>	189.
<i>Pompeius multas præclaras ciuitates ab imperio Iudaorum liberat.</i>	626.	<i>Profunditas fundamentorum templi.</i>	225.
<i>Pompeius in Aristobulum mouet.</i>	401.	<i>Perfuga Iudæi in arce ab Antiocho auxilium petunt.</i>	375.
<i>Pompeius Romano simul exercitu & Syriorum instructus Aristobulum petit.</i>	624.	<i>Progenies filiorum Gomar.</i>	13.
<i>Pompeius in Syriam venit, eique Aristobulus in signe donum mittit.</i>	400.	<i>Progenies filiorum Iauani.</i>	13.
<i>Pompeius templum ingressus nihil attingit. folio</i>	403.	<i>Progenies Chananeorum.</i>	14.
<i>Pompeius illos qui maxime belli causa fuissent, securi percussit.</i>	626.	<i>Prophetia contra Basanem regem.</i>	245.
<i>Pompeius Hyrcano pontificatum reddit.</i>	403.	<i>Propheta ad Ieroboamum missus per mendacium re-ducitur.</i>	239.
<i>Pompeius una cum suis comitibus sanctum sanctorum ingreditur.</i>	625.	<i>Prophetarum oracula veneranda.</i>	256.
<i>Pompeius in urbem venit, eique regia domus traditur: Aristobulus cum suis in templum concedit.</i>	625.	<i>Propositio quam tractandam sumit Iosephus.</i>	875.
<i>Pompeius fossamque vallemque replet, ac diem septimum obseruat.</i>	625.	<i>1. Ptolemæus Lagi.</i>	898.
<i>Pompeius urbem qua ex parte facilius esset accessus, explorat.</i>	624.	<i>2. Ptolemæus philadelphus.</i>	878.
<i>Pompeius Hierosolyma obsidione cingit.</i>	624.	<i>3. Ptolemæus Evergetes.</i>	898.
<i>Pompeius aggeri turres imponit.</i>	625.	<i>4. Ptolemæus Philometor.</i>	898.
<i>Pompeius cum suis in sanum irrumpit.</i>	625.	<i>5. Ptolemæus Physcon in Iudæos grassari desinit.</i>	898.
<i>Pompeij continentia.</i>	6.	<i>Ptolemæus oppugnatus ab Hyrcano, sciens plurimum soperari naturalè valere, matrem & germanos, quos captos tenebat, in muris, ni ab oppugnatione desistat, præcipitandos locat.</i>	381.
<i>Pæna serpentis.</i>	462.	<i>Ptolemæus Asia regnum sibi oblatum Demetrio tradendum suadet.</i>	372.
<i>Pæna furti iuxta legem Moysis.</i>	110.	<i>Ptolemæus Philometor Alexandro genero laturus auxilium in Syriam venit.</i>	371.
<i>Pæna talionis.</i>	866.	<i>Ptolemæus Epiphanes rex Aegypti, in Syria Reges mouet.</i>	341.
<i>Pæna criminum qua furore capti Iudæi contra gentiles ausu fuerunt.</i>	909.	<i>Ptolemæus fratres Ioannis una cum matre occidit.</i>	618.
<i>Pæna vim inferentis virgini.</i>	236.	<i>Ptolemæus Dorymenis filius Gorgias & Nicanor in Iudæam mouent.</i>	352.
<i>Pæna Solomoni immittenda, ob Deos alienos receptos.</i>	108.	<i>Ptolemæus à Cleopatra obfessa & expugnata.</i>	389.
<i>Pæna mulieris pro virgine desponsata, talis postea non inuenta.</i>	87.	<i>Ptolemæus vi expugnata.</i>	389.
<i>Pænitentia populi.</i>	520.	<i>Ptolemæus Lathurus rex Aegypti à matre Cleopatra è regno eiectus Ptolemaidensibus auxilio venit.</i>	388.
<i>Pontius Pilatus Iudæorum præses.</i>	77.	<i>Ptolemæus Sepphorim aggreditur.</i>	389.
<i>Pontificis aurea corona triplex.</i>	75.	<i>Ptolemæus eiectus ex Aegypto.</i>	390.
<i>Pontificis ornatus.</i>	875.	<i>Ptolemæus Mennæus pecunia multatus.</i>	401.
<i>Pontifices apud Iudæos à duobus millibus annis de nominati filij à patre conscripti sunt.</i>	295.	<i>Ptolemæus Asochim Galilææ oppidum vi capit. folio</i>	389.
<i>Pontifices Hierosolymitani.</i>	582.	<i>Ptolemæus Philadelphus.</i>	2.
<i>Pontifices in uniuersum octuaginta tres.</i>	582.		
<i>Pontificum in populo Iudæico numerus & ordo</i>	582.		

P f f f f f f

Pto-

<i>Ptolemaus ut maiorem terrorem Iudais incutiat, humanas carnes coquere iubet.</i>	389.
<i>Ptolemaus Herodis militum Dux interfectus. folio</i>	
640.	
<i>Ptolemaus Praefectus interficitur.</i>	427.
<i>Ptolemais à Ptolemao obfessa.</i>	388.
<i>Ptolemai.</i>	232.
<i>Ptolemai erga Hyrcani matrem ac fratres crudelitas.</i>	
617.	
<i>Ptolemai Epiphanis filij, philometor & physcon. folio</i>	
348.	
<i>Ptolemai sumptus & diligentia in templi donatione collata.</i>	338.
<i>Ptolemai filius minorem Antigoni filiarum coniugio suo copulat, ob eamque causam à patre occiditur</i>	
628.	
<i>Ptolemao à genero insidia structa qua etiam de causa filia ab eo abstracta, Demetrio promittitur. folio</i>	
372.	
<i>Publius Petronius Doriensibus, ut eos qui Caesari statuas posuerint sibi mittant scribis.</i>	563.
<i>Pueri leges ediscant.</i>	105.
<i>Puerorum constantia.</i>	925.
<i>Puerpera leges.</i>	83.
<i>Pugna inter Antiochum & Hyrcanum Hierosolymis in foro commissa.</i>	634.
<i>Pugna Hierosolymis inter Antigonum & Herodem.</i>	
420.	
<i>Purificationes corporum.</i>	900.
<i>Purificationes in sacrificijs.</i>	909.
<i>Puteus.</i>	110.
<i>Phrurae festa.</i>	327.
<i>Pseudalexander 514. Romam peruenit, 515. Caesari imponere non potest.</i>	ibid.
<i>Pseudopropheta ex Aegypto Iudaeos in Oliueti monte prodit.</i>	578.
<i>Pseudopropheta placentia praedicant.</i>	255.

Q.

<i>Q</i> uadragesima dies & noctes Moses ieiunat. folio	
71.	
<i>Qualis uxor sacerdoti ducenda.</i>	84.
<i>Quando adificatio templi sit incepta.</i>	225.
<i>Quando potissimum Deus auxilium afferre soleat.</i>	
60.	
<i>Quando & quomodo iuramentum seruandum. folio</i>	
129.	
<i>Quando Iosephus uolumen hoc conscripserit. folio</i>	
584.	
<i>Quare Tiberius potestates semel constitutas non facile mutauerit.</i>	529.
<i>Quare Moses Israelitas non duxerit per Palaestinam.</i>	
fol.	60.
<i>Quas urbes Iudaei receperint inhabitandas. folio</i>	
627.	
<i>Quatuor millia militum à Ioanne ad Iosephum deficiunt.</i>	607.
<i>Quatuor reges trucidati.</i>	120.
<i>Quatuor Paradisi fluuij.</i>	5.
<i>Quae in templo posita fuerunt.</i>	902.
<i>Quae hosti potissimum in militia opponenda.</i>	150.
<i>Qui homines immundi.</i>	83.
<i>Qui homines ad sacerdotium euecti.</i>	908.

<i>Qui homines Caij necem iniquo animo tulerint.</i>	552.
<i>Quid potissimum ex huius historia lectione peti debeat.</i>	2.
<i>Quid Gracorum prudentissimi de DEO sapuerunt.</i>	
906.	
<i>Quidam rerum fastigium affectant.</i>	569.
<i>Quinque reges Sodomitarum.</i>	17.
<i>Quinquaginta Iudeorum millia Seleucia occisi. folio</i>	
544.	
<i>Quirinus Syria censor.</i>	517.
<i>Quirinus ut ciuium facultates percenseret, & Archelai pecunias in suam potestatem redigeret, in Iudaeam venit.</i>	517.
<i>Quirinus in Syriam à Caesare ut iura populis redderet mittitur.</i>	517.
<i>Q. Pompeius Consul cum alijs quibusdam ad Claudium peruenit.</i>	560.
<i>Quintilius Varus Syria Praefectus.</i>	497.
<i>Quintiliam Caius torquere iubet, qua nihil fatetur, sed à Popedio muneribus affecto absoluitur.</i>	546.
<i>Quomodo Iacobus cum tota progenie ad filium migravit.</i>	47.
<i>Quomodo Iudaei Iudaeam occuparint, & urbem Hierosolyma adificarint.</i>	894.
<i>Quando Hierosolyma expugnata.</i>	431.
<i>Quomodo Abrahamus Assyrios aggressus tam captiuos quam reliquam pradam victor reduxit.</i>	18.
<i>Quomodo Moses populum ex Aegypto in Sinam montem eduxit.</i>	63.
<i>Quomodo Esau & Iacobus Isaci filij diuiserunt habitationem, & quod Esau Idumaea, Iacobo Chanaanem contigit.</i>	34.
<i>Quomodo Deus Sodomitarum gentem excidit flagitijs eorum offensus.</i>	19.
<i>Quomodo Imperatores & Magistratus colendi. folio</i>	
900.	
<i>Quomodo è Chatura Abrahamo nupta Trogloditarum gens prouenit.</i>	24.
<i>Quomodo Iosephus Iacobi filiorum natu minimus propter somnia futurae suae felicitatis praenuncia in fratrum inuidiam incurrit.</i>	34.
<i>Quomodo Mose duce Aegyptum reliquerunt.</i>	59.
<i>Quomodo Iosephus in Aegyptum venditus à fratribus illustris ibi factus est, & fratres tandem in sua potestate habuit.</i>	35.

R.

<i>R</i> abatha obsidione cingitur.	196.
<i>Rachelex partu moritur.</i>	33.
<i>Rachel insigni forma praeclara.</i>	28.
<i>Rachel parentis Deos aufert.</i>	30.
<i>Rachel Iacobo Balam adducit.</i>	29.
<i>Rachel exploratores contegit.</i>	115.
<i>Raguel Mosi unam ex filiabus nuptum tradit.</i>	55.
<i>Raguel ad Mosen, in desertum Sinai peruenit.</i>	68.
<i>Raguel sine Iethro Mosi socer ex Israelitis indices delictorum gendos consulit.</i>	68.
<i>Rapsaces conuocato Ezecia in colloquium, deditiorem suadet.</i>	283.
<i>Ratio affectus domina.</i>	930.
<i>Ratio principatum passionis obtinet.</i>	918.
<i>Razarus cum Adero hostis Solomonis.</i>	236.
<i>Rebellio Antiochiensium & ultio subsecuta.</i>	374.
<i>Reci</i>	

I N D E X.

Recitatio beneficiorum Herodis in filios collatorum. 668.
Reconciliatio inter Herodem & filios facta. 653
Rex Arabum Antiochi milites ex improviso inuadit. 621.
Rex Hierosolymitarum in Gabaonitas mouet. 20.
Rex cognito fratrum Iosephi aduentu latatur. 47.
Rex & populus iuramento ad Dei cultum astringitur. 271.
Regis Persarum mandatum, ut nemo è domesticis inuocatus eum accederet. 321.
Regis erga Iudeos liberalitas. 334.
Regis ad septem fratres adhortatio. 924.
Reges pastores vocati. 878.
Regum Aegyptiorum cum pastoribus pacta. 879.
Regia Herodis. 864.
Regia Ieroboami. 238.
Regia ab Iudeis obfessa. 510.
Regia litera pro Iudeorum incolumitate. 326.
Regina domus, aliq. aula. 231.
Regina callidum contra Antigoni consilium. 619
Reformatio cultus Dei. 281.
Reipublica forma Hierosolymis instituta. 315.
Religio in Israelitico populo renouata. 245.
Repetitio praeceptorum legis. 910.
Res immunda. 83.
Responsum diuinum ad Iosue preces. 118.
Responsum Syris legatis datum. 251.
Responsio Eleazari ad Ptolom. literas. 235
Responsio ad obiectionem de Asini capite. 900.
Restauratio cultus diuini. 271.
Rixa muliebres. 475
Roboamus pro scutis & Clypeis aureis parem arcorum numerum facit. 242.
Roboamus moritur, eiq. Abias in regno succedit. fol. 242.
Roboam apostatas vi retracturus à proposito abstinere iubetur. 238.
Roboami urbes munitae. 239.
Roboami uxores & liberi. 239.
Romanus exercitus hybernatum dimissus. 425.
Roma rumor Tiberium esse incolumen spargitur. folio 533.
Romani ex magnis diuitijs non minimam partem in ruinis inueniunt. 855.
Romani urbe ac victoria potiuntur. 845.
Romani consilij fortitudinem & obstinatum contemptum mortis admirantur. 869.
Romani totam funditus eruunt ciuitatem ac templū. 848.
Romani cloacas rimantes & sepulchra eruentes, multas opes inueniunt. 847.
Romani pugnam expectant. 869.
Romani vincunt & Aristobulum cum filio Romam perducunt. 627.
Romanorum in Iudeos humanitas. 614.
Romanorum gloria minuitur si quantum pro Hierosolymis desudauerint aliquid derogatur. 613.
Romanorum de Iudaeis triumphus. 614.
Romanorum notitia sero ad Gracos peruenit. folio 877.
Romanorū erga Iudeos magnanimitas & modestia. 900.
Ruben ad Iosephum pro se & fratribus depulsio. 42.

Ruben noctu venit ad puteum. 36.
Ruben fratris necem remoratur. 35.
Ruben Iosephum in puteum proijciendum ibique necandum suadet. 36.
Rubenitarum responsio. 124.
Rufus & Gratus Herodis exercitus Praefecti in Romanorum partes se transferunt. 510.
Rumor uariis de Herodis morte sparsus. 437.
Ruta mirabilis magnitudinis. 858.
Ruth socrus suam ad pedes Bozi cubat. 144.
Ruth in Bethlehē proficiscitur. 144.

S.

S*aba regia obsidione cincta.* 54.
Sabbathum. 4.
Sabbathum Iudeorum. 887.
Sabbaticus flumens. 854
Sabachis. 211.
Sabinus Herodis pecuniā & regiam occupaturus Hierosolyma peruenit. 507.
Sabinus in corpus adacto capulo tenuis gladio suamet manu optatum interitum quarit. 561.
Sabinus cum Germanis satellitibus Caesaris interfectores quarit. 552. *Asprenas frustatim laceratus.* 552.
Sabinus citius se contrucidaturum, quam passurum ut imperium committatur Claudio ait. 560.
Sabini auaritia Hierosolymis ingentem seditionem in festo Pentecostes concitat. 509.
Sabaus homo seditiosus auertit Israelitas à Dauide. 209.
Sacra scriptura liberis à teneris unguiculis proponenda. 933
Sacerdotes in templo habitant & vinum non bibunt. 886.
Sacerdotes arcā Dei, in qua desem Praecepta tabula lapidea inscripta asseruabantur, in suum locum deponunt. 228.
Sacerdotum tribus quatuor, quarum singula pluraquā 5000. hominum habent. 902.
Sacerdotum in peragendis rebus diuinis perseuerantia. 625.
Sacerdotum redditus. 94.
Sacra pecunia bona pars militum furto disperit. folio 510.
Sacrificium pro gratiarum actione. 81.
Sacrificium Cain & Abel. 6.
Sacrificium mensis Octobris. 81.
Sacrificium sponte sua accenditur. 79.
Sacrificium si quis sciens peccauit. 81.
Sacrificium & precatio Samuelis. 150.
Sacrificium Pentecostes. 82.
Sacrificia & festiuitas in regni Solomonis confirmatione instituta. 217.
Sacrificia pro peccatis per ignorantiam commissis. folio 81.
Sacrificia. 78.
Sadocus & Abiatharus filios ad Dauidem mittunt. 204.
Sadoci Pontificis genealogia. 220.
Sadduceorum opinio. 518.
Salte ciuitas ad orientem Bubostis fluminis posita. 878.

Ffffff 3

Salo-

I N D E X.

<i>Salome filiam ad effutienda & prodenda secreta coniugum colloquia pellicit.</i>	47.	<i>Samuel Deum Saulo conciliare conatur.</i>	161.
<i>Salome.</i>	514.	<i>Samuel Israelitis incommoda sub regibus ferenda indicat.</i>	151.
<i>Salome & alia Herodis filios calumnijs appetunt, eoque parenti insensos reddunt.</i>	463.	<i>Samuel innocentiam suam populo testatam facit. folio</i>	156.
<i>Salome mortua.</i>	519.	<i>Samuel populo peccata & ingratitude exprobrat.</i>	157.
<i>Salome male audit & uxores regia male ei volunt.</i>	476.	<i>Samuel Saulo iram Dei & regni amissionem denunciat.</i>	162.
<i>Salome hereditario odio Mariamma filios prosequitur.</i>	466.	<i>Samuelis de hostibus victoria.</i>	150.
<i>Salome & Alexas in circo clausos Iudaos domum dimittunt.</i>	505.	<i>Samuelis anima Saulo visa belli cum Palaestinis euentum pradicat.</i>	179.
<i>Salome, Alexandra cognominata, Aristobuli uxor, Alexandrum Immaum regem constituit.</i>	387.	<i>Samuelis mors & sepultura.</i>	175.
<i>Salis Aegyptios in suam potestatem redegit.</i>	878.	<i>Samuelis ad Israelitas oratio.</i>	149.
<i>Samaas populum consolatur.</i>	241.	<i>Samuelis ad salutarem Penitentiam adhortatio. folio</i>	150.
<i>Samarita ab adificatione templi Iudaos prohibent.</i>	308.	<i>Samuelis propheta de rege Saul ad populum oratio.</i>	154.
<i>Samarita templi adificationem promouere volentes reijciuntur.</i>	313.	<i>Samueli DEVS Elis & filiorum penam ostendit. folio</i>	145.
<i>Samarita templi adificationem impedire cogitant.</i>	313.	<i>Samuelem populi voluntas contristat.</i>	151.
<i>Samarita Iudaicis insens.</i>	315.	<i>Samuelem consolatur Deus.</i>	ibid.
<i>Samarita templi & urbis restorationem impedire conantes magis promouent.</i>	314.	<i>Samuelem Deus regem creare iubet.</i>	ibid.
<i>Samarita aliquot Galilaos Hierosolyma petentes, interficiunt.</i>	575.	<i>Samuelem Anna Helcana coniunx genuit.</i>	145.
<i>Samaritani Tirathaba Garizim occupaturi conueniunt, quos Pilatus vincit fundit, ac in fugam compellit.</i>	523.	<i>Samuelem Deus Bethlehem Dauidem in regem ut vngat, mittit.</i>	162.
<i>Samaritarum & aliorum ad Cambysem scripta de templi adificatione auertenda.</i>	308.	<i>Samuelem Deus quem creaturus esset regem certiore reddit.</i>	152.
<i>Sames è Iudicibus vnus, Hyrcano reliquisque iudicibus eadem ab Herode imminentem pradicat, cuius rei veritatem postea euentus comprobauit. folio</i>	411.	<i>Samuelem Saulus accedit.</i>	ibid.
<i>Samaas propheta Iudaorum impietatem arguit. folio</i>	241.	<i>Sanctuarium.</i>	73.
<i>Samphe & Emmaus cremata.</i>	512.	<i>Sanctum sanctorum.</i>	73.
<i>Samson Ascalonitas aliquos trucidat, eius coniunx alteri nubet.</i>	140.	<i>Salpadi filia parentis loco hereditatem capiens. folio</i>	102.
<i>Samson Palaestinarum fruges comburit.</i>	140.	<i>Sapientia Abrahami.</i>	16.
<i>Samson traditus Palaestinis.</i>	141.	<i>Sara Abrahamo in thalamum adducit Agar.</i>	18.
<i>Samson Asini maxilla mille viros interficit. folio</i>	141.	<i>Sara obitus Abrahami coniugis.</i>	23.
<i>Samson fontem impetrat precibus.</i>	141.	<i>Saramalla Herodis legatus ad Phraatem Parthorum regem.</i>	434.
<i>Samson Gaza portas reuulsas aufert.</i>	142.	<i>Sareptana vidua, Eliam suscipienti, oleum & farina non deficit.</i>	247.
<i>Samson natus.</i>	139.	<i>Saturninus & Volumnius Syria praesides Herodi Arabes reconciliant.</i>	481.
<i>Samson Palaestinam virginem ducit.</i>	139.	<i>Saturninus eiusq. filij moderatam sententiam proferrunt.</i>	487.
<i>Samson Leonem nudis manibus discepit.</i>	139.	<i>Saul nomen suum apud omnes Hebraeos inclytum reddit.</i>	156.
<i>Samson Thamnitis anigma proponit.</i>	140.	<i>Saul laudatur à populo.</i>	156.
<i>Samson sui roboris causam Dalala aperit, Palaestini oculis orbatum vinctumq. abducunt.</i>	142.	<i>Saul Ammanitas & Naasen regem occidit.</i>	156.
<i>Samson cum 3000. palaestinarum moritur.</i>	143.	<i>Saulus Dauidem in satellitium assumit.</i>	163.
<i>Samson 20. annos regnat.</i>	143.	<i>Saul recensito milite in tribu Iuda triginta millia inuenit.</i>	160.
<i>Samsonis natiuitatem angelus nunciat.</i>	139.	<i>Saul Amalecitarum vrbes expugnat.</i>	160.
<i>Samsonis uxor Thamnitis aperit anigma.</i>	140.	<i>Saulus Dauidi filiam Melcham siue Michol collocat.</i>	167.
<i>Samuel Saulo in itinere euentum, ut ipsius verbis fidem habeat, pradicat.</i>	153.	<i>Saulus Dauidem tollere cogitat.</i>	ibid.
<i>Samuel Saulum ad conuiuium deducit.</i>	153.	<i>Saul malignum in Dauidem animum prodisit.</i>	170.
<i>Samuel Saulum obiurgat.</i>	161.	<i>Saul contra Dauidem proficisci desistit.</i>	178.
<i>Samuel Regem Saul accusat.</i>	158.	<i>Saul contra Dei mandatum & Samuelis voluntatem victimas ad altare offert.</i>	158.
<i>Samuel Saulum ex Dei mandato cum Amalecitis bellum ut gerat, commonefacit.</i>	160.	<i>Saulus è regno ventriloquos ac ariolos eijcit.</i>	178.
		<i>Saulus Palaestinos cum copiis aduentare audiens ad oculum Dei confugit.</i>	ibid.
		<i>Saulus Pythonissam Samuelis animam exercitare iubet.</i>	ibid.
		<i>Saulus</i>	

I N D E X.

Saulus Samueli de necessitate sua conqueritur, eumq. consulit. ibid.
Saulus Dauidem in Cilla harentem obsidere conatur. 173.
Saulus cum filiis in Palestinorum pugna reliquo exercitu suo fugatoq. cadit. 182.
Saulus seipsum interficere molitur, eumq. iuuenis Amalecra iuuat. 183.
Saulus è subditorum conspectu sese subducit. 154.
Saul proceras statuta. 154.
Saul rex à populo declaratur. 154.
Saulus asinas amissas querit. 152.
Saul Melcham prius Dauidi nuptam alij elocat. 177.
Saulus Dauidem remittit patri. 164.
Saulus regnavit annis 38. 183.
Saul Iabesinis auxilium promittit. 155.
Saul reticet regiam dignitatem. 153.
Saul Dauidem timet. 172.
*Saulus Achimelecho, quod Dauidem armis atq. com-
meatu instruxerit, exprobrat.* 172.
Saulus in Dauidem spiculum ei aculatur. 168.
*Saulus Dauidem Palaestinis interficiendum obtrude-
re dolo conatur.* 166.
*Saul Dauidi filia coniugium promittit, si sexcenta
Palaestinarum capita afferat.* 166.
Saulus clam odit Dauidem. 165.
*Saulus Dauidem ex satellite tribunum facit, ut sepe
hostibus obiectum aliquis casus è medio tolleret.* 166.
*Saul tria millia sibi & Ionathæ filio satellitum conscri-
bit.* 157.
Saul Palaestinarum castrum expugnat. 157.
*Saul Agagum Amalecitarum regem capit, & contra
Dei mandatum servat.* 161.
*Saul tumultum esse in castris Palaestinarum certior
factus, eos adoritur.* 159.
Saul se peccasse fatetur, ac veniam precatur. 162.
*Saulus Samuelem retinere volens, vestimentum eius
scindit.* 162.
*Saul Davidis absentiam sciscitatur, responso Ionathas
regis animum cognoscere capit.* 170.
Saul per sortes causam irati Dei perquirat. 159.
*Saul proprium filium mori paratum interficere cona-
tur.* 160.
*Saulus ob subitanam tristitiam, viribus deficienti-
bus in humum collabitur.* 179.
*Saulus suam malitiam & Davidis innocentiam agno-
scit, eumq. rogat, ut ad regnum euectus ipsius fa-
miliam saluam esse pateretur.* 175.
Saul semper victor. 160.
*Saulus Dauidem collaudat, utq. bono esset animo, &
ad proprias ades reueteretur, hortatur.* 178.
*Saul armatos, qui Dauidem ad se pertrahant, mittit,
qui prophetare incipiunt, tandem ipse quoq. eo pro-
perans, agere Prophetam incipit.* 169.
*Saulus Dauidem insequitur, eumq. circumuentum
comprehendisset, nisi nuncijs renocatus fuisset. fol.
174.*
*Saul Dauidem in Engadenorum agro querit, spelun-
cam in qua Dauid cum sua cohorte delitescere in-
greditur.* 174.
*Sauli ad amicos, Duces & tribules oratio, in qua Da-
uidem accusat.* 172.
Sauli filia Davidis amore capitur. 166.

Sauli modestia & temperantia in regno suscipiendo. 154.
Sauli contra aduersarios lenitas. 156.
Sauli contra Ammanitas bellum. 155.
Sauli edictum, quod Ionathas inscius violat. 159.
Saulo Samuel regiam dignitatem annunciat. 153.
Saulum Samuel in regem ungit. 153.
*Saulum quidam comitantur, quidam vero conte-
mnunt.* 155.
Saulum Samuel iterum ungit in Galgala. 156.
*Scabiosos ac leprosos Iudaos iuxta Lyfimachi opinio-
nem in pelagus deiciendos, aut in loca deserta ex-
ponendos.* 853.
Scala Iacobi. 27.
*Scaurus trecentis talentis ab Aristobulo acceptis
Hyrcanum & Arabes regione excedere iubet.* 623.
Scaurus Cælesyria Præfectus. 404.
Scaurus Romanorum dux. 623.
Scytharum & Sarmatarum impetus in Romanos. 854.
Scythæ. 914.
Sebas. 211.
Sebastæ expugnata diruta, eiusq. habitatores abducti. 618.
*Sebasten ciuitatem Aristobulus & Antigonus obsidio
ne cingunt.* 618.
*Sebastum portum Herodes in honorem Caesaris edi-
ficat.* 497.
*Sedecias à Hieremia petatum consilium, principum
metu negligit.* 293.
Sedecias à pseudopropheta seductus. 292.
Sedecias ab Aegyptijs deficit. 292.
*Sedecias noctu fuga sibi consulens, à Babylonijs capi-
tur.* 294.
*Sedecias rex Iudæ ab aulicis & falsis Prophetis sedu-
ctus Hieremiam non audit.* 291.
Seditio inter Iudaos & Samaritanos de templo. 333. 369
Seditio Hierosolymis contra Herodem & Hyrcanum. 634.
*Seditio contra Moysen propter egestatem & seditioso-
rum pæna.* 86.
Seditio in Paschatis festo. 506.
Seditio alia contra Moysen. 93.
Seditio in urbe Tiberiade. 587.
Seditio aduersus Iosephum. 593.
Seditio aduersus Moysen. 89.
Seditio in populo mortuo Iosepho. 347.
Seditio in urbe inter Aristobuli & Hyrcani socios. 625.
Seditio & defectio Tiberiensium. 595.
Seditio Alexandria inter Iudaos & Græcos. 561.
Seditionis Alexandria causa. 899.
Seditionem Gamala Iosephus concitat. 596.
Sedecia mors. 295.
Sehon Amoræorum rex interfectus. 96.
*Seleucus Gryphi filius cum Antiochio Cyziceno bellum
gerit.* 390.
Seleucus & Nicanor. 920.
Semeis veniam consequitur. 208.
Semeis quomodo puniendus. 218.
Semeis in Dauidem iniuria. 202.
Semei pæna & mors. 220.
*Semen mulieris (hoc est Christus) conteret caput ser-
pentis.* 6.

Ffffff Senache-

I N D E X.

<i>Senacheribi iuramentum & eius violatio.</i>	283.	<i>Simon in cloacam sese demittit, eam suffodit, ac tunc emergere posse sperat.</i>	850.
<i>Senatus consultum Rom. de societate & amicitia Iudaorum.</i>	361.	<i>Simon Giora filius.</i>	862.
<i>Senatus consulta & decreta Iulij Caesaris de honoribus, privilegijs, praeminentijs, libertatibus & immunitatibus Iudaorum.</i>	412.	<i>Simon Ionatha frater Bethsurum occupat.</i>	375.
<i>Senatus Claudio suadet ut imperium delatum resignet.</i>	558.	<i>Simon Ionatha frater conuocato in templum populo, se patris ac fratrum vestigia sequenturum pollicetur.</i>	378.
<i>Senatus populusq; Caij trucidatores quarit.</i>	554.	<i>Simon Jonathan Absalomi filium Ioppen, ut habitatores inde eiceret, mittit.</i>	378.
<i>Senex quidam uxorem suam cum septem liberis iugulat, postremo seipsum quoq; praecipitat.</i>	427.	<i>Simeon & Leui Sicimitas contrucidant.</i>	33.
<i>Seniorum consilium salutare.</i>	237.	<i>Simon Ionatha frater Ioppen occupat.</i>	376.
<i>Sententia in filios Herodis.</i>	660.	<i>Simon Hierosolymorum arcem expugnat.</i>	379.
<i>Septem viri è Sauli progenio ad supplicium Gabaonitis traduntur.</i>	210.	<i>Simon à Romanis capitur.</i>	856.
<i>Septum circa templum.</i>	227.	<i>Simon proditor patriae.</i>	920.
<i>Septem fratrum ad Antiochum oratio.</i>	924.	<i>Simon legisperitus regem criminatur, qui dum veniam precatur, eadem reconciliatur.</i>	565.
<i>Septuaginta interpretes.</i>	2898.	<i>Simon satelles Iosephum excitat.</i>	593.
<i>Sepultura Davidis splendida.</i>	218.	<i>Simon obtruncatur.</i>	511.
<i>Sepphoris & Tiberias maxima Galilaeorum urbes.</i>	605.	<i>Simonem Iosephus per indias capit & abducit.</i>	604.
<i>Sephoritarum discrimen.</i>	587.	<i>Simon Boethi filius in Theophili Pontificis locum surrogatur.</i>	562.
<i>Sephoris capta eiusq; incola sub hasta venditi.</i>	512.	<i>Simon Herodis seruus.</i>	511.
<i>Sephoris Galilaeae caput.</i>	519.	<i>Simon insidijs Ptolemai generis sui captus & interfectus.</i>	617.
<i>Seron Caesaryae praefectus in Iudam mouens ab eo fugatur.</i>	352.	<i>Simon Camithi filius Pontifex.</i>	520.
<i>Scenopogia festum.</i>	230.	<i>Simonis aduersus Iosephum consilium.</i>	596.
<i>Spectacula Caesarea celebrata.</i>	850.	<i>Simonem & Ioannem & alios numero septingentos viros Titus ad Italiam portari praecipit.</i>	855.
<i>Seth Adami filius vir optimus.</i>	8.	<i>Syri cum Ammanitis in Dauidem mouent.</i>	196.
<i>Sanitia Herodis.</i>	656.	<i>Syros obsecatos Eliseus in Samariam ducit, eoq; suadente Ioram liberaliter ac splendide eos tractatos, remittit.</i>	262.
<i>Sex. Casari Herodes pecuniam numerat, Caesaryae praefectus Hierosolyma inuadit, sed Antigonipatris & Phasaeli fratris hortatu obsidionem soluit.</i>	412.	<i>Sissara cum suo exercitu trucidatur.</i>	132.
<i>Sex. Caesar ad Hyrcanum, ut Herodem absolueret, scribit.</i>	411.	<i>Sisares siue Sissara praefectus exercitus.</i>	131.
<i>Sex. Caesar administrator Syriae.</i>	410.	<i>Socrates ciues Atheniensis.</i>	913.
<i>Sextus frater acriter increpat Antiochum.</i>	928.	<i>Societas Davidis & Iromi.</i>	190.
<i>Sexti fratris magnanimitas.</i>	928.	<i>Sodomitas Deus excacat.</i>	26.
<i>Sextum Caesarem Bassus dolo necat.</i>	631.	<i>Sodomitarum clades ab Assyrijs accepta.</i>	17.
<i>Siba heri falso accusati opibus potitur.</i>	202.	<i>Sodomitarum flagitia.</i>	19.
<i>Sibylla de Babylonica turri vaticinium.</i>	12.	<i>Sohemus ab Herode beneficiis ornatus.</i>	447.
<i>Siclus.</i>	78.	<i>Sohemus propter Mariammem Herodi suspectus interficitur.</i>	448.
<i>Sicarij.</i>	579.	<i>Sohemus mandata regia effusit.</i>	447.
<i>Sicarij nouae calamitates auctores.</i>	870.	<i>Solimotus consistit.</i>	120.
<i>Sicima pascuis percommoda.</i>	35.	<i>Solyma postea Hierosolyma vocata.</i>	18.
<i>Sicimita profugi in petra comburuntur.</i>	136.	<i>Solomon Chananaeorum reliquias tributa pendere cogit.</i>	233.
<i>Siccitas diuturna & sterilitas in Iudaea.</i>	453.	<i>Solomon utrunq; puerum secari mandat.</i>	222.
<i>Sideritis.</i>	77.	<i>Solomon ex sermone & gestu mulierum matrem infantis viui agnoscit.</i>	222.
<i>Signa legis.</i>	105.	<i>Solomon post obitum Davidis rex Israelis.</i>	219.
<i>Significatio tabernaculi fabrica & sacerdotis ornatus.</i>	77.	<i>Solomon ab Iromo fabros & operarios petit.</i>	224.
<i>Silas Agrippa prioris fortunae aduersitates in memoriam reuocans, eum offendit ut vincitum in ipsius patriam ad seruandum miserit.</i>	564.	<i>Solomon Tyrio Regi anigmata quadam explicat.</i>	231.
<i>Sila Regis satellitum praefectus.</i>	69.	<i>Solomon coniurationum modos, quibus Dæmones fugantur, conscripsit.</i>	223.
<i>Silam Agrippa ex carcere accersit, qui indignatione non dissimulans in custodia relinquitur.</i>	564.	<i>Salomon sapientiam à Deo petens tantum, & diuitias consequitur.</i>	221.
<i>Silonis à Iudaeis pecunia corrupti dolus.</i>	639.	<i>Solomon populum ad laudes Dei, gratiarum actionem & preces hortatur.</i>	229.
<i>Sylleus capitis damnatus.</i>	486.	<i>Solomon Iromo ingentem frumenti, olei & vini numerum mittit.</i>	224.
<i>Sylleus Arabs cū Salomen in uxore peteret repulsam patitur.</i>	477.	<i>Solomō Regina anigmata cū prudentia explicat.</i>	234.
<i>Sylleus Herodem apud Caesarem accusat.</i>	452.	<i>Solomon exteras matrimonio sibi iungens, seducitur.</i>	235.
<i>Sylleum Antipater Roma apud Caesarem accusat.</i>	494.		<i>Solomon.</i>

I N D E X.

Solomon Aegyptiorum Regis filiam ducit uxorem, regnumq. constablit. 221.
*Solomon Hierosolymis muros instaurat & turrese-
git.* 232.
Solomon urbes aliquot condit. 232.
Solomon Tyro artificem accersit. 226.
Solomon Regina liberalitatem remunerat. 234.
Solomon Dauidi ex Bethsabe natus. 199.
Solomonis in templi dedicationem sacrificia. 230.
Solomonis solium ex ebore factum. 231.
Solomonis regia tredecim annis absolvitur. 230.
Solomonis tempore pax viget. 223.
Solomonis sumptus quotidiani. 223.
Solomonis currus & equites. ibid.
Solomonis sapientia & prudentia. ibid.
Solomonis templum mense Octobri consecratum. 228.
Solomonis victime igne caelesti absumuntur. 229.
Solomonis classis. 233.
Solomoni Deus promittit bona. 230.
Solomoni pleriq. Reges exquisita munera mittunt. 235.
*Solomoni Deus in somnis oblatu, quod maxime cu-
peret, cum postulare iubet.* 221.
Solomoni iuramento regnum promittitur. 215.
Salomen Herodes ad Alexa coniugium compellit. fol.
491.
*Somnium Nabuchodonosori, de quatuor Monar-
chijs mundi.* 299.
Somnijs Pharaonis enodatio. 41.
Sofius Antigonus capit. 644.
*Sofius in templo coronam auream Deo consecrat, &
ad Antonium proficiscitur.* 432.
Stola pontificia in castello Antonia deposita. 524.
Strabo. 433. 406. 409.
Stratonis turris & maritima Caesarea nominata. 35.
Stola pontificia in cuius potestate fuerit. 460.
Stole Leuitarum. 227.
Stirpis Achab exciso. 269.
Stupri poena. 108.
Susacus magnis copijs Iudaeam innadit. 241.

T.

T*abernaculum in deserto dedicatum primo die A-
prilis, anno secundo exitus ex Aegypto.* 79.
Tabernaculi & sacerdotium dedicatio. 79.
Tabernaculi diuisionis significatio. 73.
Tabernaculorum festum. 82.
Thadamora siue Palmira. 232.
Talentum 600 coronati. 913.
Tapsensium trucidatio. 277.
*Tharbis Aethiopum regis filia Moysis coniugium pe-
tit.* 54.
Tarsus Pauli patria. 13.
Thaumastus Caisserius potu libertate impetrat. 531.
Theatrum & amphitheatrum. 456.
*Theatrum & Athletica certamina aliaq. spectacula
ab Herode instituta.* 451.
Theatrum. 550.
Terra aranda. 106.
*Terramotus in Iudae, qua circiter 10000. hominum
opprimit.* 441.
Templum Hieros. obsessum. 358.
Templum integro triennio desertum. 354.

Templum, regia, & urbs spoljata, incensa & diruta. 295.
Templum dedicare. 461.
Templum adificare ceptum. 312.
Templum in partes duas diuisum. 225.
Templum in monte Garizin. 331.
Templum quando dedicatum. 315.
*Templum concedente Ptolemao, in Aegypto adifica-
tur.* 369.
Templi ac porticus descriptio. 902.
Templi Hierosolymitani diuitia unde. 406.
Templi vasa e Babylone Hierosolyma remissa. 307.
Templi pars exterior & ima urbs capta. 431.
*Templi ministris Agrippa hymnos sacros canere per-
mittit.* 581.
Tempus exitus ex Aegypto. 59.
Termini terra non mouendi. 106.
*Thermuthis Pharaonis filia extrahit ex flumine Mo-
sen.* 51.
Theophrastus. 884.
Thesaurus ad templi structuram congestus. 214.
Theauri diuini custodes Moysis posterij. 216.
*Tiberius mathematicorum disciplinis addictior Gal-
ba Romanorum principatum pradicat.* 532.
*Tiberius Caio Romanum imperium ac Tiberium fra-
trem commendat.* 533.
Tiberius Alexander Iudae praefes. 574.
*Tiberius Isidis sacrificos & Idam in crucem agit, &
Mundum in exilium ablegat.* 523.
Tiberij funus. 534.
*Tiberienses in Iosephum amarulenta dicteria iaci-
unt.* 604.
Tiberienses Iosepho bellum inferre cogitant. 604.
Tigris. 5.
Tigranes. 395.
*Timotheus iterum copias contrahit, & a Iuda vin-
citur.* 355.
Timothei milites victi. 355.
Tiro vetus regis miles Herodis sauitiam execratur. 661.
*Tiro Herodem alloquitur, & dum immodeste instat
a ducibus & militibus in carcerem conyicitur.* fol.
488.
*Tiro cum trecentis ductoribus militum apud populu
accusatus interficitur.* 488.
*Tiro a regis tonsore & proprio filio se regi insidias
struxisse accusatus.* 488.
Tironem cum filio Herodes comprehendi iubet. fol.
661.
*Tyriorum annales & Menander de bello Salmanasa-
ris contra Tyrios.* 282.
Tyrannides multa mala in ciuitates inuehant. 555.
Titus militibus agit gratias. 848.
Titus fortibus militibus premia pollicetur. 849.
Titus militibus pradam largiter distribuit. 849.
Titus aduentus sui gratulatoria sacra celebrat. fol.
853.
*Titus per omnes Syria ciuitates magnificentissima
spectacula celebrat.* 854.
Titus Hierosolyma excidium miseratur. 855.
Titus Vespasiani natalem celebrat. 851.
Titus ad Antiochiam aduentus. 854.
Titus erga populum misericordia. 613.
Tormenta. 924.
Thucy-

I N D E X .

<i>Thucydides scrupulosissimam sui temporis historiam conscripsit.</i>	874.	<i>Vestigalia Cælesyriae Iosepho addicuntur.</i>	344.
<i>Turris versus occidentem extructa.</i>	864.	<i>Venenum capitis damnato ad bibendum datum sine mora cum necat.</i>	500.
<i>Trabes & parietes auro incrustati.</i>	225.	<i>Venenum.</i>	110.
<i>Trachonitæ latrones.</i>	486.	<i>Ventidius Romani militis dux pecunias aufert Antigono.</i>	638.
<i>Trachonitæ ab Herode deficientes Ducum opera imple rata facere coguntur.</i>	470.	<i>Ventidius Silonem contra Parthos accersit.</i>	426.
<i>Trachonitis Herodi donatur à Cesare.</i>	480.	<i>Ventidius caso in pugna Pacoro Parthos profligat.</i>	427.
<i>Translatio Bibliorum in Græcam linguam.</i>	339.	<i>Veranium & Broccum Senatus ad Claudium mittit, qui eum non per violentiam imperium esse affectandum doceant.</i>	558.
<i>Translatio Israelitarum.</i>	278.	<i>Verbum Dei nunq̃ sine omni fructu.</i>	280.
<i>Tres in urbe Tiberiade factiones.</i>	587.	<i>Verbum Dei ad Iacobum.</i>	27.
<i>Tres Iudæorum sectæ, Pharisei, Esseni, Sadducei.</i>	376.	<i>Verborum Manethonis repetitio.</i>	890.
<i>Trecenta stadia, nouem milliaria Germanica.</i>	444.	<i>Veritas oraculorum diuinorum.</i>	268. 264. 289.
<i>Tribus Ruben, Gad & dimidia Manassis Amoritidem terram expetunt.</i>	102.	<i>Veritas historia Iosephi.</i>	224.
<i>Tribunal.</i>	231.	<i>Vertex fecundus, omniq̃ planitie mollior.</i>	864.
<i>Tribus Iudæ, quod in scijs Israelitis regem reducerit, accusatio & excusatio.</i>	209.	<i>Vespasianus Paci templum ædificat.</i>	857.
<i>Triclinium, in quo Herodes cū conuiuiis canatus fuerat vacuum sine cuiusq̃ noxa concidit.</i>	429.	<i>Vespasianus & Agrippa Tyrum perueniunt.</i>	609.
<i>Tria millia Iudæorum casa.</i>	507.	<i>Vespasiano Romani obuiam procedunt.</i>	852.
<i>Tryphon regno Antiochi per dolum potitur.</i>	377.	<i>Vestes triumphales Vespasiani & Titi.</i>	858.
<i>Tryphon ad regnum euectus naturam suam ostendit.</i>	380.	<i>Vestes sacerdotales.</i>	227.
<i>Tryphon fraudulenter spem fratris redimendi, propositis conditionibus facit Simoni.</i>	378.	<i>Viatores à pomis maturis non arcendi.</i>	107.
<i>Tryphonis milites ei infesti, ad Cleopatram Demetrii uxorem deficiunt, qua Antiocho sorore coniugium & regnum offert.</i>	380.	<i>Via circa Hierosolyma siliæ strata.</i>	235.
<i>Tryphonis cades.</i>	380.	<i>Via per Iudæam exercitui Aegypto clausa vi aperitur.</i>	289.
<i>Triumphus magnificientia.</i>	856.	<i>Victima cælesti flamma absumpta, auxilij diuini indicium.</i>	150.
<i>Tropæa armis contextas imagines Iudæi putant.</i>	451.	<i>Victoria Alexandri à Dario reportata.</i>	329.
V.			
V <i>alerius Asiaticus se Caij cadis auctorẽ optat.</i>	554.	<i>Victoria rationis.</i>	923.
<i>Valerius Gratus Iudæorum Praeses.</i>	520.	<i>Victoria Deo tribuenda.</i>	133.
<i>Valles ingentes, in quibus templum fuit extructum, expleantur.</i>	227.	<i>Victoria Achabi à Syris reportata.</i>	252.
<i>Vardane caso principatus Gotarza eius fratri committitur.</i>	572.	<i>Virgo constuprata.</i>	108.
<i>Vologesus Parthorum rex.</i>	572.	<i>Vires regni Israelitici fractæ, & à Deo restaurata.</i>	273.
<i>Varia historiographorum differentia.</i>	1.	<i>Virtus animæ.</i>	866.
<i>Varus literas ferentem, iniuste supplicio tradit.</i>	fol. 588.	<i>Virtus militum Dauidis, Ioabi præsertim.</i>	fol. 190.
<i>Varus Antipatro dicendi pro se potestatem facit.</i>	500.	<i>Violatio fidei & ultro eam subsequuta.</i>	400.
<i>Varus Hierosolyma peruenit, ac legionem obsessam liberat.</i>	512.	<i>Vitellius in locum Iosephi Caiapha Pontificis Ionathæ Anani filium surrogat.</i>	524.
<i>Varus seditiosos Hierosolymis compefcit.</i>	509.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, & à Ionathæ in fratrem eius Pontificatum transfert.</i>	526.
<i>Varus seditiosorum duces ad Casarem mittit.</i>	512.	<i>Vitellius Hierosolyma peruenit, Iudæis vestigal remittit, eisq̃ stolam sacerdotalem reddit.</i>	524.
<i>Varus tyrannis & regni cupido.</i>	588.	<i>Vitellius cum Artabano fœdus facit.</i>	525.
<i>Vardanes post patris Artabani obitum Romanos bello impetere cogitat, id quod Izates dissuadet.</i>	572.	<i>Vites plantanda.</i>	106.
<i>Vas æheneum mare appellatum.</i>	226.	<i>Vitula Ieroboami cur facta.</i>	238.
<i>Vaticinium de exercitu à Babylonico ducendo & reliquis Iudæorum in captiuitatem abducendis.</i>	297.	<i>Vita p̃y principis imago.</i>	288.
<i>Vaticinium de excidio Niniua.</i>	278.	<i>Vologesum Parthorum regem procures, ut Izatem interficiat, rogant.</i>	573.
<i>Vaticinium de captiuitate Babylonica & inde liberatione.</i>	292.	<i>Volumnius & alij Herodis filios capite plectendos esse pronuntiant.</i>	487.
<i>Vaticinium de Adadi morte & regno Azæli tradendo.</i>	265.	<i>Vonones Parthorum rex ab Artabano pulsus.</i>	521.
<i>Vaticinium de Iudæorum pœna.</i>	288.	<i>Vonones Syllano Syria Præfecto sese tradit.</i>	521.
<i>Vaticinium Hyrcani de filiis.</i>	385.	<i>Vota & prandium ante triumphum.</i>	855.
<i>Vaticinium contra altare in Bethel.</i>	238.	<i>Vltima verba Eleazari in igne.</i>	923.
		<i>Vltio diuina in Ethnicis sacra Biblia tractantes.</i>	fol. 339.
		<i>Vna nascendi & moriendi omnibus ratio.</i>	930.
		<i>Vnguentum sanctum.</i>	78.
		<i>Vrbs Roma summa cum alacritate & claritudine Vespasianum suscepit.</i>	852.
		<i>Vrbes.</i>	

I N D E X.

<i>Vrbes Iudais ademptæ.</i>	403.	<i>Zamares seipsum concremat.</i>	246.
<i>Vrias cum quibusdam assultum ad mœnia faciens, à suis, ut mandatum illis erat, cū Ammanitæ erumperent, deseritur.</i>	197.	<i>Zelota.</i>	863.
<i>Vrias cum aliquot alijs occumbit, quod mox regi per nuncium significatur.</i>	197.	<i>Zenodorus miserè perit.</i>	457.
<i>Vxores Esau.</i>	26.	<i>Zenodorus ex raptu viuit.</i>	456.
		<i>Zipheni rursum Dauidem in eorum esse regione Saulo renunciant.</i>	177.
		<i>Zipheni Saulum Dauidem in agro suo morari certiorum faciunt.</i>	174.
		<i>Zoilus Stratonis turris & Dea Tyrannus.</i>	388.
<i>Xanthicus Macedonibus est Aprilis.</i>	59.	<i>Zoilus & Gazæ à Ptolmeo contra Iudeos auxilium petunt.</i>	388.
<i>Xerxes rex Persiæ.</i>	316.	<i>Zoilus captus.</i>	388.
<i>Xerxes Iudais fauet.</i>	316.	<i>Zorobabel ex oratione sua laudem & munera præclara consequitur.</i>	311.
		<i>Zorobabel tertius satelles mulierum vim præpollentem primum ostendens, mox veritati, ut infracta palmam attribuit.</i>	310.
		<i>Zorobabel.</i>	319.
<i>Zacharias lapidatur.</i>	272.		
<i>Zambrias.</i>	100.		
<i>Zambris aduersus Moysen oratio.</i>	100.		

IMPRESSVM FRANCOFORTI AD MOENVM, IMPENSIS SIGISMVN- DI FEYERABENDT:

Anno M. D. LXXX.